

Mária Kováčová

DOTYKY NEBA

Časť 1.

**Ja, Mária Kováčová, píšem túto knihu z poverenia
nášho Pána Ježiša Krista**

VENOVANIE

Môj milovaný Ježišu

Ja, úbohá služobnica Mária, píšem túto knihu tak, ako si to povedal môjmu manželovi dňa 19.7. 2015 na púti v Gaboltove, v kaplnke pred svätostánkom: „Nech Barlička všetko zaznamenáva.“

Ježišu, sprevádzaj ma pri tomto písaní, osvecuj ma Duchom Svätým a daj mi silu, aby som toto všetko zvládla a zapísala tak, aby sa všetkým, ktorí to budú čítať, roznieťli srdcia láskou k tebe, môj drahý Ježišu, a nikdy už netúžili po ničom, iba po stretnutí s tebou.

Túto knihu venujem tebe, môj drahý Vykupiteľ a tvojej milovanej Mamičke. Veľmi vás ľúbim a v hĺbke srdca si prajem, aby vás ľúbili všetci ľudia na svete, aby sa odvrátili od hriechu a pochopili, akú veľkú milosť dostali od Boha, že ty, Ježišu, si prišiel z lásky k nám s takým krásnym dielom, len aby si nás zachránil a prinavrátil k sebe.

Eucharistický Ježišu, moja láska, moje všetko, moje potešenie. Nech táto kniha je na chválu a slávu Božiu a nech slúži k obráteniu hriešnikov.

Moja drahá Mamička, preblahoslavená Panna Mária, zasväcujem toto dielo, ktoré píšem, tvojmu Nepoškvrnenému Srdcu a prosím ťa o vyprosenie milostí, potrebných pri tomto zaznamenávaní.

Najsvätejšie Srdce Ježiša a Márie, milujem vás a po ničom netúžim, len aby vás ľudia ľúbili.

Vaša služobnica Mária
(Barlička)

Úvod

Táto kniha nás vzrušujúcim spôsobom privádza do tajomného sveta mystiky, od zjavenia Panny Márie na Turzovke, cez zjavenia Pána Ježiša môjmu manželovi Valentínovi a zjavenia našej ani nie päť ročnej vnučky Viktorky. Pojednáva o poslaní, ktoré dostal môj manžel od Pána Ježiša, založiť Spoločenstvo Priateľov Eucharistie a rozšíriť ho do celého sveta, aby sa prehĺbila úcta k Eucharistii a o veľkom Božom tajomstve, nebeskom kráľovstve, ktoré sa Pán Ježiš rozhodol zverejniť skrze našu malú vnučku, ktorej bolo toto tajomstvo zjavené preblahoslavenou Pannou Máriou. Dôvody, prečo sa to stalo, najlepšie vysvetlil Pán Ježiš Valentínovi:

„Cirkev je teraz v hroznom stave. Každý deň stráca mnoho členov. Nemá ľuďom už čo ponúknuť, ako ich pritiahnúť. Kresťania svoje biele košielky, ktoré dostali pri krste, zahadzujú špinavé do skrine, alebo rovno do odpadu. Stratili motiváciu na to, aby si ich oprali. Ty si len môj posol, ktorý im má ukázať, že sa oplatí byť kresťanom, že je dôležité, aby tie košielky vytiahli zo skrine a začali ich nosiť a pravidelne opierať. Povieš im o tom, čo nikto nikdy nepovedal. O nebeskom kráľovstve, cieľu, ku ktorému by mala smerovať každá duša. O tom, aké je, ako prebieha život v ňom, ako sa tam má duša človeka dostať, a čo sa deje s človekom po smrti. Ukážeš im, aký je dôležitý život na zemi, pre život večný. Veď ako vy ľudia hovoríte: Kto si ako ustelie, tak bude spať, a ja k tomu len dodám: Kto sa ako pripraví, tak sa bude mať. Hlavným tvojím poslaním je ukázať ľuďom cieľ ich života – nebeské kráľovstvo a život večný. Spoločenstvo Priateľov Eucharistie je len prostriedok, ako sa do toho cieľa dostať, ale ako budú odmenení, záleží od života, aký viedli na zemi.“

Rok 2010 – 2015

Celé sa to začalo pred piatimi rokmi v Turzovke, na mieste, ktoré je také krásne a pokojné, kde cítiť veľkú prítomnosť milostivého Boha a nebeskej Matky, a ktorému sa predsa venuje tak málo pozornosti.

Bolo to v máji 2010, keď som ešte pár dní predtým v srdci a vo svojej duši počula hlas Matky Božej. Veľké volanie Turzovskej Panny Márie, ktorú milovala aj moja babka, a stále kým žila mi vravievala, aby som aspoň raz v živote navštívila toto požehnané miesto. Toto volanie bolo také silné, že som povedala svojmu manželovi Valentínovi, že tam musíme ísť, lebo len čo na to prestanem myslieť, volanie v srdci počujem znova. A tak sme sa v máji vybrali a s dcérkou, ktorá bola neplodná, na túto nikdy nezabudnuteľnú púť. Keďže sme tam ešte nikdy neboli, nevedeli sme, že sa tam dá ísť cez Korňu. Zastavili sme autom priamo v Turzovke a vybrali sa peši cez les Lašutovou cestou. Bola dlhá a ťažká a z diaľky sme už počuli, že sa začala svätá omša a že je isté, že ju nestihneme, tak ako sa patrí. Boli sme z toho veľmi smutní, ale cestou sme sa zapájali do jej priebehu a tak sme si ani neuvedomili, že sme vlastne prítomní na slávení Eucharistie. Keď sme došli na miesto, kde stojí kaplnka, aby sme nevyrušovali, postavili sme sa k nej zboku, keď mi zrazu dcérka povedala: „Mami, socha Panny Márie sa na nás díva živými očami.“ Pozrela som sa a bolo to skutočne tak. Veľmi sme sa potešili, že sa na nás Matka Božia nehnevá, že meškáme, ale že nám dokonca dala milosť vidieť jej krásne oči. Zrazu sme zbadali, že Panna Mária sa na nás aj usmieva a že je vlastne živá. Mala k nám vystreté ruky a my sme od šťastia nevedeli čo robiť. Iba manžel ju nevidel a bol z toho smutný. Potešila som ho, že Matka Božia sa usmieva i na neho a určite mala na to dôvod. Plný dojem sme sa vrátili domov a tam nás čakalo ďalšie prekvapenie. V záhrade na vyhynutej ruži, ktorá roky nekvitla, bolo plno kvetov. Keď sme ich spočítali spolu s pukmi, bolo ich presne 150. Boli veľmi zvláštne, lebo boli rôznych farieb. Pochopili sme to tak, že Panna Mária chce aby sme sa modlili

ruženec. Aj sme to hneď začali robiť. Od tejto udalosti sa náš život úplne zmenil. Zrazu sme všetko začali vidieť ináč. Obrátili sme sa a už sme netúžili po ničom iba po Bohu a veľa sa modliť. Premietol sa nám celý náš doterajší hriešny život. Niekoľkokrát sme absolvovali generálnu spoveď, lebo sme sa stále zabudli z niečoho vyspovedať. Zrazu sme pocítili obrovskú lásku k Ježišovi v Eucharistii. Nakúpili sme si knihy, životopisy rôznych svätých a začali navštevovať vždy na konci svätej omše Ježiša vo svätostánku, alebo keď bola vystavená Sviatosť oltárna. Uvedomili sme si, ako veľmi milujeme Pána Ježiša a Pannu Máriu a akí sme šťastní. Po ničom sme už túžiť nevedeli, iba po stretnutí s nimi. Ale uvedomili sme si aj to, že pred tým svätostánkom sme sami, že len málokto príde Ježiša navštíviť. Každý po svätej omši hneď uteká domov, alebo sa ľudia priamo v kostole zhovávajú o všetkom možnom, len nie o Bohu. A tak sme si s manželom povedali, že my budeme Ježiša navštevovať stále, aby sme ho aspoň trochu potešili. Takto ubiehal čas a nič mimoriadne sa nedialo. Až raz som znova v srdci počula volanie Turzovskej Panny Márie: „**Musíte prísť v nedeľu do Turzovky.**“ Povedala som to svojmu manželovi, čo veľmi nechápal, lebo bolo hlásené zlé počasie a veľké záplavy, a tak nie div, že mal z toho obavy. Ale Panna Mária nás stále volala a v srdci mi hovorila: „**Povedz manželovi, nech sa nebojí. Ja budem s vami. Ja vás ochránim. Dokážete to.**“ A tak sme sa opäť i s dcérkou vybrali na to krásne miesto, plné nádherných spomienok, a verili, že to skutočne dokážeme. Cesta bola veľmi namáhavá pre môjho manžela, lebo sme prechádzali z prietrže mračien do novej prietrže a lejak bol taký silný, že stierače na aute nestíhali zotierať sklo, ale vďaka našej nebeskej Mamičke sme to zvládli. Celú cestu sme sa s dcérkou modlili a volali ju, aby nám prišla na pomoc. Priviedla nás až do Korne, odkiaľ sme sa dostali až na priestranné parkovisko pod lesom, a potom peši ku kaplnke. Keď sme prišli na miesto, bolo tam len veľmi málo ľudí, a tak sme celý čas nechápali, prečo nás Panna Mária volala. Zrazu sme sa z rozhovoru medzi ľuďmi dozvedeli, že bude pohreb Matúša Lašuta. Vtedy sme pochopili, že Matka Božia nás chcela mať pri rozlúčke s týmto vizionárom. Naša radosť bola preveliká. Dokonca začalo svietiť aj slniečko,

a tak sme znova ďakovali Bohu a Panne Márii, že sme dostali takú veľkú milosť a mohli byť prítomní pri takejto veľkej udalosti. Bolo to 15-teho augusta 2010 na sviatok Nanebovzatia Panny Márie. V septembri mi povedala naša dcéra Majka: „Mami, stalo sa mi niečo zvláštne. Ako som tak stála, počula som za sebou hlas Panny Márie. Povedala mi: **„Majka, príď do Turzovky a umy si brucho mojou vodou, budeš mať dieťa.“** A tak sme aj urobili. Prišli sme do Turzovky, Majka si umyla brucho vodou a tešila sa. Ale nič sa nedialo. Koncom apríla roku 2012, keď sa večer modlil manžel sv. ruženec za jej požehnanie, zrazu sa pred ním zjavila Panna Mária držiac v náručí dieťa. Bola celá v bielom. Usmiala sa na Valentína, vystrela ruky a vzduchom mu ho poslala. Celé to trvalo len okamih. Zobudil ma a povedal mi: „Majka bude mať dieťa. Bola tu pri mne Panna Mária a doniesla mi ho.“ Dostal aj vnuknutie, že sa narodí na jeho narodeniny, že to bude jeho darček. A tak sa aj stalo. 6. 2. 2013 sa našej neplodnej dcére po necelých 9 rokoch manželstva narodila Viktória Mária.

Raz v noci, bolo to okolo polnoci, manžela zobudilo silné svetlo. Keď otvoril oči, vedľa postele stála znova Panna Mária. Mala biele šaty, modrý plášť a z oboch rúk jej vyžarovalo silné svetlo dopadajúce rovno na neho. Valentín ju začal prosiť o milosti pre celú našu rodinu, pre každého člena osobitne, nič iné ho vtedy nenapadlo. Bol z toho veľmi rozrušený a ako tak prosil, svetlo pomaly haslo, až celkom aj s nebeskou Matkou zmizlo.

Náš život pomaly ubiehal, keď zrazu manžel zistil, že má problémy s očami. Najprv si myslel, že ide o nejaký zápal, ale diagnóza znela horšie. Mokrú formu VPDM. Začal sa modliť a prosiť Boha, aby ho uzdravil, lebo pri tejto diagnóze je koniec smutný, slepota. Raz, ako sa tak večer modlil za svoje uzdravenie, počul zamatový mužský hlas : **„Ty nepotrebuješ zrak, ty budeš vidieť srdcom.“** Vtedy pochopil, že je to Božia vôľa, a prestal o to prosiť. Ešte viac priľnul k Ježišovi a zmieril sa s tým. Naďalej sme chodili k svätostánku i k Sviatosti oltárnej, keď zrazu jedného dňa pri adorácii sa mu zjavil Ježiš a prehovoril: **„Ty chceš moje Srdce ? Dávam ti ho.“** V rukách držal svoje Srdce, vystrel ich a poslal mu ho. Božské Srdce letelo vzduchom a zasiahlo

manželovu hrud'. Pociťoval veľkú páľavu a bol prenesmierne šťastný. Priznal sa mi, že stále, keď sme boli pred svätostánkom, prosil Ježiša, aby mu dal kúsok svojho Srdca. A Ježiš to urobil. Ježiš ho vyslyšal. Pre manžela to bol taký hlboký zážitok, že ešte dlho o tom rozprával a bol neskonale šťastný.

Medzitým aj mne sa prihodili zvláštne veci. V noci sa mi prisnila svätá Terezka z Lisieux. Asi 8-ročná a usmievala sa na mňa. Inokedy ma vo sne navštívil Ježiš. Mal oblečenú bielu tuniku, sadol si vedľa mňa a pozeral do diaľky. Keď som sa prebudila, bola som veľmi natešená. Raz ma vo sne navštívil veľký svätec. Bol starý a mal slávnostný odev. Mala som dojem, že je to biskup. Ocitla som sa spolu s manželom v nejakej kaplnke, kde na stenách viselo 5 svätostánkov. Jeden bol zlatý, ďalší strieborný, každý z nich nejako krásne vynikal. Svätec mi povedal: „**Pod' ku mne bližšie, niečo ti poviem.**“ A začal sa mi prihovárať: „**Ja som už veľmi starý a nevládzem sa už starať o toľké svätostánky.**“ Bol skutočne veľmi starý. Mal dlhšie zvlnené biele vlasy, dlhú bielu bradu a milučkú tvar starčeka. Stále sa na mňa usmieval a pokračoval: „**Odteraz sa ty budeš starať o jeden z nich.**“ Na to som mu odpovedala: „Ja? Ja nie som hodná.“ Ale on ma hneď s úsmevom zastavil: „**Si hodná, si hodná. Pod' niečo ti ukážem.**“ Postavil ma pred štvrtý krásny, drevený, vyrezávaný svätostánok, vyzdobený zlatom a pokračoval: „**Odteraz sa budeš starať o tento.**“ Vtedy som to pochopila tak, že mám ešte častejšie navštevovať Ježiša všade, kde budem mať tú príležitosť. A tak sme aj s manželom robili. Vždy keď sme prišli na nejaké miesto, kde bol aj kostol, vošli sme dovnútra a pozdravili ho. Niekedy sme mali aj také šťastie, že práve bola vystavená Sviatosť oltárna. Robievame to stále. Modlíme sa, klaniame sa a chválime Pána. Neskôr sa manžel dozvedel, že to ma navštívil svätý Atanáz, veľký ctiteľ a zástanca Eucharistického Ježiša.

Čas plynul, keď zrazu, bolo to na Bielu sobotu pri Božom hrobe, kde bola vystavená aj Sviatosť oltárna, sa manželovi zjavil Ježiš a prehovoril k nemu: „**Valentín, vybral som si ťa pre toto Božie dielo. Založíš Spoločenstvo Priateľov Eucharistie a rozšíriš ho do celého sveta. Povstal som, lebo Cirkev**

hynie. Je veľká kríza Cirkvi, najväčšia od jej vzniku, pretože sa rúcajú samotné jej základy. Kríza Cirkvi je krízou Eucharistie. Veriaci ma nevidia v Eucharistii. Odteraz sa budem stále s tebou zhovárať, ale vždy to bude iba pri adorácii pred Sviatosťou oltárnu, alebo pred svätostánkom. Tam ti poviem, čo máš robiť a kde a za kým máš ísť. Je to moje Spoločenstvo, moje dielo, ty si len mojím poslom.“

Manžel vidí aj Pannu Máriu, a to keď je fatimská sobota, alebo keď je nejaký veľký sviatok. Pán Ježiš povedal manželovi, že vidí Pannu Máriu, lebo bol predurčený pre toto dielo. Raz mu povedal aj iné veci: „**Ty si môj posledný križiak. Ty poniesieš moju zástavu až na Golgotu.**“ Manžel: „Ježišu, ved' je tam už postavený chrám.“ Na to Ježiš povedal: „**Áno, ale nie je tam moja víťazná zástava.**“ Manžel Ježišovi za všetko ďakoval a spýtal sa ho, čím si tie milosti zaslúžil. Odpoveď bola jasná: „**Ničím, nezaslúžil si si ich. Ja som si ťa vybral, Ja som ti ich dal.**“

Inokedy povedal náš Pán tieto slová: „**Každý človek je na rázcestí, keď sa musí rozhodnúť, ktorou cestou pôjde. Buď pôjde vpravo a vyberie si Eucharistiu, alebo vľavo a vyberie si satanovo jablko. Nič medzi tým nie je možné. Majte na pamäti. Ak neprijmete Eucharistiu, prijmete satanovo jablko. Buď mňa budete nasledovať, alebo satana. Valentín, založite s manželkou slávnostnú knihu, do ktorej každý, kto chce vstúpiť do môjho Spoločenstva, sa zapíše, a to tak, že napíše celé svoje meno, rok narodenia a vlastnoručne sa podpíše, lebo je to zmluva medzi mnou a človekom. Vstúpiť a zapísať sa do Spoločenstva má byť umožnené každému bez ohľadu na rasu, či vierovyznanie. Každému, kto sa rozhodne ma nasledovať. Inoverci po vstupe do Spoločenstva musia konvertovať na katolícku vieru a prijať potrebné sviatosti. Rodičia môžu zapísať aj malé deti, ktoré však po prvom svätom prijímaní, alebo po dosiahnutí veku desať rokov, musia potvrdiť svoj súhlas vlastnoručným podpisom. Každý, kto sa chce zapísať do knihy, má to mať umožnené, nech sa jedná o akúkoľvek dušu.**“

Pri ďalšom zjavení Pán Ježiš prehovoril tieto slová: „ V knihe nech je môj obraz, ako ma vidíš a hlavné moje posolstvá. Každý, kto sa zapíše do môjho Spoločenstva, zapíše sa do môjho Srdca a ja do jeho. Stane sa mojím priateľom a ja svojho priateľa nikdy nezapriem pred svojim Otcom. Kto mňa má za priateľa, má všetko. Táto kniha je moje Srdce. Chráňte ju a noste ju všade. Každý kto sa zapíše do tejto knihy, získa kúsok môjho Srdca.“

Manžel sa raz spýtal Ježiša: „Ježišu, ja som tvoj križiak, ale aká je úloha mojej manželky v tomto diele?“ Ježiš to vysvetlil: „ **Ona je tvoja barlička. Je vedená Duchom Svätým. Ona ťa bude všade sprevádzať a bude mať na starosti svetské záležitosti. Ty musíš celkom odumrieť tomuto svetu, ona čiastočne. Musíte sa stať najpokornejší z pokorných. Budete ukrižovaní médiami, no nesmiete sa brániť. Môžete iba povedať, kto ste bez hriechu, nech hodí do nás kameň.**“

Keďže som chcela vedieť viac o tom, aká je moja úloha, Ježiš mi po manželovi odkázal: „**Barlička, Barlička. Ty nevieš čo má robiť barlička ? Ak nevieš, tak ti to vysvetlím. Pre toto moje dielo som si vybral tvojho manžela. Stále si volím pre svoje diela maličkých, aby bolo zjavné, že je to Božie dielo. Tvoj manžel je maličký. Malý, starý, slepý. On je môj posledný križiak. Cesta, ktorou pôjde, nie je cesta slávy, ale cesta kríža. On poniesie moju zástavu s krížom na Golgotu. Bude to jeho krížová cesta. Bude padať, ako som padal ja. Ale ja mu pomôžem vstať. Budú na neho pľuť, budú ho ohovárať, osočovať, krivo svedčiť, ale ja budem s ním. Jeho krížová cesta bude podobná mojej. Ak chceš vedieť, čo má robiť barlička, pozri sa na moju Mamičku. Mojou barličkou bola moja Mamička. Rob vždy to, čo robila ona. Vždycky stála pri mne, pokorná a nenápadná. V Evanjeliách je málo toho, čo povedala. Starala sa o moje svetské záležitosti a nasledovala ma až na Golgotu, aj keď som bol obklopený nepriateľmi. Všetci moji nasledovníci z časov slávy sa rozutekali a zostala mi len ona a Ján. Aj tvoj manžel bude mať svojho Jána. Tvoja dcéra Majka, nech si zoberie príklad z Veroniky, ktorá napriek nepriateľom mi podala šatku a utrela moju zakrvavenú tvár.**

Aj ona by mala utrieť oplúvanú tvár svojho otca. Daj pozor, aby si pod vplyvom okolia nepridala klince do jeho rán. Dávaj na neho pozor, lebo on má moje Srdce, láskavé a milosrdné. Okolie a zlí radi zneužívajú takýchto ľudí. On vztýči svoju zástavu na Golgote. Klince sú už pripravené.“

S Valentínom často máme problémy, s ktorými si nevieme rady. Raz nám Pán Ježiš povedal: **„Keď prídete s problémom za svojím najlepším priateľom a poprosíte ho o radu, čo vám odpovie ? To je pod moju úroveň, alebo vám s láskou poradí? Preto Valentín, Barlička, vždy keď máte nejaké starosti, prídte za mnou. Ja vás rád vypočujem a pomôžem vám. Veď som Váš najlepší priateľ.“** Odtedy s Ježišom riešime aj svoje súkromné problémy a celkom obyčajné veci.

19. 7. 2015

Zúčastnili sme sa púte do Gaboltova. Keď sme sa modlili v kaplnke pred svätostánkom, Ježiš 3x vyzval manžela: **„Valentín, nasleduj ma!“** Manžel 3x povedal: „Áno, Pane.“ Ďalej Ježiš pokračoval: **„Valentín už niet času. Rýchlo sa presťahuj a začni moje dielo. Barlička nech všetko zapisuje. Nech všetko zaznamenáva.“**

Keď sme sa vracali z púte domov, zastavili sme sa v kostole na Furči, kde bola celodenná adorácia. Boli sme veľmi prekvapení, ako málo ľudí sa nachádza pri Ježišovi. Vtedy Ježiš povedal: **„ Nie každý, kto hovorí, že má ma rád, má ma rád. Nie slová, ale skutky sú dôležité. Ak má chlapec rád svoje dievča a vie, že ho čaká, nepríde k nej ?“** Na to manžel prehovoril k Ježišovi.: „Ale veľa ľudí chodí na púte za tvojou Mamičkou.“ Ježiš povedal: **„Áno, mám z toho radosť, ale vôbec nepochopili, čo je jej úloha. Jediným jej cieľom je priviesť ich ku mne. A pozri, aký je výsledok. Márne sú ich obety. “**

24. 8. 2015

Presťahovali sme sa na Furču do bytu aký nám vybral sám Pán Ježiš, blízko kostola s výhľadom na kríž a na celé mesto. A tak, ako si to Pán Ježiš prial, mohli sme začať so založením Spoločenstva Priateľov Eucharistie.

Ježiš prehovoril: „ **Z celého sveta som si Furču a tento chrám vybral preto, lebo som tu našiel ešte živú vieru. Spoločenstvo je potrebné založiť už v septembri. Preto navštívte pána farára a ty, Valentín, ho popros, aby ti dal možnosť vystúpiť v nedeľu po každej svätej omši pred veriacimi, aby si ich oboznámil s mojím dielom. Aby každý kto chce sa zapísal do môjho Spoločenstva, lebo každý kto sa zapíše do tejto knihy, zapíše sa do môjho Srdca a ja sa zapíšem do jeho. Ďalej povedz: Kto ma má za priateľa, má všetko. Kto ma nevidí v Eucharistii, nevidí ma ani v živote. Ja svojho priateľa nikdy nezapriem pred svojím Otcom. Bez milosrdenstva nik nedosiahne moje milosrdenstvo.“**

6. 9. 2015

Po večernej svätej omši sme navštívili nášho pána farára. Manžel mu všetko vyrozprával o zjaveniach Eucharistického Ježiša a o tom, že má založiť Spoločenstvo a rozšíriť ho do celého sveta.

9. 9.2015

Pri adorácii Pán Ježiš povedal manželovi, aby sme pozvali pána farára k nám vysvätiť byt a pri tejto príležitosti aby mu znova všetko dopodrobna vysvetlil. Aby sme ho s veľkou láskou pohostili a nedali sa ničím znepokojiť. Pán farár pozvanie prijal a tak sme sa dohodli, že príde v nedeľu 13.9.

12. 9. 2015

Založili sme Spoločenstvo Priateľov Eucharistie, tak ako si to želal Pán Ježiš, na sviatok Panny Márie. V srdciach sme pocítili nevýslovnú radosť. Veľmi sme sa tešili, hlavne z toho, že plníme Božiu vôľu a že náš Pán je s nami.

13. 9. 2015

Pán farár nás skutočne navštívil. Prišiel spolu aj s diakonom vo veľmi dobrej nálade a tak sme dúfali, že všetko sa nakoniec dobre vyvinie. Prichystala som obed a všetko robila tak, ako mi odkázal Ježiš. „**Barlička, buď ako Marta.**

Nezapájaj sa do rozhovoru, iba sa staraj o hostí.“ A tak som aj robila. Manžel sa snažil znova vysvetliť všetko, čo si praje Ježiš, že Spoločenstvo je veľké Božie dielo, že on je iba posol, že náš Pán ho prosí, aby mu dovolil na ďalšiu nedeľu vystúpiť pred veriacimi, lebo už nie je čas a všetko sa musí začať už v septembri. Tiež mu povedal, že Ježiš mu odkazuje, že ak má pochybnosti, nech ide k svätostánku, že tam mu dá poznanie. Pán farár navrhol inú formu, s ktorou Pán Ježiš nesúhlasil a poslal mu odkaz, ktorý bol súkromného charakteru. Odkaz sme napísali na papier, vložili do obálky a ja som ho zanesla ráno po svätej omši 14.9. priamo do jeho rúk.

16. 9. 2015

Pán Ježiš nás poslal za iným kňazom otcom J. Ježiš povedal: „ **Chodte za ním, aby sa toto moje dielo začalo podľa Božieho plánu v septembri.**“ A tak sme išli. Otec J... nás s dojatím vypočul a so všetkým, čo si prial Ježiš, súhlasil. Dlho sme sa zhovárali, potom sme sa spolu pomodlili a rozišli s tým, že s ním pôjdeme na púť do Čiech, do Klášterca nad Orlicí k hrobu Anny Bohuslavy Tomanovej, prvej českej stigmatizovanej mystičky, kde sa máme možnosť stretnúť aj s Pátrom W... z Fatimy, veľkým zastancom Eucharistie. Obaja, Otec J... aj Páter W... vstúpili do tohto Ježišovho Spoločenstva a to nám spôsobilo veľkú radosť. Do Ježišovho Srdca sa zapísali aj skoro všetci pútnici. Náš Spasiteľ sa z toho teší, a ako hovoril, máme byť spokojní, lebo všetko i napriek počiatočným nepríjemnostiam ide podľa Božieho plánu. Ďalšiu nedeľu 27.9.2015 vystúpil manžel v kostole, kde ešte pribudli ďalší priatelia Eucharistie, a tak bola splnená Ježišova žiadosť, že sa to má všetko začať v septembri.

5. 10. 2015

Dnes Ježiš povedal: „ **Spoločenstvo Priateľov Eucharistie bude raz veľkým spoločenstvom. Láska za lásku, vernosť za vernosť, dôvera za dôveru.** “
Pán Ježiš manželovi hovoril, že sme dostali veľkých patrónov, ktorí nás všade sprevádzajú a pomáhajú nám. Manžel sv. apoštola Pavla a ja sv. Katarínu

Sienskú. Pamätám si, ako mi raz manžel povedal, že v noci pri mojej posteli bola nejaká mladá rehoľníčka, ale nevedel, kto to je a prečo pri mne stojí. Živo si pamätám aj na to, ako ma raz vo sne oslovila nejaká svätá žena a prehovorila ku mne týmito slovami: **„Keď prídeš do Medžugoria, vyjdi na horu zjavenia a pobožkaj túto zem.“** Tak som to aj urobila, ale nie vo sne, ale na púti v Medžugorí. Ježiš povedal manželovi, že to bola Katarína Sienská, že naši patróni sú stále s nami, a že sme ich dostali preto, lebo veľké dielo potrebuje veľkých patrónov. Keďže chodíme každý deň na svätú omšu, manžel sa môže stále po jej ukončení porozprávať pred svätostánkom s Pánom Ježišom. Na toto stretnutie sa stále veľmi tešíme, lebo vždy nás už čaká a stále nám povie niečo, čo nás hlboko zasiahne. My mu stále ďakujeme, chválime ho, velebíme, prosíme o rady a niekedy sa Ježiš iba milo s láskou na nás pozerá. Manžel mi hovoril, že Pána Ježiša vidí aj počas sv. omše, na mieste kde je svätostánok. Povedal mi aj to, že vidí ako sa s láskou pozerá na všetkých ľudí, a že keby videli jeho pohľad, hneď by pochopili, o akej láske to náš Pán hovorí. Ježiš miluje všetkých ľudí nepochopiteľnou láskou.

7. 10. 2015

Ježiš nám dal odkaz pre všetkých členov Spoločenstva : **„Každému z vás vo svojom srdci vytryskol prameň živej vody. Rozlievajte ho vo svojom okolí na svojich blížnych a strážte si ho, aby vám nevyschol.“**

13. 10. 2015

Ježiš povedal manželovi, aby sme išli s otcom J... na púť do Krakova, a tak sme sa prihlásili.

21. 10. 2015

Dnes Ježiš prehovoril tieto slová: **„Keď chcete, aby sa nejaká duša obrátila, trvá to dosť dlho. Treba sa za ňu modliť, postiť a prinášať veľké obety. Najrýchlejšia cesta k obráteniu je vstup do môjho Spoločenstva. Proste**

a modlite sa, aby duša, ktorú chcete zachrániť, sa zatúžila zapísať do Spoločenstva.“

23. 10. 2015

Pán Ježiš dal manželovi pokyny, čo má povedať veriacim, ktorí sa zúčastnia púte do Krakova. Hovoril, že sa na nás všetkých veľmi teší, a že všetci, ktorí sú priateľmi Eucharistie, dostanú milosti o aké budú prosiť, len mu treba dôverovať. Povedal, že ak to bude v súlade s Božou vôľou, vyslyší ich. Tiež hovoril manželovi, že máme vynaložiť maximálne úsilie a iniciatívu, a snažiť sa pre neho získať do Spoločenstva čo najviac veriacich. Ježiš chce všetkých zachrániť a všetkým pomáhať. Veľmi nás ľudí miluje a všetkých nás chce mať vo svojom nebeskom kráľovstve.

24. 10. 2015

Nad ránom sme došli do Sanktuária Božieho milosrdenstva. Vívalo nás krásne slniečko a v srdciach sme mali neopísateľný pocit šťastia. Všetci sme sa tešili. Ubytovanie bolo príjemné, počasie vynikajúce a všade sme cítili prítomnosť nášho milujúceho Boha. S Valentínom sme mali radosť aj preto, lebo s nami bola aj naša dcérka Majka, zať Martin a ich vymodlené dieťa Viktorka, dar Panny Márie Turzovskej. Zblížili sme sa aj s mnohými pútnikmi, ktorí keď počuli od manžela o milostiach, ktoré im chce Ježiš pri adorácii udeliť, boli veľmi dojatí. Tak ako si to prial náš Pán, získali sme aj ďalších veriacich, ktorí sa s radosťou stali priateľmi Eucharistie a tak táto púť priniesla mnoho dobrého ovocia.

1. 11. 2015

Navštívili sme Otca J. Zavolať nám, lebo bol pozvaný do Kláštérca nad Orlicami odslúžiť svätú omšu, keďže nemali momentálne k dispozícii žiadneho kňaza. Nechcel ísť sám, tak nám ponúkol možnosť ísť s ním. Samozrejme, že sme s tým súhlasili. Brali sme to ako Božie riadenie a ešte v ten večer sme kúpili lístky v lôžkovom vozni a lístok na prepravu auta. Otec J... povedal, že je

dobré mať aj auto, lebo sa môžeme zastaviť v Poděbradoch a navštíviť vzácneho kňaza pátra F... ktorý je úplne ochrnutý, a jediné čím vie komunikovať, sú jeho oči. Keď sme tam 6. 11. 2015 došli, vo dverách nás privítala pani Jaromíra , ktorá sa o neho príkladne stará. Bola milá. Uviedla nás do izby, kde ležal kňaz, ktorému nás Otec J... predstavil. Len čo som vošla do tejto miestnosti, rozplakala som sa. Nevedela som v sebe udržať slzy, lebo niečo také bolestné som ešte nevidela. Na lôžku ležal úplne nehybný človek. Izbou sa prenášal zvuk pľúcneho ventilátora, pri okne na stene bol umiestnený svätostánok a na stenách viseli obrazy svätých. Kňaz ležal pokojne a počúval, čo mu hovorí môj manžel o Ježišovom Spoločenstve Priateľov Eucharistie. V dome bola aj pani S... ďalšia osoba, ktorá je pre tohto kňaza tiež dôležitá. Po tejto návšteve plnej dojemov sme odišli do Klášterca, kde nás na fare čakalo mnoho zaujímavých ľudí medzi ktorými bol aj Marcel zo Slovenska a ďalší jeho priatelia. Valentín im rozprával všetko o Ježišovom Spoločenstve, o milostiach, ktoré môžu získať, a vyzval ich, aby sa zapísali do knihy, ak sa chcú stať priateľmi Ježiša a nasledovať ho. Večer bola svätá omša a potom nasledovala celonočná adorácia. Na druhý deň prišli ešte ďalší veriaci ktorí chceli, aby manžel ešte raz prehovoril. Valentín rozprával a všetci pozorne počúvali. Ja som potom osobne ku každému prišla s knihou a dovysvetľovala im čo ešte chceli vedieť a ľudia sa postupne začali zapisovať.

8. 11. 2015

Ježiš povedal : „**Valentín, toto moje dielo je na záchranu Cirkvi a duší. Vie to aj satan, preto bude robiť všetko, aby ho zničil. Posiela a bude k vám posilať svojich poslov v rúchu vlčom i v ruchu baránkovom. Majte na pamäti. Všetko, čo je proti tomuto dielu, je od zlého. Láska za lásku, vernosť za vernosť, dôvera za dôveru.**“

18.11. 2015

Ježiš sa s láskou na nás pozeral a prihovoral sa manželovi týmito slovami: „**Všade rozdávajte lásku a prijmite všetko, aj keď je to nepríjemné, s láskou ako Božiu vôľu. Ku všetkým buďte milí, láskaví a nehnevajte sa. Nech vám nezáleží na tom, čo o vás hovoria, ale nech vám záleží len na tom, aby ste sa páčili Bohu. Váš pohľad nech je zameraný iba na mňa. Nikdy nehovorte zlé o kňazoch, ani o ľuďoch. Nerozoberajte hriechy iných, neohovárajte, neposudzujte a ani neodsudzujte. Nezarmucujte sa kvôli ničomu a netrúpte sa, keď vás niekde neprijmú. Stačí vám moja milosť.**“

27. 11. 2015

Ježiš povedal, že je potrebné čím skôr vytvoriť elektronickú knihu, aby sa jeho dielo šírilo rýchlo do celého sveta. Povedal, že naša dcéra Majka má pohľadať vhodného, zbožného a spofahlivého človeka, ktorý to vie robiť, ale nech ho nehľadá cez firmy, ale cez svojich priateľov.

28. 11. 2015

Dcéрка nám zavolala, že jej známi sú priateľmi istého pána P... a že on takéto internetové stránky robí už dlhší čas. Že je v tom veľmi šikovný. Zavolali sme mu a dohodli stretnutie.

29. 11. 2015

Dnes sme navštívili mladú rodinku pána P. Valentín im všetko vyzozprával o svojich stretnutiach s Ježišom i to, že náš Pán si praje, aby bola vytvorená internetová stránka s elektronickou knihou, a že je to pre pána P... veľká milosť, lebo tentokrát nebude robiť túto stránku pre človeka, ale pre Boha. Pán P... súhlasil. Povedal však, že by tam potreboval vsunúť aj nejakú peknú modlitbu. Manžel sa tomuto návrhu potešil, a hneď sa ponúkol, že sa spýta Pána Ježiša, aká modlitba by to mala byť, a že ho pekne poprosí, aby mu ju nadiktoval.

6. 12. 2015

Valentín sa spýtal Ježiša, aká by to mala byť modlitba. Ježiš sa pousmial a povedal: „**Ja si mám vytvoriť pre seba modlitbu? Tá musí vytrysknúť z tvojho srdca. Ale nadiktujem ti odkazy pre všetkých ľudí.**“

Hneď ako sme prišli z kostola domov, manžel si kľakol pred kríž a modlil sa. Vzýval Ducha Svätého a prosil, aby mu vnukol tie správne slová. A modlitba sa zrodila.

Znie takto: **Môj milovaný Ježišu. S hlbokou pokorou a láskou a celkom dobrovoľne sa zapisujem do tvojho Srdca, s pevným odhodlaním ťa nasledovať. Daj mi milosť a silu zotrvať v tomto mojom predsavzatí, aby sme sa raz stretli v nebeskom kráľovstve. Amen.**

Odkazy, ktoré nadiktoval Ježiš môjmu Valentínovi pre všetkých ľudí:

„Obraciam sa na vás moji najmenší, čo ste padli až na samé dno a vaša duša je celá čierna od hriechov. Na vás, ktorí ste pre ostatnú spoločnosť len nepotrebný odpad a nikomu na vás nezáleží. Pre mňa ste dôležití a záleží mi na každom z vás, ale čo je najdôležitejšie, zachránim to najcennejšie čo máte, vašu dušu. Nebojte sa prísť ku mne a stať sa mojimi priateľmi. Vaši ľudskí priatelia vás neraz sklamali, ale ja nie, ja budem stále s vami. Pomôžem vám vstať, keď padnete, utriem vaše slzy, keď budete plakať, budem sa tešiť s vami, keď budete mať radosť. Len so mnou nájdete pravé šťastie a pokoj, ktoré ste po celý život hľadali...“

Obraciam sa aj na vás, ktorí ste získali slávu, bohatstvo a moc, ale pritom ste nenašli pravé šťastie, lebo ste zistili, ako dávno kráľ Šalamún, že márnosť nad márnosť a všetko je len márnosť, že vám pravé šťastie preteká pomedzi prsty a zostáva vám len chvíľkový pocit. Aj na vás čakám, aby som vás naplnil pravým šťastím a zachránil vaše duše pre večnosť. Nebojte sa pokoriť pred Bohom. To nie je žiadna hanba, tým ukážete len svoju veľkosť. Nie vaše bohatstvo je dôležité, tým si u mňa nič nekúpите, ale vaša duša, to je to najcennejšie, čo máte. Zachráňte si ju, kým je čas. Ja stále čakám...

Obraciam sa na vás, ktorí ste sa dali strhnúť svetom bez Boha a namiesto veľkých očakávaní máte len prázdnotu v duši a pocit beznádeje. Zistili ste,

že tam, kde niet Boha, neplatí nič, všetko je dovolené, ale namiesto šťastia vás postihuje jedna rana za druhou. Bezcieľne sa túlate po celý život a nevidíte svetlo na konci tunela. Aj na vás čakám, aby váš život konečne dostal ten správny smer a zmysel. Veď čo je váš život oproti večnosti. Ubehne vám, ani to nezbadáte. A na konci, či tomu veríte, alebo nie, raz budete stáť predou mnou. Šťastná to duša, ktorú privítam: vitaj, priateľu, a aká nešťastná, ktorej musím povedať: nepoznám ťa. Aj pre vás je moja náruč otvorená...

Obraciam sa aj na vás, ktorí ste chorí a bezvládni. Kríž, ktorý nesiete, je veľmi ťažký. Ja vám ho pomôžem niesť, aby sa vám stal ľahkým. Pri mne nájdete pokoj a psychické vyrovnanie sa so stavom, v ktorom sa nachádzate. Vyliečim vám to najcennejšie čo máte, vašu dušu a nie je vylúčené, že ak to bude mojím zámerom, aj vaše telo. So mnou to všetko zvládnete ľahšie. Čakám ...

Obraciam sa na vás, ktorí ste sa dali strhnúť násilím a nenávisťou. Zlo a násilie plodí len ďalšie násilie. Je to začarovaný kruh, z ktorého sa nedostanete bez lásky. Rád naplním vaše srdcia týmto citom, lebo mi záleží na každom z vás. Pri mne nájdete to, čo vám možno chýbalo od vášho raného detstva. S dôverou sa obráťte na mňa, Ja vás nesklamem. Čakám...

Obraciam sa na vás, ktorí ste pokročili vo viere a skutkoch. Nezabúdajte, že kľúčom do nebeského kráľovstva je láska. Bez tohto kľúča sa do neho nedostanete. Ruka v ruke s tým kráča aj milosrdenstvo. Bez milosrdenstva nikto nedosiahne moje milosrdenstvo. Ak máte s tým problém, som tu, aby som vám pomohol nájsť tú pravú lásku a milosrdenstvo. Pravá láska je prijať s láskou Božiu vôľu. Znie to jednoducho, ale nie je to pre človeka ľahké naplniť. Bez Božej milosti to nedokáže. Som tu, aby som vám tie milosti dal...

Obraciam sa na vás duchovní otcovia na všetkých stupňoch. Podporte svojich maličkých v úcte k Eucharistii, buďte im vzorom a príkladom pri adoráciách a nebráňte im prísť ku mne skrze toto Spoločenstvo, lebo len ten človek, čo ma má v srdci, ma dokáže opravdivo milovať a byť mi verný.

Láska za lásku, vernosť za vernosť, dôvera za dôveru, to je to, čo od vás chceme...

Kto ma má za priateľa, má všetko.“

Pán Ježiš dodal ešte i toto: **„Vstupom do Spoločenstva vyplývajú pre veriacich tieto povinnosti:**

- 1. Aspoň raz v týždni ho navštívíť pri Sviatosti oltárnej, alebo pred svätostánkom. Ak je človek chorý alebo nevládny alebo nemá vo svojom okolí túto možnosť, má sa s ním stretnúť a porozprávať pred krížom vo svojom príbytku.**
- 2. Aspoň raz v mesiaci sa dobre vyspovedať, aby boli v stave milosti a mohli tak častejšie pristupovať k svätému prijímaniu.**
- 3. Účasť na svätej omši minimálne v nedeľu a v prikázané sviatky.**

15.12.2015

Ježiš spomenul pani E., ktorá žila niekoľko rokov v Taliansku. Hovoril, že si ju vybral pre Spoločenstvo, lebo Taliansko je pre neho veľmi dôležité. Povedal: **„Prajem si aby pracovala priamo pre mňa na záchranu Cirkvi a duší. Vybral som ju pre vás preto, aby vás sprevádzala po tejto krajine a aby vám robila tlmočničku. Odkážte jej to.“**

16. 12. 2015

Dnes vo sne ma navštívila Panna Mária s Ježiškom v náručí. V ľavej ruke držala bielu ľaliu, ktorú mi s veľkou láskou podala a usmiala sa na mňa. Bola taká krásna a nežná, že sa to ani nedá vypovedať. Potom sa začala vzdalovať, až celkom zmizla a ja som sa na to prebudila. Ježiš povedal manželovi, že mi bola ukázaná tak, ako ju vidí on, lebo som po tom v srdci veľmi túžila.

17. 12. 2015

Ježiš prehovoril: **„Odteraz vám budem do cesty posielat ľudí, ktorým je potrebné pomôcť. Buďte k nim milosrdní a všetko robte s láskou.“**

21.12.2015

Valentín bol smutný, že niektorí ľudia sa nezachovali tak, ako by sa mali a ako si to prial Ježiš. Odmlčal sa aj pán P..., ktorý nám mal robiť internetovú stránku. Náš Pán mu na to povedal: „**Človek sa môže postaviť proti Božiemu dielu a Božím plánom, ale nemôže ich prekaziť.**“

24.12.2015

Ježiš prehovoril: „**Nedajú sa ľahko obrátiť pyšní ľudia, egoisti a zatvrdnuté srdcia.**“

25. 12. 2015

Keď sme boli na svätej omši, manžel videl ako Pán Ježiš pozeral na ľudí, ktorí po jej ukončení prichádzali k jasličkám. Každý prechádzal okolo svätostánku, ale nikto sa pri ňom nepozastavil. Napriek tomu sa Ježiš na nich pozeral s veľkou láskou.

26. 12. 2015

Mali sme ísť na Nový rok s otcom J... do Medžugoria, ale púť sa nekoná. Boh dopustil, že sa prihlásilo málo veriacich. Ježiš povedal: „**Dali ste sa do boja s najväčším nepriateľom, akého len môžete mať. So satanom. Takže sa nedivte, že útočí na vás z každej strany, ako sa len dá. Do Medžugoria nepôjdete, pôjdete tam v pravý čas. Teraz naplánujte cestu do Poděbrad. Poproste Marcela, aby šiel s vami a navštívte pátra F... a pani Jaromíru. Je to potrebné.**“

28. 12. 2015

Pán Ježiš sa prihovoral manželovi týmito slovami: „**Vybral si si cestu kríža a k tomu patrí duševné i telesné utrpenie. Nasleduj ma a dôveruj mi.**“
Valentín povedal: „Nech sa stane tvoja vôľa Pane.“

29. 12. 2015

Ohlásil sa nám Marcel, že nás príde navštíviť. Marcel je veľmi sympatický a zbožný človek. Pán Ježiš poučil manžela, čo mu má všetko povedať. Hlavne, aby mu nezabudol vysvetliť, čo znamenajú slová láska za lásku, vernosť za vernosť, dôvera za dôveru. Tiež mu pripomenul, aby mu porozprával aj o svojom zážitku zo študentských čias z petrohrskej Ermitáži, ktorý mu zostal v pamäti. Išlo o obraz Plačúcej Magdalény od Tiziana.

Ježiš prehovoril: „**V čase keď Tizian maľoval tento obraz, bol práve v stave kajúceho hriešnika. Tento obraz zobrazuje stav jeho duše. Je to najmilšie dielo v Božích očiach zo všetkých umeleckých diel. Tak by ste sa mali všetci kajať. V tomto stave vás mám najradšej.**“

30. 12. 2015

Navštívil nás Marcel so svojím priateľom Petrom, synom a Michalom, ktorý chce byť kňazom. Návšteva priniesla svoje ovocie.

Rok 2016

1. 1. 2016

Pýtala som sa na červené šnúrky, ktoré niektorí ľudia nosia na rukách. Ježiš povedal: **„Červené šnúrky, ktoré ľudia nosia je satanové dielo, aby ma zosmiešnil, ponížil a ukázal mi, ako sú ľudia schopní vymeniť ma aj za obyčajnú šnúrku.“**

5. 1. 2016

Ježiš prehovoril: **„Je potrebné ísť do Poděbrad.“**

6. 1. 2016

Zabudla som ešte spomenúť jednu veľmi dôležitú vec. Už dosť dlho, vlastne od nášho obrátenia sme sa začali s manželom modliť aj ruženec k Svätým ranám. Neskôr ma napadlo, alebo lepšie povedané bola som osvietená Duchom Svätým, že by sme z neho utvorili novénu a to tak, že sme sa začali tento ruženec modliť 7x denne po dobu deviatich dní. Už to stále robíme, keď sa modlíme za obrátenie nejakej duše, alebo za uzdravenie a na rôzne iné úmysly. Odvtedy vždy, keď Valentín prosí o pomoc pre niekoho, kto ho o to žiadal, alebo aj pre nás, keď máme nejaký problém, Ježiš mu povie: **„Pomodli sa novénu k Svätým ranám.“** Neskôr Ježiš dodal: **„Keď poviem modlite sa novénu, vždy mám na mysli novénu k Svätým ranám. Ale keď poviem teraz musíte priniesť veľkú obeť, vtedy musíte urobiť 10 takýchto novén po dobu 90 dní a to tak, že po každej novéne obetujete aj sv. omšu.“** Pri tejto príležitosti môžem spomenúť aj zázrak, ktorý sa prihodil našej mladšej dcérke Anke v súvislosti s týmto ružencom. Jedna jej známa z kresťanského portálu písala, že má problém so synom a nevie čo má robiť. Dcéрка jej poslala mailom správu, nech sa modlí ruženec k Svätým ranám. Keď odoslala mail, chcela ho skontrolovať a zistila, že sa jej v odoslanej

správe vypísal celý ruženec aj s prisľúbeniami. Keď sa manžel spýtal, ako je to možné, Ježiš povedal: „**Vravel som ti, že budem robiť aj zázraky.**“

11.1.2016

Máme pozvať pani E... k nám na Furču.

14. 1 2016

Marcel zariadil, že nás v Poděbradoch prijmu.

15. 1. 2016

Marcel nám pripravil zaujímavý program na celý víkend. Okrem návštevy v Poděbradoch, dohodol rôzne stretnutia. Čakal nás už na stanici, odkiaľ nás odviezol autom k jeho českému priateľovi Jirkovi. Celá jeho rodinka bola k nám milá. Ponukli nám nocľah, s tým, že ráno vyrazíme do Poděbrad.

16. 1. 2016

Pani Jaromíra nás už čakala. Pozdravili sme pátra a odovzdali im odkaz od Pána Ježiša. Manžel sa potom osobne dlho rozprával s pani Jaromírou. Keď sme od nich odchádzali, bolo nám jej ľúto, lebo sme pochopili, akú veľkú obeť prináša nášmu dobrotivému Bohu tým, že sa stará o tohto kňaza. Po celý čas čo sme tam boli a bolo to v podstate celý deň, s Valentínom sme videli, že skutočne nemá ani chvíľku pre seba a je v neustálom strese. V kuse behá, varí a každý moment rieši niečo s pátrom. Prekladá mu končatiny, otáča hlavu, utiera sliny, kontroluje, či mu náhodou nepraskla hadička, lebo aj to sa už raz stalo a je v neustálom pohybe. A popritom sa ešte stará o pátrových hostí. A to nehovorím, že v noci je to to isté. Ešte sa dobre nevyspala. Večer sme navštívili pani Stáňu, kde sme aj prenocovali.

17. 1. 2016

Ráno sme odišli do Klášterca. Navštívili sme hrob Andulky Tomanovej a zúčastnili sa svätej omše. Po jej ukončení sme sa premiestnili na faru, kde

Stáňa už mala pre hostí prichystané občerstvenie a vyzvala manžela, aby odovzdal posolstvo od Pána Ježiša ľuďom, ktorý ho ešte nepoznajú. Všetci boli nadšení a postupne sa začali zapisovať do knihy. Tešila som sa, lebo viem, že vtedy sa teší aj Ježiš. Po tomto milom stretnutí sme boli pozvaní na Mariánsku horu k rodine pána A. Bolo to nádherné stretnutie. Valentín všetkým znova rozprával o Spoločenstve Priateľov Eucharistie. Dávali mu rôzne otázky a on pokojne odpovedal, až sa z toho rozpútala veľká debata, keďže tam bolo pozvaných viac ľudí. Po tomto príjemnom stretnutí sme odišli domov na Slovensko, ale keďže sme zmeškali vlak do Košíc a ďalší šiel až neskoro po pol noci, Marcel telefonicky zorganizoval ešte jedno zaujímavé stretnutie na ktorom sme sa stretli s otcom P... a jeho dvoma priateľmi. I oni si vypočuli Valentína a hneď vstúpili do Spoločenstva. Táto misijná cesta bola veľmi plodná a to až tak, že satan tak zúrilo, že nám vo vlaku poslal do cesty dvoch nepríjemných bezdomovcov, ktorí nás chceli okradnúť, no anjeli strážni nás ochránili.

19. 1. 2016

Satanovi nestačilo. Zúrilo tak, že keďže vie, že manžel stráca zrak, naviedol ho v práci v tmavej chodbe do betónového stĺpa, do ktorého s celou tvárou narazil. Domov prišiel celý skravený a opuchnutý. Vyzeral akoby ho niekto prepadol. Zľakla som sa. Ježiš mu po svätej omši pri svätostánku povedal:

„I to bol útok od satana.“

20. 1. 2016

Dnes nám Pán Ježiš vysvetlil, prečo si vybral pre pátra pani Jaromíru: **„Stará sa o jeho fyzické a materiálne potreby. Páter je ukrižovaný a ona s ním. Ona plní moju vôľu. Nikto by nedokázal priniesť takú obeť ako ona.“**

29. 1. 2016

Pani E... došla k nám do Košíc.

30. 1. 2016

Boli sme aj v meste a ukázali sme jej niektoré chrámy v Košiciach. Mesto sa jej veľmi páčilo, bola ním očarená. Cez deň sme sa zhovárali o všetkom možnom a večer po svätej omši sme sa modlili pri svätostánku. Pán Ježiš nás všetkých troch požehnal a Valentínovi dal ešte odpovede na jej otázky. Počas celého víkendu sme sa jej plne venovali a robili všetko tak, ako nám prikázal náš Pán.

31. 1. 2016

Dnes E... odišla domov. Ráno bola ešte s nami na svätej omši a poobede sme sa chystali, že pôjdeme s ňou taxíkom na stanicu k vlaku. Všetko bolo krásne. Celý čas sme mali výbornú náladu a prekypovali šťastím, kým nám ešte pred odchodom z bytu nepovedala, že nám niečo ukáže. Bol to pre nás obrovský šok. V mobile mala uložený obraz, ako ona vravela, Ježiša Krista, ale nebol to Ježiš. Hneď mi bolo jasné, že je tam tvár satana. Na internete našla obraz, ktorý vraj predstavuje Ježiša, a jej sa veľmi páčil. V skutočnosti to bola tvár nečistého ducha. Hneď som ju upozornila, aby to z mobilu vymazala a dala si tam tvár nášho Pána z obrazu Božieho milosrdenstva. Keď mi povedala, že ho má zavesený i doma na stene, prežila som s Valentínom ďalší šok. Sľúbila, že ten obraz vyhodí a zavesí si opäť tvár z Božieho milosrdenstva a že ho vymaže aj v mobile. Keď sme došli na stanicu, cestou sme sa zhovárali a pomaly kráčali cez vestibul smerom k nástupištiu. Prišli sme po schodište a keď sme začali po ňom vystupovať, zrazu ku mne vnútorným hlasom niekto prehovoril: **„Pozri, pred tebou kráča muž, a pozri sa, ako sa mu mocú nohy.“** Pozrela som sa a skutočne predo mnou kráčal mohutný muž. Bol už dosť vysoko, keď mi vnútorný hlas dal príkaz: **„Rýchlo odstúp, lebo teraz začne padať a zabije ťa!“** Rýchlo som odstúpila a v tom momente muža vyvrstilo až dopadol na posledný schod, kde zostal celý zakrvavený nehybne ležať. Vyzeral, ako mŕtvy. Rýchle sme zbehli k nemu a zavolali záchranku. Muž vôbec nereagoval na naše otázky, ale po čase sa prebral. Potešili sme sa.

1. 2. 2016

Pán Ježiš prehovoril k manželovi: „**Satan ti chcel vziať to najdrahšie, čo máš, lebo odhalila jeho tvár. To k Barličke sa ozval jej anjel strážny a vyzval ju, aby odstúpila. Nebojte sa, máte zvláštnu ochranu.**“

3. 2. 2016

Večer nás volal Marcel, že sa u pána A... stalo nešťastie a prosia o modlitby. Ich 16-ročnému synovi prešiel cez nohu autobus a hrozí mu amputácia prstov. Pán Ježiš manželovi povedal: „**Pomodli sa za neho novému. Bude v poriadku.**“

9. 2. 2016

Marcel večer telefonoval, že sa stal zázrak. Noha syna A... je zachránená. Amputácia prstov nehrozí.

12. 2. 2016

V noci som sa prebudila a niečo ma ťahalo ísť sa pozrieť von oknom. Aj som tak urobila a zostala som v nemom úžase. Pred vstupom do kostola svietila lampa, ktorá reaguje len na fotobunku. Dlho som sa modlila a zistila som, že lampa stále svieti. Svietila až do rána. Pomyslela som si, že to určite niečo znamená a bolo to tak.

Ježiš povedal: „**Anjel zapálil svetlo. Svetlo vstúpi do tohto chrámu a veľké milosti budú v ňom veriacim rozdane počas tohto pôstneho obdobia. Vždy keď bude svetlo svietiť, znamená to, že v ten deň prichádzajú milosti. Vy sa dobre pripravte na Bielu sobotu na výročné zjavenie. Niečo pre vás chystám.**“

15. 2. 2016

Pán Ježiš mi prikázal aby som do knihy napísala aj túto Generálnu spoveď a povedal: „**Keby si každý vykonal túto spoveď, nebo by bolo plné.**“

GENERÁLNA SPOVEĎ

Príprava – dôsledné spytovanie svedomia

Hriechy spáchané počas celého života – odporúča sa spísať na papier, a tak si svedomito vykonať generálnu spoveď. Je potrebné **vyznať všetky hriechy**, ťažké aj s počtom – ak neviem aspoň približne.

STAČÍ UROBIŤ LEN JEDEN ŤAŽKÝ HRIECH A ZOMRIEŤ V ŇOM BEZ POKÁNIA, NATO ABY BOLA DUŠA ZATRATENÁ. Večnosť je šťastná alebo nešťastná! To je dogma našej viery.

Kvôli zdraviu tela neodkladáš potrebné liečenie. Nebuď bláznom, ktorý si dáva do poriadku svedomie až vo chvíli smrti. Čas smrti nie je vhodný na to, aby sme si zaistovali večnú spásu. Zapiš si svoje pochybenia a urob generálnu spoveď z celého svojho života. Mysli na to, že tu sa skladajú účty, aby si mohol získať večnosť. Preto rob tak, ako budeš musieť konať v okamihu skladania účtov pred večným Sudcom, Ježišom Kristom. Mysli na to, že to, čo sa ti teraz vidí ťažké, bude sa ti zdať v okamihu smrti nemožné.

Musíme kráčať Pánovou cestou, kým máme čas, pretože v hodine smrti svetlo dohorí. Už nebude čas na prípravu, **v tú chvíľu už musíme byť pripravení**. V hodine smrti sa už nič nedá robiť. Čo sa urobilo, je urobené. Keď príde smrť, nebude v tej búrke a zmätku možné dať do poriadku zmätené svedomie. Ktovie, čo sa môže stať? Ak stratíš v hodine smrti dušu, vtedy stratíš všetko a už nikdy nevrátiš nádej na jej opätovné získanie. Boh nás zaiste neposlal na túto zem preto, aby sme sa stali bohatými, získali pocty, alebo uspokojovali svoje zmysly. Ale poslal nás sem získať večný život. Všetci vedia, že ich cesta sa raz skončí. Ale sebaklam mnohých spočíva v tom, že si smrť predstavujú takú vzdialenú, ako keby ani nikdy nemala prísť. Aj veľmi starí a chorí ľudia si často navrávajú, že by mohli žiť ešte 3-4 roky. No

o koľkých vieme, že náhle zomreli! Niektorí posediačky, iní pri chôdzi, ďalší v spánku v posteli. Je isté, že nikto z nich si nepomyslel, že zomrie tak nečakane v deň, v ktorom naozaj zomrel. Keby si mal dnes do večera zomrieť a tak by sa malo rozhodnúť o tvojom večnom živote, bol by si pripravený vydať počet zo svojich skutkov? Čo všetko by si dal Bohu za ešte jeden rok, mesiac alebo aspoň jeden deň života? Prečo teraz, keď ti Boh dáva tento čas, nedáš si do poriadku svoje svedomie? Či je azda nemožné, aby bol tento deň pre teba posledným? Čakáš azda na deň smrti?

Pokiaľ ide o minulosť, dôveruj Ježišovi Kristovi, ktorý ti teraz dáva toto osvietenie, pretože ťa chce spasiť. Aká je to láska a nežnosť, s ktorou Boh objíma hriešnika, keď sa k nemu vracia! Dôveruj aj orodovaniu Panny Márie, ktorá ti ho vyprosuje. Ktovie, či tieto riadky nie sú poslednou výzvou, ktorú ti dobrotivý Boh posielal?

1. JA SOM PÁN BOH TVOJ, NEBUDEŠ MAŤ INÝCH BOHOV OKREM MŇA, ABY SI SA IM KLAŇAL!

Prvé z prikázaní obsahuje prikázanie viery, nádeje a lásky. Náš morálny život má svoj prameň vo viere v Boha, ktorý nám zjavuje svoju veľkú lásku. Našou povinnosťou voči Bohu je veriť v neho a vydávať o ňom svedectvo.

HREŠIL SOM PROTI VIERE?

Dobrovoľným pochybovaním o viere, pravdivosti čo Boh zjavil a Cirkev predkladá veriť, váhavosťou vo viere

Neverou – nedbanlivosťou o zjavenú pravdu, dobrovoľným odmietnutím viery

Herézou – kacírstvom – popieraním alebo spochybňovaním nejakej pravdy, ktorú treba veriť, božskou a katolíckou vierou. Prijímam náuku Cirkvi v celistvosti? - napr. peklo neexistuje, popieranie panenstva Panny Márie, popieranie Najsvätejšej Trojice

Apostázou – odvrhnutím kresťanskej viery, odpadlivosťou

Schizmou – odmietnutím podriaďiť sa pápežovi alebo odmietnutím spoločenstva s členmi Cirkvi, ktorí sú mu podriadení. Schizmou v kresťanstve je aj protestantské hnutie. Účasťou na protestantských a sektárskych obradoch (evanjelických – luteránskych, kalvínskych, baptisti, adventisti, jehovisti atď...) – ich praktizovaním, zapájaním sa do nich a súhlasom s nimi? Priznávam sa vo verejnom živote k viere (v zamestnaní, pred priateľmi...)? Nepatrím do organizácie, ktorá má proticirkevný program, zameranie? Nevolí som takéto politické strany, podporoval politikov – vyjadroval súhlas s nimi?

Ospravedlňujem hriechy svoje i hriechy iných (svojich detí, rodiny), používam výhovorku – dnes je iná doba?

MILOVAL SOM BOHA NADOVŠETKO?

Je pre mňa Boh najvyššia hodnota, najlepšie dobro? Je na 1. mieste v mojom živote? Považujem Boha za Otca? Usilujem sa byť jeho najlepším dieťaťom? Milujem ho láskou, ktorá je nad každú inú lásku? Slúžim vedome alebo nevedome časným bôžikom? (kult peňazí, materiálne dobrá, TV, moc, kariéra, vlastné telo, úspech...)

- Dodržiavam v každodennom živote náboženské kritériá a prikázania?
- Zaprel som Boha? – zaujato, z vypočítavosti (kvôli vyhnutiu sa cirkevnej dani, pri sčítavaní obyvateľstva, v zamestnaní...), bezmyšlienkovite, aby som sa spravil zaujímavý, lebo mi to v danej situácii vyhovovalo?
- V pôstnom období som žil v hriechu? (zábavy, tance, nedodržiavanie pôstu)
- Neobviňujem Boha za nešťastia, ktoré ma postihli?
- Prijímal som Božie veci ako Boží dar a zlé ako skúšku vernosti a podiel na Kristovom utrpení?
- Som vďačný za svoj život, každý prežitý deň, každú novú príležitosť?

- Konám i svoju každodennú prácu ako modlitbu s úmyslom páčiť sa Bohu? (chcem sa páčiť ľuďom, byť obľúbený, byť stredobodom pozornosti, hľadám vlastné výhody)
- Dbám o dôstojnosť pri nosení posvätných symbolov? (krížik na retiazke, ružencový prsteň, medailónik Panny Márie)
- Robím si z nich amulety, talizmany, výsmech?
- Prejavujem úctu k Najsvätejšej sviatosti oltárnej?
- Chodím na adorácie?
- Prijímam Božiu vôľu a Boží plán pre môj život?
- Počúvam hlas svojho svedomia?

Mojím Bohom má byť Najsvätejšia Trojica – Otec, Syn a Duch Svätý. Prakticky v mojom živote je ním to, čomu dávam prvé miesto vo svojich myšlienkach, citoch, kvôli čomu konám svoje skutky, čo mám najradšej.

Čo je u mňa to prvé?

Ja sám – moje zdravie, moja česť, moje brucho, krása, postava, egoizmus, úcta, ktorú od druhých očakávam, mne sa majú druhí prispôsobovať, pociťujem sebaľútosť, pocit krivdy, očakávam od druhých ospravedlnenie?

Starostlivosť o zdravie – máme rešpektovať telesný život, ale nerobiť z neho absolútnu hodnotu – novopohanská mentalita rozvíja kult tela (všetko mu obetovať, zbožňovať telesnú dokonalosť, posadnutosť cvičením a starostlivosťou o telo, športový úspech, vedie zároveň k zvrátenosti ľudských vzťahov). Treba sa vyhýbať každému prekročeniu miery.

Nieko z ľudí – moje dieťa, vnúča, manžel/ka, rodinní príslušníci, prehnaná láska k ľuďom?

Nejaká vec – peniaze, majetok, auto, dom, pekné oblečenie, šperky, umenie, šport, kariéra, dovolenky, márnivosť?

Nebudeš mať iných Bohov okrem mňa

– koľko Bohov uctievam? Koľkým slúžim? Vlastné telo – cvičenie kvôli postave, diéty, prehnané líčenie, plastické operácie, skrášľovacie procedúry,

oblečenie, solárium, márnim čas pozeraním TV, návštevami, zábavami, hlúpyimi rečami, vtipmi?

Ktorému najviac? Na čo najviac cez deň myslím?

Zábavy, obžerstvo, hostiny, TV, priatelia a známi, rodina, majetky, vlastné telo, zdravie, kariéra, šport, tanec, nakupovanie...?

UCTIEVAL SOM INÉ BOŽSTVÁ?

Mnohobožstvo, viera v reinkarnáciu, východné náboženstvá, bojové umenie (klaňanie sa slnku, využívanie energie atď., vychádza z východnej spirituality), vyvolávanie mŕtvych, účasť na špiritistických seansách a iné praktiky o ktorých som predpokladal, že odhaľujú budúcnosť: veštenie z kávy, liatie olova, čítam horoskopy, využil som služby veštice, dal som si vykladať karty (sám som ich vykladal sebe alebo druhým), tarot, anjelské karty, numerológia, vypočítavanie pohlavia dieťaťa, astrológia, pranostiky, čítanie z ruky, akupunktúra, okultizmus (aj čítanie okultistickej literatúry), ezoterika, mantry (nimi sa vyzývajú a uctievajú démoni), astrálne cestovanie, Feng šui, aury, reiki, psychotronika, Silvova metóda, kyvadlá, vykladanie snov, snáre, cvičenia východných náboženstiev, 5 Tibeťanov, cvičenia na otváranie čakier (otvára prístup zlým duchom), dýchacie cvičenia ?

Oslava haloweenu - karneval (aj detský), vyrezávanie tekvic (vychádza z oslavy satana, dom, v ktorom sa obetováva dieťa satanovi sa označoval vyrezanou tekvicou), bosorácke praktiky, prezliekanie sa do kostýmov a masiek čertov (čelenky s rohami), bosoriek, prezliekanie sa za kňazov a rehoľné osoby (výsmech). Haloween je diablovým výsmechom sviatku Všetkých svätých. Žiaden kresťan ho nesmie oslavovať, podporovať, propagovať, vyjadrovať súhlas.

Navštevoval som ľudových liečiteľov – sám som takto zneužíval dôverčivosť iných?

Alternatívna medicína = okultizmus

Dopustil som sa modloslužby – zbožšťovania toho, čo nie je Boh – bôžikov, zlých duchov, stvorenia namiesto Boha, moci, rozkoše, predkov, zdravia, peňazí – slúžil som mamone – predmetom môjho hlavného záujmu v živote boli peniaze a majetky, ako ich získať, ako si ich udržať?

Mám doma „suveníry“ bôžikov – démonov? – Nazývam to umením? Ospravedlňujem sa, že ja v to neverím, ja ich neuctievam? Sošky, drevorezby, obrazy, porcelán, tanieri s ich vyobrazením, šatky, šperky, tašky, prívesky, magnetky... (Budha, hinduistické božstvá, symboly východných náboženstiev, egyptských bohov, faraónov – považovali sa sami za božstvo, gréckych bohov, slnko, africké sochy a masky, woodo...)

Nenavštívil som napr. na dovolenke hinduistický či budhistický chrám?

Nezúčastnil som sa nejakého rituálu? Nedal som si na telo pomaľovať nejaké symboly, napr. hennou? (hoci aj zo žartu, z nevedomosti)

Povera – pripisoval som stvoreným veciam nadprirodzené účinky, čary, rôzne fетиše? (vešanie podkovy, imela pre šťastie, zub z medveďa, vlasy), amulety, červené šnúry, uhlíková voda, popľúvanie, zaklopanie na drevo, čierna mačka, piatok 13., talizmany? (aj zneužívanie ruženca a náboženských medailónov na tieto účely, vešanie medailónov na červenú šnúрку atď...)

Časté choroby u detí – urobiť si spytovanie svedomia, či diabol nenašiel prístup do srdca dieťaťa cez náš hriech (napr. priväzovanie červenej šnúry na kočiar, či priamo na dieťa – otvárajú prístup démonovi k nemu).

Homeopatia – princípy homeopatie vychádzajú z mágie, okultizmu. Mágia napodobňovacia, podľa ktorej podobné plodí podobné. Patrí k liečiteľstvu (okultizmu).

Joga – ponorená do sveta bohov a duchov, jej úlohou je privolať ich prítomnosť, je satanistická – a to každá joga, ten kto ju praktizuje, otvára sa démonickému pôsobeniu. Nie je to relaxačné cvičenie, je to spiritualita. Aktivuje čakry. Jednotlivé cvičenia predstavujú zasvätenie konkrétnym bôžikom – démonom. Jej praktizovanie sa spája s prijatím hinduistického učenia. Účasť na modloslužbe, otvárame sa (hoci aj nevedome) pôsobeniu zlých duchov.

Praktizoval som niečo z toho, iných som k tomu navádzal, súhlasil som, ak mi o tom iný hovorili?

AKO VYZERAJÚ MOJE MODLITBY?

Bez modlitby nemožno dôjsť k spásu. Aj keby sme konali veľké množstvo dobrých skutkov, ale nemodlili sa často a dobre, nedosiahneme spásu. Modlitba otvára oči duše, pripomína jej vlastnú úbohosť a upevňuje ne dôveru voči sebe a velí utiekať sa k Bohu. Zbožný kresťan vkladá celú nádej v Boha, na seba samého sa zbytočne nespolieha.

Boh nehľadí nato, či sú modlitby dlhé a pekné, ale chce, aby plynuli z hĺbky srdca, aby sme sa modlili s úctou a túžbou podobať sa mu – teda aj obyčajný a nezdelený človek sa môže dobre modliť. Boh odpúšťa i najväčším hriešnikom, ak o to úprimne prosia, preto zlý duch využíva všetky spôsoby, aby sme modlitbu zanedbávali. Ak pri modlitbe zakúšam ťažkosti a znechutenie, no predsa sa od modlitby neodvraciam, je táto moja modlitba ešte viac záslužná v očiach Pána Boha. Modli sa za všetkých, aj za nepriateľov.

Aby bola modlitba Bohu milá a pre dušu užitočná, **musíme byť v stave milosti, mať túžbu obrátiť sa a mať odpor k hriechu.** Hriešnik, ktorý sa nechce napraviť, je urážkou Pána Boha. **Márne sú vaše modlitby a obety, ak zotrúvate v hriechu!**

Niet fyzického uzdravenia bez odpustenia a duchovného uzdravenia. Boh môže vypočuť našu modlitbu iba vtedy, ak odstránime všetky prekážky. Preto sa musíme zrieknuť každého hriechu a všetkým všetko odpustiť.

Hriešnici nedosiahnu obrátenie bez modlitby. Zatratení išli do zatratenia preto, že sa nemodlili alebo sa modlili zle.

- Nemodlím sa, modlím sa málo – pre istotu, aby som to mal čím skôr za sebou, spolieham sa, že sa za mňa iní pomodlia, roztržité a nedokončené modlitby – zaspávam pri nich?

- Vynechávam rannú a večernú modlitbu?

- Nekonám si žiadne pobožnosti, krížovú cestu, nemodlím sa novény, som dospelý, ale modlím sa len základné modlitby ako dieťa, nemodlím sa za druhých, nemodlím sa za duše v očistci?

- Modlím sa s odporom?

- Viac sa modlím, len keď mám ťažkosti, v modlitbe málo Bohu ďakujem – zato vždy niečo žiadam?

- Zosmiešňujem modlitby, a aj modliacich sa, spochybňujem pobožnosti, prekrúcam slová?

Rodič – neučím dieťa modliť sa – ospravedlňujem to tým, že je ešte malé, nie som mu príkladom? Ak je dieťa maličké – mám sa modliť s ním v jeho mene, dohliadať aby si vykonalo svoje modlitby – pomodliť sa spoločne, učiť dieťa modlitby primerane veku a neuspokojiť sa s tým, že dieťa ovláda detské modlitbičky. Moje dospelé dieťa neovláda kresťanské modlitby (ruženec, korunka Božieho milosrdenstva) – lebo som ho to nenaučil z ľahostajnosti, nezáujmu ?

AKO PREŽÍVAM SV. OMŠU?

- Len si ju formálne vypočujem?
- Som roztržitý, vyrušujem, nudím sa, spím, rozprávam, komentujem kňaza, veriacich, výzdobu v chráme, kázeň, zlostím sa, že sv. omša trvá príliš dlho, nezapájam sa aktívne do priebehu sv. omše (nemodlím sa, neodpovedám kňazovi), šomrem, ak nemám voľné miesto na sedenie, nepokľaknem pred Pánom na obe kolená, sotva vojdem do kostola, už premýšľam ako čím skôr odísť?
- Nezúčastňujem sa celej svätej omše od začiatku do požehnania, meškám, neďakujem Bohu za milosť svätej omše – čím skôr sa ponáhľam z kostola preč?
- Nechodím na sv. omše – z lenivosti, z presvedčenia, ľahostajnosti, vyhováram sa na zdravotný stav, na povinnosti? (musím variť, musím sa učiť, čakám návštevu, mám malé dieťa...)

- Sám na sv. omšu nejdem – iným poviem, nech idú aj za mňa?

Rodič – nevodím dieťa do kostola – oberám ho o milosti (vyhováram sa, že je malé, vyrušuje, nebudem sa môcť sústrediť na sv. omšu, z lenivosti...), tolerujem dieťaťu odmietanie účasti na sv. omši – dokonca to podporujem (výhovorky - musí sa učiť na skúšku, nech sa sám rozhodne, či chce ísť) – zabúdam na svoju zodpovednosť za dieťa pred Bohom? Ak je už dieťa dospelé a viem, že na sv. omše nechodí, mám povinnosť ho napomenúť. Nie som dieťaťu príkladom – dieťa do kostola pošlem, no sám nejdem?

- Nešiel som v nedôstojnom oblečení na sv. omšu, sv. prijímanie? (krátke nohavice, sukňa, výstrih...)
- Chodím na protestantské obrady (evanjelické, kalvínske) – prijímam a šírim ich bludy, herézy, a nahováram aj iných, rúham sa?

AKO PRIJÍMAM SVIATOSTI?

- Ľahostajne? Z povinnosti? 1-2x ročne sa vyspovedám? (Cirkev ukladá aspoň raz ročne sa vyspovedať – nie preto, že by to bolo pre dušu postačujúce, ale keby tak nečinila, koľkí by neprišli k sv. zmierenia ani raz za rok – nepatrím aj ja k nim)
- Prijímam s úctou?
- Som v stave milosti?
- Neprijímam svätokrádežne?
- Zosmiešňujem a znevažujem sviatosti?
- Spochybňujem Telo Kristovo protestantskými bludmi a herézami – pohrdal som Eucharistickým Ježišom a jeho nekrvavou obetou v slávení katolíckej sv. omše a vymenil ho za protestantské obrady (evanjelické, kalvínske)
- Nevyhýbal som sa prijímaniu Eucharistie z nedbalosti, úzkostlivosti, hanby pred ľuďmi?

SVĀTOKRÁDEŽNÁ SPOVEĎ

K dobrej spovedi nestačí len vyznanie hriechov pred kňazom a vykonanie udeleného pokánia! Neklam sa, že Boha možno odbiť čímkoľvek a ľahko získať stratenú milosť. Celý rok sa zapodievaš svetskými vecami, staráš sa o majetok, príjemnosti života, nepracuješ na svojom zdokonalení, na náprave – na Veľkú noc prichádzaš na spoveď a vyznávaš svoje hriechy, akoby si rozprával nejakú historku. Potom bezmyšlienkovite a mechanicky odriekaš pár modlitieb a už sa ti zdá, že si sa s Bohom vyrovnal. Hneď po spovedi sa vraciaš k predchádzajúcemu spôsobu života (smilstvo, zábavy, tancovačky, krčmy, konkubinát, cudzoložstvo, červené šnúry, horoskopy, krivdu si nenapravil, krádež neodčinil) – **nie je vidieť ani stopu nápravy! Každý rok, od spovedi k spovedi robíš to isté!**

- Spovedáš sa ľahostajne, chladne, iba zo zvyku, rutiny – nevedie ťa láska k Bohu, ľútosť a chuť napraviť sa?
- Spovedáš sa len všeobecne, mnohé hriechy nevymenuješ? Kňaza možno oklamať, aj predstierať ľútosť a vymámiť od neho rozhrešenie, no Boha neoklameš. Boh takéto rozhrešenie nepotvrdí. Pamätaj, že ti tvoje spovede, pokiaľ ich konáš týmto spôsobom, nie sú nič platné a možno že sú dokonca svätokrádežné! Sú ľudia, ktorí by sa spovedali až na smrteľnej posteli, keby im to Cirkev neprikazovala urobiť každý rok.

-

Nekonám si dobré spytovanie svedomia?

Hlbiny srdca skúmaj dôkladne, nič pred sebou neskrývaj – ako sa nič neukryje na poslednom súde.

O čo zriedkavejšie sa niekto spovedá, o to viac času na spytovanie si svedomia potrebuje.

Chuť napraviť sa je len pochybná a hraná, ľútosť predstieraná (o čom svedčí aj návrat k hriešnemu životu – opäť vysedávaš v krčmách, smilniš,

berieš antikoncepciu, zabávaš sa, ešte zopár krát prídeš na sv. omšu a potom už nie – až na nejaký sviatok).

Nedostatok ľútosťi – keď zatajíme hriech, pocítíme vnútorný nepokoj, ktorý nás hryzie ako divoký tiger, ale keď nemáme ľútosť, tak tomu vo svojej zaslepenosti nevenujeme pozornosť. Kto sa chce presvedčiť, či mal pri spovedi správnu ľútosť, najlepšie to uvidí podľa toho, či zmenil svoj doterajší život.

Zatajujem hriechy pred kňazom zo strachu, že nedostanem rozhrešenie, od hanby. Nieкто povie: „Asi sa nikto neodváža skrývať svoje hriechy a vystavovať sa tak častejším výčitkám svedomia. Moji bratia! Keby som to mal potvrdiť pod prísahou, neváhal by som povedať, že tu medzi vami teraz v kostole je zo 6 ľudí 5 takýchto hriešnikov. Presvedčíte sa o tom na poslednom súde a spomeniete si, čo som vám dnes povedal.“ (sv. J.M. Vianney).

Keby si povedal, že sa spovedáš z hriechu, na ktorý si v predchádzajúcej spovedi zabudol – ale pritom si tento hriech nepovedal z lenivosti, alebo hanby – spáchaš svätokrádež. Nespomenúť alebo zmenšiť počet smrteľných hriechov je svätokrádež (ak mám na svedomí 3 takéto hriechy a poviem len 2, ťažko urážam Boha). Ak si počet nepamätám vyznám ho približne. Ak by sa ťa spovedník na určitý hriech nespýtal, nemal si v úmysle vyznať ho. Tak sa stane, že síce ten hriech priznáš, ale už nepovieš, že si mal v úmysle zatajiť ho.

Zle sa spovedá aj ten, **kto nechce napraviť spáchanú krivdu**, aj keby to mohol urobiť. Nešťastné sú aj spovede dievčat, žien, mladíkov a mužov, ktorí udržiujú nedovolené vzťahy a odmietajú sa ich vzdať. Títo ľudia sa väčšinou ani necítia byť vinní a pri spovedi skrývajú svoje hriechy. Kto zatají hriechy, ten nechce oklamať kňaza, ale chce podvieť samotného Boha i napriek tomu, že je to nemožné!

Záchvat hnevu označím ako netrpezlivosť, nemravné reči, ktoré iných pohoršujú – len ako voľnejšie reči, ohavné žiadosti i ohavné skutky len ako trochu menej slušné dôvernosti, veľké krivdy ako drobné nespravodlivosti,

prehnané lakomstvo – len ako trochu väčšia zviazanosť s pozemskými dobrami... a odtiaľ vychádza celý rad svätokrádeží.

Skrývam okolnosti hriechu?

Ohováral som, no nepriznám, že to pochádzalo z mojej pýchy a závidia, nenávisť a urazenosti. Tiež nespomeniem, akú veľkú škodu som spôsobil dobrému menu blížneho, či som nehovoril klamstvá.

Nespomeniem o akú osobu išlo – či som ohováral kňaza, inú Bohu zasvätenú osobu, rodinného príslušníka...

Povieš, že si vystupoval proti viere a morálke, zamlčíš, že si chcel otriasť vierou mladého človeka, aby napr. ľahšie podľahol tvojej žiadostivosti.

Dievčina povie, že sa parádila, aby sa páčila iným, no nedodá, že mala zámer vzbudzovať u iných zlé myšlienky, nečistotu, túžby...

Otec povie, že sa opil, no nespomenie, aké pohoršenie tým dal celej rodine. Hľadáš spôsob ako sa predstaviť spovedníkovi v lepšom svetle? (tónom hlasu, stíšením hlasu pri istých hriechoch, aby ich spovedník sotva počul, najprv sa spovedáš z ľahších hriechov, a keď tým akoby uspiš pozornosť spovedníka, čo najtichšie a veľmi rýchlo vysypeš ťažké hriechy) .Zaobalujem svoj nerestný život pláštikom cnosti?

Ospravedľujem sa, že ma k hriechu nečistoty naviedli iní, k hnevu ma vyprovokoval sused, sv. omšu som vynechal kvôli návšteve, v pôste som jedol mäso len raz (naviedol ma iný), zle sa vyjadrujem o blížnych – no oni mi k tomu svojim správaním dávajú príležitosť, s deťmi sa ráno a večer nemodlím, lebo nemám čas... muž obviňuje ženu, žena muža, brat sestru, sestra brata, sluha svojho pána, pán sluhov...Pri spovedi sa sami odsudzujú tvrdiac „moja vina“ a o 2 minúty neskôr sa bránia a zvalujú vinu na druhého. Som hluchý voči výčitkám svedomia? Akoby nemý, ak mám vyznať svoje hriechy?

Neukazujem žiadnu pokoru a skrúšenosť

Ak kňaz spozná, v akom stave je moja duša, a prikáže mi prísť na spoveď neskôr, pretože ma chce uchrániť pred svätokrádežou – hneď nariekam, že nemám čas, že neskôr nebudem lepšie pripravený, že pôjdem k inému spovedníkovi, ktorý mi dá rozhrešenie bez problémov - sami sebe škodia takto zaslepení ľudia, spovedník spoznal, že nespĺňajú podmienky dobrej spovede, ich vyznanie hriechov bolo polovičaté, bez ľútosti, musel im dávať tisíce otázok.

Z akých hriechov si sa spovedal minulý rok? A z čoho sa spovedáš dnes? Z čoho sa budeš spovedať o rok, ak ti Boh ešte daruje život? Nemyslíš, že opäť z tých istých? Ak sa spovedáš iba zo zvyku, nechceš žiť životom viac bohabojným, k predchádzajúcim hriechom ti ešte pribúda svätokrádež a si hračkou v rukách satana. Ak po dlhší čas na sebe nebadáš po spovedi najmenej zmeny k lepšiemu, vyplýva to z toho, že ti predchádzajúce spovede neboli nič platné, boli svätokrádežné, a ak sa skutočne nepolepíš, čaká ťa zatratenie. Do tejto pasce svätokrádežných spovedí už chytil zlý duch mnoho duší, pretože skutkom svätokrádežnej spovede sa ukazuje zaslepenosť a zatvrdnutosť srdca, ktoré neopúšťajú človeka neraz až do smrti.

Návykový hriech – hromadením hriechov rastie ľudská zaslepenosť. Zlý návyk zaslepuje myseľ, zatvrdzuje srdce, a tým robí človeka vzdorovitým až do smrti, taký človek bude len ťažko spasený.

Vidíme ako hriešnik kráča z hriechu do hriechu, už ani nepomyslí na polepšenie. Zlý návyk nedovoľuje hriešnikom vidieť zlo, ktoré páchajú. A tak žijú, akoby už ani neverili, že jestvuje Boh, nebo, peklo, večnosť. Namiesto toho, aby sa pre svoje hriechy rmútili, tešia sa z nich, smejú, ba dokonca sa nimi i vystatujú! Čo znamenajú všetky tieto znaky diabolskej zatvrdnutosti? Sv. Tomáš z Villanovy tvrdí, že sú to znaky zatratenia. Sv. Hieronym tvrdí, že návykovi hriešnici strácajú akýkoľvek pocit hanby z páchania hriechu.

Nahováraš si, že sa raz s Bohom vyrovnáš. No pamätaj, že možno už nebudeš mať čas na toto vyrovnanie, smrť ťa môže zaskočiť znenazdania,

zahrabaného v svätokrádežiach. Nato spravidla nadväzuje zatvrdnutosť srdca a zúfalstvo v hodine smrti. Rýchlo naprav predchádzajúce spovede úprimným a úplným vyznaním hriechov. Ak to neurobiš, Boh ich raz vyhlási pred celým svetom. No ak ich vyznáš sám, upadnú do večného zabudnutia, nájdeš vo sviatosti zmierenia odpustenie hriechov, pokoj duše a v hodine smrti život večný. Každý hriech, zvlášť ťažký, spôsobuje stratu Božej milosti a umožňuje diablu pôsobiť v našom živote. Diabol potom neútočí iba na človeka, ktorý sa hriechu dopustil, ale aj na jeho najbližších.

Napr. keď sa niekto z rodičov dopúšťa ťažkého hriechu, jeho deti začnú byť chorľavé. Nieko namietne: „Ak sa dopúšťam tohto hriechu, prečo musím byť zatratený? Možno ešte budem spasený. Odpovedám: „A možno budeš zatratený!“

Skočil by si do studne so slovami: Azda uniknem smrti. Nie! Akože môžeš opierať svoju večnú spásu o takú slabú nádej, o nejaké ktovie alebo azda? Božie prikázania nie sú kruté zákazy, ale usmernenia, ktoré nás majú chrániť pred nešťastím.

Nevieme, ktorý hriech bude posledný

Boh určuje počet dní každého človeka, zdravie i nadanie, ktorým ho chce obdať. A taktiež určuje každému človeku počet hriechov, ktoré mu chce odpustiť. „Je vhodné usudzovať,“ hovorí sv. Augustín, „že Božia zhovieavosť znáša hriešnika do istého času. Keď ten čas uplynie, neostane preňho nijaké zľutovanie.“ To isté hovorí Euzébius z Cézarey: „Boh vyčkáva po určité hranicu. Potom nás ponechá.“ A to isté vravia aj ostatní otcovia a nie neodôvodnene. Základom ich presvedčenia bolo Sv. písmo.

„Keď máš hriech odpustený, neprestaň sa báť a nehromaď hriech na hriech.“ (Sir 5,5)

„U iných národov zhovievavo čaká Pán s navštívením, až kým sa nenaplní miera ich hriechov“ (2Mach 6, 14). Teda Boh čaká až do dňa, ktorým sa dovŕši miera hriechov. A potom začne trestať. Mnohé príklady nájdeme

vo Sv. písme. Ide hlavne o Saulov trest. Boh ho opustil , keď ho poslednýkrát neposlúchol.

Sú ľudia, ktorí skúmajú počet hviezd, pátrajú po počte anjelov alebo sa snažia zistiť počet rokov, ktoré človeku zostávajú, ale kto by sa mohol pustiť do pátrania po počte hriechov, ktoré chce Boh človeku odpustiť? Preto je treba obávať sa. Kto vie, brat môj, pri ktorej myšlienke, pri ktorom hriechu, ktorý spáchaš, ti Boh viac neodpustí? (s. Alfonz M. De´Liguori)

Božie milosrdenstvo je nekonečné, ale koľkí si napriek nemu neuchránia svoju dušu od zatratenia? **Boh zachraňuje toho, kto preukáže dobrú vôľu.**

Odpúšťa hriechy, ale neodpustí vôľu hrešiť. Namietneš: Ale ja som mladý. Lenže Boh nepočíta roky, počíta hriechy. Daň z hriechov nie je pre všetkých rovnaká, niekomu Boh odpustí sto hriechov, inému tisíc, ďalšieho pošle pri prvom hriechu do pekla. Koľkí tak skončili? Sv. Gregor rozprával, že istý päťročný chlapček bol poslaný do pekla, keď zakliat. Panna Mária zjavila Božej služobnici Benedikte z Florencie, že isté dvanásťročné dievča bolo odsúdené po spáchaní prvého hriechu. Iný osemročný chlapec zomrel po prvom hriechu a jeho duša bola zatratená. Možno by sa chcel niekto Boha opýtať, prečo jednému odpustí 3 hriechy a štvrtý nie. Pri takej otázke je potrebné rešpektovať Boží súd a spolu s apoštolom vyznávať: „Aká hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a vedomosti! Aké nepochopiteľné sú jeho súdy a nevyspytateľné jeho cesty!“ (Rim 11,33). Sv. Augustín vysvetľuje: „Vie, koho ušetrí, a koho nie. Kto dostáva milosrdenstvo, zdarma ho dostáva, kto ho nedostáva, nedostáva ho spravodlivo.“

Myslíš si, že keď ťa Boh doteraz nepotrestal, bude to tak navždy? Keď sa naplní miera tvojich hriechov, nadíde chvíľa trestu. „Veď Najvyšší sa neponáhľa s odplatou“ (Sir 5,4). Môže sa stať, že jedným hriechom zaplatíš za všetko. Čím väčšie bolo jeho milosrdenstvo, tým väčší bude tvoj trest. Čím je svetlo, ktorým ťa Boh obdaril väčšie, tým väčšie bude tvoje zaslepenie a utvrdenie sa v hriechu.

Keď teraz hrešíte, možno vám Boh dá čas na ľútosť, a možno nie. A ak vám ho nedá, čo bude s vami po celú večnosť?

Ako mám napraviť toto zlo?

Zopakuj svoju spoveď počnúc tou, ktorá mohla byť svätokrádežná, povedz koľko mohlo byť takýchto spovedí a nehodných prijímaní, povedz, ktorý hriech si zatajil a či si sa z ostatných hriechov snažil napraviť. Drahý kresťan, tvoj dobrý Pán ťa chce zachrániť, preto ťa neustále upozorňuje: Dieťa moje, už viac nehreš, ale pros o odpustenie spáchaných hriechov.

Ľudia sa zle spovedajú aj preto, že nevymenujú okolnosti, ktoré menia charakter hriechu – hriechy zaobaľujú.

Napr.: Opil som sa, ohováral, zhešil proti čistote, hneval som sa a pomstil.

V skutočnosti záleží – Koľkokrát to bolo? Bol to hriech v kostole, či za prítomnosti detí, kolegov? Bolo pritom viac ľudí, ohováraním utrpela povest blížneho? Myšlienka proti čistote bola spojená aj s chuťou daný skutok vykonať? Zhešil si z nevedomosti, či po premyslení, v zlobe? Nerobil si jeden hriech za druhým a myslel si si, že pri spovedi to vyjde aj tak narovnať, či sa budeš spovedať z malého alebo veľkého počtu hriechov?

DOBRÁ SPOVEĎ

Spoveď má božský pôvod. Ustanovil ju Ježiš Kristus – povedal apoštolom a ich nástupcom: „Prijmite Ducha Svätého! Komu hriechy odpustíte, tomu sú odpustené, komu ich neodpustíte, tomu odpustené nie sú.“ (Jn 20, 22-23) „Všetko, čo zviažete na zemi, bude zviazané v nebi a všetko, čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi!“ (Mt 18, 18)

Kristus prikazuje pod stratou spásy spovedať sa zo všetkých hriechov. Od toho nie je oslobodený nikto, počínajúc Sv. otcom a končiac posledným služobníkom. Musíme nenávidieť hriech z celého srdca a ľutovať, že sme urazili dobrého Boha, pohrdali milosťami, nedbali na hlas svedomia, že sme dlhú dobu zotrvali v stave hriechu. Kto ma skutočnú ľútosť, má snahu zmieriť sa s Bohom a napraviť krivdy čo najskôr (nečakám do veľkonočnej alebo vianočnej spovede, ale idem hneď ako je to možné). Spoveď má byť: pokorná, prostá, múdra, úplná, úprimná. Dôkladne si spytuj svedomie. Modli

sa k Duchu Sv. a odovzdaj sa Panne Márii. Vyprosuj si milosť dobrej spovede. Nevyhľadávaj úmyselne príjemného spovedníka – čo sa ma nebude veľa vypytovať, postavím sa do radu, kde ide spoveď najrýchlejšie atď’..

Obviňujme sa sami – nečakajme na otázky spovedníka. Nikdy neodpovedaj spovedníkovi arogantne, nestávaj sa zatvrdnutým hriešnikom. Ak kňaz udelí pokánie, ktoré sa ti zdá ťažšie alebo dokonca odmietne udeliť rozhrešenie, nereptaj, ale prijmi to s pokorným duchom – súd pokánia je súdom samého Ježiša Krista, v ktorom on sám počúva naše obviňovanie, on sám sa pýta a ohlasuje výrok odpustenia. Ak nevieš vykonať zadané pokánie, nehanbi sa požiadať spovedníka o zmenu pokánia (napr. neviem čítať a ako pokánie mám čítať so Svätého písma, danú modlitbu neovládám a neviem sa ju pomodliť). Nikdy nezvaluj vinu na druhých, nehovor o hriechoch iných. Neobhajuj sa, neospravedlňuj svoje konanie – obviňuj sa! Predstavme sa spovedníkovi v pravdivom svetle. Vyhnime sa nepotrebným slovám, krúteniu sa okolo toho istého 100x po sebe. Keď je niečo pochybné, predstavme to ako pochybné – ak povieš, že si sa nezaoberal zlými myšlienkami, ale nie si si istý, či si nenašiel v takých myšlienkach zaľúbenie – už je to nedostatočná úprimnosť. Ak sa ti ťažko priznáva kurčitému hriechu, skľučuje ťa hanba, popros o pomoc spovedníka – „Otče, pomôžte mi prosím, lebo mám na svedomí hriech, ktorý nemám odvahu priznať.“ Spoveď má byť úplná, je potrebné vyznať všetky hriechy, ich druh, počet a okolnosti s nimi spojené.

Nesprávne sa spovedá kto hovorí: „Zmeškal som sv. omšu, kradol som, preklíňal, bol som pyšný, viedol nečisté reči, atď.“ To nestačí. Treba povedať koľkokrát sa to stalo, spomenúť okolnosti, ktoré majú vplyv na ťažkosť a druh hriechu. Kto sa dopustil hriechu nečistoty s druhou osobou, musí spomenúť či bola vydatá, príbuzná, v akom vzťahu s ním...Niektoré okolnosti spôsobujú, že je hriech ťažší – ak sa ho dopustíme v prítomnosti iných osôb, detí, vzbudíme pohoršenie. Chodenie po krčmách a opíjanie sa v nedelu je ťažším hriechom, ako keď sa robí vo všedný deň, pretože nedele a sviatky sú predurčené k službe Bohu. Zábavy a tance sú vždy ťažkým hriechom. Pri dlhodobejších hriechoch je potrebné spomenúť, ako dlho trvá závislosť.

Náhodne zabudnuté hriechy Pán Boh odpúšťa, no treba ich vyznať v najbližšej spovedi, ak si na ne spomenieme. Treba sa spovedať zo všetkých, aj ľahkých hriechov – pretože hriech, ktorý je ľahký v našich očiach, môže byť hriechom ťažkým v Božích očiach. Povzbudzuje nás to k väčšej pozornosti, poučenie spovedníka nás môže pohnúť k náprave, rozhrešenie nám dodáva silu, aby sme sa mohli týmto hriechom v budúcnosti vyhnúť. Ak zistíš, že si sa spovedal zle, nestrácaj čas a čo najskôr sa postaraj o nápravu tohto zla.

Duša v Božej milosti je v Božích očiach taká krásna, že sám Boh ju chváli. Zdá sa, že Pán nemôže odvrátiť oči a uši od duše, ktorá ho miluje, nech si žiada čokoľvek. A aké nekonečné zásluhy môže získať duša, ktorá sa nachádza v Božej milosti!

SVÄTOKRÁDEŽNÉ PRIJÍMANIE

- v stave ťažkého hriechu pristupujem k sviatostiam
- pristupujem k sviatosti s vedomím hriechu (nevykonal som uložené pokánie, nevykonal som si dobre sv. spoveď – nevyznal som všetky hriechy, nedbanlivo sa pripravil na sv. spoveď, zo sviatostí si robím posmešky, šírim bludy a herézy)
- po svätokrádežnej spovedi vedome zotrvávam v hriechu – nosím červenú šnúрку, užívam antikoncepciu, žijem vo voľnom zväzku bez manželstva, nenapravil som spôsobené škody – na majetku – krádež, zadržovanie dedičstva, vydedenie, nespravodlivo nadobudnuté dedičstvo, nespravodlivo nadobudnuté majetky, veci (bez vedomého súhlasu iného, zneužitím dobrej vôle iného, naivity, dôverčivosti, vydieraním, kladením podmienok), okrádam zamestnávateľa, robím podvody, nečestne podnikám
- nezúčastnil som sa celej sv. omše
- išiel som na sv. prijímanie len preto, že išli aj druhí
- kto v takom stave pristupuje k sv. prijímaniu, prijíma k svojmu zatrateniu.

DOPUSTIL SOM SA NEÚCTY VOČI BOHU?

Pokúšal som Boha? – slovom alebo skutkom, podrobujem skúške jeho dobrotu a všemohúcnosť ?

Svätokrádež – svätokrádežné prijímanie, znesväcoval som sviatosti, liturgické úkony, Bohu zasvätené osoby, predmety, miesta, alebo som s nimi zlé zaobchádzal?

Svätokupectvo – kupoval som alebo predával duchovné skutočnosti, milosti, sakramentálne, hodnosti, svätosti? Za peniaze predával posvätnú vec? Je neprípustné privlastniť si duchovné dobré a správať sa voči nim ako vlastníkom, alebo pánom, lebo ich zdrojom je Boh. Možno ich dostať iba ako dar od neho.

Ateizmus – odmietam alebo popieram jestvovanie Boha? Častou formou ateizmu je praktický materializmus.

Neupadol som do zúfalstva, nedôvery v Božiu lásku a milosrdenstvo?

Malomyselnosť, nedôvera v Boha, spochybňujem, že mi Boh hriechy odpustil, že túži po mojej spáse.

Spochybňovanie Sv. písma, cirkevných autorít – pápeža, kňazov, alebo Cirkvi samotnej.

NEZNEUŽÍVAM BOŽIE MILOSRDENSTVO?

Božie milosrdenstvo je nekonečné, ale jeho prejavy majú hranice. Boh je milosrdný, ale aj spravodlivý. „**Ja som spravodlivý a milosrdný, no hriešnici ma pokladajú iba za milosrdného,**“ povedal Pán sv. Brigite.

Milosrdenstvo je príslubom pre kajúcnika, ktorý sa bojí Boha, nie pre toho, kto ho zneužíva. Slovom, Boh trpezlivo znáša hriešnika, ale nie do nekonečna. Boh zatracuje tých, ktorí hrešia s nádejou v odpustenie. Nádej hriešnika, ktorý sa dal na pokánie, je Bohu milá, ale nádej zatvrdilca je mu odporná: „Pre nich útočisko zaniklo.“ (Jób 11,20) **Boh nedáva milosti do nekonečna.**

Hriešnici si spokojne nažívajú v istote, akoby im Boh naisto prisľúbil odpustenie a nebo v hodine smrti. Chcú hrešiť bez toho, aby stratili nádej na

spásu. Je pravda, že nech sa hriešnik obráti v ktorejkoľvek chvíli, Boh mu prisľúbil odpustenie, no nepovedal, že obrátenie bude možné na smrteľnej posteli. Naopak, namietol: „Zomriete vo svojom hriechu.“ (Jn 8,21-24).

Povedal, že kto ho bude hľadať v čase smrti, nenájde ho: „Budete ma hľadať a nenájdete ma.“ (Jn 7,34) Boh túži zachrániť všetkých, ale zaťatých trestá. Nepoznáme všetky milosti, ktorými nás Pán obdarúva, no Pán ich pozná a má ich odmerané, a keď vidí, že človek nimi opovrhuje, zanechá hriešnika v jeho hriechu, a tak ho zanechá aj zomrieť. Biedny je ten, kto sa kajá až v hodine smrti. „Lútosť chorého je chorá“ – vraví sv. Augustín.

Je múdro povedané, že modlitby, nárek a sľuby zomierajúceho hriešnika sú rovnaké, ako nárek a sľuby toho, koho prepadol nepriateľ, keď mu priložil dýku na hrdlo. Pre neúprimnosť nenájde odpustenie. Sv. Bernard hovorí, že srdce, ktoré sa v živote tvrdošijne pridržalo zla, bude sa snažiť dostať zo stavu zatratenia, ale nepodarí sa mu vyslobodiť sa. Život skončí zaťažené svojim zlom. Keďže až doteraz milovalo hriech, milovalo s ním aj nebezpečenstvo zatratenia. Preto náš Pán spravodlivo dovolí, aby zahynulo v tom nebezpečenstve, v ktorom chcelo žiť až do smrti. **Sv. Hieronym hovorí, že zo stotisíc hriešnikov, ktorí žili až do smrti v hriechu, sa vo chvíli smrti zachráni len jeden.**

Boh nechá žiť hriešnika beztrestne, ale to, že ho netrestá je jeho najväčším trestom. Ponechá hriešnika v rukách jeho hriechu. A zdá sa, že sa naňho nehnevá! A nechá ho vykonať všetko, po čom na tomto svete túži. Úbohí hriešnici, ktorým sa v tomto živote darí! Je to znak toho, že Boh vyčkáva, aby z nich urobil obeť svojej spravodlivosti vo večnosti. Niet väčšieho trestu, ako keď Boh dovolí hriešnikovi, aby hromadil hriech na hriech. Pre takého nešťastníka by bolo lepšie, keby ho Pán nechal zomrieť predtým, než spáchal prvý hriech. Lebo keď zomrie po ňom, čaká naňho toľko pekiel, koľkých hriechov sa dopustil. (sv. Alfonz Mária De' Liguori)

Povieš, že mnoho ľudí dlho žije v hriechu, a predsa sa obrátili. Bud' ostrážitý, priateľu, aby si sa neprepočítal! Skutočne mnoho ľudí ľutovalo, ale nie všetci

sa obrátili. Aj Saul bol zatratený, napriek tomu, že ľutoval (1Sam 15,24-30). Judáš tiež ľutoval, odovzdal peniaze... a obesil sa (Mt. 27,3).

Ten, kto verí, že v živote môže pohrdáť Božími zákonmi a že nakoniec získa odmenu a večnú slávu, vysmieva sa Bohu, ale „Boh sa vysmievať nedá!“ Čo v tomto živote zaseješ, vo večnom budeš žať.

Drahý kresťan, to čo sa hovorí ostatným, platí aj pre teba. Všetmožne sa usiluj dosiahnuť opäť stav milosti, prv než príde smrť, lebo potom už nebudeš mať čas na nápravu. Človek sa obráti tým ťažšie, čím dlhšie zotrúva v hriechu.

Keď si chorý, robíš predsavzatia, že sa zmeníš, ak ti Boh navráti zdravie. Uzdravíš sa, no nenapravíš. Dokonca často konáš ešte horšie ako predtým. Vynechávaš spovede, sv. omše. Pamätaj, že príde druhá choroba, zomrieš bez pokánia a pôjdeš do pekla. Keď pretečie miera hriechu, neodvolateľne nastupuje Boží trest.

Ďalej pokračujem v hriechu?

Oповázľivo sa spolieham, že Boh mi odpustí, že budem spasený – pričom nemením svoj doterajší život a nepracujem na odstránení nedostatkov, ak ma niekto upozorní, hnevám sa, neprijímam to, pohoršujem sa, miesto, aby som sa zamyslel.

Nekonám dôsledné spytovanie svedomia pred sviatosťou pokánia – zamlčal som hriech (vedome, zo strachu, od hanby, niekto iný mi nahovoril, že to nie je hriech – nechal som sa oklamať, lebo mi to vyhovovalo, z vlastného presvedčenia).

Odkladám sviatosť pokánia na neskôr – stačí mi vyspovedať sa pred smrťou, v starobe, zmením sa a začnem na sebe pracovať, až dosiahnem určitý vek – teraz si chcem užívať, nechcem si nič odriekať, mám ešte dosť času, takto mi to vyhovuje?

Oповázľivo sa spolieham, že Boh má povinnosť ma spasiť, aj bez môjho pričinenia (spolieham sa na Božie milosrdenstvo, no zabúdam na Božiu spravodlivosť) – dúfam, že dostanem Božie odpustenie bez obrátenia a večnú slávu bez zásluh

Opovážlivo sa spolieham, že ja nemôžem byť zatratený, ak som pokrstený a v Boha verím (ale nežijem a nekonám podľa Jeho prikázaní - aj diabol verí v Boha, a ešte ako!).

Preceňujem svoje schopnosti, dúfam, že sa môžem spasiť bez pomoci zhora? Vidím a správne vnímam svoj život v perspektíve viery a večnosti? Som si vedomý, že žiaden hriech nezostane nepotrestaný? Každý raz predstúpi pred Pána!

Prehrešujem sa proti Božej láske?

Ľahostajnosťou, popieraním jej sily, nevďačnosťou, vlažnosťou, duchovnou lenivosťou – znechutením, odporom voči Božiemu dobru

Nenávisťou – pochádza z pýchy, popieram dobrotu Boha, odvažujem sa mu zlorečiť ako tomu, ktorý zakazuje hriechy a ukladá tresty, vyhláseniami – ak by bol Boh, nestalo by sa to, kde bol vtedy Boh, prečo to dopustil, atď.

Trpezlivo znášam nedostatky a životné protivenstvá, napriek všetkému dôverujem v Boha?

Zanedbávam konanie dobra?

Som si vedomý, že budem súdený z toho, čo som vykonal, ale aj z toho, čo som mal vykonať, a neučinil som tak?

Vážim si sám seba – bez prikrášlenia, farizejskej skromnosti, pýchy? Klamem sám seba pre výhody alebo uspokojenie svedomia?

Študujem náboženskú literatúru? Usilujem sa poznávať Boha?

Sväté písmo, Katechizmus katolíckej Cirkvi, cirkevná tlač, encykliky.

Nehanbím sa za svoje presvedčenie?

Rodič – plním si svoju povinnosť hovoriť deťom o Bohu, jeho láske, viem ich k nemu, vysvetľujem im náboženstvo, poučam ich, uvádzam príklady zo života svätých? Alebo sa spolieham, že to dieťa naučí niekto iný? (na hodinách náboženstva v škole, v kostole, starí rodičia...) Zabezpečujem im primeranú náboženskú literatúru? (detská Biblia, modlitebná knižka pre deti...)

2. NEVEZMEŠ MENO BOŽIE NADARMO!

Nevyslovoval som Božie meno neuvážene, bez potreby, bez úcty, v nervozite, v zlosti, v neprístojných vtipoch v spojení s oplzlými výrazmi, v hneve s preklínaním, zbytočne, len na svoje uvoľnenie?

- Preklínanie, do ktorého sa vkladá Božie meno bez úmyslu rúhať sa (preBoha, Kristove rany...).
- Nerúham sa zneužívaním slova na urážanie Boha?
- Neprisahám krivo – volám Boha, aby dosvedčoval lož? (prisahám a klamem zároveň, pod prísahou robím sľub s úmyslom nedodržať ho, ak nedodržím, čo som pod prísahou sľúbil – ťažké previnenie).
- Zaviazal som sa pod prísahou vykonať zlý skutok?(napr. pomstu)
- Neprisahám v obyčajných veciach?

Prísahu možno zložiť iba z vážneho a primeraného dôvodu (napr. pred súdom) a to iba na základe pravdy a spravodlivosti. Ak prísahu žiadajú nezákonné občianske autority, možno ju odmietnuť. Musí sa odmietnuť, ak sa vyžaduje na ciele, ktoré sa protivia dôstojnosti ľudskej osoby alebo spoločenstva Cirkvi.

- Nepreklínam, alebo s oplzlými výrazmi nevyslovujem meno Panny Márie a svätých?
- Nehreším používaním Božieho mena, aby som zastrašil iných?
- Nerobil som si vtipy a posmešky zo svätých alebo náboženských úkonov, obrazov, sôch, krížov, Sv. písma?
- Nezničil, alebo nepoškodil som v hneve, zlosti, či z ľahostajnosti náboženské veci? (potrhal Sväté písmo, rozbil sochu, hodil kríž, ruženec, zničil ruženec, udrel sochu, sv. obrázok)

Rúhanie – je ťažkým hriechom

- Vyslovujem proti Bohu vnútorne (myšlienkami) alebo navonok – slová nenávisť, výčitky, provokácie, posmech, hovorím o Bohu zle, nepravdivo?
- Zneužívam Jeho meno? Chýba mi k nemu úcta v reči?

- Zákaz rúhania sa vzťahuje i na slová proti Kristovej Cirkvi, svätým, posvätným veciam.
- Nadával som na Cirkev? Nadával som na kňazov, rehoľníkov, Bohu zasvätené osoby? (ohováral som ich, osočoval, kritizoval, vysmieval sa z celibátu...)
- Používanie Božieho mena pri mágii.

Kresťanské meno – sviatosť krstu sa udeľuje „v mene Otca i Syna i Ducha Svätého“ – rodičia, krstní rodičia i kňaz majú dbať na to, aby sa nedávalo meno, ktoré je cudzie kresťanskému zmýšľaniu.

3. PAMÄTAJ, ABY SI DEŇ SVIATOČNÝ SVÄTIL!

Slávením nedele sa zachováva morálny predpis prirodzene vpísaný do ľudského srdca, ktorým sa prikazuje vonkajší kult Boha na znak spoločného dobrodenia, ktoré sa týka všetkých. Nedeľné slávenie Pánovho dňa a Pánovej Eucharistie je stredobodom života Cirkvi.

Tí, čo si vedome a dobrovoľne neplnia túto povinnosť, dopúšťajú sa ťažkého hriechu! Rodičia majú evanjelizovať svoje deti a od najútlejšieho detstva ich zapájať do života Cirkvi.

- Je pre mňa nedeľa Pánov deň, je dňom stretnutia s Bohom?
- Usilujem sa venovať viac času viere, náboženstvu a modlitbe?
- Znesväcujem nedele a prikázané sviatky nakupovaním, zábavami, prácami, ktoré môžem urobiť v iný deň v týždni?
- Nenarúšam sviatočný deň druhým? (hlučné práce, hlasná hudba) Nevzbudzujem pohoršenie iných ľudí?
- Ťažko zhreším, ak sa bez vážneho dôvodu nezúčastním v tento deň sv. omše, alebo prídem neskoro (sv. omša v predvečer prikázaného sviatku, alebo nedele je platná).
- Tiež sa vážne prehešujem, ak počas sv. omše spím, alebo stojím pred kostolom a nesledujem priebeh sv. omše.

- Všetchné hriechy spácham, ak prídem neskoro (do Evanjelija), ak som počas sv. omše roztržitý, myslím na iné veci, ale pritom sledujem sv. omšu.
- Sv. omša v TV alebo v rozhlase nenahradzuje účasť na slávení sv. omše v kostole. Je určená pre ľudí, ktorí sa z objektívnych príčin nemôžu osobne zúčastniť na slávení sv. omše (napr. pripútaný na lôžko, chorý). Do priebehu sv. omše sa majú riadne zapájať (modliť sa, pokľaknúť, ak je to možné, odpovedať kňazovi, duchovné prijímanie). Nie rozprávať sa, komentovať, či nebudaj ješť, piť atď.
- Nenútim spolupracovníkov, zamestnancov, vlastné deti, v sviatočný deň pracovať? (s výnimkou, ak to nie je nevyhnutné – napr. výkon lekárskej služby, práce vyžadujúce nepretržitú prevádzku)
- Pamätám na návštevu chorých, starších, príbuzných, osamotených, ľudí poznačených nejakým nešťastím?

HRIECHY PROTI BLÍŽNEMU – MILOVAŤ BUDEŠ SVOJHO BLÍŽNEHO AKO SEBA SAMÉHO!

Nerozmýšľaj o tom, čo má niekto urobiť pre teba, ale o tom, čo máš ty urobiť pre druhého. Odpúšťaj všetkým a všetko. Neprechovávaj v srdci hnev. Vždy prvý podaj ruku na zmierenie.

4. CTI OTCA SVOJHO I MATKU SVOJU, ABY SI DLHO ŽIL NA ZEMI, KTORÚ TI DÁ PÁN, BOH TVOJ!

Boh nám dal svojich viditeľných zástupcov a nariaďuje nám ctiť ich a poslúchať ako jeho samého. Sú nimi rodičia, kňazi, učitelia, vychovávateľa, zamestnávateľa a aj predstavitelia verejnej a štátnej moci. Znášajte sa navzájom v láske.

- Poslušnosť voči rodičom nás viaže v čase nedospelosti. Úcta a láska k nim až do smrti. Ale ak nám rodičia prekážajú intenzívnejšie nábožensky žiť, môžeme im v tejto oblasti odprieť poslušnosť – pravda, vždy úctivo. Ak ma navádzajú na hriech, nemám ich poslúchnuť.
- Ak je dieťa vo svojom svedomí presvedčené, že je zlé poslúchnuť daný rozkaz, nemá sa ním riadiť.
- Úcta k rodičom prispieva k súladu celého rodinného života, týka sa aj vzťahov medzi súrodencami.
- Nepoštívam rodiča proti sestre (bratovi), zmanipuloval som rodiča, obral som súrodenca o dedičstvo? (nespravodlivo nadobudnuté dedičstvo – povinnosť napraviť)
- Rodič – vydedil som niektoré zo svojich detí? (spáchal krivdu aj na vnúčatách). Nespravodlivo rozdelil dedičstvo medzi svoje deti? (jednému viac, druhému menej) Vyjadroval som súhlas s takýmto konaním? (aj mlčaním)
- Ak si zakladám rodinu, rodičia nemajú právo do tejto rodiny zasahovať (ak ja nezasahujem do ich práv pri spoločnom bývaní). Ale môžu mi poradiť.
- Na páchaný hriech som povinný ich s láskou upozorniť. Rodičia majú rovnako povinnosť voči svojim deťom upozorniť a napomenúť ich za páchaný hriech, a to aj ak sú už deti dospelé a nie ich naopak v hriechu podporovať, alebo ich hriech ospravedlňovať, zatvárať si pred ním oči.
- Keď predstavujem svoju slobodu, nikdy to nemá byť bez lásky a úcty k nim.
Zneužívam ich na opatrovanie detí, varenie, upratovanie...?
- Prejavujem im slová vďaky? Udržujem s nimi kontakt? Neurážam ich, nezastrašujem alebo nenútim na presadenie svojich výhod? (prepísanie majetku, vyhrážky, že ich nebudem navštevovať alebo im nebudem pomáhať, ak mi nevyhovujú)

- Dvihol som ruku na rodiča? Nevyháňam ho z domu?
- Nekomunikujem s nimi? Pohrdam ich radami?
- Neprivádzam ich k veľkému trápeniu? (svojim spôsobom života, zlým kamarátstvom, chodením po nociach, drogy, pijatika, žijem nezosobášeny/á)
- Nehanbím sa za nich pre ich pôvod, nižšie vzdelanie, spoločenské postavenie, vykonávané zamestnanie, alebo chudobnejšie pomery či zdravotný hendikep?
- Pomáham im? (práca, návšteva, starostlivosť o chorých, materiálne zabezpečenie)
- Dal som rodiča do domova dôchodcov? Je mi na príťaž?
- Zabezpečujem im – duchovnú službu, sviatostí, zavolám kňaza – aby prijali sv. zmierenia, Eucharistiu, pomazanie chorých? (zaopatrenie)
- Dbám o rodičovské hroby?
- Poslúcham a ctím svojich predstavených? Tí, čo vykonávajú moc, majú ju vykonávať ako službu.
- Neznižujem ich autoritu posudzovaním, šomraním, kritizovaním, posmechom a pod.?
- Modliem sa za svojich rodičov, súrodencov a predstavených?

Rodina

Manželstvo a rodina sú zamerané na dobro manželov a na plodenie a výchovu detí. Rodina má žiť tak, aby sa jej členovia naučili starať sa o mladých i starých, choré, telesne či mentálne postihnuté osoby, chudobných, ujímať sa ich. Rodič sa musí po celý život zaujímať o život svojich detí, ak vidí, že žijú v hriechu, má povinnosť ich napomenúť.

Rodičia sa majú dívať na svoje deti ako na deti Božie, vychovávať ich k rešpektovaniu Božieho zákona. Dieťa nie je mojím vlastníctvom – je to dar od Boha, patrí Bohu. Majú deti učiť a mať na pamäti, že prvotným poslaním kresťana je nasledovať Ježiša Krista – byť im príkladom. Miluj svoje deti

a nezabúdaj, že tvojou prvoradou úlohou je ukázať im cestu k Bohu a do neba.

- Prispievam v rodine svojou láskou a trpezlivosťou k dobru a radosti druhých?
- Som k manželke (manželovi) úctivý? Rozoberám s ňou vážne rozhodnutia? Zveľaďujem jej záujmy, túžby, zdravotný stav? Prejavujem nežnosť, zdvorilosť, uznanie, oceňujem jej vklad do manželstva, starostlivosť o deti?
- Nerobím si z manžela (manželky) posmešky, nemám neúctivé narážky? (napr. na postavu, dosiahnuté vzdelanie, zamestnanie)
- Usilujem sa riešiť problémy, konflikty, prípadne manželskú krízu? Nepripisujem vinu len druhej strane, ale snažím sa prísť ku kompromisu, porozumeniu a zhode?
- Nie som žiarlivý? Podozrievavý? Robím jej (mu) scény?
- Usilujem sa, aby manželské spolužitie bolo aj po intímnej stránke pozitívnym darovaním aj z druhej strany? Neodmietam bez dôvodu manželke jej práva? Nenútim ju k používaniu antikoncepcie?
- Som tolerantný/á k chybám a slabostiam manželky?(manžela) Viem prepáčiť a nepripomínať zabudnuté dávne chyby?
- Zapájam do konfliktov svoje deti? Poštvávam ich proti manželovi (manželke), používam ich ako nástroj vydierania, vyhrážam sa obmedzeniu kontaktu s nimi?
- Vzal som neopodstatnene manželke deti? (uniesol, neboli ohrozené zanedbávaním starostlivosti zo strany matky) – z pomsty, nenávisťi, sebalásky, aby som ju mohol vydierať...?
- Dokážem prijať kritiku, pozrieť sa na seba očami druhej osoby? Viem odprosiť za vlastné previnenie? Naprávam krivdy?
- Neopúšťam manželku (manžela) v núdzi, chorobe, nešťastí...?
- Nestarám sa o svoje dieťa – opustil/a som ho, z nezodpovednosti,

z ľahostajnosti, z pocitu nelásky, je mi na príťaž, z lenivosti, z vypočítavosti (využívam na to svojich príbuzných, starých rodičov, opatrovateľky – ak to nie je nevyhnutné...), umiestnila som dieťa do detského domova?

- Založil/a som si novú rodinu (môj partner/partnerka dieťa z predchádzajúceho zväzku nechce) – dal/a som prednosť jemu pred materinskou (otcovskou) láskou – zavrhol/la som Boží dar? (dar dieťaťa, dar materstva, otcovstva, cudzoložím)
- Nevyhýbam sa plneniu záväzkov doma i vo výchove? Venujem dosť času rodine? Nezanedbávam ich kvôli práci, svojim kamarátom, záľubám....?
- Nemárnim spoločný majetok?
- Nezaobchádzam s manželkou/deťmi zle, fyzicky, psychicky, morálne, nekladiem úlohy, ktoré nemôžu splniť, nerobím dlhé karhania, kritiky, neuzatváram sa pred nimi, neupadám do egoizmu?
- Udrel/a som manželku? (manžela) Videli to deti? Udrel som tehotnú manželku?
- Nepoužívam vo výchove detí neprimerané tresty, násilie, týranie, odopieranie jedla...?
- Prežívam zodpovedne svoje otcovstvo/materstvo?
- Učím deti, aby sa vyvarovali nebezpečenstva a nemravnosti?

Výchova detí k čistote – rodič je zodpovedný za to, či sa v dieťati vypestujú zdravé postoje vo vzťahu k sexualite. Doma máme vytvoriť atmosféru čistoty, bez pornografie, antikoncepcie a interrupcie, atmosféru lásky, starostlivosti a otvorenosti na plodnosť.

Následky nesprávnej výchovy – dieťa vedie k duchovnej smrti, zanedbávaniu sviatostného života, ponáraníu sa do bahna, ktoré v nich ničí všetko, čo Boh do nich vložil a čím ich obdaroval.

- Nedotýkal som sa úmyselne intímnych miest dieťaťa? Zo zábavy? Nezosmiešňoval som ich? (zvlášť chlapcov, napríklad pri kúpaní) Ukazoval pred inými ľuďmi? (napríklad fotografie, pri kúpaní, prebaľovaní – pre pobavenie iných...)
- Rodičia majú povinnosť v rámci možnosti voliť také školy, ktoré im budú čo najlepšie napomáhať v úlohe kresťanských vychovávateľov. (krúžky, záujmové činnosti)
Nevhodné krúžky – všetky, ktoré privádzajú k hriechu (závisti, pýche, nemravnosti, rozpustilosti...), ohrozujú mravnosť (tanec – nečisté myšlienky, dotyky, pohľady, hudba, odhaľujúce oblečenie – napr. tanečné šaty, krátke sukne), spôsobujú zanedbávanie základných kresťanských povinností (nedefná účasť na sv. omši, tance a zábavy v pôstnom čase – tréningy...), vedú k modloslužbe, uctievaniu a klaňaniu sa iných „božstiev“ (bojové umenie, joga...).
- Vytváram deťom atmosféru lásky, prijatia, pohody?
- Posilňujem dobrým príkladom svoju autoritu?
- Nevystavujem svoje dieťa vlastnému osudu, vplyvu náhodných kamarátov?
- Dbám na pravidelný rozumový i morálny rozvoj dieťaťa?
- Nezneužívam svoju prevahu veku a sily?
- Pomáham dieťaťu v náprave jeho chýb a zlých vlastností, v rozvíjaní dobrých vlastností?
- Napomínam, ale aj pochválím spravodlivo?
- Nevylietam si na dieťaťu svoje napätie, zlosť, hnev, nervozitu, iróniu, únavu?
- Učím ho odpúšťať? Som mu v tomto príkladem? Alebo ho nabádam – vráť mu to, nedaj sa, nahováram ho na pomstu...?
- Prílišnou opaterou nespôsobujem, že moje dieťa nebude schopné samostatnosti?
- Učím ho zodpovednosti primeranej jeho veku?

- Nevychovávam egoistu, márnivca, lenivca, luhára? Formujem jeho vôľu, charakter?
- Nekupujem dieťaťu (vnúčaťu) nevhodné hračky, knižky, videohry, nechám ho pozerieť nevhodné rozprávky? (v rozpore s Božou pravdou, škaredé postavičky, podnecujúce k násiliu, zlu, agresivite, nepokoju, strachu, smrti, nečistote, mágii, márnivosti, v podobe čertov, bosoriek, príšer, upírov – aj sladkosti, kolekcie v podobe čertov atď., na mnohých hračkách sú vyobrazené okultné symboly, úzko spojené s démonickým kultom)
- Venujem sa dostatočne výchove dieťaťa, starostlivosti oň, riešení domácich úloh – alebo všetko ponechávam na manželku?(manžela)
- Egoistickými postojmi – nerozbíjam manželstvo, rodinu svojho dieťaťa? Nie som príčinou hádok v jeho rodine, nepodnecujem ich? Nepošťávam syna proti neveste?(dcéru proti zaťovi)
- Nemiešam sa nevhodným a neprimeraným spôsobom do výchovy vnúčať?(hriech, mám povinnosť napomenúť)
- Nerobím si z dieťaťa (vnúčaťa) „bôžika“, modlu?
- Nerob druhému to, čo nechceš, aby robili tebe. Uskutočňujem to v svojom živote?
- Rešpektujem právo druhých na osobnú slobodu a dôstojnosť?
- Sľubujem odmeny alebo hrozím trestom pri zmene postoja?
- Neobmedzujem právo na slobodu svedomia, vyznania, zmenu života, čestnú informáciu?
- Pravdivo informujem o zdravotnom stave, o blížiacej sa smrti? Neuvádzam blížneho do omylu? (pod rúškom: nechcem ho strašiť, aby sa vyhol stresu, pravdu by neuniesol, z ľahostajnosti...) Prejavujem mu milosrdenstvo, tým, že ho pravdivo informujem o závažnosti stavu? Tým dostáva možnosť ešte usporiadať svoj život, napraviť chyby, ktorých sa dopustil, prijať sviatosti a čo najlepšie sa

pripraviť na predstúpenie pred Pána. Ponechávam ho v klame?(to nie je skutok lásky)

- Dbám na to, aby osoby ťažko choré, staršie a umierajúce – boli zmierené s Bohom?
- Nevyvyšujem sa z dôvodu pôvodu, rasy, vzdelania, pracovného zaradenia, inteligencie, vedomostí, talentu, farby pleti, národnosti, dobrej známosti...?
- Bol som pyšný?
- Premýšľam, čo by som mohol urobiť pre ľudí, o ktorých viem, že neveria v Boha, aby sa k nemu vrátili?
- Nevyžadujem od druhých viac ako od seba?
- Som človek zodpovedný, čestný, svedomitý, pozitívny, presný, dá sa na mňa spoľahnúť?
- Počítam aj s druhými, s ich potrebami, prácou, zvláštnosťami, názormi, zdravotným stavom, životnou situáciou?
- Som žičlivý, pomáham ľuďom podľa možností, rád sa delím o radu, skúsenosti, poteším utrápených?
- Závidím, žiarlim, som neprajný?
- Nekrivím niekomu vedome alebo ľahkomyselne? Postavím sa na obranu človeka, ktorému bolo ublížené?
- Zvádzam iných na hriech? (radou, rečami, vtipmi, klebetami, posmeškami, vzbudzovaním pohoršenia, ohováraním, osočovaním, mlčaním – vyjadrením tichého súhlasu...)
- Som vďačný za preukázané dobro? Beriem to ako samozrejmú, splatený dlh?
- Hádam sa? Nepodnecujem vášne? Neintrigujem?
- Plním si občianske povinnosti? Nevyhýbam sa plateniu dane?
- Nezraňuje alebo neuráža moje správanie okolie?
- Snažím sa vcítiť do situácie slabších, starších, osamelých, trpiacich, postihnutých, osirelých, biednych, umierajúcich – neznevažujem

- ich? Preukazujem im skutočnú pomoc, záujem, žičlivosť, dodávam im odvahu?
- Viem sa podeliť?
 - Vypočujem druhých? Pomôžem v núdzi?
 - Dôsledne si plním povinnosti? (v práci, doma, povinnosti svojho stavu...)
 - Nemárnim čas? (TV, zábavami, prázdnyimi rečami, vysedávaním po nociach...)
 - Nemárnim talenty, svoje schopnosti – správne ich využívam? Všetko má slúžiť na oslavu Boha, nie na predvádzanie sa pred ľuďmi, vlastnú slávu, pýchu, na konanie zla a páchanie hriechu.
 - Som za ne Bohu vďačný? (alebo si sám pripisujem zásluhu, nahováram si, že som niečo dosiahol vlastným úsilím)
 - Nie som vypočítavý, falošný, zaujatý? Lichotím druhým? Som neúprimný?
 - Premáham svoj egoizmus?

5. NEZABIJEŠ!

Je zakázané priame zabitie nevinného, či už narodeného alebo nenarodeného človeka. Sme povinní chrániť život, ale aj zdravie človeka (svoje i cudzie, zdravie telesné i duševné).

- Neskracujem niekomu život zarmucovaním, zlým zaobchádzaním?
- Čo sa týka ublížení na duši – taký hriech spáchame, na aký sme iného nahovorili.
- Hnev – ak zachádza až do vedomej a dobrovoľnej túžby zabiť blížneho, alebo ho ťažko zraniť – smrteľný hriech.
- Nenávisť – ťažký hriech, aj keď želám škodu blížnemu.

- Nenechal som chorého bez opatery?
- Nepohoršujem iných nevhodným obliekaním, rečami, nadávkami?
- Nevyhrážam sa manželovi/manželke rozvodom?
- Neohrozujem svoj život a zdravie – alkoholom, drogami, fajčením, sebapoškodzovaním? (plastické operácie, tetovanie, piercing, solárium, ublíženie na tele, steroidy, hormóny)

Tetovanie, piercing – „ Nevypaľujte si do kože nijaké znamenia! Ja som Pán!“ (Lv 19,28)

Patrí medzi pohanské praktiky, poškodzovanie vlastného tela. Tetovanie charakterizuje postoj človeka, ktorý si nárokuje právo robiť si, čo sa mu zachce a neuctieva svojho Spasiteľa. Je symbolom pohrdania voči svätosti ľudského tela! Znetvorujeme svoje telo, ktoré Boh stvoril s veľkou láskou a ktoré Ježiš Kristus vykúpil svojou krvou a posvätil ľudské telo svojím vtelením.

„Neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch? Kto by teda Boží chrám zničil, toho Boh zničí. Lebo Boží chrám je svätý – a ním ste vy.“ (1Kor 3,16-17)

Plastické operácie – vo väčšine prípadov sú východiskom z emocionálnej prázdnoty a túžbou byť príťažlivý. Keď márnosť a prázdnota motivuje človeka na niečo také, môže sa to stať modlou tej osoby. Meniť ľudské telo je niečo neprirodzené. Vyjadrujem postoj k Bohu – nie som spokojný s tým, ako si ma stvoril! Robím sa múdrejší ako Boh. Spochybňujem dielo jeho rúk! Neprijímam Božiu vôľu.

- Som presne taký, akého ma Boh chcel mať ?
- Nestarostlivosťou - obžerstvo, diéty, pochybné podporné látky, nedostatok pohybu alebo naopak preťažovanie organizmu, zanedbávanie hygieny, preháňanie v práci, nedostatočné stravovanie, nedostatočné obliekanie...

- Riskantné vedenie motorových vozidiel - ohrozujem zdravie a životy aj iných, vedenie pod vplyvom alkoholu, drog.
- Vykonávaním riskantných športov. Urobil som niečo nebezpečné z frajeriny? (akrobatické kúsky, skočil z výšky, vyskočil z vlaku, skočil hlavičku do potoka...)
- Nenosím v srdci pocity nenávisť, zloby, hnevu alebo pomsty? Nerozplameňujem ich v sebe?
- Vykonal som pomstu, odplatu? Nahlas vyslovil nenávisťné slová?
- Odpustil som blížnemu? Bez ohľadu nato, či sa mi ospravedlnil alebo nie – blížnemu mám vždy a za každých okolností odpustiť. Maj na pamäti: **„Bez milosrdenstva nik nedosiahne Božie milosrdenstvo“ (Ježiš).**
- Ak ma niekto žiada o odpustenie, ospravedlní sa – som povinný ospravedlnenie prijať, neživiť v sebe negatívne pocity, viac sa k danej veci nevracať.
- Ničil som druhému jeho povesť, česť a dobré meno ohováraním a osočovaním? Napravil som túto škodu? Odvolal som, čo som povedal?
- Neprovokujem druhých? Nezáčastňujem sa násilnosťou, krutosťou, terorizmom (podporujem takéto organizácie, prispievam finančne – na kúpu zbraní, propagáciu), nenahováram druhých na takéto prejavy?
- Rasistické prejavy – vyvyšoval som sa nad iných z hľadiska rasy, rasové útoky, posmešky, pohrdal som ľuďmi inej rasy (národnosti, farby pleti, pohlavia – znevažoval ženy/mužov, feminizmus), zabával sa na vtipoch a hlúpych rečiach, urážlivo sa vyjadroval (neger...), mal predsudky?
- Terorizmus, únosy, odvedenie rukojemníkov, mučenie – šíria teror, robia neprípustný nátlak na obeť.

- Priamo chcené amputácie, mrzačenie, sterilizácie (ak nejde o život zachraňujúcu lekársku indikáciu).
- Nezastrašoval som niekoho fyzicky alebo morálne? Nevyhrážal som sa? Nepoštvoval som proti niekomu psa, či iné zúrivé zviera? Nepodnecoval iných k útoku?
- Zabil som iného človeka? Uviest' okolnosti – potrat, z pomsty, v sebaobrane, bránením iných pred útočníkom, v afekte, z nenávisťi, zo strachu, autonehoda, vojna...
- Odmietol som pomoc osobe, ktorá bola v nebezpečenstve?
- Kto bráni svoj život, nie je vinný z vraždy, hoci je nútený zasadiť útočníkovi smrteľný úder. Ale ak niekto pri obrane svojho života používa väčšie násilie, ako je potrebné, je vinný.
- Priama a úmyselná vražda – vrah, aj tí, ktorí na vražde spolupracujú, páchajú hriech, ktorý volá o pomstu do neba. Osobitne ťažký zločin sa spácha, ak sa jedná o vraždu novorodenca, rodiča, bratovraždu, vraždu dieťaťa, manželky (manžela).
- Obchodníci, ktorí svojimi úžerníckymi a obchodníckymi praktikami vyvolávajú hlad a smrť blízkych, nepriamo páchajú vraždu, za ktorú sú zodpovední.
- V prípade vojny – nie je vždy všetko dovolené, slepá poslušnosť neospravedlňuje. Je potrebné rešpektovať nebojujúcich, ranených, zajatých.
- Hromadenie zbraní, preteky v zbrojení – nezabezpečujú mier, neodstraňujú príčiny vojny, ale hrozí riziko, že ich ešte zväčšia.
- Nezabíjal som ľahkomyselne alebo surovo zvieratá, netrápil ich, netrýznil, hrubo zaobchádzal (kopal, zatváral do nevyhovujúcich priestorov, trápil hladom, smädom)? Neničil som prírodu, rastliny? Nezapríčinil som devastáciu prírodných hodnôt?

Eutanázia

Nech by boli akékoľvek dôvody a použili sa akékoľvek prostriedky – spočíva v usmrtení telesne alebo mentálne postihnutých, chorých alebo umierajúcich. Je morálne neprijateľná.

- Tiež zanedbanie alebo konanie, ktoré samo o sebe alebo zámerne zapríčiňuje smrť s cieľom skončiť bolesť – je vraždou.
- Omyl úsudku, do ktorého možno s dobrým úmyslom upadnúť, okolnosti – nikdy nemenia charakter tohto zločinu.
- Podporoval som eutanáziu – rečami, mlčaním, schvaľovaním, podporou politických strán s takýmto volebným programom?
- Vykonal som eutanáziu alebo niekoho na tento skutok nahovoril?

Samovražda

Protirečie lásky k živému Bohu. My sme správcami, nie vlastníckmi života, ktorý nám Boh zveril. Nemôžeme s ním voľne nakladať.

- Zároveň uráža lásku k blížnemu – opúšťam manželku, nezaopatrené deti, rodičov, ublížim tým druhým, spôsobím žiaľ, finančné, materiálne i existenčné ťažkosti. (nechám manželku s deťmi, zanechám dlhy...)
- Nepokúsil som sa o priamu samovraždu? Uvažoval som o nej? Chcel som týmto spôsobom zastrašiť iných?
- Nepriviedol som svojím slovom alebo skutkom niekoho k zúfalstvu nad svojím životom? Nútil som niekoho k samovražde? Šikanoval som niekoho?
- Úmyselná spolupráca na samovražde.
- Ak je spáchaná s úmyslom dať príklad najmä mladým, nadobúda zároveň aj závažnosť pohoršenia.
- Pácham nepriamu samovraždu tým, že fajčím, pijem, drogujem a vedome si poškodzujem zdravie? Ohrozujem zdravie iných?

(fajčením...) Nenavádzal som niekoho na tieto závislosti? Ponúkal drogy, cigarety...?

Rešpektovanie mŕtvych

- Venovať umierajúcim a ťažko chorým pozornosť a starostlivosť, pomáhať modlitbou, zabezpečiť prijatie sviatostí.
- Pravdivo informovať o zdravotnom stave, podľa možnosti pomôcť chorému pripraviť sa na stretnutie so živým Bohom (porozprávať sa s ním, nabádať ho ku konaniu dobra, pomôcť napraviť spôsobené zlo, krivdy ak sú nám známe - upozorniť, ak si ich nie je vedomý alebo si ich nechce pripustiť, zdôrazniť dôležitosť dobrej sv. spovede a úplného vyznania vín - hrozí nebezpečenstvo svätokrádežnej spovede, zavolať kňaza).
- S telami zomrelých zaobchádzať s láskou a úctou vo viere a nádeji na vzkriesenie.
- Cirkev dovoľuje kremáciu, pokiaľ nejde o prejav úmyslu spochybníť vieru vo vzkriesenie.

Výskumy a pokusy na ľudských bytostiach

Ani prípadný súhlas jednotlivcov, ktorí sa im podrobujú, také činy neospravedľuje.

- Je neprípustné zapríčiniť zmrzačenie, ktoré robí človeka invalidom, alebo smrť ľudskej bytosti, aj keby sa konalo s cieľom oddialiť smrť iných osôb.

Potrat

Priamy potrat – tento zločin proti ľudskému životu stíha Cirkev kánonickým trestom exkomunikácie (nie pre nedostatok milosrdenstva, ale na uvedomenie si ohavnosti tohto zločinu). Rozhrešenie od neho môže udeliť len pápež, miestny biskup, alebo kňazi, ktorým oni dali splnomocnenie. (v prípade nebezpečenstva smrti ktorýkoľvek kňaz)

- Potrat a vražda novorodenca sú ohavné zločiny. Formálna (vedomá a dobrovoľná, a nie iba materiálna) spolupráca pri potrate je ťažký hriech.
- Interrupcia – dieťaťu zaživa trhá kúsky tela, travia ich, vypaľujú žieravinami, soľným roztokom.
- Nepodieľal som sa na potrate?
- Ako lekár – uviesť približný počet, koľko rokov som vykonával túto činnosť.
- Asistoval som pri potrate - počet, zdravotná sestra, personál?
- Sama som podstúpila interrupciu?
- Napomohol som k takémuto hriechu, schválením, bojzlivým mlčaním, odporúčaním, financovaním, nútil som manželku?
- Som ochotný pomôcť slobodnej matke, jej dieťaťu, prejavíť porozumenie, postaviť sa na ich ochranu, ak je to potrebné?
- Ohováram a osočujem slobodné matky? Posmievam sa ich deťom? Urážlivo ich nazývam?
- Ak som otec dieťaťa narodeného slobodnej matke – neodmietam pomoc, starostlivosť od chvíle, keď som sa dozvedel o jeho počatí?
- Priviedol som dievča ľahkovážne do druhého stavu?
- Splodil som dieťa s vedomím, že si jeho matku neplánujem vziať za manželku? (neplánujem sa vydať za otca dieťaťa) Neplánujeme svadbu, ešte sme sa nerozhodli, časom sa uvidí, dnes je iná doba... Ako rodič, podporujem v tom svoje dieťa? Napomeniem ho?

Antikonцепcia, antikoncepčný postoj

Sú prejavom vzbury voči Bohu a jeho zámerom povolávať k bytiu nových ľudí. Cieľom je zničiť Boží dar plodnosti, zároveň ničím vlastné zdravie.

Manželský úkon, pri ktorom sa používa antikoncepcia, prestáva byť prejavom úplného sebadarovania v láske, ale je prejavom vzájomného egoizmu, skutkom proti Božiemu plánu lásky, preto **patrí k smrteľným hriechom**. Niet

lásky tam, kde sa možnosť počať považuje za hrozbu a nie dar. Antikonkpciou manželia manipulujú a znevažujú sexualitu a s ňou vlastnú osobu, ako aj osobu manželského partnera.

- Never klamstvu, že potrebuješ antikoncepciu. Je to násilný pokus zablokovať dar plodnosti.
- Využíva ilúziu „bezpečného“ sexuálneho spoluzitia (teda takého, pri ktorom sa možno vyhnúť zodpovednosti), čím človeka pobáda k nemravnosti a cudzoložstvu, protiví sa prirodzenosti lásky a ničí ju.
- Používanie prostriedkov, ktoré bránia počatiu alebo spôsobujú potrat hneď po počatí.
- Všetky prostriedky, ktoré môžu zabiť počatú bytosť – **smrteľný hriech**.

Potratové prostriedky – hormonálne tabletky, tabletky „deň po“, vnútromaternicová špirála – z rodičov sa stávajú vrahovia vlastných detí.

Antikonkpcia = potratové účinky, vyvolávajúci potrat uskutočňujem vraždu bez ohľadu na to, v akom veku je zabíjané dieťa!

Hormonálna antikoncepcia – antikoncepčný účinok spočíva v nadmernom zahutnení hlienu vplyvom hormónov, čím sa má zabrániť oplodneniu vajíčka. V prípade oplodnenia vajíčka sa zabraňuje počatému dieťaťu zahniezdiť v maternici zámerným vytvorením podmienok nevhodných na jeho prežitie pomocou hormónov. Tým je zabránené jeho ďalšiemu vývoju, následkom čoho je jeho smrť! Sotva bolo povolane k životu, zomiera.

- Je to farmakologický potrat, interrupčný prostriedok typu „urob si sám“.
- Jeho použitie vedie tiež k rovnakým psychickým problémom ako interrupcia.

Antikoncepčná mentalita je nešťastím mnohých manželstiev – neničí len plodnosť, ale i zdravie ženy, **je vždy za každých okolností smrteľný hriech**, manželia vyhávajú Boha zo svojho života a ponárajú sa do otroctva hriechu a zlých síl.

- Len Boh je darca života a zdroj lásky.

Vnútromaternicové teliesko, špirála – ak došlo k oplodneniu (počatiu dieťaťa), znemožňuje jeho usadenie v maternici, čiže spôsobuje smrť malého človeka.

Bránenie počatia.

Sterilizácia.

Umelé oplodnenie – zločin genocídy.

Cenou za narodenie 1 živého dieťaťa je smrť 10 iných detí – jeho súrodencov. Je nemorálne vytvárať ľudské embryá na to, aby sa využívali ako „biologický materiál“, s ktorým sa môže voľne nakladať.

- Je neoddeliteľne spojené s ničením ľudského života v jeho prenatálnej fáze, je hlboko neetické.
- Počas procedúry in vitro sa niekoľkokrát uskutočňuje selekcia ľudí v rozličných etapách ich života zárodku i plodu. Zvyšok detí zomiera, alebo sú zmrazené – čakajú na pozvoľnú smrť.
- U potencionálnych rodičov – presvedčenie, že na dosiahnutie svojho cieľa možno súhlasiť so zabitím ich detí a vystaviť ich zdravotným rizikám (cca 75% detí zo skúmanky sú invalidi – prejaví sa to v puberte alebo neskoršom veku, poškodzuje sa aj zdravie matky).
- Sotva 4,2 % embryí (ľudských bytostí) počatých pomocou metód asistovanej reprodukcie sa narodí živých.

Rodič – nahováral/a som dcéru na potrat? Prinútil som ju, vyhrážal sa (vyhodením z domu, odmietnutím zabezpečiť štúdium...), schvaľoval som toto rozhodnutie? (aj mlčaním)

- Nahováral/a som svoju dcéru na antikoncepciu, dal/a som jej ju predpísať?
- Odporúčal som niekomu umelé oplodnenie, alebo schvaľoval toto rozhodnutie?
- Poučil som deti o hriechu bránenia počatia – alebo naopak nabádal som ich k týmto hriechom (k bratiu antikoncepcie, iným

prostriedkom zabraňujúcim počatie...), podporoval, ba dokonca sa tým chválil? (pod rúškom aké sú moje deti zodpovedné, aký som ja zodpovedný rodič...)

- Schvaľoval som svojim deťom nemorálny život, predmanželský sex? (súhlasom, podporou, mlčaním) Dovolil som im nezosobášeným bývanie v spoločnej domácnosti? (často krát aj s rodičmi pod jednou strechou) Snažil som sa zbaviť zodpovednosti za ne výhovorkami – už sú dospelé, dnes je iná doba, veď sa neskôr plánujú zosobášiť, veď sú zasnúbení, mlčím zo strachu, že sa naše vzťahy pokazia – nebudú ma navštevovať, sám ich k tomu nabádam – veď sa musia pred manželstvom dobre spoznať, poskytol som im izbu - byt?

Matka – uvažovala som o potrate? (som mladá, slobodná, ďalšie dieťa nechcem, nechcem dievča/chlapca, nechcem dvojčatá, nechcem postihnuté dieťa, pod rúškom zdravotných dôvodov, nemôžem si dieťa dovoliť, bola som znásilnená...)

- Premýšľala som, či dieťa porodím alebo nie – vyhradzovala som si právo rozhodovať o živote, či smrti môjho dieťaťa – vyvyšovala som sa nad Boha, tvorca života? (hlásal/a som, že žena má právo rozhodnúť sa, či dieťa chce alebo nie...)
- Popierala som, že dieťa je plnohodnotná ľudská bytosť od okamihu počatia a má právo na život? (šíril som tieto bludy – do určitého týždňa je to len zhluk buniek...)
- Absolvovala som v tehotenstve vyšetrenia, aby sa zistilo, či je dieťa v poriadku, zdravé – s úmyslom, že sa rozhodnem podľa výsledku vyšetrenia, podľa pohlavia, odporúčania lekára? (USG, 3D USG, odber plodovej vody...)
- Predpôrodná diagnostika je morálne dovolená, ak rešpektuje život a neporušiteľnosť ľudského embrya a plodu a je zameraná na jeho individuálne zachovanie alebo uzdravenie. Je však v závažnom

rozpore s morálnym zákonom, ak predvída, v závislosti od výsledkov, možnosť vyvolať potrat. Diagnóza sa nesmie rovnať rozsudku smrti.

- Dala som si zisťovať pohlavie dieťaťa (3D USG, krv. testy) – s úmyslom nechcem dievča/chlapca?
- Odmietala som prijať pohlavie dieťaťa, Božiu vôľu? (dozviem sa, že čakám chlapca/dievča, ale ja túžim po inom pohlaví, som z toho zarmútená, nešťastná, nahnevaná)
- Podstúpila som umelé oplodnenie? Nahovorila som niekoho na tento čin? Súhlasila som s tým? (aj mlčaním) Sám som tento skutok vykonal? (lekár, asistoval pri ňom – zdravotný personál)
- Bránila som svojmu dieťaťu prežiť? (vnútro maternicové teliesko, antikoncepcia)
- Nedbala som o zdravie svojho nenarodeného dieťaťa? Ľahkovážnym prístupom (fajčenie, pitie, drogy, opaľovanie, nešetrila sa, ak to stav vyžadoval, športovala...) hazardovala s jeho životom?
- Konala som úmyselne tak, aby došlo k spontánnemu potratu? (niekoho nato nahovorila, babské rady, bylinky, sama vykonal...)
- Milovala som svoje nenarodené dieťa?
- Neďakujem Bohu za dar dieťaťa a za dar materstva? (otcovstva)

6. NEZOSMILNÍŠ!

Boh stvoril človeka ako muža a ženu, obdaril ich rovnakou osobnou dôstojnosťou. Prikázanie sa vzťahuje na celú ľudskú sexualitu. Pohlavná rozkoš je morálne nezriadená, ak sa vyhľadáva pre ňu samu (oddelené od cieľov plodenia a spojenia, ktoré sú vlastné manželskej láske).

Predmanželské či mimomanželské spoluzitie (smilstvo, cudzoložstvo), homosexuálne úkony, petting, antikoncepcia, orálny sex, pornografia, masturbácia - **sú smrteľné hriechy**. V človeku zničia puto lásky s Bohom aj s inými ľuďmi a uvedú ho do stavu duchovnej smrti a otroctva zlých síl. Ničia

lásku, prehľujú egoizmus, robia človeka závislým na sexuálnych zážitkoch. **„Nemýľte sa, ani smilníci, ani modloslužobníci, ani súložníci mužov, ani zlodeji, ani chamtivci, ani opilci, ani utrhači, ani lupiči nebudú dedičmi Božieho kráľovstva!“ (1Kor 6,9-10).**

„Veď Boh nás nepovolal pre nečistotu, ale pre posvätenie. A kto týmto pohŕda, nepohŕda človekom, ale Bohom, ktorý vám dáva aj svojho Ducha Svätého“ (1Sol 4, 3-8).

- Už len keď hľadáš na ženu (muža) žiadostivo, už s ňou (ním) cudzoložíš vo svojom srdci.
- Všetko čo smeruje k dosiahnutiu sexuálnych zážitkov mimo manželstva, je smrteľný hriech. Ani v manželstve nie je všetko dovolené (treba zachovávať manželskú čistotu, vyhnúť sa zvrátenostiam – orálny sex, análny sex atď.).
Sexuálna výchova = povzbudzovanie k nemravnosti a antikoncepcii.
- Žiadostivé bozky, dotyky.
- Snúbenci majú zachovávať čistotu v zdržanlivosti.
- Nemyslel som nečisto? Nehovoril som proti čistote?
- Nepozeral som nečisté časopisy, knihy, internetové stránky, filmy?
- Nespieval som oplzlé, urážlivé, dvojzmyselné, vulgárne piesne? (rap, mnohé ľudové piesne...) Počúval som takúto hudbu? Bezohľadne nútil počúvať aj iných? (púšťal nahlas rádio, nahlas vyspevoval)
Vzbudzoval som pohoršenie? Kazil morálku detí a mládeže?
- Nerobil som nečisté skutky sám so sebou (sebaukájanie), alebo s inými? Ak áno, s kým to bolo? (muž, žena, slobodná, vydatá...)
- Nevyznávam lásku usilujúc sa o príležitostný flirt, epizódu?
- Nepodávam neuvážené a v afekte vyhlásené vyjadrenia?
- Neobliekam sa vyzývavo a nedôstojne? Som Božie dieťa, moje telo je chrám Ducha Svätého. Takto privádzam seba aj druhých do hriechu nečistoty, vzbudzujem pohoršenie, spôsobujem trápenie blízkym – rodičom, vlastným deťom, manželovi, prejavujem neúctu

voči druhým – (spôsobujem nečisté myšlienky, túžby, reči, vlastná túžba po obdive, krátke sukne, výstrihy, odhaľujúce oblečenie, priesvitné veci...). Pohoršujem a kazím morálku mládeže a detí? (obliekam sa takto aj v ich prítomnosti, dávam im zlý príklad)

Prijímam a šírim pomýlenú módu, ktorá sa nevenuje tomu, ako ženy vkusne obliecť, ale tomu ako ich vyzliecť?

- Podieľam sa na demoralizácii? Som vulgárna/y? Chodím nevhodne oblečený/á, odhalená, holý pupok, krátka sukňa, výstrihy, bikiny, nevhodné plavky?

Nehanbi sa upozorniť ľudí, ak sa obliekajú nevhodne a predvádzajú na verejnosti to, čo by predvádzať nemali. Ak sa jedná o blízku osobu, rodinného príslušníka – máš povinnosť ho upozorniť.

- Navštívil/a som nudistickú pláž? Opaľujem sa odhaľujúc prsia, zadok? Verejne? Za prítomnosti iných ľudí? Pred deťmi, mládežou? Pohoršujem?
- Uzavrel som manželstvo ľahkovážne, z trucu, z pomsty, neuvážene, z vypočítavosti?
- Je moje manželstvo zväzkom lásky? Neusilujem sa o nadvládu nad manželkou (manželom), neodoberám jej (mu) právo k dôstojnosti i osobnej slobode?
- Neporušil som dané slovo, hoc pre malichernú vec?
- Neusiloval som sa v druhej osobe vzbudiť hlbšie city vediac, že sám ich nemôžem alebo ani nechcem naplniť?
- Neusiloval som sa vyvolať túžby, ktoré som nemal v úmysle, ani možnosť naplniť?
- Pri snahe o blízky vzťah s druhým človekom, dával som si otázky o budúcnosti tohto zväzku? Cítim sa zodpovedný za druhého človeka, jeho ďalší osud, životnú situáciu?
- Som si vedomý, aký veľký význam má pre rozvoj dieťaťa normálna situácia v rodine?

- Opustil som manželku? (manžela) Z akého dôvodu? Kvôli inej žene (mužovi), bol som neverný? (cudzoložstvo)
- Odpustil/a som neveru, prijala manžela/manželku späť, ak žiadal/a odpustenie?
- Cudzoložím? - žijem alebo sa intímne stýkam s rozvedenou ženou (mužom), s vydatou ženou, ženatým mužom, mimomanželské spolužitie? Mám z takého zväzku dieťa? Založil/a som si „novú“ rodinu?
- Pohoršujem mravne maloletých – rečami, vtipmi, nevhodným oblečením, knihami, nahováraním, nabádaním? (nájdí si frajera...)
- Nerozprávam dvojmyselné vtipy? Bavím sa na nich, keď ich iní rozprávajú?
- Nevysmievam sa z panenstva, zdržanlivosti, celibátu?

Rodič – dal som dieťaťu súhlas s predmanželským spolužitím? (aj mlčaním) Súhlas s predmanželským spolužitím je nepriamy súhlas s manželskou neverou, lebo podporuje mylnú mienku, že zamilovanosť ospravedlňuje. Čím dlhšie bol človek pred svadbou sexuálne aktívny, tým väčšia je pravdepodobnosť rozvodu.

Postoj – pred svadbou si treba overiť, či sa k sebe hodíme po telesnej stránke – je prejavom veľkej nezrelosti, vyjadruje prvenstvo sexuálneho pudu nad osobou, svedčí o tom, že druhého človeka považujem za vec. **Boh stvoril organizmus muža a ženy tak dokonale, že sa k sebe vždy „hodia“.**

Pohoršenie

Je ťažkým previnením. Stávam sa pokušiteľom blížneho. Privádzam druhého k páchaniu zla. Spôsobujem škodu čnosti a počestnosti.

- Môžem strhnúť blížneho do duchovnej smrti.
- Svojim konaním vedome a dobrovoľne privádzam druhého k ťažkému prehrešeniu.

- Závažnosť nadobúda vzhľadom na autoritu tých, ktorí ho dávajú, alebo slabosť tých, ktorí mu podliehajú.
- Môže byť vyvolané – módou, správaním, verejnou mienkou, zákonom alebo inštitúciou (zákony vedúce k úpadku mravov, k rozkladu náboženského života, vedúci podnikov – ak vydávajú predpisy podnecujúce k podvodu, učitelia „dráždia“ svojich žiakov k hnevu, tí čo manipulujú s verejnou mienkou a odvracajú ju od morálnych hodnôt).
- Ak používam moc spôsobom, že podnecujem k páchaniu zla – vyvolávam pohoršenie a zároveň som zodpovedný za zlo, ktoré priamo alebo nepriamo podporujem.

Chlipnosť - nezriadená túžba po sexuálnej rozkoši, alebo nezriadený pôžitok z nej.

Smilstvo – telesné spojenie slobodného muža so slobodnou ženou mimo manželstva, zároveň je veľkým pohoršením, keď sa tým kazí mládež. **Právo na sexuálne spolužitie dáva len Ježiš Kristus vo sviatosti manželstva!**

- Bolo v mojom živote viacero žien (mužov), s ktorými som sa intímne stýkal/a?

Pornografia – ťažké previnenie.

Prostitúcia – osoba, ktorá prostituuje, aj osoba, ktorá platí, ťažko hreší. Poškvrňuje svoje telo, chrám Ducha Svätého.

- Závažnosť – ženy, muži, deti, dospievajúca mládež (u detí a mládeže sa hriech zdvojnásobuje pohoršením).
- Bieda, vydieranie, spoločenský tlak – môžu zodpovednosť za vinu zmenšiť.

Znásilnenie – je ešte väčším previnením, ak je spáchané blízkymi príbuznými (incest, krvismilstvo) alebo vychovávateľmi, ktorým sú deti zverené.

- Vedel som o tom? (nepomohol som obeti) Kryjem násilníka? Zatváram si pred tým oči?

Homosexualita

Veľmi závažná zvrátenosť proti prirodzenému zákonu. Homosexuálnym spôsobom života odvrhujem Boha. Nepochádza z opravdivého citového a sexuálneho dopĺňania sa. Je viditeľným prejavom neviditeľnej rany, spôsobenej veľkým nedostatkom lásky.

Gej – je spoločensko-politická identita. „Pozrite kto som, som normálny a prirodzený.“ Ak človek prijal gejevskú identitu – znamená to, že pochoval nádej a verí, že zmena homosexuálnej orientácie na heterosexuálnu nie je možná. Bohu nič nie je nemožné!

Homosexualita – je opis sexuálnych preferencií, reakcia človeka a vnímanie seba samého, pocit, že osoba nepatrí svojmu pohlaviu. Je to psychologický stav. Za homosexuálnymi impulzmi a správaním sa vždy skrýva pocit vnútornej prázdnoty. Neexistuje homosexuálny gén. (mýtus o vrodenej)

„Nemýľte sa, ani smilníci, ani modloslužobníci, ani súložníci mužov... nebudú dedičmi Božieho kráľovstva!“ (1Kor 6, 9-10).

Muž má mužské telo, ktoré je Bohom naprojektované tak, aby bolo schopné sexu so ženou, preto je heterosexuálny. Sú len heterosexuáli, z ktorých niektorí (1,2-2%) majú sexuálne problémy. Naše telá sú naprojektované tak, aby boli schopné sexu s opačným pohlavím.

- Homosexuáli sú povolaní k čistote. Reparatívnou terapiou možno vyliečiť homosexuálne sklony. Homosexuál sa musí veľa modliť, žiť v čistote, prijímať sviatosti, Eucharistiu, prosiť o uzdravenie a vyslobodenie.
- Musíme odlíšiť toleranciu od akceptácie (prijatia). Tolerovať ľudí neznamená súhlasiť s nimi. Homosexualita so sebou nesie veľa zlého, Bohu je odporná, nemôžeme ju prijať, súhlasiť s ňou, podporovať ju.
- Praktizoval som homosexuálne úkony?

- Nevolí som politické strany a politikov bojujúcich za „práva“ homosexuálov?
- Schvaľujem svojmu dieťaťu partnera rovnakého pohlavia? Dovolil som im spoločné bývanie? Mlčím, ak takto moje dieťa koná?

Plodnosť manželstva - plodnosť je dar, je jedným z cieľov manželstva.

Každý manželský úkon má zostať sám v sebe otvorený na plodenie ľudského života – toto učenie sa zakladá na Bohom stanovenej nerozlučiteľnosti spojitosti – ktoré človek nesmie z vlastnej vôle porušiť.

Sexuálny styk v manželstve je niečo viac než len spojenie tiel – je to fyzické a zároveň duchovné zjednotenie dvoch komplementárnych osôb. Takto sa prejavuje bohatstvo ľudskej osoby, ktoré stvoril Boh.

- Je zlé a hriešne každé konanie, ktoré, keď sa manželský úkon predvída alebo vykonáva, by malo za cieľ zabrániť plodeniu, alebo by sa chcelo použiť ako prostriedok na tento cieľ.
- Závažne nemorálne – darovanie spermii alebo vaječnej bunky, prepožičanie maternice, umelé oplodnenie, inseminácia – porušujú právo dieťaťa narodiť sa z otca a matky, ktorých pozná a ktorí sú spojení v manželstve, oddeľuje pohlavný úkon od úkonu plodenia, zavádza nadvládu techniky nad počiatkom a osudom ľudskej osoby.
- Sterilizácia.
- Dieťa je Boží dar, nie dlh, na ktorý možno mať nárok.

Rozvod

- Platne uzavreté manželstvo nemôže byť rozviazané nijakou ľudskou mocou a z nijakého dôvodu, iba smrťou.
- Ťažké previnenie.
- Je to nespravodlivosť voči človeku, ktorého sme milovali, a tiež nespravodlivosť voči deťom, ktoré sú ovocím tohto zväzku.

- Odluka manželov – môže byť oprávnená, manželský zväzok však pretrváva (civilný rozvod sa môže tolerovať, ak je to jediný spôsob, ako zaistiť starostlivosť o deti alebo ochranu majetku).
- Uzavretie nového zväzku – manželský partner, ktorý sa znovu zosobáša, sa nachádza v situácii trvalého a verejného cudzoložstva.
- Manželský partner, ktorý sa úprimne snažil byť verným sviazosti manželstva a je nespravodlivo opustený – je nevinnou obeťou rozvodu, neprehrešuje sa proti morálnemu príkazu.
- Polygamia – mnohoženstvo – ťažký hriech.

Voľný zväzok – konkubinát

- Muž a žena sa odmietajú zosobášiť, pričom spolu intímne žijú.
- Neschopnosť zaviazat' sa dlhodobými záväzkami.
- Pohlavný úkon má miesto jedine v manželstve! Mimo neho je vždy veľmi ťažkým hriechom a vylučuje zo svätostného prijímania (svätokrádež).
- Aj vtedy, ak jestvuje úmysel uzavrieť manželstvo - ľudská láska neprípúšťa najprv „skúšku“. Vyžaduje úplné a definitívne vzájomné darovanie sa osôb.
- Ako rodič mám povinnosť napomenúť dieťa, ak takto žije! Mám povinnosť upozorniť ho, ak zároveň pácha svätokrádež! Musím si plne uvedomiť, že mu hrozí zatratenie.
- Podporujem v tom dieťa? Vyjadrujem súhlas? (aj mlčaním) Poskytol som im bývanie? (izbu, byt) Sám som to dieťaťu navrhol? (aby ste sa lepšie spoznali, vyskúšajte či vám to bude spolu fungovať, netreba sa s manželstvom ponáhľať, dnes je iná doba...) Rozprávam verejne, ak moje dieťa takto žije? Chválim sa tým?
- Vytvára pohoršenie.
- Dochádza tým aj k pohoršeniu, zlému príkladu a kazeniu morálky detí a mládeže.

7. NEPOKRADNEŠ!

Ani zloději, ani chamtivci..., ani lupiči nebudú dedičmi Božieho kráľovstva!

Je zakázané zničiť, poškodiť alebo odcudziť niečo, čo patrí inému, alebo spoločnosti. O veľkosti hriechu pri krádeži rozhoduje výška poškodenia a nevôľa poškodeného (ak vec bola pre majiteľa veľmi cenná – spomienka na matku, vzácna kniha...).

Proti tomuto prikázaniu možno hrešiť aj nepoctivosťou v práci. Kupovať zbytočnosti je takisto krivdou voči tým, ktorí nemajú potrebné veci, lebo to čo mám, nepatrí len mne. Nadbytok patrí núdznym a chudobným.

Škodú sme vždy povinní nahradiť!

- Stalo sa tak? O čo išlo?
- Neplytvám jedlom, potravinami? Prehnané výdavky.
- Vykonávam svoju prácu poctivo? Pracuj poctivo, lebo plody tvojej práce používajú iní, ako aj ty používaš plody ich práce.
- Nezodpovedné využívanie času v práci.
- Usilujem sa svojou prácou zabezpečiť rodinu?
- Nevykonávam svoju prácu len ako krajnú povinnosť a zdroj dôchodkového zabezpečenia?
- Zle vykonaná práca.
- Viem oceniť výsledok a zmysel svojej práce – pre seba aj iných?
- Žijem na účet iných, rád lamentujem, ako som chorý, správam sa neprístojne, ľutujem sa?
- Rešpektujem pracovnú etiku? Odovzdávam svoje poznatky? Som v práci iniciatívny? Rozširujem si kvalifikáciu?
- Snažím sa byť prínosom? Využívam všetky svoje možnosti, aby som pomohol v riešení problémov v práci?

- Zaoberám sa v práci donášaním, nactiutrhávaním, čítaním cudzej korešpondencie, krádežou – vynášaním z podniku? (materiál, potraviny, kancelárske potreby, finančnú hotovosť...) Nabádam nato aj iných, alebo ich v tomto žiadam o spoluprácu, pomoc, krytie?
- Nebudujem si kariéru za každú cenu? Nepoctivo, zneužívaním postavenia, známosti, príslušnosťou k politickej alebo spoločenskej organizácii?
- Nesprávam sa neprístojne – k podriadeným, kolegom, záujemcom, klientom, obchodným partnerom?
- Podvádzam pri obchodovaní?
- Platím nespravodlivú mzdu?
- Špekulácie – umelo mením ocenenie majetku s cieľom ťažiť z toho výhodu na škodu iného?
- Podplácanie – hreší ten kto úplatok dáva, aj ten kto ho prijíma.
- Daňový podvod, falšovanie faktúr, šekov, nedodržané zmluvy.
- Neplatenie daní, neplatenie inštitúciám sociálneho poistenia.
- Štrajk – je morálne neprijateľný, ak ho sprevádzajú násilnosti alebo sa mu určujú ciele, ktoré nie sú priamo spojené s pracovnými podmienkami alebo sú proti spoločnému dobru.
- Zvieratá – sú Božie tvory, už svojim jestvovaním ho veľbia a oslavujú, aj ľudia k nim majú byť láskaví. Zvieratá možno mať rád, no nezameriavať sa na lásku, ktorá patrí len ľuďom. Je nedôstojné utrácať sumy peňazí na ne, ktoré by mali prednostne zmierňovať ľudskú biedu.

Hazardné hry - stávky, tikety, loto, karty, poker, ruleta....

- Morálne neprípustné.
- Otroctvo hráčskej vášne, túžba po mamone.
- Okrádam vlastnú rodinu.

- Túžba po cudzom majetku.
- Podvádzanie, nečestné stávky.
- Takto nadobudnuté peniaze sú nečisté peniaze – hriechom nadobudnuté, pochádzajúce z hriechu môjho i hriechu iných, z cudzieho nešťastia (z túžby po mamone, modloslužby, rodinných tragédií – biedy v rodinách, manželských kríz pre hazard, gamblerstvo, prepadnutie alkoholizmu, trpiacich detí, nešťastných samovrahov, ktorí sa pre hazard a stávky dostali do zúfalej situácie, napr. prišli o strechu nad hlavou, narobili dlžoby...).
- Ťažký hriech – prevádzkovatelia stávkových kancelárií, výherných automatov, kasín, krčmári.

Láska k chudobným

Boh stvoril dobrá pre všetkých, preto máme povinnosť , aby sa skutočne ku všetkým dostali podľa spravodlivosti a s príspevím lásky.

- Nezriadená láska k bohatstvám, ich sebecké používanie.
- Dávať almužnu chudobným je svedectvo bratskej lásky, je aj vykonávaním spravodlivosti, ktorá sa páči Bohu.
- Nepodeliť sa s chudobnými znamená okrádať ich a pripravovať o život – nevlastníme svoje ale ich veci – splácame dlh spravodlivosti.

Skutky milosrdenstva

- dobročinné skutky
- poučovať, radiť, potešovať
- odpúšťať, trpezlivo znášať
- nasýtiť hladných, obliekať otrhaných, ujímať sa ľudí bez prístrešia
- navštevovať chorých a väzňov
- pochovávať mŕtvych
- dať almužnu chudobným

8. NEVYSLOVÍŠ KRIVÉ SVEDECTVO PROTI SVOJMU BLÍŽNEMU!

- Som podozrievavý? Nedôverčivý?
- Som čestný? Diskrétny? Zachovávam zverené tajomstvo (ak ide o dobro blížneho, môžem o tom, čo mi bolo zverené, povedať osobe, ktorá bude v probléme nápomocná)?
- Človek je povinný druhému čestne vyjaviť pravdu - lož je vždy lož. Neexistuje niečo ako „milosrdná“ lož – to je satanov úskok, ktorý je sám otcom lži.
- Mám povinnosť vydávať svedectvo evanjelia – odovzdávať vieru slovami a skutkami, byť príkladom v živote.
- Falošné svedectvo, krivá prisaha (obzvlášť závažné, ak prispieva k odsúdeniu nevinného, ospravedlneniu vinníka, zvýšeniu trestu).
- Rešpektovanie dobrého mena osôb.
- Nerozvážne posudzovanie (hoci aj mlčky).
- Ohováranie – bez potreby odhaľujem chyby a previnenia blížneho iným osobám.
- Osočovanie – tvrdenia v rozpore s pravdou, dávam príležitosť k mylným úsudkom o iných, ničím dobré meno a česť blížneho.
- Hreší ten kto osočuje alebo ohovára, aj ten kto takéto reči počúva, alebo ich podnecuje.
- Lichotenie, pochlebovanie, povornosť – povzbudzujem a utvrdzujem druhého v jeho zlých skutkoch a jeho skazenom správaní.
- Pochlebovanie je ťažké previnenie, ak sa stávam spoluvinníkom nerestí alebo ťažkých hriechov.
- Túžba preukázať službu alebo priateľstvo neospravedľujú dvojakosť reči.
- Pochlebovanie je všedný hriech, ak vychádza z túžby byť príjemný, vyhnúť sa zlu, dosiahnuť výhody.

- Chvastanie, vystatovanie.
- Irónia – cieľom je znevážiť iného, zlomyseľne zosmiešniť

Závažnosť lži

- Podľa povahy, pravdy, ktorú deformuje, podľa okolností, úmyslu a škôd.
- Môže to byť všedný hriech, no ak vážne narúša čnosti lásky a spravodlivosti, stáva sa smrteľným hriechom.
- Je zneuctením slova.
- Je skutočným násilím spáchaným na blížnom – pretože je porušením čnosti pravdovravnosti.
- Podkopáva dôveru, trhá vzťahy.
- Povinnosť nápravy! Keď nie je možné napraviť krivdu verejne, treba to urobiť tajne. Zaväzuje vo svedomí.
- Úradné tajomstvo – (politici, lekári, právnici...) – zachovávať, okrem výnimočných prípadov (ak by nevyzradenie danej skutočnosti spôsobilo škodu inej osobe).

9. NEPOŽIADAŠ MAJETOK BLÍŽNEHO SVOJHO, ANI NIČ ČO JEHO JE!

- Žiadostivosť tela.
- Žiadostivosť očí.
- Pýcha života.
- Uvoľnenosť mravov – zakladá sa na mylnom chápaní ľudskej slobody.
- Zodpovednosť za výchovu detí.
- Každý, kto na ženu hľadá žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.
- Zachovávať čistý úmysel a pohľad.

- Cudnosť – chráni intimitu.
- Čistota srdca – trpezlivosť, skromnosť, diskretnosť.

10. NEBUDEŠ ŽIADOSTIVO TÚŽIŤ PO NIČOM, ČO PATRÍ TVOJMU BLÍŽNEMU!

Rozvíja a dopĺňa 9. prikázanie. Zakazuje túžbu po cudzom majetku, ktorá je koreňom krádeže, podvodu, hazardu. Vedie k nespravodlivosti a nenávisti. Vzťahuje sa na úmysel srdca. Spolu s 9. prikázaním zhrňa všetky príkazy zákona.

- Chamtivosť – má pôvod v modloslužbe.
- Lakomstvo.
- Nezriadená žiadostivosť.
- Túžba po bohatstve, moci.
- Túžba bez miery si privlastňovať dobrá.
- Zakazuje akékoľvek poškodenie blížneho na jeho pozemskom majetku.
- Nespravodlivo nadobudnuté dedičstvo – mám povinnosť nápravy voči súrodencom.
- Želám iným núdzu.
- Lekári, ktorí si želajú choroby.
- Právnicki, ktorí túžia po dôležitých a početných súdnych sporoch a procesoch.
- Závažiť – smútok nad dobrom blížneho.
- Ak želám blížnemu veľké zlo – pácham smrteľný hriech.
- Lipnutie na bohatstve, majetku.
- Ak nachádzam útechu v hojnosti majetkov, peňazí.

Činiť pokánie, zachovávať prikázané pôsty (zdržiavať sa mäsitého pokrmu)

- Popolcová streda a Veľký piatok – prísny pôst (iba raz za deň sa možno najesť dosýta, okrem toho možno už len 2x trošku zajesť) – výnimka deti a dospelí nad 60 r.
- Zdržiavať sa mäsa a jedenia výrobkov z mäsa každý piatok a na Popolcovú stredu – všetci od 14 roku života až do smrti.
- Tí čo musia v piatok jesť mäso (zo zdravotných dôvodov– diabetici...) – majú konať navyše nejaký iný skutok pokánia, zbožnosti alebo lásky (zúčastniť sa sv. omše, čítať Sväte písmo, modlitba ruženca, krížová cesta, návšteva chorého, pomoc blížnemu...).

Vybraté z kníh:

Sv. Alfonz Mária De´Liguori – Vo svetle večnosti (Príprava na smrť).

Sv. Ján Mária Vianney – Jak kázal Vianney o sväte zповědi, výber z kázni.

Katechizmus katolíckej Cirkvi.

Kto obetuje Bohu svoju smrť, robí najdokonalejší skutok lásky, akého je schopný. Lebo keď prijímame smrť z Božej vôle tak, ako to on chce, sám nás pripodobní k mučeníkom. Miera našej lásky vo chvíli smrti bude mierou lásky, akou budeme milovať Boha v blaženej večnosti.

Modlitba:

Môj Bože, už teraz prijímam z tvojích rúk každý spôsob smrti so všetkými bolesťami a úzkosťami s úplnou odovzdanosťou a ochotou.

(Plnomocné odpustky pre hodinu smrti, ak sa pomodlí aspoň jedenkrát v živote v ktorýkoľvek deň po platnej spovedi a sv. prijímaní – PIUS X. – 9. 3. 1904).

Milujem ťa Pane Ježišu a z celého srdca ti veľmi ďakujem, že si mi dal čas a príležitosť obrátiť sa.

16. 2. 2016

S manželom Valentínom sme boli veľmi zarmútení z toho, že mnohé osoby, ktoré boli vybraté tiež nejakým spôsobom pre toto dielo, zlyhali, a že sa vôbec nezachovali tak, ako si to želal Ježiš.

Pán Ježiš povedal: „Každý má slobodnú vôľu. Všetky dôležité kľúčové osoby, ktoré sú vybraté pre toto dielo, sú veľmi napádané satanom, ktorý sa snaží toto dielo zmariť. Ak nie sú v stave milosti, nevedia sa ubrániť. Duša v stave milosti je akoby obalená v pancieri. Útoky zlého sa od nej odrážajú a nepreniknú do nej. Ak nie je v stave milosti, nemá ochranu a útoky zla do nej vnikajú ako do masla.“

19. 2. 2016

Znova sme boli na západnom Slovensku. Došli sme tam kvôli dominikánom z III. Rádu.

20. 2. 2016

Navštívili sme pani A... a od nej sme sa odobrali k pani B... na stretnutie dominikánov, kde bol prítomný aj ich duchovný vodca. Valentín im všetko porozprával o Ježišovom Spoločenstve aj o sebe a objasnil im niektoré posolstvá. Mnohým veriacim sa to páčilo, hlboko sa zamysleli nad niektorými problémami, ktoré nastali v Cirkvi aj medzi ľuďmi, a že je skutočne čas obrátiť sa a prinavrátiť Bohu.

26. 2. 2016

Dnes Pán Ježiš prehovoril k manželovi týmito slovami: **„Satan vyhľadáva vplyvné osoby, ktorým ľudia dôverujú, aby cez nich mohol pôsobiť. Duša v stave milosti rozpozná zlo, ale ak nie je v stave milosti, nerozozná ho. Duša v stave milosti sa necíti dobre v prítomnosti zlého, tak ako sa zlý necíti dobre pri duši v stave milosti. Satan preto skrže vplyvných ľudí vie ovplyvniť a napadnúť veľké množstvo ľudí.“**

28. 2. 2016

Pán Ježiš povedal: „**Kajajte sa a robte pokánie, lebo nikdy neviete dňa ani hodiny.**“

4. 3. 2016

Dnes satan znova zaútočil na Valentína v práci. Zhodil ho z plošiny tak, že dopadol na ľavý bok a narazil si rebrá. Bolí ho celý bok a srdce. Hovoril, že to bol taký náraz a bolesť srdca, že si myslel, že zomrie.

8. 3. 2016

Pán Ježiš povedal: „**K obráteniu a uzdraveniu môže dôjsť aj náhle, ale pri niektorých treba aj čakať. Treba veľa obetí, trpezlivosti a dôvery.**“ Manžel sa pýtal aj na svoj zdravotný stav a na zranenia, ktoré mu boli spôsobené. Ježiš dodal: „**Trp! Veď si to obetoval.**“ Manžel totiž obetoval svoje bolesti po páde na rebrá za obrátenie konkrétneho hriešnika.

9. 3. 2016

Valentín zažil od satana ďalší útok. Spadol a vyvrtol si členok. Už ho bolí aj noha.

11. 3. 2016

Ježiš prehovoril: „**Nevšímajte si, keď vám ľudia neveria, čo o vás rozprávajú, alebo keď vás ohovárajú. To nie je dôležité. Dôležité je, aby ste plnili moju vôľu a čo si o vás myslím ja.**“

20. 3. 2016

Ježiš povedal: „**Ja svojich verných ochránim. Dôverujte mi. Valentín, ja som vaším jediným duchovným vodcom. Ja som pre vás všetkým. Ja som alfou a omegou. Dobre sa pripravte na Bielu sobotu, na výročné zjavenie. Niečo pre vás chystám. Bude to prekvapenie.**“

23. 3. 2016

Dnes v priebehu dňa som pocítila zvláštnu bolesť na hlave. Zodvihla som si vlasy a spozorovala som, že mám tam miestami nejaké červené opuchliny, ktoré sú na dotyk dosť citlivé. Nevenovala som tomu nejakú mimoriadnu pozornosť, až keď som zbadala, že sa mi takéto zapálené miesta objavili aj na krku, na líci aj na pere a postupne mi zasiahli celú ľavú stranu tváre. Rýchlo sa menili na mokvavé rany obsýpané drobnými pluzgierikmi. Tie miesta ma začali najprv svrbieť, potom páliť a prechádzali do takých neznesiteľných bolesti, že sa to už nedalo vydržať. K tomu sa mi pridali ešte aj bolesti srdca, a to také intenzívne, že keby som nevedela, že mám zvláštnu ochranu, myslela by som si, že asi zomieram. Tá bolesť srdca bola taká silná, že som nevedela urobiť ani krok a bolesti na tvári také neznesiteľné, akoby ma niekto v kuse páliť ohňom. Niekoľko týždňov dozadu som spozorovala, že mi vypadalo aj veľké množstvo vlasov. Valentín nechápal, čo sa to so mnou deje, a tak celý vystrašený a utrápený prosil nášho Pána Ježiša, aby ma uzdravil. Ježiš k nemu prehovoril:

„Z lásky k vám som vás navštívil krížom. Kľúčom do nebeského kráľovstva je láska a cestou do nebeského kráľovstva je kríž. Ty bolesti znášaš veľmi dobre a s láskou a úsmevom mi za ne ďakuješ, ale keď trpí Barlička, na to si citlivý. To znášaš omnoho horšie. To je pre teba oveľa väčší kríž. Barličku vyliečim len cez tvoje ruky. Ona je tvoj kríž. Musíš jej držať ruku na hlave a trpieť s ňou. Bude ťa to veľmi bolieť, lebo máš ešte prasknuté rebrá na ľavom boku. Bolí ťa srdce, nedobre sa cítiš v každej polohe a ruky máš mať vystreté na Barličkinej hlave ako na kríži. Svojím krížom ste spoluúčastní na mojom ukrižovaní. Takto budete trpieť každú Veľkú noc do konca svojho života. Ešte vás čaká veľa krížov. Toto je len začiatok. Chcem, aby ste trpeli. Keď beriete lieky od bolesti, to ako by ste odmietali Božiu vôľu. Chcem aby ste trpeli, aby ste trpeli so mnou.“

Pán Ježiš mi poslal odkaz: „Barlička, chceš vedieť prečo som dopustil, že ti vypadali vlasy a vytvorili sa rany na viditeľných miestach ? To preto, aby si

pochočila, že nie je dôležitý vonkajší vzhľad človeka, ale srdce a čo je v jeho vnútri.“

Potom ešte dodal: **„Valentín, Barličku budem liečiť cez tvoje ruky a v tvojej neprítomnosti ju budem uzdravovať cez relikviu sv. Jána Pavla II. Nech si ju Barlička prikladá na rany.“**

Potešila som sa.

24. 3. 2016 – Zelený štvrtok

Bolesti neprechádzajú. Sú také neznesiteľné, že len s ťažkosťou som sa večer dostala do kostola. Je Zelený štvrtok a to som nechcela vynechať. Pán Ježiš hovoril manželovi, že som dostala Eliášov oheň, a že všetky moje obety budú prijaté, tak ako bola prijatá Eliášova obeta.

25. 3. 2016 – Veľký piatok

Nespala som skoro celú noc. Valentín sa veľmi trápí, lebo mi nevie pomôcť. I keď mal ruku na mojej hlave, bolesti pretrvávali naďalej. Je mu až do plaču. Obaja trpíme. Navrhol mi, aby som zostala doma, lebo som veľmi slabá, ale ja som nechcela Ježiša sklamať a do kostola som šla. Manžel mi bol po celý čas oporou, s láskou sa na mňa díval a svojím pohľadom povzbudzoval. Pán Ježiš sa veľmi potešil, že sme prišli obaja. Povedal: **„Barlička, buď trpezlivá.“**

26. 3. 2016 – Biela sobota

Znova som skoro celú noc nespala. Po celý čas neberiem žiadne lieky od bolesti, takže som veľmi vyčerpaná. Mala som veľký problém vstať z postele, ale už som sa tešila na stretnutie s Ježišom pri jeho hrobe a na to veľké prekvapenie, ktoré nám prisľúbil. Manžel hovoril, že poprosí Pána Ježiša, aby urobil zázrak a uzdravil ma, ale všetko sa vyvinulo ináč. Keď sme prišli k Božiemu hrobu a Valentín začal Ježiša úpenlivo prosiť, aby ma uzdravil, Ježiš mu zmizol a nevidel ani Sviatosť oltárnu. Pán Ježiš ho na dlhší čas opustil a ako mi povedal, trvalo to asi 20 minút.

Znova sa mu zjavil Pán a prehovoril: „**Zázrak nebude! Vezmi Barličku na pohotovosť, lebo nutne potrebuje lieky. Neboj sa. Uzdravím ju.**“

Na pohotovosti mi pani doktorka pichla injekciu zo strachu, aby som neskolabovala, a poslala nás do nemocnice na kožné odelenie. Kožné ale bolo zatvorené a v druhej nemocnici zrušené. Totálne vyčerpaní sme sa vrátili domov. Boli sme takí unavení a psychicky zničení, že sme sa obaja rozplakali. Plakali sme nad tým, že choroba postupuje a ja nemám lieky, i nad tým, že sme sa vôbec rozplakali a že sme padli. Večer som už skutočne nebola schopná ísť na obrady. Vyčítala som si, že nejdem a že som sklamala Ježiša. Že je zo mňa smutný, atď...

Pán Ježiš povedal Valentínovi: „**Odkáž Barličke, že sa na ňu nehnevám, je veľmi chorá. Povedz jej, že nie som z toho smutný, že nie je na obradoch. Nevydržala by to.**“

Valentín prehovoril k Pánovi: „Ježišu, som veľmi zmätený, lebo si mi dával rozporuplné rady a opustil si ma. Prečo Ježišu?“

Pán Ježiš to vysvetlil: „**Bolo to úmyselné, aby ste sa cítili ako ja. Opustení, oklamaní, zradení a preto som sa ti stratil.**“

Valentín sa potom ešte spýtal na to prekvapenie, ktoré nám bolo prisľúbené. Odpoveď znela: „**To prekvapenie, ktoré som vám chystal, to bolo to veľké utrpenie, ktoré ste znášali so mnou. Nebuďte smutní, že ste padli. Nikto by to nevydržal. Tak ako sa oceľ zoceluje v ohni, tak ja svojich verných zocelujem krížom. Priznávam, šiel som až za hranu.**“

27. 3. 2016

Museli sme ísť znova na pohotovosť, lebo som nemala lieky a môj zdravotný stav bol každým dňom horší. Konečne som ich už dostala. Pani doktorka povedala, že mám ťažký herpes, len nechápala, ako ma môže bolieť pritom srdce.

29. 3. 2016

Pán Ježiš mi po manželovi odkázal: „**Barlička, teš sa zo všetkého, čo tá postihlo, lebo všetko je to na chválu a slávu Božiu.**“

Valentín ešte stále trpel tým, že mi nemôže nijako pomôcť a cítil sa veľmi opustený. Pán Ježiš ho utešoval: „**Nikdy som vás neopustil. Ja som bol s vami, aj keď ste ma necítili. V kritickej situácii by som zasiahol.**“

Valentín mal ešte jeden zážitok. V kostole pred ním sedel mohutný muž, a tak nevidel na kňaza. No pri premieňaní zistil, že kňaza vidí na boku. Nahol sa bokom a zbadal, že kňaz je na mieste, kde má byť, ale súčasne i na boku. Nechápal to. Pán Ježiš dodal: „**Ty budeš vidieť aj veci, ktoré sú pred inými skryté.**“

30. 3. 2016

Bolesti mám stále a tak trpím nie len ja, ale aj môj manžel. Bolesti srdca mám také veľké, že to neviem ani opísať. Valentín sa spýtal Ježiša: „Pane, čo sa deje s Barličkiným srdcom?“ Ježiš prehovoril: „**Jej srdce držím vo svojich rukách.**“

31. 3. 2016

Dnes poslal Valentínovi mail istý kňaz. V meste kde pôsobí sú problémy a prosí o radu nášho Pána. Ľudia tam totiž páchajú samovraždy a to aj z radu kresťanov, a on nevie čo s tým.

1. 4. 2016

Pán Ježiš mu odkázal: „**Mesto obchádza nečistý duch, ktorý navádza ľudí, ktorí sú v neriešiteľných problémoch, aby spáchali samovraždu. Tento nečistý duch privádza so sebou na pomoc ďalších a ďalších, a ich počet narastá, lebo medzi nimi je veľa z tých, ktorí spáchali samovraždu a nahovárajú duše, aby tiež ten ohavný čin vykonali na sebe. Je nutné modliť sa a prinášať obety za oslobodenie mesta od tohto zlého ducha**“

a obetovať sväté omše za tých ľudí, ktorí trpia depresiami a sú v ťažkých situáciách, aby nepodľahli a mesto sa postupne uzdravilo.“

2. 4. 2016

Bolesti srdca pretrvávajú. Mám momenty keď to nezvládam a s plačom padám pod krížom. Valentín prišiel z kostola s týmto odkazom: „**Barlička už vstaň. Aj ja som už vstal. Už som tvoje srdce pustil. Všetky tvoje obety sú prijaté. Začni chodiť a ber lieky, aby si sa uzdravila. A ty Valentín choď a nakúp jej ovocie. Barlička ho potrebuje na uzdravenie svojho tela. Barlička, už si dosť trpela. Už nechcem, aby si trpela. Pozbieraj sa, lebo vás čaká veľa práce pre toto moje dielo. Príď do kostola na nedeľu Božieho milosrdenstva.“**

4. 4. 2016

Valentín sa pýtal Pána Ježiša na generálnu spoveď. Ježiš prehovoril: „**Je to úžasná vec. Mal by to poznať každý katolík a každý kňaz, pretože to čo v nej je, je pravdivé. Toto je pravda a realita a nie to čo sa hovorí o mojom milosrdenstve. Ľudia sa zle spovedajú. Ľudská duša je v hroznom stave. Nech si každý urobí túto generálnu spoveď a nech sa táto spoveď šíri všade medzi ľuďmi a kňazmi, lebo všade sa hovorí iba o mojom milosrdenstve a zabúda sa, že som aj spravodlivý sudca. Je to súčasť môjho diela. “**

9. 4. 2016

V jednom meste sme mali krásne stretnutie s kňazom a jeho priateľmi, medzi ktorými boli aj ďalší kňazi. Valentín im porozprával všetko o Spoločenstve, a potom sa všetci išli slávnostne zapísať do knihy do kostola k svätostánku. Bol to prekrásny zážitok.

Pán Ježiš odkázal kňazovi.: „**Ty si môj milovaný syn a som veľmi šťastný, že ti tak záleží na tvojich farníkoch. Neboj sa, ja som stále s tebou.“**

Pán Ježiš dal odkaz aj pre všetkých prítomných, ktorí sa zapísali do jeho Srdca: **“Zmluva, ktorú ste uzavreli, je najlepšia zmluva, akú ste uzavreli vo**

svojom živote. Odteraz budem stále s vami. Keď sa budete tešiť, budem sa tešiť s vami. Keď budete plakať, budem plakať s vami. Budem vás sprevádzať všade až do konca vášho života, až kým neprídete ku mne.“

Na zápis do knihy mali prísť aj ľudia s ktorými sme to mali dohodnuté cez iné osoby, ale neprišli. Ježiš dodal: „**Tí, čo mali prísť a neprišli, nezaslúžili si to.“**

16.4.2016

Dnes sme boli s Marcelom a jeho priateľom Petrom v jednom meste na prednášku o istom kňazovi. Účasť na tejto prednáške bola pre nás veľmi dôležitá, lebo na nej mal byť prítomný duchovný..., s ktorým sa nám prikázal náš Pán Ježiš stretnúť a oboznámiť ho s jeho dielom a posolstvami. Ježiš hovoril: „**To stretnutie s otcom ... je pre toto moje dielo veľmi dôležité. On je môj milovaný pastier. Vybral som ho preto, lebo je pre toto moje dielo najvhodnejší. Je to môj verný ochranca a zástanca.“** Ďalej povedal: „**Povedzte mu toto. Neboj sa postaviť za mňa a za mojich poslov. Ak máš pochybnosti, príď za mnou, ja ti ukážem cestu.“**

K otcovi ... nebola ľahké dostať sa, ale s Božou pomocou som to zvládla a manžel sa s ním mohol pohovárať. Keď sme sa vracali vlakom domov, zrazu do okna kde sme sedeli padli dva výstrely. Veľmi sme sa zľakli. Na skle zostali diery po dvoch nábojoch.

17.4.2016

Valentín sa pýtal Pána Ježiša na tie výstrely. Ježiš povedal: „**Útoky zlé sú vždy a vždy budú, keď vaša misia prinesie svoje ovocie a je úspešná. Nebojte sa. Ste pod mojou ochranou. Nasledujte ma.“**

18. 4. 2016

Dnes na mňa zaútočil satan. Keď som bola vonku, zrazil ma na zem tak, že som si rozbila celú tvar, vylámala zuby, vyvrtla členok na pravej nohe a vykĺbila lakeť na ľavej ruke. Naraz bol taký nečakaný, že som padla ako poleno. Pani, ktorá oproti mne práve kráčala, si myslela, že som počas

chôdze zomrela, preto v šoku začala veľmi kričať. Bolo to strašné. Nevedela som ani vstať a ledva som došla domov. Keďže už chodíme do kostola každý deň, Valentín sa už nevedel dočkať večernej svätej omše, aby sa mohol spýtať Ježiša, čo sa vlastne so mnou stalo. Ježiš mu to vysvetlil: **„Na Barličku zaútočil satan, lebo zariadila, že ste sa dostali k otcovi ... a splnili tak misiu na ktorú som vás poslal.“**

19.4.2016

Ježiš prehovoril: **„Svojimi krížmi vás zocelujem, aby ste sa zjednotili s mojim telom.“**

20. 4. 2016

Dnes som mala takýto sen. Štyria kňazi oblečení v krásnych rúchach, boli obrátení ku mne chrbtom, keď zrazu druhý v poradí sa pootočil a počula som hlas: **„Toto je svätý Hieronym.“**

Pán Ježiš vysvetlil manželovi môj sen takto: **„To sú štyria učitelia Cirkvi, ktorí budú na čele so sv. Hieronymom sprevádzať Barličku na jej pozemskej púti, aby nezblúdila. Ona nikdy nezblúdi, lebo ju vedú sami otcovia Cirkvi, ktorí tvorili jej základy, na čele so sv. Hieronymom. Pripravte sa na leto, bude veľmi rušné. Teraz je voda po členky, čochvíľa bude po lýtka a začne stúpať. Budem vás zocelovať ohňom, aby som vás očistil od všetkých nánosov a špiny, čo ste nazbierali za celý svoj život. Povediem vás tam, kde vás poviesť a doviest' chcem, a urobím z vás takých, akých vás mať chcem.“**

21. 4. 2016

Mala som zvláštny sen, v ktorom som na mnohých miestach videla množstvo krásnych ruží. Pán Ježiš hovoril, že tie ruže sú dary a milosti, ktoré prinášame a rozsievame pre svojich blížnych. Valentín bol smutný, lebo niektorí zo Spoločenstva zblúdili a padli. Báľ sa, čo bude s nimi.

Ježiš povedal: **„Neboj sa. Ja svoje prisľúbenia dodržím. Ja svojich priateľov nikdy nezapiem pred svojím Otcom. Kúsok môjho Srdca je ako kompas,**

ktorý ich raz ku mne privedie. Duša sa nestratí. Spoznajú, čo je pravda, a už nezablúdia. Netrápte sa pre tých, čo vás sklamali, opustili a zblúdili. Raz to pochopia, že urobili veľkú chybu. Týmto dielom som prišiel zachrániť Cirkev a spasiť duše.“

22.4.2016

Ježiš prehovoril: „Prejdete všetkým čím som prešiel ja. Keď ma opustili a zradili, aj vás opustia a zradia. Budete trpieť, ako som trpel ja. Budete mať svojich Jánov aj Judášov. Nebojte sa, ja to vidím.“

23. 4. 2016

Večer sme si na svätej omši vypočuli, ako máme ísť do celého sveta a hlásať Evanjelium.

Pán Ježiš k tomu dodal: „Áno, hovoria choďte do celého sveta a hlásajte Evanjelium. Keď to začnete praktizovať, zrazu idú proti vám. Ale ja hovorím, kto ide proti môjmu Spoločenstvu, ide proti mne. S tým aj argumentujte. Eucharistia je základ, na ktorom stojí Cirkev. Ak sa nezmení postoj k Eucharistii, hrozí zánik Cirkvi. Ľudia už nevidia v Eucharistii živého Boha a preto hŕfne opúšťajú Cirkev, lebo nevidia v tom zmysel. Berú to len ako tradíciu svojich predkov. Preto som prišiel s týmto dielom na záchranu Cirkvi a duší. Nebojte sa, moje dielo sa rozšíri do celého sveta.“

24. 4. 2016

Pán Ježiš prehovoril: „Valentín, v službe iným sa nikdy nepozerajte na seba, tak ako som ja nepozeral na seba, keď som za vás ľudí zomrel na kríži. Pri službe iným, vždy pozerajte iba na mňa. Ja vám pomôžem. “

28. 4. 2016

Ježiš povedal: „Nebojte sa prinášať obety. Hojná je moja odmena v nebi. Viera bez skutkov je mŕtva viera.“

29. 4. 2016 - Sviatok svätej Kataríny Sienskej

Pán Ježiš priviedol Katarínku a predstavil ju Valentínovi ako svoju najmilšiu nevestu, ktorú nám dáva ako doprovod na cestách. Svätá Katarína Sienská dostala povolenie rozprávať. Bola veľmi šťastná, že sa môže vyrozprávať, lebo ako hovorila, nemala túto možnosť už niekoľko storočí. Valentín mi povedal, že bola veľmi veselá a uradostená. Hovorila: **„Aj vy buďte stále veselí, nech sa deje, čo sa deje, či dobré, či zlé. Veď máte pri sebe Ježiša a mňa. Budem vás viesť a strážiť, aby ste nezblúdili.“** Potom povzdychla: **„Ach jaj. Nemáte to ľahké.“**

2. 5. 2016 - Sviatok svätého Atanáza

O tretej hodine nad ránom som sa zobudila na nezvyčajný zvuk. Vstala som a nechápala čo sa deje. Spočiatku som ho ani nevedela definovať, až keď som podišla k otvorenému oknu, zistila som, že nad vstupom do kostola znova svieti svetlo a počujem nezvyčajne krásny spev vtákov, akoby ich boli stovky. Ježiš hovoril, že vždy keď bude nad vstupom do kostola svietiť svetlo, bude v chráme rozdávať milosti.

Večer na svätej omši sa Valentínovi zjavil svätý Atanáž a povedal: **„Barlička počula ako nebeské vtáctvo spolu s anjelmi oslavovali Pána Ježiša vo svätostánku. Naďalej sa starajte o neho a šírte k nemu úctu. Robíte to dobre, a takto to robte i naďalej.“** Potom nám udelil každému zvlášť biskupské požehnanie. Požehnal nás aj Pán Ježiš a Panna Mária, ktorá nám udelila svoje materinské požehnanie.

6. 5. 2016 adorácia

Pán Ježiš nás utešoval: **„Nebojte sa. Ja riadim svoju Cirkev. Ja oddelím dobrých od zlých.“** Hovoril aj to, že vzhľadom k tomu, že sa vyskytli nejaké problémy s internetovou stránkou, je možné vstúpiť do Spoločenstva Priateľov Eucharistie aj zaslaním zápisného listu, na ktorom je uvedená modlitba, ktorú je potrebné sa pomodliť pred zápisom. Tento zápisný list je žiadosťou o zápis do Ježišovho Srdca, teda do knihy Spoločenstva. Záujemca

musí sám napísať svoje meno a priezvisko, rok narodenia, a kňazi a rehoľníci aj dátum vysviacky. Tento zápisný list je potrebné zaslať na emailovú adresu Spoločenstva **vkpeuch@gmail.com**. Na základe tohto listu bude žiadateľ zapísaný do knihy a namiesto podpisu bude znak E. Tak si to prial Ježiš.

9. 5. 2016

Od 3. mája vidí Valentín na kríži v kostole trpiacu tvár Ježiša. Keď sa spýtal Pána prečo ho tak vidí, povedal mu: „**Znova ma križujú.**“ Valentín dostal pokyny. Spracovať má celé zjavenie, chronologicky aj s obrázkami ruží a Pána Ježiša, a tiež má byť spomenutá Turzovka, ktorou sa to všetko začalo.

13. 5. 2016

Pán Ježiš prikázal Valentínovi rozoslať materiály o zjavení určeným osobám, s tým, že to majú šíriť ďalej.

15. 5. 2016

Dnes im to poslal.

17. 5. 2016

Ráno v kostole po svätej omši Pán Ježiš povedal Valentínovi, aby doplnil mail so svedectvom, ktoré poslal týmto ľuďom, ešte o pár slov: Spoločenstvo Priateľov Eucharistie nie je spoločenstvom manželov Kováčových. My nie sme vôbec dôležití. Sme obyčajní hriešni ľudia, také stebľa trávy, ktoré hocikedy môže niekto zašľapnúť. Dnes sme tu, zajtra tu už byť nemusíme. Nepozerajte sa na nás, aj my máme svoje chyby. Nemusíme vám byť sympatickí. Pozerajte sa len na Pána Ježiša. Spoločenstvo patrí jedine Ježišovi. Preto nemá a nebude mať žiadne štruktúry. Pán Ježiš chce vstúpiť tam, odkiaľ ho už ľudia vyhnali. Do ich srdc, aby im dal kompas, ktorý ich bezpečne prevedie cez úskalia tohto života. Tým kompasom je Eucharistia, základný pilier našej viery, základný pilier Cirkvi Kristovej. Preto sa satan snaží zničiť tento pilier, lebo bez neho to už nebude Cirkev Kristova. Bude to

už cirkev svetská. Je potrebné sa pozeráť na to, čo sa udialo, a nie na to, komu sa to udialo. Všimnite si fakt, že Pán Ježiš nevstúpil do tohto procesu priamo, ale prostredníctvom Panny Márie. Je Boh, mohol to urobiť aj sám. Čo nám tým chcel povedať? Chcel nám poukázať na druhý pilier našej viery, tiež tak napádaný a znevažovaný. Na svoju nebeskú Matku Pannu Máriu. Prostredníctvom Panny Márie k Ježišovi. Poukazuje na to, akú dôležitú úlohu zohráva v diele spásy. Pán Ježiš si nás povolal, aby sme šírili úctu k Eucharistii a vrátili jej miesto, ktoré jej patrí. Aby sme ju chránili, lebo je životodarnou vodou a krvou, z ktorej Cirkev čerpá a žije. Aby kresťania videli, že je to Kristus sám a podľa toho k nej pristupovali.

18. 5. 2016

Ježiš povedal: „**Čím budete menší pred svetom, tým budete väčší v mojich očiach.**“ Ďalej dodal: „**Valentín, prelož do angličtiny generálnu spoveď.**“

19. 5. 2016

Pán Ježiš prehovoril: „**Valentín, vaše pády sú na to, aby ste pochopili, akí ste malí. Nebuďte smutní. Usmievajte sa. Buďte stále veselí, nech sa deje, čo sa deje. Stačí vám moja milosť a že som s vami.**“

22. 5. 2016 - Nedeľa Najsvätejšej Trojice

Dnes sa s nami stretla priateľka našej dcéry, Gabika s manželom, ktorá po dvoch spontánnych potratoch mala problém otehotnieť. Pán Ježiš jej odkázal, že jej požehná dieťa, ak si dá do poriadku so svojím manželom svedomie podľa generálnej spovede a vstúpia do Spoločenstva Priateľov Eucharistie, pričom Valentín má za ňu prinášať obety. Mladí manželia to prijali s láskou.

27. 5. 2016

Často mám pred očami výjav, kde Pán Ježiš sedí na kameni a dvaja mladí vojaci ho korunujú trním. Bijú ho bezcitne po hlave a pokrikujú po ňom. Tretí

stojí pred Ježišom a tak sa na tom zabáva, že mu od smiechu tečú až slzy. Pán Ježiš stoná od bolesti a všetko to utrpenie a výsmech prijíma s tou najväčšou pokorou, akú si ani nevieme predstaviť.

Ježiš mi odkázal: **„Barlička, ten výjav o mojom trnίm korunovanί, ktorý tak často vidίš, je pravdivý. Ty budeš vidieť aj iné veci.“**

7. 6. 2016

Dnes bola vystavená Sviatosť oltárna. Pán Ježiš priviedol so sebou aj Aničku Tomanovú, ktorá k nám s radosťou prehovorila. Povedala, že sa už veľmi teší na našu návštevu v Klášterci.

8. 6. 2016

Dnes bol Pán Ježiš veľmi šťastný. Manžel mi hovoril, že takého radostného Ježiša ešte nevidel. Stále sa mu zjavuje pokojný a milý, ale takého šťastného ho videl až teraz. Pán Ježiš povedal: **„Dnes je veľký deň! Dnes je veľká oslava v nebi!“** Nepovedal aká.

10-12. 6. 2016

Boli sme v Klášterci nad Orlicí, aj pri hrobe Anny Bohuslavy Tomanovej a to niekoľkokrát. Boli sme veľmi šťastní, lebo sme získali aj ďalších členov do Spoločenstva Priateľov Eucharistie. Ježiš prehovoril: **„Na území Českej republiky je Kláštrec nad Orlicí svetlým bodom, plným milosti.“**

13. 6. 2016

Pán Ježiš povedal: **„To, že nie je peklo, je najväčšia heréza, aká sa teraz šíri. Raz ťa tam, Valentín, vezmem. Ukážem ti očistec aj nebo, ale ešte nie si na to pripravený.“**

Keďže už chodíme do kostola ráno i večer, a to skoro každý deň, Pán Ježiš požiadal manžela, aby každú rannú omšu obetoval za všetkých členov Spoločenstva Priateľov Eucharistie.

15. 6. 2016

Valentín sa postťažoval Ježišovi, že sa nám cez zápisný list hlási málo ľudí. Ježiš prehovoril: „**Vy ľudia ste veľmi netrpezliví. Vidíte Svetlo a chcete byť hneď pri ňom. Ale cesta k Svetlu je dlhá a namáhavá. Treba mať vytrvalosť, chcenie a cieľavedomosť. Veľa ľudí na tejto ceste odpadne, lebo sa nechcú vzdať svojho pohodlia a blahobytu, a nie sú ochotní urobiť nič preto, aby sa dostali k Svetlu. Preto buďte trpezliví a vytrvalí. Každý kto chce a vytrvá, sa tam dostane.**“

Dnes je streda, a ako každú stredu, aj dnes bola vystavená Sviatosť oltárna. Na stolíku je vždy predtým položený papier, kde sa majú možnosť veriaci zapísať na adoráciu, aby náš Pán Ježiš nebol sám. Keď som sa do neho pozrela, zistila som, že je tam časovo veľký priestor, kedy hrozí, že náš Pán môže byť opustený. Sľúbila som Ježišovi, že s ním budem. O 15.00 hodine sa dotkol môjho srdca.

Večer Ježiš prikázal manželovi, aby napísal listy vybraným vysokopostaveným duchovným a zaslal im aj všetky materiály, týkajúce sa Spoločenstva, a to už zajtra. Valentín sa trochu zľakol, lebo ešte nebol na to psychicky pripravený. V tom sa mu po ľavici Pána Ježiša zjavila svätá Katarína Sienská a prehovorila: „**Valentín, neboj sa napísať a poslať listy vysokopostaveným duchovným. Aj ja som to musela prekonať. Nebolo to pre mňa jednoduché, veď som bola len obyčajná žena. Neboj sa, zvládneš to.**“

16. 6. 2016

Dnes Valentín všetko poslal tak ako mu prikázal Pán Ježiš.

19. 6. 2016

Ježiš povedal manželovi: „**Všetko ste urobili, čo ste urobiť mali. Čakajte, ako sa bude ďalej vyvíjať situácia.**“

23. 6. 2016

Pán Ježiš sa zhovára s Valentínom každý deň a to vždy pri svätostánku, alebo pri adorácii. Ja však zapisujem iba podstatné veci, ako mi prikázal náš Pán.

Ježiš hovoril: **„Netrápte sa, keď vidíte, čo sa deje v Cirkvi. Preto som prišiel s týmto mojím dielom a vyvolil si vás dvoch, vás laikov, pretože keby som si vyvolil nejakého kňaza alebo biskupa, umlčali by ho. Dnes ste ešte malá hŕstka členov môjho Spoločenstva, preto je váš hlas slabý, ale s tým ako bude narastať váš počet, bude váš hlas mohutnieť. Vy maličkí ste skala, na ktorej stojí moja Cirkev. Ste jej základ, a čím bude základ pevnejší, tým bude Cirkev silnejšia. To je to, čo od vás očakávam.“**

A ešte dodal: **„Každý, kto chce spieť k svätosti, musí spieť k dokonalosti. Žiadna výnimka neexistuje.“**

26. 6. 2016

Ježiš povedal: **„Pramienky živej vody sa pomaličky prelievajú, lebo ešte nenabrali na sile, ale budú mohutnieť. Nebojte sa, len buďte trpezliví a dôverujte mi.“**

27. 6. 2016

Valentín sa spýtal Ježiša ako je to s darmi.“ Ježiš mu to vysvetlil: **„Podľa zásluh. Je veľký rozdiel medzi darmi Ducha Svätého a milosťami. Ja milosti dávam, Ja milosti beriem. Dary dávam natrvalo. Tie sa neberú, preto ich rozdávam veľmi opatrne.“**

28.6.2016

Pán Ježiš priviedol sv. Pavla, ktorý sa k Valentínovi prihovril týmito slovami: **„Zajtra pri Svätosti oltárnej budem s tebou rozprávať o evanjelizácii, o taktike a stratégii, ktorú som aj ja používal.“**

29. 6. 2016 Sviatok sv. Petra a sv. Pavla

Na tento deň sa Valentín veľmi tešil. Prítomný bol svätý Pavol, tak ako mu povedal, ale nebolo to pri Sviatosti oltárnej, lebo už nebola vystavená, ale pri svätostánku. Potešili sa zo vzájomného stretnutia a svätý Pavol začal hovoriť: **„Tak ako som bol ja apoštolom, teraz si ty apoštolom tejto doby. Neboj sa, budem ťa stále všade sprevádzať. Tak ako Barlička má Katarínu, ty máš mňa. Musíš trochu zmeniť svoju stratégiu, a to v týchto bodoch:**

1. Okrem toho, čo rozprávaš, musíš zdôrazňovať, aké je dôležité pre ľudí, aby do Spoločenstva Priateľov Eucharistie dostali celú svoju rodinu, hlavne malé deti, aby v budúcnosti nezblúdili. Ďalej, aby slová, čo im odkázal Pán Ježiš o živej vode, nebrali len formálne, ale vážne. Rodiny majú veľké problémy, preto je dôležité, aby Ježiš prebýval v každom členovi rodiny, aby mohol pôsobiť na každého a zachrániť každého. Rodiny samé vidia, aké majú problémy. Nechodenie do kostola, zatvrdnuté srdcia, nemravný život... a všetky problémy súvisiace s tým.

2. Pri každom stretnutí nech si zúčastnené osoby zvolia človeka, ktorý bude v kontakte s tebou, aby v tejto oblasti spolupracoval, dohodol stretnutia, poprípade sa postaral o prihlášky pre nových členov a podobne. Voľbu nechajte na ľuďoch, lebo vy nepoznáte pomery v ich farnosti.

3. Ďalej im povedzte, aby to dielo šírili vo svojom okolí a medzi svojimi blízkymi. Nebudeš to mať ľahké. Hoci sa nenachodíš peši ako ja, bude to únavné, a tiež aj nebezpečné. Na konci života budete už takí slabí, že sa už budete tešiť, že idete k Ježišovi, tak ako som sa na sklonku svojho života tešil ja. Máš Barličku. Barlička je tvoja opora, starostlivá manželka, ktorá bude stále stať pri tebe a nikdy ťa nezradí. Ja som bol sám. Aj keď som mal svojich priateľov, často ma sklamali a opustili. To budeš mať tiež, preto sa nikdy neviaž silno na osoby, ale len na Ježiša. Som veľmi smutný, keď vidím, čo sa deje v mojich Cirkvách, ktoré som ešte ja na východe založil.

Ako sa kresťania z celého sveta pozerajú na to, ako ich nepriateľ ničí, a nerobia nič.“

Nakoniec svätý Pavol udelil Valentínovi aj mne svoje apoštolské požehnanie.

1. 7. 2016

Dnes Pán Ježiš povedal: **„Veľmi ste ma potešili, lebo ste dnes pomohli mojim maličkým. Keď som bol hladný, dali ste mi jesť, lebo keď si šiel do práce, Valentín, stretol si chudobného človeka a dal si mu svoj obed, ktorý ti pripravila Barlička . Keď moja duša trpela v istej mladej žene, utešil si ju. Keď sa Barlička starala o vnúčatá, pomohla mojim najmenším. “**

4. 7. 2016

Dnes som padla. Plakala som, že mi stále vypadávajú vlasy, a že sa mi miestami vytvárajú plešiny. Ježiš sa prihovril Valentínovi. **„Odkáž Barličke. Vás som si vyvolil za svojich apoštolov, za svojich poslov. Ako vás mám vycvičiť v dôvere, ak nie v krízových situáciách. Povedal som, že ju uzdravím, tak mi dôverujte. Vy musíte mať 100% dôveru. Kto, keď nie vy? Vy nikdy nesmiete zaváhať. Vy musíte byť vzorom pre všetkých.“**

6. 7. 2016

Pán Ježiš povedal: **„Potrebujem, aby ste boli dokonalí, ako som ja a môj Otec, preto vás musím vycvičiť v čnostiach. Barlička má najväčší problém s trpezlivosťou a dôverou. Všetko chce mať v poriadku a najradšej hneď. Naďalej ju budem v tom cvičiť, aby sa zdokonalila. Keď som sa rozhodoval, či si vás vyberiem, váhal som, ale na príhovor mojej Mamičky som si vás vyvolil. Dôverujem vám. “**

12. 7. 2016

Dnes dostal môj manžel vnuknutie, že sa má ozvať istému kňazovi. Poslal mu mail. Kňaz sa mu hneď ozval. Informoval ho o tom, že bol preložený a poprosil ho, aby sa spýtal Pána Ježiša, ako tam má pôsobiť, a čím má začať.

13. 7. 2016

Pán Ježiš poslal kňazovi a kňazom v tejto farnosti tieto rady: „**Staňte sa Eucharistickými kňazmi. Kňazmi, ktorí majú úprimnú a veľkú lásku k Eucharistii. Budte v tom príkladom pre veriacich. Pri premieňaní Tela musia z vás ľudia cítiť, že držíte v ruke moje Telo. Ten okamih musíte úprimne prežívať. Musí to byť autentické, nie hrané. Pri každej príležitosti im zdôrazňujte moju živú prítomnosť v Eucharistii. Úctivo a vždy sa pokloňte pred svätostánkom. Poriadajte čím častejšie adorácie k Sviatosti oltárnej, ale nie dlhé, žiadne maratóny. Ľudia tam nezostávajú s láskou, ale len ak z povinnosti. Budte im príkladom pri adoráciách a aktívne sa ich zúčastňujte. Musia z vás cítiť lásku a previazanosť so mnou. Sústreďte sa a dobre pripravte na sviatosť zmierenia. Je veľmi dôležité, aby ste boli dobrými spovedníkmi, jednak pre vás a pre tých ľudí. Nerobte zo svätých omší divadlo, nič čo nie je na oslavu Boha, tam nepatrí. Svätá omša musí byť stretnutie s Bohom a nie spoločenské posedenie ľudí. To vyprázdnilo kostoly na západe a stane sa to aj tu, ak to pôjde týmto smerom. Ľudia stratili zmysel, prečo by mali chodiť do kostola. Modlite sa a prinášajte obety za svojich farníkov, ak chcete, aby boli zbožnejší a pritiahnúť ich, nedosiahnete to ničím iným, len osobným príkladom. Musia vo vás vidieť skutočných služobníkov Božích. Musia vo vás vidieť mňa samého. Ak získate u nich úctu a lásku k Eucharistii, máte vyhrané. Veľká bude vaša odmena v nebi.“**

14. 7. 2016

Keďže ideme v sobotu na jedno veľké stretnutie pri Brne, Pán Ježiš dal Valentínovi inštrukcie o tom, čo má hovoriť. Manžel sa pýtal aj na pána P..., ktorý mal pracovať na internetovej stránke, no odmlčal sa. Ježiš povedal: „**Pána P... už neriešte. Nesplnil moje očakávania. Nesplnil, o čo som ho žiadal. Zabudnite na neho.“**

16. 7. 2016

Mali sme stretnutie pri Brne. Valentín tam mal prednášku. Získali sme ďalších nových členov.

21. 7. 2016

Pán Ježiš prehovoril: „**Valentín, Barlička, modlite sa za svoje deti a ich rodiny. Modlite sa za ne novény k Svätým ranám, a to až do konca života. Nezabudnite za nich obetovať aj sväté omše.**“

Dnes sa s nami stretla pani Andrea s manželom, seternica Gabiky, ktorá nemôže mať deti. Prosili o pomoc Pána Ježiša. Pán Ježiš jej odkázal, že jej požehná dieťaťko, ak si dajú do poriadku svedomie cez generálnu spoveď a vstúpia do Spoločenstva Priateľov Eucharistie, s čím obidvaja ochotne súhlasili. Valentín za nich má prinášať obety.

27. 7. 2016

Pán Ježiš povedal: „**Modlite sa, modlite sa stále po celý deň. Máte za koho. Za ľudí, ktorí vás o to prosia a za vaše deti. Robte stále ružencové novény k mojím Svätým ranám.**“

31. 7. 2016

Dnes dostal manžel mail od jedného kňaza. So svojím spolubratom riešili tému liturgie a úcty k Eucharistii, vedení myšlienkami kardinála Saraha. Chceli, aby sa Valentín spýtal Pána Ježiša na túto vec. Ako začať? Čo ak prídu prekážky? Či to má zmysel?

1. 8. 2016

Pán Ježiš im s láskou odkázal: „**Pri každej zmene majte na pamäti, že ľudia nemajú radi zmeny a ťažko ich prijímajú. Preto si dobre pripravte argumenty, prečo to chcete zaviesť a pri zavádzaní im to vysvetlite. Nech to nie je zmena len pre zmenu. Všetko čo privádza k väčšej zbožnosti a láske**

k Eucharistii, je dobré. To vám požehnám. Pri zavádzaní zmien, aby ste sa vyhli problémom zhora a zdola, dodržte nasledovné zásady:

- začnite len raz jednou svätou omšou v týždni v pravidelných intervaloch
- na svätej omši vysvetlite ľuďom, prečo to tak robíte
- takto postupujte dovtedy, kým si to ľudia neosvoja a nezískajú k tomu vzťah
- až keď to bude všeobecne obľúbené, môžete to rozšíriť na viacero svätých omší v týždni. Pokiaľ to bude mať priaznivú odozvu a podporu zdola, nebudú problémy ani zhora
- stále sa modlite za svojich farníkov.

To platí pre všetko nové, čo chcete zaviesť. Kázanie, častejšie adorácie a zmeny liturgie majú veľmi malý účinok a nezmenia fakticky nič. V prvom rade sa musia zmeniť srdcia ľudí. Nájdite si preto nejakých spoľahlivých farníkov, ktorým dôverujete, a dajte im to svedectvo o Spoločenstve Priateľov Eucharistie, lebo na to aby ľudia získali veľkú lásku a úctu k Eucharistii, potrebujú aj kúsok môjho Srdca a úzke spojenie so mnou.“

2. 8. 2016

Pán Ježiš prikázal Valentínovi, aby poslal kňazovi ešte tento odkaz: „Človek nedokáže zmeniť srdce človeka, to dokážem len ja. Preto je dôležité vstúpiť do môjho Spoločenstva.“

9. 8. 2016

Pán Ježiš povedal: „Valentín, ty musíš celkom odumrieť tomuto svetu. Čím viac budeš odumierať svetu, tým viac budeš vidieť, čo iní nevidia. Nestaraj sa o to, čo sa deje vo svete, staraj sa o mojich maličkých. Nebude to ľahké.“

13. 8. 2016

Dnes v noci som mala vo sne takéto videnie. Videla som mladý zalúbený pár očakávajúci svoje vytúžené dieťa. Niekam cestovali. Žena bola už vo vysokom štádiu tehotenstva. Zrazu sa ocitli pred vysokým kopcom zarasteným trávou.

Stáli a pozerali sa, ako ho zdolajú. Žena sa pohla a začala pomaly vystupovať hore, keď tu naraz sa k nej začal približovať nie veľmi príjemný muž s kosačkou. Mladá žena s námahou stúpala a vôbec si tohto muža nevšimla. Zbadal ho až jej manžel, ktorý začal na chlapa volať, aby ten stroj vypol, lebo sa k nemu blíži jeho tehotná manželka a mohol by jej ublížiť. Chlap sa nazlostil a s veľkou zúrivosťou narazil do ženy. Tá začala padať dole kopcom, a aj keď jej manžel utekal na pomoc, aby ju zachytil, nepodarilo sa mu to. Zrútila sa a zostala nehybne ležať. Pribehol k nej, keď tu zrazu začala rodiť, a aj keď bola veľmi doráňaná, dieťaťu sa nič nestalo. Naopak, bolo to krásne a zdravé stvorenie. Obaja kľakli a ďakovali Bohu. Moje videnie skončilo.

Pán Ježiš ráno po svätej omši pri svätostánku vysvetlil môj sen takto: **„Bolo vám ukázané, aké veľké prekážky vás čakajú. To krásne, zdravé dieťa, to je moje Spoločenstvo, ktoré skrze vás dvoch sa v takýchto bolestiach bude rodiť. Ale ja BOH budem stále s vami a nikdy vás neopustím. Na vašich cestách vás budem stále sprevádzať a ochraňovať.“**

14. 8. 2016

Pán Ježiš povedal manželovi toto podobenstvo:

„Duša človeka je ako surový diamant. Keď ho nájdeš, ani nezbadáš, že je to diamant, a akú má obrovskú hodnotu. Mnohí ho aj zahodia, lebo vyzerá ako obyčajný kameň. Do neba sa ale dostane iba briliant, preto ten diamant musím obrúsiť. Najlepšie je, keď ho obrúsim už tu na zemi, lebo ak sa neobrúsi na zemi, musí sa ísť obrúsiť do očistca. Briliant ide rovno do neba. Ku mne, do kráľovstva nebeského.“

16. 8. 2016

Ježiš prehovoril: **„Prijmajte všetko s láskou a pokorou. Aj pády a neveru niektorých členov Spoločenstva, a dobre sa pripravte na Medžugorie.“**

22. 8. totiž odchádzame aj so svojimi dcérami a ich rodinami ku Kráľovnej pokoja. Ideme tam už po štvrtýkrát a veľmi sa na stretnutie s Pannou Máriou tešíme.

21. 8. 2016

Ježiš povedal tieto slová: „**Valentín, staraj sa dobre o moje ovečky. Ty ich teraz musíš pásť. O zablúdené ovečky z košiara sa musím postarať ja, lebo oni nepočujú tvoj hlas.**“

22. 8. 2016

Dnes odchádzame do Medžugoria.

23. 8. 2016

Ubytovanie sme dostali ďalej, než sme predpokladal, a tak som začala uvažovať o tom, ako by sme to s vnúčatami, s tehotnou dcérou Ankou a s mojím chorým kolenom riešili. Navrhla som, že by sme mohli použiť aj taxík. Pán Ježiš videl do môjho srdca, a keď sme boli adorovať v kaplnke pred Sviatosťou oltárnou, hneď ma napomenul. „**Barlička, žiadne taxíky. Prinášajte obety!**“ ďalej pokračoval: „**Ďakujem, že ste prijali pozvanie mojej Mamičky. Vaše deti tu nájdú pokoj, ktorý im chýba. Všetci tu dostanete veľké milosti. Ty, Valentín, ešte uvidíš, čo sa tu bude diať.**“

24. 8. 2016

Keďže sme sa s dcérami nemohli zúčastniť ranného výstupu na Podbrdo, vybrali sme sa cez deň s našou dcérou Majkou a 6-ročnou vnučkou Karinkou. Dcéru Aničku sme, nakoľko je tehotná, priviedli k modrému krížiku, aby sa aspoň takýmto spôsobom dostala čo najbližšie k miestu zjavenia. Spolu s ňou prišli aj naši zaťovia s ostatnými vnúčatkami. Keď sme vyšli na horu zjavenia, na miesto kde stojí socha Panny Márie, spomenula som si na slová sv. Kataríny Sienskej, ktorá mi vo sne povedala, že mám pobožkať túto zem. Hneď som to pripomenula dcére Majke a aj Karinke som hovorila, že by bolo pekné, keby týmto spôsobom pozdravila Kráľovnú pokoja. Hneď to urobila a prosila sama od seba o milosti pre svoju rodinu. Bolo to veľmi milé. Valentín sa prihovril k Panne Márii. „Panna Mária, toľko detí tu prichádza za tebou s prosbami. Toľko ich je nešťastných.“

Kráľovná pokoja prehovorila: „**Satan vošiel do všetkých rodín a snaží sa ich rozbiť. Ja nemôžem robiť pre každého zázraky. Predovšetkým sa musí každý zmeniť, ak chce vo svojej rodine vyprosiť zázraky. Ja vyprosím milosti každému, ale každý sa musí chcieť zmeniť. Iba tak im môžem pomôcť.**“

18.40 h. Príchod Panny Márie. Prihovorila sa ku všetkým prítomným a bola veľmi šťastná. Povedala: „**Moje milé deti. Som taká šťastná, že ste prišli v takom hojnom počte. Som šťastná, že ste prijali moje pozvanie.**“

Valentín mi hovoril, že bola oblečená presne tak, ako ju opisujú vizionári.

25. 8. 2016 – adorácia

Valentín rozprával Ježišovi o našich deťoch, vnúčatách a o problémoch súvisiacich s nimi. Pán Ježiš mu povedal. „**Vaše kríže sú len malé krížiky v porovnaní, aké nesiem ja. Teraz nesiem väčší kríž, ako pri mojom ukrižovaní. Vy máte len svoje deti, ale ja mám všetky deti. Pozrite ako sa ku mne správajú a hneď spoznáte, že vaše utrpenie je ničím voči môjmu utrpeniu. Nestrachujte sa o svoje deti. Ja ich povediem, aj keď to nebude bez kríža. Rozširujte moje Spoločenstvo a starajte sa o moje dielo.**“

Nakoniec nás všetkých požehnal, každú rodinu zvlášť i celé Spoločenstvo Priateľov Eucharistie. Požehnal aj všetkých prítomných pri adorácii a povedal: „**Požehnal som všetkých, lebo ich pozvala moja Mamička, ale nie všetci sú v poriadku. Ty nevidíš do ich srdc.**“

Večer som naletela satanovi a zachovala som sa veľmi sebecky. Pán Ježiš ma za to aj pokarhal. Hneď som sa utekala vyspovedať a celú noc som nemohla z toho spať. Aj som plakala, že som na takom milostivom mieste sklamlala Ježiša. Bála som sa, že sa Pán Ježiš na mňa hnevá.

27. 8. 2016

Dnes v kaplnke klaňania sa pred Najsvätejšou Sviatosťou oltárnou Pán Ježiš prehovoril: „**Barlička, neboj sa. Všetko je v poriadku. Ja sa nehnevám, lebo sa hnevať neviem. Ja som Láska. To nevieš Barlička? Aj keď vás karhám a upozorňujem na nejaké zlé veci, robím to s láskou pre vaše dobro.**“

31. 8. 2016

Ježiš povedal tieto slová: „**Nadďalej rozsievajte semienka a budete žať úrodu. Ja sa postarám o rastlinky.**“

1. 9. 2016

Dnes, ako zvyčajne, Valentín prosil Pána Ježiša pri svätostánku už na Furči, aby daroval vytúžené deti Gabike a jej sesternici Adke. Ježiš zrazu vystrel ruky a vyriekol tieto slová: „**Nech sú požehnané ich loná a plody, ktoré v nich vyrastú.**“ Túto správu sme im hneď oznámili. Valentín ďalej prosil: „Ježišu, prosím ťa vystri ruky i nad malou S... a uzdrav ju.“ Pán Ježiš povedal: „**Ešte nenastal môj čas.**“

Potom ešte dodal: „**Valentín, prevediem ťa cez nebo a peklo a budem ťa držať za ruku, aby si nezomrel od úžasu a hrôzy.**“

Večer pri svätostánku po svätej omši Ježiš prehovoril: „**Človek ma nedokáže milovať, pokiaľ ma nemá v srdci. Miluje ma asi tak, ako keď vy milujete nejakého neznámeho človeka. Nemáte proti nemu nič, ale ani k nemu neprechováate nejaké hlboké city. Preto mám zvlášť rád ľudí, ktorí vstúpili do môjho Spoločenstva, lebo vstúpili do môjho Srdca a ja do ich. Tí ma už dokážu milovať opravdivou láskou.**“

5. 9. 2016

Pán Ježiš nás upozornil: „**Buďte viac pokorní! Už nevyhľadávajte v kostole dobré miesto na sedenie. Odteraz si sadajte na posledné miesto v chráme!**“

Večer na svätej omši sme si na želanie Pána Ježiša sadli úplne až dozadu na lavicu ktorá je až pri stene. Ježiš povedal: „**Áno, tak sa mi to páči. Máte byť poslední z posledných.**“ Potom ešte žartovne poznamenal: „**Aspoň na vás lepšie vidím. Valentín, na svätú omšu prichádzajte každý deň. Nikdy ju nevynechajte, iba v prípade, že by ste na to mali vážny dôvod. Nie je nič väčšie ako svätá omša.**“

6. 9. 2016

Pán Ježiš povedal: „**Modlite sa, modlite sa a prinášajte obety!**“

7. 9. 2016

Pán Ježiš sa prihovoral Valentínovi týmito slovami: „**Musíš sa takisto obetovať, ako som sa obetoval ja. Celý svoj život budeš prinášať obety a pomáhať ľuďom.**“

Na sv. omši sme spozorovali smutnú ženu. Ježiš povedal: „**Chod' po svätej omši za tou nešťastnou ženou, lebo potrebuje tvoju pomoc. Pomôžem jej manželovi. Na ňom ukážem svoju moc!**“

Ide o pani, ktorej meno nepoznáme a o jej manžela, ktorému nedávno bola zistená rakovina. Hneď sme po svätej omši za ňou utekali, aby sme ju potešili a dali jej prísľub, že sa za jej manžela budeme modliť.

10. 9. 2016

Istá pani chcela vedieť, ktorý kňaz dobre rozhodol pri pochovávaní jej známej, ktorá bola síce pokrstená, ale nevedla kresťanský život. Jeden kňaz ju totiž odmietol pochovať a druhý to uvítal.

Pán Ježiš to vysvetlil: „**Bolo to správne, keď kňaz neodmietol kresťanský pohreb, lebo bola to kresťanka, aj keď nevedla kresťanský život. Otázne je, či to nebohej pomôže, alebo nie. Ale to už je na mne! Neposudzujte dopredu dušu, keď nevíete, či sa v poslednej chvíli neobrátila, alebo kajúcne nevyznala svoje hriechy. Súdy nechajte na mne!**“

Valentín odovzdal odkaz Pána Ježiša mužovi chorému na rakovinu, za ktorého sa modlil. Znel takto: „Ježiš vám odkazuje: Vlož všetko do mojich rúk a dôveruj mi!“

12. 9. 2016

Pán Ježiš prehovoril. „**Dnes, na výročie založenia môjho Spoločenstva, udeľujem zvláštne požehnanie všetkým členom Spoločenstva, najmä tým,**

ktorí mi zostali verní. Žehnal týmito slovami: „**Nech vás láska, spravodlivosť, vytrvalosť a dôvera sprevádzajú po celý váš život.**“ Zvláštne materinské požehnanie udelila aj Panna Mária.

14. 9. 2016

Dnes som poprosila manžela, aby sa spýtal Pána Ježiša, ako má vysvetliť ľuďom, ako ho vidí. Ježiš povedal: „**Najlepšie je, keď im to vysvetlíš na tom kňazovi, ktorého si videl aj keď si ho vlastne nevidel, pretože pred tebou sedel mohutný muž. Zistil si, že ho vidíš na boku, na konci obetného stola a pritom v skutočnosti bol v strede. Pamätáš sa, ako si sa vyklonil a pozrel, čo sa deje? Zistil si, že kňaz je skutočne v strede, a ty ho vidíš aj na boku. Že vidíš dvoch kňazov, ktorí súčasne robia to isté. Že vidíš vášho pána farára dvojmo. To je presne to, čo som ti sľúbil, že budeš vidieť veci, že budeš vidieť to, čo iní nevidia. Že budeš vidieť skryté veci, realitu, ktorú iní nevidia. Že budeš vidieť to, čo sa práve deje, čo práve prebieha. Preto ma vidíš v každom svätostánku, lebo ja tam skutočne som. Som tam živý a ty ma živého vidíš a môžeš sa so mnou zhovárať. Preto si aj v Medžugorí videl o 18:40 Pannu Máriu, lebo ona tam skutočne bola. Počul si čo rozpráva, lebo ty vidíš presne to, čo sa práve deje. Vidíš realitu. Vidíš skryté veci. Je to dar, ktorý som ti dal, lebo som si ťa vyvolil pre toto moje veľké dielo.**

15. 9. 2016 – Sviatok Sedembolestnej Panny Márie

Pán Ježiš prehovoril k manželovi: „**Všetkých, čo ma nasledovali, považovali za bláznov. Aj teba budú. Nevyhneš sa tomu.**“ Po pravej strane Pána Ježiša stála Božia Matka. Mala oblečené lososové šaty a svetlozelený plášť. Oboch nás požehnala a svoje materinské požehnanie udelila aj všetkým členom Spoločenstva.

16. 9. 2016

Ježiš povedal: „**Valentín, teraz ti poviem, ako som si vás vyvolil. Boli ste len dva manželské páry z celého sveta, ktorí ste vyhovovali. Nemohli to byť**

mladí, lebo majú veľa starostí s rodinami. Nemohli to byť duchovní ani zasvätené osoby, lebo tých by hneď umlčali. Nemohli to byť ani starší, lebo tí by to nevydržali. Ideálny vek bol okolo 60 rokov. Moja Mamička si vás vybrala už od samého začiatku. O inej alternatíve ani neuvažovala. Preto ste mali tie zjavenia a milosti, ktoré vám dala. Vy ste takí zaniatení, že keď sa pre niečo rozhodnete, tak idete za tým. Ako manželia ste žiarivý príklad pre iných, i keď v minulosti to nebolo vždy také ideálne. Toto dielo si vás vyžaduje celých. Častokrát budete musieť zísť až za hranu. Tá Veľká noc bola len začiatok, aby ste si zvykli. Budete ma nasledovať vo všetkom. Nebude to jednoduché. Budete veľmi trpieť, lebo nasledovať ma nie je jednoduché. Budete veľmi, veľmi trpieť!“

23.9.2016 – Sviatok Pátra Pia

Pán Ježiš priviedol so sebou aj Pátra Pia. Ten prehovoril k manželovi týmito slovami: „**Valentín, dnes navštívim váš dom a budem prebývať v ňom.**“

Okolo obeda nás navštívila žena z blízkeho okolia a priniesla nám relikviu pátra Pia, pretože bola v Rotonde a vedela, že veľmi po nej túžime.

27. 9. 2016

Ježiš povedal: „**Venujte sa tento týždeň svojej rodine. Zajtra budeš vidieť svätú Terezku z Lisieux. Chce ti niečo povedať.**“

28. 9. 2016

Gabika a jej sesternica Andrea sú tehotné. Valentínovi ďakovali za modlitby a obety, ktoré za ne prinášal. Andrea napísala : „Je to zázrak.“

Večer pri adorácii Pán Ježiš priviedol svätú Terezku z Lisieux ako malé dievčatko. Presne v tom veku a oblečení, ako ju máme na obraze v byte. Prehovorila k manželovi svojím detským hláskom: „**Ďakujem ti, že si mi dal pusinku, keď si prechádzal okolo môjho obrazu, ktorý máte v byte. Aj ja som sa k vám nastahovala, tak ako všetci patróni, ktorých ste si vybrali.** Potom žartovne poznamenala: „**Je to už u vás natesno. Všetci sa z vás**

tešíme, máme z vás radosť, lebo nie je veľa takých, ako ste vy. Vždy keď sa chcete so mnou pohovárať, aj vaše deti a vnúčatá, prídte k môjmu obrazu, ja vám pomôžem. Milujte, veľmi milujte a dôverujte Bohu. Čím viac budete milovať, tým viac sa budete k Bohu približovať, lebo Boh je Láska. Milujte všetkých, aj tých čo vám ubližujú. Ja som nič veľké nevykonala, len som veľmi milovala. To je kľúč do nebeského kráľovstva. Valentín, všetci vaši patróni sa prídu s tebou pohovárať, keď budú mať nejaký sviatok. Vždy to bude pri Sviatosti oltárnej, alebo pri svätostánku. Majú to od Pána Ježiša dovolené. Všetci máme z vás veľkú radosť, lebo my sme boli Bohu zasvätené osoby, ale vy, Barlička a ty, ste len laici, a i napriek tomu, že vás budú mať za bláznov, robíte všetko pre Boha.“

Nakoniec sa svätá Terezka rozlúčila s nami tak, že nám obidvoma rúčkami poslala pusinku.

3. 10. 2016

Andrejkina mamka je taká šťastná z tehotenstva svojej dcéry, že si zaumienila, že sa nám nejako odvdáčí. My sme jej odkázali po Gabike, že Bohu má ďakovať, a nie nám. Aj Pán Ježiš jej poslal odkaz, ktorý sme jej poslali mailom cez Andreu. Znel takto: „**Moji poslovia, moji služobníci nepracujú za odmenu. Robia iba to, čím som ich poveril. Plnia moju vôľu. Ich odmenou je milosť, že môžu pracovať pre mňa a pre toto moje dielo na záchranu Cirkvi a duší. Mne a im záleží na spáse každej duše. Ak sa im chcete zavďačiť, pomôžte im vo svojom blízkom okolí šíriť moje dielo – Spoločenstvo Priateľov Eucharistie. Zachránená a spasená čo i len jedna duša skrze toto moje dielo má nevyčísliteľnú hodnotu.“**

10. 10. 2016

Odkedy sedíme s Valentínom v chráme vzadu pri stene, prežívame oveľa radosnejšie spojenie s Pánom Ježišom. Často sa stáva, že keď kňaz vyberá zo svätostánku hostie, ponechá ho otvorený, takže môžeme stále na chvíľu adorovať. Ježiš povedal: „**Čakajte, čas sa blíži.“**

Došli nám poštou dve prihlášky z Oravy. Veľmi nás to potešilo, lebo už dlhší čas sa nič nedialo. Ježiš dodal: „**Valentín, poďakuj pani z Oravy v mojom mene a pošli jej ďalšie dva zápisné listy, lebo sú to už starší ľudia, ktorí nemajú prístup k technickým vymoženostiam. Ako vidíš, ja pracujem. Vstupujem do myslenia ľudí a usmerňujem ich konanie.**“

11. 10. 2016

Už nesedíme vzadu pri stene. Dnes ráno, keď sme sa vybrali na rannú svätú omšu, zistili sme, že výťah, ktorý bol po celý čas v prevádzke, je nepojazdný. Potešili sme sa, lebo Pán Ježiš nám už niekoľkokrát hovoril, že keď nám satan škodí, je to vždy preto, lebo už vie, že získame ďalšie duše. Museli sme ísť zo šiesteho poschodia peši, ale pritom sme boli uradostení a ďakovali Bohu i za takúto nepríjemnosť. Na prízemí sme zistili, že výťah bol neprivretý, a to z toho dôvodu, že dvere boli zospodu zablokované podloženým niekoľkokrát ohnutým papierom. Keď sme došli do kostola, čakalo nás ďalšie prekvapenie. Pristúpila k nám kostolníčka a povedala, že pán farár si praje, aby sme si presadli do prednej lavice a nesedeli pri stene. Aby sme zostali vzadu, ako nám to prikázal Ježiš a zároveň poslúchli kňaza, opustili sme miesto pri stene, ale nesadli sme si do prednej lavici, ale do poslednej.

Pán Ježiš povedal: „ **Odteraz už nesedíte pri stene, ale v poslednej lavici, tak aby ste videli na svätostánok. To, že ste mali zablokovaný výťah, to spôsobil satan cez svojich služobníkov. Veľký zdroj sa blíži a on to vie, preto tak zúri.**“

13.10.2016

Poobede, keď som sa modlila, prosila som všetkých svätých, aby sa modlili so mnou, lebo moje modlitby sú nedokonalé a ich modlitby ich skrášlia. Zrazu, keď som sa začala modliť korunku k Božiemu milosrdenstvu, v srdci som počula, ako sa so mnou modlí aj svätá Faustínka. Modlila sa krásne, pomaly, pokojne, presýtená láskou k Bohu. Videla som, ako kľáči v kaplnke pred obrazom Ježiša, pred obrazom Božieho milosrdenstva. Potom som sa

začala modliť ruženec svätej Veroniky Giuliani, ktorý sa tiež modlím každý deň za vyhlásenie mariánskej dogmy Matka Božia, Spoluvykupiteľka sveta, za cirkevné vyhlásenie Veroniky za učiteľku Cirkvi a za emeritného pápeža Benedikta XVI. Takisto som počula, ako sa so mnou modlí. I ona ako Faustínka kľáčala. Modlila sa pokojne, s láskou. Mala veľmi nežný hlas. Pán Ježiš po večernej svätej omši povedal Valentínovi pri svätostánku tieto slová: **„Áno, Barlička ich počula, lebo ich o to prosila. Všetci sa s ňou modlili.“**

Modlenie so sväticami bol pre mňa krásny zážitok.

16. 10. 2016

Valentín prosil o uzdravenie jedného nevyliciteľne chorého človeka. Ráno Ježiš povedal: **„Ja nerobím zázraky len pre zázraky. Musí to mať efekt a nejaký význam.“**

Večer po svätej omši Pán Ježiš prehovoril: **„Kardinál Sarah je svätý muž. Myslí to dobre, keď chce robiť zmenu liturgie z versus populum na ad orientem, ale nebude to mať žiadny účinok, ak sa nezmení myslenie ľudí. Celé generácie boli vychovávané na versus populum a veľmi veľa ľudí túto zmenu neprijme. V prvom rade sa musí zmeniť postoj ľudí k Eucharistii. To je najdôležitejšie. Preto je toto moje Spoločenstvo Priateľov Eucharistie také dôležité, lebo mení myslenie a srdcia ľudí a ich postoj k Eucharistii. Na forme tak nezáleží, ako na obsahu. Ľudia musia chodiť do chrámu na to, aby sa stretli so mnou a nie kvôli tradícii, dobrému pocitu, alebo kvôli dobre prevedenej šou. Vysvetlím to na modlitbe. Modliť sa má pokľáčačky a úctivo. To je forma. Koľko vydrží človek sústredene a úctivo sa modliť pokľáčačky, bez toho aby nemyslel na to, kedy už skončí toto jeho utrpenie? Koľko vydrží? 15 minút, pol hodiny a či hodinu? A čo zvyšok dňa? Oveľa milšie mi je, ako to robíš ty, Valentín. Modlíš sa od rána do večera. Či chodíš, či pracuješ, či ješ, či cestuješ, tvoja myseľ a srdce je neustále spojené so mnou. Ja viem, že ma máš rád, že si ma uctievaš a nezáleží mi na tom, akou formou to robíš. Dôležité je, že všetko čo robíš, robíš so mnou.“**

19. 10. 2016 – adorácia

Ježiš povedal: „**Čakajte a buďte trpezliví. Ani strom neprináša hned' ovocie. Najprv musí vyhnať púčiky, celý rozkvitnúť a až potom prináša plody. Vy ste ešte len v štádiu, keď sa tvoria púčiky.**“

20. 10. 2016

Denne sa modlím aj korunku k Božiemu milosrdenstvu na rôzne úmysly, medzi ktoré patrí aj tento v tomto znení: „Modlím sa i za tých, ktorí dnes zomreli, ale aj za všetkých tých, ktorí dnes zomierajú. V ich mene ľutujem všetky ich hriechy a previnenia. Prosím o milosrdenstvo pre tieto duše, odpustenie celoživotných hriechov a spásu ich duší.“

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, modli sa túto modlitbu stále a ty Valentín, sa ju nauč tiež. Niektorým dušiam to pomôže, niektorým nie.**“

22. 10. 2016

Pán Ježiš povedal: „**Už teraz sa dobre pripravte na Veľkú noc, lebo tento rok ste neboli dobre pripravení. Čakali ste veľké prekvapenie. Pre vás bude Veľká noc vždy len utrpenie.**“

24. 10. 2016

Blížia sa sviatky Všetkých svätých a pamiatka zosnulých. Ježiš prehovoril: „**Je veľmi dôležité prichádzať na hroby svojich blízkych. Je to pre tie duše možnosť, kedy sa môžu stretnúť so svojou rodinou. Cez tieto sviatky to majú dovolené. Stoja pri svojich hroboch a čakajú. Veľmi sú sklamaní, keď nikto z tých, čo čakali, nepríde. Na hroby svojich príbuzných prichádzajte cez toto obdobie sviatkov stále kým vládnete a máte túto možnosť. Vaši rodičia a starí rodičia sa na vás veľmi tešia. Chcú vás vidieť. Choďte sa pomodliť aj ku krížu pre nenarodené deti. Milióny dušičiek nenarodených aj spontánne potratených deti prichádzajú ku krížom, kde sa za nich modlia a hľadajú svojich príbuzných, svoju rodinu. Pri kríži, pri ktorom sa budete modliť, bude aj váš Jakubko. Aj on sa už na vás veľmi teší.**“

Jakubko je dieťa, ktoré som spontánne potratila v druhom mesiaci.

28. 10. 2016

Už dlhší čas vo svojom srdci cítim, že by som mala napísať litanie k našim patrónom. Poprosila som manžela, aby sa spýtal Pána Ježiša, či môj pocit je správny. Ježiš povedal: „**Barlička, tvoj pocit je správny. Napíš litanie k vašim patrónom a modlite sa ich spolu každý deň. Zoznam už máš, ale ak chcete ešte nejakých ďalších patrónov, zoznam môžete doplniť. Všetci Vám budú pomáhať.**“ Litanie som vytvorila a modlíme sa ich každý deň.

30. 10. 2016

Dnes sme sa vybrali do môjho rodného mesta, aby sme si uctili našich zosnulých a potešili ich. Valentín videl, ako môj otec stojí nad svojím hrobom a keďže mal dovolené, prehovoril: „**Som veľmi šťastný, že si vás Pán Ježiš vyvolil za svojich poslov pre také veľké dielo. Mám z vás veľkú radosť. Som stále s vami.**“

Presunuli sme potom ku krížu, aby sme zapálili sviečku nášmu Jakubkovi a nenarodeným deťom. Manžel hovoril, že len čo sa začal za ne modliť, spustil sa veľký krik detí. Ako povedal, bolo ich nespočetné množstvo a všetky volali: „**Ja, ja, ja... ja, ja, ja... ja, ja, ja... ja, ja, ja...**“

Večer pri svätostánku nám to Pán Ježiš vysvetlil: „**To sú výkriky potratených detí, ku ktorým sa biologickí rodičia nehlásia, ktoré márne čakajú na svojich blízkych. Každý deň sa za ne modlite. Takto si ich adoptujete, ako ste si adoptovali detičky z Rwandy. Oni sa budú k vám hlásiť, ako vaše adoptívne deti.**“

1. 11. 2016

Po svätej omši sme išli ku krížu, ktorý stojí pred chrámom. Zapálili sme sviečku nášmu Jakubkovi aj nenarodeným deťom, ktorým sme povedali, že odteraz sme ich adoptívni rodičia a že ich veľmi milujeme. Valentín mi hovoril, že sa stalo niečo úžasné. Že všetky deti, znova nespočetné množstvo,

sa pochytili za ruky a od radosti, že už niekam patria, začali tancovať a poskakovať. Prišiel aj náš Jakubko, asi 8-ročný. Usmieval sa a tešil z našej prítomnosti. Povedal, že nás ľúbi, pobožkal nás a povedal aj to, že je šťastný, že jeho rodičia sú Ježiškovi poslovia a že je stále s nami. Manžel mi hovoril, že potom všetky deti aj s naším synčekom sa znova pochytili za ruky a od radosti jasali. Nakoniec sa Jakubko usmial a povedal, že je rád, že má už v nebi aj súrodencov. Valentín hovoril, že to bol pre neho krásny zážitok.

Večer Pán Ježiš vyslovil tieto prorocké slová o Spoločenstve: „**Teraz ste ešte len malé stádočko, ale raz vás budú milióny.**“

Večer sme si prečítali mail od jedného kňaza, ktorý prosí Pána o pomoc.

2. 11. 2016

Odkaz Pána Ježiša pre tohto kňaza: „**Môj verný, mám ťa rád. Všetko čo ti dávam, dávam ti s láskou. Jediné čo od teba chcem, je aby si to aj ty z úprimného srdca s láskou prijal, či sú to veci príjemné, či nepríjemné. Až to urobíš, začnú sa veci meniť. Tak ťa chcem naučiť prijímať s láskou Božiu vôľu.**“

Ďalej Valentín napísal:

Ja by som Vám to chcel trocha priblížiť opísaním udalosti, ktorá sa mi stala len teraz nedávno. Zhoršil sa mi zrak, tak som potreboval nové okuliare. Nakoľko musím mať multifokálky, čo nie je lacná záležitosť, nechcel som riskovať a všetko som zveril do rúk Pána Ježiša. On mi doporučil Optiku, v ktorej si ich mám vybrať, aj ktorý rám mi bude dobrý, aby som nemal problémy. Nakoľko mám hrubšie sklá, okuliare sú trochu ťažšie, tak sa mi postupne začali na nose zosúvať a tlačiť, skoro až do krvi. Dvakrát som ich bol znova nastaviť, padanie pominulo, ale bolesť a rany nie. Prosil som Pána Ježiša, aby mi pomohol odstrániť tento problém a čo mám s tým robiť. Okuliare sú prakticky nenositeľné a ja bez nich nemôžem existovať. Začal som rozmýšľať, čo mi tým chcel Pán povedať, veď mi ich vybral on, ako to, že sú také zlé? Šiel som pred svätostánok a povedal som Ježišovi tieto slová: „Pane Ježišu, ty chceš aby som trpel, ja to s láskou prijímam a ďakujem ti za

to. Je to tvoja vôľa a preto to budem znášať a z lásky k tebe budem trpieť. Veď tvoje utrpenie bolo neporovnateľne väčšie. Ďakujem, ďakujem.“

A viete čo sa stalo ? Všetky problémy pominuli. Okuliare sú v poriadku, bez akéhokoľvek zásahu prestali tlačiť. Spomeňte si na podobenstvo o ľudskej duši (diamant) a na Ježišove slová:

„Láska za lásku, vernosť za vernosť, dôvera za dôveru.“

6. 11. 2016

Často vidím a počujem duše v očistci. Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, či to čo vidím, je realita. Ježiš povedal: **„Áno. Barlička vidí a počuje, ako duše v očistci trpia. Počuje ich bolestné stonanie a plač.“**

Často premýšľam aj o anjeloch. Hlavne či majú krídla aj v nebi. Ježiš mi to vysvetlil takto: **„Barlička, anjeli sú duchovné bytosti, ktoré nemajú telo a slúžia Bohu. Sú niečo ako u vás výkonný orgán. Väčšinou keď sa zjavujú majú krídla, aby ľudia poznali, že sú to anjeli. Strážni anjeli slúžia ľuďom. Vyšší anjeli môžu nadobudnúť aj inú podobu. Napríklad ľudskú. Väčšinou ich ľudia vidia tak, ako ste videli anjela v Bysteri.“**

Aby som bližšie vysvetlila, bolo to takto. V Bysteri, ešte keď sme tam bývali, asi rok pred naším sťahovaním, sme neskoro večer na jasnej oblohe spozorovali, že lieta tam anjel. Bol veľmi veľký a mal obrovské krídla. Lietal od nášho domu smerom k Furči a naopak, pričom mával týmito krídlami. Lietal tak každú noc, počas troch dní. Okrem mňa a Valentína videla ho aj naša dcéra Majka a jej manžel Martin. Anjel bol ako hustá biela hmlovina, takže na tej tmavej oblohe krásne vynikal. Bol to pre nás neopísateľný zážitok. V noci som stále vstávala z postele a sledovala, či ešte lieta. Lietal tak až do skorého rána, pričom stále mával krídlami.

7. 11. 2016

Valentín prosil Pána Ježiša, aby nás uchránil od hriechov. Ježiš povedal: **„Nie, neuchránim vás. S tým musíte bojovať sami. Vy sa musíte stať maličkými**

a pokornými. To je vaša úloha do konca vášho života. Chceme vás to naučiť, preto vás občas nechám aj padnúť, aby ste nespýšneli.“

9. 11. 2016

Premýšľala som, že by som medzi našich patrónov mala dopísať aj Matúša Lašuta. Zistila som, že mám tam ešte voľné miesto, tak som ho zapísala. No len čo som to urobila, hneď mi bolo ukázané ešte ďalšie voľné miesto, kde po smrti by som mala zapísať aj emeritného pápeža Benedikta XVI. Stále sa za neho modlím a mám ho veľmi rada, lebo veľmi miluje Boha. Chýbal by mi medzi patrónmi.

Stáva sa mi, že keď si večer ľahnem do postele, prichádzajú mi pred oči tváre rôznych ľudí. Deti, mladí, ľudia v zrelom veku i starci, a to rôznych rás a rôzneho spoločenského postavenia. Ukazujú sa mi belosi, černosi, aziati, kňazi i rehoľníci a všetko sú to ľudia, ktorých som nikdy v živote nevidela. Vidím ich dokonca v pohybe, pri rôznych činnostiach. Napríklad dieťa aziata ako ide do školy, alebo muža ako ide po ulici, rehoľníčku ako práve niečo robí, alebo aj úplne starých ľudí, často i ležiacich na lôžku.

10. 11. 2016

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, správne si urobila, že si zapísala Matúša Lašuta medzi svojich patrónov. On bol prvý na vašej ceste ku mne a ku mojej Mamičke, preto si zaslúži, aby ste aj jeho mali ako svojho patróna. Je medzi svätými. Benedikt XVI. je môj budúci svätý. On vás bude všade sprevádzať a žehnať na vašich cestách. Len čo príde ku mne, hneď ho zapíš medzi vašich patrónov. Barlička, ty máš dar proroctva. Vidíš aj to, čo sa ešte neudialo, ale ešte sa len udeje. Tváre, ktoré vidíš, sú budúci členovia Spoločenstva.“**

11. 11. 2016

Vo sne som mala videnie o očistci. Vľavo stála úplne opustená trpiaca duša. Bola vyše kolien v žeravej láve. Všade dookola bola len tma, sem-tam akási

hustá hmla a samá žeravina. Za ňou som videla hrôzostrašný, tmavý dom, celý z prehnitého dreva. Tá duša sa nevedela absolútne pohnúť, akoby bola v tej láve prikovaná. Od bolesti strašne stonala, lebo bolesť bola taká preukrutná, že sa to nedalo vydržať. Vpravo som videla celý zástup duší v bielych rúchach, kráčajúc majestátnym krokom k veľkému osľňujúcemu Svetlu, preplnenému láskou. Keď prechádzali okolo tejto duše, začala vystierať ruky, túžiac byť medzi nimi, no nemohla sa ani pohnúť. Od bolesti, že nie je s nimi, premohol ju veľký žiaľ.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si dvojité utrpenie v očistci, fyzické aj psychické. Fyzické plné bolesti, psychické, keď duša vidí, ako niektorí idú do neba, a ona nemôže.**“

12. 11. 2016

Dnes poprosil Valentín Pána Ježiša, či by nám nepožehnal ružence, na ktorých sa modlíme a ružence, ktoré chceme darovať. Ježiš vyriekol tieto slová: „**Požehnávam tieto ružence, darcov i obdarovaných. S každým, kto sa bude na nich modliť, budem bytostne spojený.**“

13. 11. 2016

Priniesli sme ďalšie ružence, lebo ich máme doma väčšie množstvo. Pán Ježiš nám hovoril: „**Ružence, ktoré mi dávate požehnávať, budú mať mimoriadnu moc. Budú veľmi žiadané.**“

15. 11. 2016

Dnes nám Pán Ježiš požehnal aj medailóniky, ktoré nosíme na krku. Valentín sa spýtal Ježiša. „Ježišu, je pravda, že všetky deti, ktoré nie sú pokrstené, ťa nevidia ? Nevidia Boha? Ako to bude s našimi adoptívnymi deťmi, ktoré boli potratené, ku ktorým sa nehlásia ich biologickí rodičia?“

Ježiš povedal: „**A prečo ich nepokrstíte? Všetkým chlapčekom dajte meno Adam a všetkým dievčatkám dajte meno Eva.**“

16. 11. 2016

Dnes som pokrstila všetky potratené deti. Urobila som to hneď po svätom prijímaní. Ježiš prehovoril: „**Barlička, tvoj krst bol prijatý. Veľká radosť nastala v nebi. Detičky sa veľmi tešia a radujú, že už sú z nich normálne duše ľudských bytostí s menom. Ani na seba nežiarlia, lebo všetky majú rovnaké mená.**“

17. 11. 2016

Keďže zomrela babka jedného nášho člena, ktorá bola tiež členkou Spoločenstva Priateľov Eucharistie, napadlo mi spýtať sa Pána Ježiša, ako je to s dušou po smrti do jej pohrebu a či môžeme pre ňu ešte niečo urobiť. Pán Ježiš nám to vysvetlil: „**Duša zomrelého do svojho pohrebu ešte putuje. Preto je dôležité sa za ňu modliť, lebo ešte môže dostať milosti. Po pohrebe je už všetko uzavreté. Duša je už preč. Už nemá možnosť byť na svete až na výnimky, ktoré to majú povolené.**“

18. 11. 2016

Chcela som vedieť, kde sú tie detičky, ktoré som pokrstila. Ježiš povedal: „**Detičky krstom získali možnosť pohybovať sa v nebi bez obmedzenia.**“

19. 11. 2016

Úplnou náhodou som sa dozvedela, že sa v Turzovke dejú hrozné veci. Dokonca niekto chcel podpáliť nový chrám. Keď sa Valentín na to spýtal, Pán Ježiš prehovoril: „**Satan tam je a pôsobí cez mnohých ľudí, ktorí nie sú v stave milosti. Cez ľudí, do ktorých vošla pýcha. Privádza tam svojich služobníkov, lebo má veľkú zlosť na toto miesto, lebo v Turzovke začalo moje veľké dielo na obnovu Cirkvi a záchranu duši. To, čo sa deje v niektorých chrámoch, to je stav Cirkvi na celom svete. Úcta sa vzdáva kdečomu, kdekomu, len nie Bohu. Boh je na poslednom mieste. Celé je to farizejstvo. Ako ma môžu ľudia vidieť v každom človeku, s ktorým sa stretnú, keď ma nevidia ani vo svätostánku. Kto má nevidí v Eucharistii,**

nevidí ma ani v živote. Zvykajte si. I vás budú tak zosmiešňovať, urážať a správať sa k vám neúctivo. Už teraz si zvykajte.“

20. 11. 2016

Dnes sa Valentín pýtal Pána Ježiša, ako je to s deťmi z umelého oplodnenia. Tohto hriechu sa dopúšťajú mnohé ženy a žiaľ aj kresťanky.

Pán Ježiš povedal: „**Deti z umelého oplodnenia nie sú Božím dielom, ale ľudským. Človek zasiahol do Božieho plánu, preto tieto deti nemajú Božie požehnanie. Krstom boli oslobodené od dedičného hriechu, ale nie od zaťaženia hriechov svojich rodičov, ktorí spáchali týmto činom veľký hriech. Všetky tieto deti sú vystavené pôsobeniu zlého a sú hračkou v rukách satana, ktorý si s nimi robí čo chce. Preto ich stíhajú rôzne choroby a nešťastia. Ochrániť ich môžu jedine tým, že ich rodičia zasvätia mne. Ale je to veľmi ťažké, lebo títo rodičia nie sú v stave milosti.**“

24. 11. 2016

Istému mladému mužovi zo Spoločenstva zomierala babka, o ktorej vedel, aké mala chyby a dobre poznal jej doterajší život. Báł sa o jej dušu, preto jej privolał kňaza, aby ju vyspovedal a presvedčil ju, aby sa zapísala aj do Spoločenstva. Keď mu kňaz povedal, že babka už ani nevedela kto je, ani si nevedela spomenúť na svoje hriechy, vylakal sa, a preto poprosil Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, čo s ňou je, keďže po tejto udalosti o 2 dni zomrela. Ježiš povedal: „**Tá žena sa zle vyspovedala, ale preto, že je to členka môjho Spoločenstva, je spasená. Ja svoj sľub dodržím.**“

Valentín sa zúčastnil aj jej pohrebu. Ako sa tak díval na jej telo, zrazu z neho vyšla duša, vyzeralo to tak, akoby sa posadila a povedala mu: „**Veľmi, veľmi pekne vám ďakujem za modlitby a za možnosť, že som mohla vstúpiť do Spoločenstva, lebo neviem, neviem ako by som dopadla. Bola som veľmi pekne privítaná. Prosím vás prehovorte aj môjho syna, aby sa zapísal, lebo sa o neho veľmi bojím.**“

27. 11. 2016

Dnes sme zažili v kostole peknú udalosť. Prišla za nami pani, predstavila sa nám a veľmi nám ďakovala za modlitby za jej manžela, toho, ktorý bol chorý na rakovinu. Povedala, že je už v poriadku a bola veľmi šťastná. Ide o toho muža, o ktorom nám Ježiš povedal, že ukáže na ňom svoju moc, a za ktorého Valentín robil veľkú ružencovú novénu k Svätým ranám. Aj my sme sa potešili a ďakovali Pánovi.

30. 11. 2016

Vo sne ma navštívili ružové sestry. Ich habity mali rôzne ružové odtiene. Stáli a pozerali na mňa. Spýtala som sa ich: „Vy ste ružové sestry?“ Odpovedali mi: „Áno, my sme ružové sestry.“

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Ružové sestry sú najbližší rád k Spoločenstvu Priateľov Eucharistie. Preto by ste na ne nemali zabúdať v modlitbách a materiálne ich podporovať aspoň raz ročne.“**

1. 12. 2016

Uvažovala som. Tým, že krstím všetky potratené detičky, krstím aj tie deti, ku ktorým sa hlásia ich biologickí rodičia, ale nevedia o tom, že svoje detičky môžu pokrstiť. Takto sa stávame pre tieto deti ich krstnými rodičmi. Ježiš povedal Valentínovi: **„Barlička to správne pochopila. Deťom, ku ktorým sa hlásia ich biologickí rodičia, sa stávajú ich krstnými rodičmi.“**

2. 12. 2016

Ježiš prehovoril: **„Je ťažké evanjelizovať v dnešnej dobe, lebo ľudia sa majú omnoho lepšie, ako sa mali predtým. Žijú v blahobyte. Už nepotrebujú Boha. Vystačia si sami. Aj keď som robil zázraky, nie všetci mi uverili. Až dozreje čas a dozreješ aj ty, aj skrze tvoje ruky raz budem robiť zázraky.“**

Pán Ježiš nám aj vysvetlil sen, ktorý som dnes mala. Kráčala som s niekoľkými ľuďmi cez nejakú krajinu. Ako sme tak po nej prechádzali, nejaký muž začal srdcervúco volať o pomoc. Obzrela som sa a vtom som zbadala, ako sa pod

ním otvorila zem a začala ho do seba nasávať. Volala som na ľudí, aby mu pomohli, no nedalo sa, lebo len čo ho zem pohltila, v tej chvíli sa začala nad ním zatvárať.

Pán Ježiš povedal: „Barlička mala víziu o hriechu. O človeku, žijúcom v neustálom hriechu. V dnešnej dobe sa niektoré hriechy zľahčujú. Keď si porovnáme, čo bolo hriechom pred 300 rokmi a dnes, zistíme, že dnes už veľa vecí nie je považovaných za hriech. Človeku žijúcom v neustálom hriechu sa otupí svedomie a časom to už nepovažuje za hriech. Ani sa z toho nespovedá, ani ho to netrápi, ani to neľutuje. Takto ho tento hriech privedie do zatratenia. Napríklad niektorí ľudia nepovažujú umelé oplodnenie za hriech, a tak sa z toho nespovedajú. Alebo niektorí nepovažujú za potrebné chodiť do kostola, niektorí si myslia, že žijú dobre, tak nepotrebujú Boha ani Cirkev, a tak sa ženú do záhuby. Satanova taktika je niektoré vážne hriechy bagatelizovať a dokonca legalizovať. Hriech prestáva byť hriechom a ľudia sa rútia do záhuby!“

3. 12. 2016

Pán ktorý bol chorý na rakovinu sa bol Valentínovi poďakovať. Dnes sa Valentín spýtal Ježiša na znamenie na oblohe, ktoré sme videli 3. augusta 2014 v Medžugorí. Presne na obed o 12.00 hodine sa začala okolo slnka vytvárať krásna dúha v tvare kruhu a celý ten úkaz trval až do 13.00 hodiny. Potom zmizol.

Ježiš to vysvetlil: „Tieto znamenia na oblohe, ktoré ste videli v Medžugorí a ktoré sa stali aj v iných krajinách, sú Božími znameniami. Je to znamenie Eucharistie, kde Boh chce ľudstvu ukázať cestu spásy, kde Boh Otec chce ukázať na krvavú obeť svojho Syna. Preto sa to znamenie zjavilo aj v takých krajinách, ako je protestantské Švédsko, alebo v arabských krajinách, kde Eucharistiu neuznávajú, aby sa vrátili ku mne. Eucharistia je najväčší prostriedok spásy.“

4. 12. 2016

Často si spomínam na moje detstvo. Bolo smutné. Pamätám si, že keď som ešte nemala ani 5 rokov, vo sne ma navštívil Pán Ježiš a krásne sa na mňa usmial. Často, skoro každý deň som chodila k obrazu Panny Márie s malým Ježiškom v náručí a rozprávala sa s ňou. To som robievala celé svoje detstvo. Hovorila som jej o svojich problémoch, alebo som pri nej plakala, alebo sa s ňou tešila, keď som niečo pekné zažila. Hovorila som jej: „Ty si moja Mamička.“ Pri každom našom stretnutí jej tvár v obraze ožila. Milo sa na mňa pozerala, niekedy sa usmievala a niekedy sa stalo, akoby mala zasľzené oči. Podľa situácie, v ktorej sa moja duša nachádzala.

Pán Ježiš mi dnes po Valentínovi odkázal: **„Barlička, to všetko čo si v detstve prežila, to bola príprava na tvoje budúce povolanie. Bola to škola života, bez ktorej by si nemohla byť tým, čím si dnes. Zjavenia, ktoré si mala v detstve, boli pravé. Tým som ti chcel ukázať, že nie si vo svojom trápení sama, že budem s tebou a že aj moja Mamička je stále s tebou.“**

5. 12. 2016

Valentín sa spýtal Pána Ježiša. „Ježišu, kedy ma prevedieš nekom a peklom?“ Ježiš mu povedal: **„Až dozreješ a dozreje čas. Ale neboj sa, nebude to dlho trvať.“**

8. 12. 2016 – Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Dnes k Valentínovi prehovorila Panna Mária: **„Ďakujem vám, že tak veľmi milujete môjho Syna.“**

19.12.2016

Dnes dostal Valentín mail od Gabiky, za ktorú prináša obety až do narodenia jej dieťaťa. Napísala, že jej priateľka Ivka, za ktorú sa Valentín tiež modlil, už porodila a ďakuje za modlitby. Zmienila sa aj o svojom a Andreinom termíne pôrodu, za ktorú tiež Valentín prináša obety, ktoré majú obe v ten istý deň 26. 4. 2017.

21. 12. 2016

Videla som číslo 2040. V tom som počula hlas, ktorý zvolal: „**To je rok 2040.**“ Pán Ježiš prehovoril: „**Bude to významný rok pre Spoločenstvo Priateľov Eucharistie.**“

23. 12. 2016

Večer pri svätostánku mi Ježiš odkázal: „**Barlička, môžeš krstiť aj všetky nepokrstené neviniatka.**“

27. 12. 2016

V sne sa mi satan vyhrážal, že ma zničí. Ježiš prehovoril: „**Neboj sa Barlička. Satan sa ti vyhrážal preto, lebo zúri, že si sa neprispôsobila a nechceš sa prispôbiť dnešnému svetu. Neublíži ti, máš zvláštnu ochranu.**“

Dnes volala Valentínovi jedna členka Spoločenstva. Hovorila mu, že na Štedrý večer na neho intenzívne myslela a zrazu zistila, že jej zdravotné problémy ktoré doteraz mala, zrazu pominuli.

28. 12. 2016

Valentín dostal sms od ďalšej členky Spoločenstva. Ďakovala mu za modlitby, ktoré jej veľmi pomohli. Písala, že sa jej tvár uzdravuje.

30. 12. 2016

Ježiš povedal: „**Milé mi je, keď ľudia prinášajú vlastné obety za zomrelých. Najmilšie sú mi tie, keď obetujú sväté omše a ruženec k Svätým ranám.**“

ROK 2017

1. 1. 2017

V srdci mám veľký nepokoj a moja duša veľmi trpí. To iste cíti i Valentín. Ježiš k nám prehovoril: „**Začínajú veľké útoky satana na toto moje veľké dielo. Začína vaša krížová cesta pred blížiacou sa Veľkou nocou.**“

2. 1. 2017

Dnes nás navštívili manželia, ktorí veľmi túžia po dieťatku. Zapisali sa do knihy Spoločenstva Priateľov Eucharistie a tešili sa zo všetkého, čo im Pán odkázal: „**Bohu nie je nič nemožné.**“ Valentín musí za nich prinášať obety a modliť sa novény k Svätým ranám. Mladá žena si má strážiť svoju myseľ a srdce, aby bola stále v stave milosti.

13. 1. 2017

Ježiš povedal: „**Začína sa vaša Getsemanská záhrada. Všetci vás opustia! I vaše deti. Ostanem vám len ja a hŕstka verných. Pre teba Barlička, to bude veľmi bolestné. Ty, Valentín, to budeš ľahšie znášať. Ale nebojte sa, vnúčatá vás budú mať stále veľmi radi, a aj deti sa k vám vrátia.**“

17. 1. 2017

Dnes nám Pán Ježiš povedal: „**Vždy keď máte vo svojom okolí človeka, ktorý má na vás ťažké srdce, poproste ho o odpustenie a neriešte to, či má pravdu, alebo nie. Vy ste moji apoštoli a vaša duša musí byť vždy čistá.**“

22. 1. 2017

Ježiš prehovoril: „**Zlí duchovia útočia a sústreďujú sa najviac na dve najväčšie cnosti človeka. Na pokoru a trpezlivosť. Tým, že útočia na pokoru, vyvolávajú u človeka pýchu, a útokmi na trpezlivosť vyvolávajú u človeka**

nedôveru a neveru. Tieto cnosti si strážte počas svojho celého života a zdokonaľujte sa v nich.“

24. 1. 2017

S Pánom Ježišom prišiel aj Svätý František Saleský. Valentín mi hovoril, že sa na nás milo pozeral a povedal: „***Tak to sú tí odvážlivci. No, to vám poviem, na to treba mať ale veľkú odvahu. Budem stále s vami a budem vám pomáhať.***“

Potom prehovoril Ježiš: „**To, čo vás učím a čo vy učíte iných, láska za lásku, vernosť za vernosť, dôvera za dôveru, to musíte plniť predovšetkým vy. Ty Valentín, si v tom už hodne pokročil, ale ty Barlička, ešte máš medzery. Ako spoznáte ako ste na tom ? Jednoducho tak, že hoci čo sa stane, dobré či zlé, prijímate to s kľudom a pokojom. Barlička, ak Valentín prijíma všetko s pokojom, to neznamená, že mu je to ľahostajné, ale to znamená, že prijíma Božiu vôľu tak, ako to od neho žiadam. Ak tá hocičo rozhodí, alebo naruší tvoju psychiku, to znamená, že máš ešte problémy s prijímaním Božej vôle. To je obrusovanie diamantu. Briliant prijíma všetko s láskou a dôverou. Barlička, čoho sa máš báť, keď ma máš za priateľa. Neboj sa, ja vás nikdy neznamem, aj keby vás všetci priatelia opustili, ja vás neopustím. Ja vám pomôžem vyriešiť všetky vaše problémy, dôverujte mi. Ak hľadáte pokoj tu na zemi, nikdy ho nebudete mať. Až keď prídete ku mne, ale ani tam to nebude tak, lebo sa naďalej budete starať o Spoločenstvo, o svoje deti a o svoje potomstvo, tak ako sa ja starám o všetkých, ako sa o vás starajú vaši príbuzní a celé nebo. Máte tam veľa adoptívnych detí a svätých, ktorí vám pomáhajú. Čoho sa bojíš Barlička, keď celé nebo je s vami. Ničoho sa neboj. Všetko to, čo prežívate, to je len malá príprava a malé skúšky pred vašim skutočným utrpením, ktoré ešte len príde. Vtedy budete mať už iba MŇA!“**

31. 1. 2017

Ježiš povedal: „**Všade kam idete, vždy noste so sebou drobné mince, aby ste mali čo dať, ak stretnete núdzneho.**“

S Pánom Ježišom prišiel aj svätý Ján Bosco. Hovoril: „**Ďakujem vám a som veľmi rád, že ste si ma vybrali za patróna. My tu hore sa znepokojujeme nad vývojom katolíckej Cirkvi. Namiesto toho, aby k sebe pritiahla protestantské Cirkvi, katolícka Cirkev sa približuje k protestantským. Trpí tým najviac Eucharistický Ježiš. Za mojich čias Eucharistia bola niečo. My všetci sme preto s vami, lebo sa snažíte vrátiť Eucharistii to miesto, čo jej náleží. Budeme stále s vami a tešíme sa, až prídete k nám.**“

Valentín: „Don Bosco, veď my sme len obyčajní hriešnici, ako sa my môžeme dostať k vám, k takým veľkým svätcom?“

Sv. Don Bosco pokračoval: „**I my všetci sme boli hriešni. Svätými sme sa stali len vďaka Eucharistii. Eucharistia je prostriedok k svätosti. Bez Eucharistie sa svätosť dosiahnuť nedá. Preto je celé nebo s vami, lebo vy bojujete za Eucharistiu, ktorá je najdôležitejším prostriedkom spásy a svätosti. Nebojte sa ničoho, lebo vy máte ešte väčšiu ochranu, ako sme mali my. My všetci vás budeme stále ochraňovať.**“

2. 2. 2017

Dnes, ako som prechádzala izbou, zbadala som, že zrkadlo visí nakrivo, veľmi nakrivo. Poprosila som manžela, aby sa spýtal Ježiša, čo to znamená. Ježiš povedal: „**Vaši patróni vytočili zrkadlo, aby ste sa ma na to spýtali. Dnes vám chcem povedať druhé podobenstvo o duši človeka:**

Ľudská duša je krehká ako zrkadlo. Musíš s ním opatrne narábať, aby neprasklo, alebo sa nerozletelo na kusy. Z rozbitého zrkadla už neurobíš to zrkadlo, čo bolo predtým. Tu pomôže iba zázrak. S ľudskou dušou je to podobne. Musíš dávať pozor, čím ju zaťažuješ a čo do nej púšťaš, a ako prijímaš Božiu vôľu. Ľahko sa môže stať, že sa zraní. V ranenej duši zostávajú jazvy, ktoré sa bez Božej milosti a zázraku nikdy nezahoja tak, aby

bola čistá a krásna ako zrkadlo. Ranená duša sa podoba rozbitému zrkadlu.“

Ježiš dodal: „Valentín, pošli toto podobenstvo všetkým zo Spoločenstva, na ktorých máš kontakt, a ktorí s tebou niekedy komunikovali, alebo prosili o radu. Toto podobenstvo pošli aj všetkým kňazom zo Spoločenstva.“

6. 2. 2017

Valentín rozposlal maily. Pán Ježiš mu dnes povedal tretie podobenstvo o duši človeka:

Nerozumní rodičia zasievajú na svojich poliach kúkoľ a v nádeji očakávajú, že v čase žatvy zožnú pšenicu. Tými poliami sú duše ich detí. Svojím zlým správaním, príkladom a tolerantnosťou voči zlu zasievajú do duší svojich detí zlo, to je ten kúkoľ, v nádeji, že z nich vyrastú dobré a poslušné deti, to je tá pšenica. Čo zasejete, to budete žať. Ak chcete, aby vaše deti boli dobré, musíte im byť svojím správaním dobrým príkladom a chrániť ich pred vonkajším zlom. Ak aj donesú z okolia niečo zlé, ihneď to z nich vykoreňte, lebo aj ak na svojich poliach vysejete len samú pšenicu, aj tak sa tam objaví kúkoľ. Rozumný hospodár nedovolí, aby mu kúkoľ prerástol pšenicu a zničil úrodu.

Celé podobenstvo o ľudskej duši znie takto:

Duša človeka je ako surový diamant. Keď ho nájdeš, ani nezbadáš, že je to diamant a akú má obrovskú hodnotu. Mnohí ho aj zahodia, lebo vyzerá ako obyčajný kameň. Do neba sa dostane iba briliant, preto ten diamant musím obrúsiť. Najlepšie je, keď ho obrúsím už tu na zemi, lebo ak sa neobrusí na zemi, musí sa ísť obrúsiť do očistca. Briliant ide rovno do neba. Ku mne, do kráľovstva nebeského.

Ľudská duša je krehká ako zrkadlo. Musíš s ním opatrne narábať, aby neprasklo, alebo sa nerozletelo na kusy. Z rozbitého zrkadla už neurobíš to zrkadlo, čo bolo predtým. Tu pomôže jedine zázrak. S ľudskou dušou je to podobné. Musíš dávať pozor, čím ju zaťažuješ a čo do nej púšťaš, a ako prijímaš Božiu vôľu. Ľahko sa môže stať, že sa zraní. V ranenej duši

zostávajú jazvy, ktoré sa bez Božej milosti a zázraku nikdy nezahoja tak, aby bola čistá a krásna ako zrkadlo. Ranená duša sa podobá rozbitému zrkadlu.

Nerozumní rodičia zasievajú na svojich poliach kúkoľ a v nádeji očakávajú, že v čase žatvy zožnú pšenicu. Tými poliami sú duše ich detí. Svojím zlým správaním, príkladom a tolerantnosťou voči zlu zasievajú do duší svojich detí zlo, to je ten kúkoľ, v nádeji že z nich vyrastú dobré a poslušné deti, to je tá pšenica. Čo zasejete, to budete žať. Ak chcete, aby vaše deti boli dobré, musíte im byť svojím správaním dobrým príkladom a chrániť ich pred vonkajším zlom. Ak aj donesú z okolia niečo zlé, ihneď to z nich vykoreňte, lebo aj ak na svojich poliach vysejete len samu pšenicu, aj tak sa tam objaví kúkoľ. Rozumný hospodár nedovolí, aby mu kúkoľ prerástol pšenicu a zničil úrodu.

8. 2. 2017

Dnes prišiel mail aj od Pána Jaroslava. Pripravuje nový dokumentárny film o minulých a súčasných mariánskych zjaveniach Panny Márie v Európe pod názvom **AVE MÁRIA**. Poprosil nás, či by sme neprispeli aj my do tohto filmu svojím svedectvom, s čím sme ochotne súhlasili.

10. 2. 2017

Pán Ježiš povedal: „**Ja nerobím zázraky len pre zázraky, ale aby mali nejaký zmysel. Budem robiť zázraky skrze teba, tak ako som robil zázraky skrze svojich prvých apoštolov, aby bolo jasné, že máš pravé zjavenie a Spoločenstvo Priateľov Eucharistie je skutočne mojím dielom.**“

12. 2. 2017

Krst nášho vnúčika Jána Máriu.

Pán Ježiš ukázal Valentínovi, čo sa dialo pri krste.

Ježiš stál pred svätostánkom spolu s Pannou Máriou, ktorá stála po jeho pravom boku. Vpravo i vľavo pri svätostánku stáli i všetci naši patróni. Na krst prišli aj ďalšie dve deti. Keď kňaz pristupoval ku každému dieťaťu, pri každom jeho úkone, ktorý sa robí pri krste, prichádzal s ním aj Ježiš, pričom mal nad každým dieťaťom vystreté ruky. Keď kňaz udeľoval všetkým prítomným požehnanie, vtedy požehnával všetkých aj Pán Ježiš, Panna Mária a všetci naši patróni. Na konci tohto krstu sa zrazu otvorilo nebo a Valentín videl

nespočetné množstvo malých anjelikov. Vtedy Pán Ježiš, Panna Mária a naši patróni zodvihli svoje oči a ruky k nebu a majestátne zvolali: „**Vitajte, nech sú vaše duše vždy také čisté, aby ste mohli prísť medzi nás.**“

13. 2. 2017

Ježiš prehovoril: „**Jaroslav a Katka urobia najväčšiu reklamu môjmu dielu.**“

14. 2. 2017

Vo sne som mala také videnie. Bola som zohnutá nad mladým mŕtvym dievčaťom. Spolu so mnou bol prítomný aj muž, ktorý mi povedal toto: „**Takto budeš umývať mŕtvych a obliekať im nové šaty.**“ Chytil dievča za ruku a hovoril: „**Takto im umy ruky, potom im umy tvár a vlasy, umy im trup a nohy, a keď budú mať umyté celé telo, obleč im šaty.**“ Ukazoval mi to a ja som to robila spolu s ním. Keď som dievča poumývala a chcela som ho obliecť, zistila som, že jej šaty sú strašne špinavé. Pomyslela som si, musím jej kúpiť nové, veď máme dosť peňazí, a tak som jej obliekla krásne biele šaty. Potom som to isté urobila s ďalším mŕtvym. Muž, ktorý mi ukázal, ako to mám robiť, povedal ešte toto: „**Takto to rob stále!**“

Potom nastala veľmi zvláštna vec. Prišli ku mne mŕtvi, ktorých som umyla a obliekla do nových šiat (bolo ich viac), pochytili sme sa za ruky a v kruhu šťastne tancovali. Ja som pritom radostne zvolala: „Nebojte sa mŕtvych, tancovať s nimi je krásne.“

Pán Ježiš moj sen vysvetlil: „**Barlička, ten sen bol o dušiach v očistci, za ktoré sa modlíš. To videnie si mala preto, aby si sa neprestala modliť za tie duše, na ktoré si nikto nespomenie. Ten muž to bol anjel. Tie špinavé tela a špinavé šaty, to sú ich hriechy. Svojimi modlitbami im očisťuješ telo a oblieľuješ rúcha. Tanec, to je vzájomná radosť. Ty sa tešíš, že im pomáhaš a oni ti za to ďakujú.**“

16. 2. 2017

Dnes Valentín prosil Pána Ježiša o odpustenie a prepáčenie, že sa dostal do stavu, keď pociťuje veľký smútok nad tým, že sa nič nedeje.

Ježiš povedal: „**Valentín, chcem ťa naučiť pokore a trepezlivosti, najväčších to cností. To sa nedá inak, len priamo v boji. Preto som na teba dopustil také malé obdobie temna, keď sa ti nič nebude dariť a keď sa nič nebude**

diať. Bude to trvať istú dobu, kým mi nebudeš plne dôverovať. Vtedy vyjde slnko a nastane nový deň.“

21. 2. 2017

Znova som mala sen. Bola som tehotná, ale schovávala som sa, lebo ma nútli, aby som šla na interrupciu. Spolu so mnou sa schovávala aj iná žena, ktorá mi hovorila: „Aj mňa nútia, aby som zabila svoje dieťa.“ Ja som jej povedala: „Nepočúvaj ich, svoje deti musíme zachrániť.“

Pán Ježiš prehovoril: „**Barlička, tvoj sen bol o veľkom hriechu. Manželia, snúbenci, muži, lekári, priatelia, ba i vlastné rodiny nútia ženy k interrupcii. Aj ty si, Barlička, tým prešla. Lekárka aj kolegyne ťa nahovárali, aby si zabila svoje dieťa, ale ty si ich nepočúvala. Pre nepochopenie tvojej nadriadenej si naďalej ako tehotná pracovala pri žiarení, ba dokonca si bola vystavená vysokým dávkam, keď sa kobaltový ožarovač zasekol a tvoja kolegyňa, ktorá už bola stará, zutekala, a teba tehotnú nechala stáť pri pacientovi. Darmo si na ňu volala, že čakáš dieťa, nechala ťa tak. Lekárka ťa presviedčala, že tvoj plod je poškodený a že porodíš zrudu. Bola si vystavená veľkej skúške. Prečo som to dopustil? Barlička, dopustil som to na teba preto, lebo som ťa chcel vyskúšať, ako sa v tej ťažkej situácii zachováš. Ale ty si sa zachovala veľmi pekne, keď si povedala: „Aj keď bude poškodené, ja to dieťa porodím a budem ho milovať.“ Za to, že si sa správne rozhodla, dostala si Barlička veľké milosti a narodil sa ti zdravý syn.“**

22. 2. 2017

Vo sne sa mi ukázalo toto: Kráčala som po námestí a zbadala som, že v centre mesta je veľké množstvo ľudí. Boli nejaké veľké oslavy. Ľudia boli z rôznych vrstiev. Chudobní, stredná vrstva, bohatí ľudia, ba aj tí najbohatší. Bola som mladá, a ako som tak kráčala, zrazu ma dohonal mladý muž, pekne oblečený, dobre vyzerajúci a pošepol mi: „Príď k nám na oslavu a obleč si krátke nohavice. Obleč sa športovo.“ Veľmi ma to znepokojilo a preto som z centra prešla do bočnej ulice, aby som sa vyhla tomu množstvu ľudí a tým nečistým pohľadom niektorých mužov. Ale v bočnej ulici ma zase dobehol bývalý spolužiak so svojimi známymi, a tiež ma volal na nejakú oslavu. Ja som sa otočila a vrátila späť do centra. Tam ma zase stretla moja známa, ktorá podniká, a so svojimi priateľmi ma pozývala tiež na oslavu. A videla som aj,

ako všetci chudobní čo sú v meste, niečo oslavujú a zabávajú sa. Chcela som z mesta odísť, lebo sa mi to vôbec nepáčilo, ale tu ma zrazu chytila asi 45-ročná žena z tých najbohatších. Mala oblečený kožuch z tej najvzácnejšej zveri a nádherné šaty. Celá bola luxusne oblečená a vyzdobená šperkami. Usmiala sa na mňa a povedala: „Kam sa ponáhľaš, príď k nám na oslavu a obleč si pekné šaty.“ Cítila som, že aj keď sa mi to nepáči a je to proti mojej vôli, tú pani nemôžem uraziť a musím tam na chvíľu ísť. Vošla som do nádhornej miestnosti, kde už bolo všetko nachystané. Bola ešte prázdna, sedelo tam len jedno mladé dievča a plakalo. Povedalo mi: „Aj ty tu nechceš byť? Ani ja nechcem, ale moja mama ma núti. Hovorí, že sem musím chodiť.“ Vtom sa začala táto miestnosť naplňať množstvom tých najbohatších. Starší muž, ktorého poznám, keď ma zbadal, predstavil ma tomu najdôležitejšiemu, tiež staršiemu pánovi. Keď ma uvidel, chlipne sa na mňa pozrel. Medzi tými ľuďmi som videla aj známych, o ktorých viem, že už patria k tej najvyššej vrstve. Bolo tam veľa mladých mužov, ktorí mali perfektné vystupovanie a boli ku mne galantní, ale všetci na mňa pozerali chlipne a mali nečisté úmysly. Aj všetci prítomní, mladí aj starí, sa navzájom na seba pozerali s nečistými myšlienkami, čo umocnila ešte aj hudba, ktorá tam hrala. Zrazu mi napadlo, že musím z tohto hriechneho prostredia ujsť, ale tak, aby som pritom nikoho neurazila. Vstala som a ospravedlnila sa, že musím odísť, lebo doma mám malé dieťa a musím ho nakímiť. Všetci ma začali prehovárať, aby som nešla, veď mám manžela, ktorý sa o dieťa postará. Ale ja som vravela, ja musím odísť, ja mám tri deti. Na to reagovali, tak choď, ale vráť sa. Vstala som od stola, keď ma zrazu chytil za ruku mladý muž, usmial sa na mňa a povedal: „Ja ťa odprevadím.“ „Nie, netreba,“ odpovedala som. Ako som tak vstala, vyzula sa mi jedna topánka a v tej chvíli som zbadala, že aj keď som mala pekné šaty, mala som na nohe staré ponožky a obuté staré topánky. Keď som vyšla z budovy von, pocítila som veľkú úľavu a radosť z toho, že už nie som na tom hroznom mieste.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, videla si lesk a biedu bohatých a ľudí, čo sa dali zlákať týmto svetom. Videla si tu satanovú diaľnicu, o ktorej som hovoril tvojmu manželovi. To dievča, ktoré si tam stretla, malo ešte svedomie. Videlo, že tá cesta nevedie nikam. A tie tvoje staré topánky znamenali, že ty k nim nepatríš. Ty si bola iba návštevníčka, aby si videla biedu tohto sveta.**“

27. 2. 2017

Dnes som mala tiež zvláštny sen. Bola som vo veku, v ktorom práve som. Kráčala som na sväté prijímanie, keď zrazu ku mne pristúpil malý útlučký chlapček, asi 3-ročný a chytil ma za ruku. Kráčali sme spolu a cítila som, že patríme k sebe. Cítila som k nemu veľkú lásku a on ku mne tiež. Cítila som jeho rúčku vo svojej dlani a vtom som sa prebudila. Pomyslela som si, asi to bol potratený chlapček.

Ježiš povedal: „**Nebolo to potratené dieťa. Bolo to jedno z týraných a nechcených detí. Ten chlapček sa volal Jožko. Prišiel za tebou Barlička, lebo jeho biologická mamka ho nikdy neprivedla ku mne. Ten chlapček zomrel.**“

3.3.2017

Dnes mi došla mikrovlnná rúra, ktorú som si objednala cez internetový obchod. Veľmi som sa na ňu tešila, lebo je skutočne dobrá, má dobré funkcie, a aj farbu má, ako som si želala. Aká som bola prekvapená, keď som zistila, že má zvonku poškodené dvierka. Je síce funkčná, ale to poškodenie je viditeľné. Uvažovala som o tom, že ju budem reklamovať, keď tu zrazu som dostala vnuknutie, že to bol z nejakého dôvodu Boží zámer.

Ježiš prehovoril: „**Nedokonalý človek chce dokonalé veci. Nie je dôležité, aby veci boli dokonalé, ale aby ste boli dokonalí vy, ako je dokonalý váš Nebeský Otec.**“

4. 3. 2017

Vo sne som videla Ježišove trním korunovanie. Utýraný Ježiš sedel. Na hlave mal trňovú korunu a v rukách trstinu. Pred ním v rade stáli ľudia a postupne k nemu prichádzali. Každý, kto k nemu pristúpil, vytrhol mu z ruky trstinu a nemilosrdne ňou bil nášho Pána po hlave. Pritom niečo zlostne kričal. Potom mu vložil trstinu do ruky a pristúpil ďalší. Ten mu tiež vytrhol z ruky trstinu a bezcitne Ježiša bil. Takto to robil ďalší a ďalší, a trňová koruna sa zabárala do hlavy nášho Pána stále viac a viac. Všetci pritom zlostne kričali, alebo sa smiali. Bolo to strašné.

Pán Ježiš mi odkázal: „**Barlička, to čo si videla, bol len miernejší obraz. V skutočnosti nešlo o rad ľudí, ale o dav. Stáli tak, ako keď ľudia stoja na nedostatkový tovar. Bola to doslova tlačnica.**“

Valentín poprosil Pána Ježiša, aby povedal ľuďom pár slov pre toto pôstne obdobie. Namiesto pár slov porozprával tieto tri príbehy na rozjímanie:

Príbeh prvý:

Boli dvaja bratia. Boh ich obdaril milosťami, že mali veľký stupeň poznania. Videli všetko zlé, čo sa deje okolo nich, hriechy iných ich veľmi rozčuľovali. Preto sa rozhodli, že to začnú naprávať. Začali ľudí upozorňovať na ich nedostatky a poklesky, viedli plamenné reči, posudzovali a odsudzovali hriešnych ľudí, s ktorými prišli do styku. Účinok a výsledok toho všetkého ich úsilia bol asi taký, ako keď zavanie vietor. Nedochoádzalo k žiadnej náprave. Život týchto bratov bol ale zrkadlovým obrazom života týchto ľudí. Prvý videl stále len týchto ľudí s ich nedostatkami a hriechmi. Mal oči, ale nevidel tam seba. Druhý, keď si premietol obraz týchto ľudí a ich biedu, zbadal uprostred nich seba samého. Horko zaplakal, zamyslel sa nad sebou a začal robiť všetko preto, aby jeho obraz z tohto davu zmizol. Namiesto plamenných rečí a odsudzovania, začal ľudí okolo seba počúvať a snažil sa im pomôcť riešiť ich problémy. Veľký dôraz začal klásť na to, aby jeho duša a svedomie boli čisté. Keď si po čase znovu premietol obraz z minulosti, zbadal ako začína blednúť. Vytratil sa z neho nielen on sám, ale každým dňom a každým skutkom milosrdenstva, ktoré im preukázal, začali z neho miznúť aj ľudia z jeho okolia.

Príbeh druhý:

Pán mal dvoch psov. Jedného veľkého a silného, a druhého malého a veľmi pokojného. Ten veľký ho počúval a rešpektoval, ale skutočnú radosť a lásku mu prejavoval len vtedy, keď ho krmil. Malý psík ho vždy vítal vrtiac chvostíkom s neskonalou radosťou a láskou. Raz musel Pán na dlhšie obdobie odcestovať. Starostlivosť o psov prevzal jeho nehodný sluha. Pre psov nastali zlé časy. Hlad, smäd, kopance a bitky boli na dennodennom poriadku. Veľký pes to veľmi, veľmi zlé znášal. Stal sa veľmi zúrivý a neovláditeľný. Sluha ho preto musel uviazať na silnú reťaz, aby mu

neublížil. Malý psík aj napriek zlému zaobchádzaniu vždy s láskou vítal aj tohto nehodného sluhu. Keď sa mal Pán vrátiť, sluha odviazal aj veľkého psa, aby nezistil, že sa o neho zle staral. Keď Pán otvoril bránku, malý pes sa išiel zblázniť od radosti. Veľký pes na neho skočil a pohryzol ho.

Príbeh tretí:

Na jednom dvore žili vo svornosti kačka a sliepka. Pekne si nažívali, až kým brána tohto dvora neostala raz otvorená. Vybehli von, a pred nimi sa objavila veľká rieka. Kačka veselo skočila do vody a plávala. Sliepka sa na ňu pozerala a pomyslela si: „Tá farbavá kačka, a ako krásne pláva. Veď kým sa ona rozhýbe, ja trikrát obehnem dvor. Či som ja horšia ako ona ? Ja jej ukážem, ako sa pláva.“ Rozbehla sa a skočila do vody. Kačka vystúpila na breh, kým mŕtve telo sliepky unášal prúd rieky ďalej.

Ježiš dodal: „Dobre sa zamyslite nad týmito príbehmi, aby ste pochopili všetko, čo v sebe skrývajú. Aby ste videli.“

5. 3. 2017

Pán Ježiš povedal: „Tie príbehy pošli Valentín všetkým, ktorým si poslal aj podobenstva o ľudskej duši.“

6.3.2017

Valentín mal takýto sen: Vracal sa z Čiech s jedným kňazom aj niekoľkými ľuďmi v bielom mikrobuse domov. Auto riadil kňaz. V mikrobuse mal Valentín so sebou dlhú bielu krabicu, v ktorej bola uložená stehenná kosť nášho Pána. Keď sa z jednej odychovej prestávky vracali do auta, kňaz zrazu pred ním zatvoril dvere a smejúc sa ušiel. Valentín ostal sám. Nabral silu a peši bežal domov. Osadenstvo z auta dobehol v nejakej reštaurácii. Tam ho oslovili dve dievčatá a vysvetľovali mu, že to bol len žart, že môže s nimi pokračovať v ceste. Valentín to odmietol. Povedal, že pôjde peši, len nech

mu dajú z auta tú krabicu s Ježišovou kosťou. Dali mu ju, pripevnil si ju na chrbát a pokračoval peši. Celou cestou bežal.

Pán Ježiš mu sen vysvetlil takto: „**Šírenie môjho diela skrze kňazov by bolo rýchlejšie, čo predstavuje ten malý mikrob, ale nebude to tak. Skrze kňazov sa to nebude šíriť. Tento tvoj beh znamená šírenie môjho diela len skrze teba. Na Furči vykonám skrze teba veľa zázakov. Vtedy mnohí ľudia pochopia, čo sa to deje. Tá moja stehenná kosť predstavuje časť môjho kríža, ktorý budeš niesť. To je symbolika, ktorá znamená: odtiaľ tvoje nohy budú mojimi nohami.**“

8. 3. 2017

Dnes v noci ma vo sne navštívil otec mojej bývalej spolužiačky, ktorý už dávno zomrel násilnou smrťou. Nebol pripravený na stretnutie s Bohom, lebo zomrel nečakane rukou vraha. Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, či mu viem pomôcť.

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, odtiaľ bude za tebou prichádzať veľa duší z očistca, lebo vidia, že tvoje modlitby majú veľký účinok. Nemôžeš za všetkých robiť novény, lebo ich bude toľko, že to bude nezvládnuteľné. Ty rob novény za duše v očistci z tvojho príbuzenstva, a tie, ktoré nie sú z tvojho príbuzenstva, zahrň len do jedného ruženca k Svätým ranám, s úmyslom, že je to za duše v očistci, ktoré prosia o modlitby.**“

10. 3. 2017

Istý kňaz prosil Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, čo má povedať svojmu spolubratovi, ktorý sa sklamal v ľuďoch a dostal sa z toho do depresíí.

Ježiš jeho spolubratovi poslal tento odkaz: „**Ja na svojich služobníkoch nikdy nezabudnem. Ľudia zabúdajú, ale ja nie. Spomeň si na mojich svätých Jána Mária Vianneya, Pátra Pia, akým skúškam som ich podrobil, a s akou láskou a pokorou ich prijali. Nasleduj ich a ja ťa odmením.**“

18. 3. 2017

Ako som dnes prechádzala pri modlení po byte, zbadala som, že obrus, ktorý bol ešte pred chvíľou pekne prestretý, je stiahnutý. Večer Pán Ježiš povedal: **„Ten obrus v izbe vám stiahol jeden z vašich patrónov. Dostanete vzácnu návštevu.“**

19. 3. 2017

Valentín mal vo sne takéto videnie: Videl ako Pán Ježiš stojí pri ňom otočený chrbtom. Otočil k nemu hlavu a rukou ho vyzval, aby ho nasledoval. Ráno na svätej omši sa to zopakovalo. Valentín videl, ako Pán Ježiš pri svätostánku je otočený chrbtom a znova ho vyzýva rukou, aby ho nasledoval. Manžel mu hovoril: „Ježišu, veď ja ťa nasledujem.“

Ježiš povedal: **„Teraz to bude inakšie, ťažšie.“**

Pri modlitbe Otče náš videl Valentín tvár ukrižovaného Ježiša. Keď sme po svätej omši prišli k svätostánku, manžel poprosil Ježiša, aby ho chytil za ruku, a aby ho viedol, aby nepadol. Pán Ježiš tak urobil. Chytil ho za ruku a milo sa na neho pozrel.

21. 3. 2017

V noci som sa zobudila na obrovské bolesti hlavy. Boli také veľké, že som začala mať obavy, či budem schopná ísť ráno do kostola. Hovorila som: „Pane Ježišu, keď chceš, aby som trpela, s radosťou to prijímam, len daj mi silu, aby som to zvládla.“ Na rannú omšu som šla.

Pán Ježiš povedal: **„Barlička, tá bolesť, ktorú som na teba dopustil, bola skúška, ako ju zvládneš, lebo nie je ťažké prísť do kostola bez námahy, ale keď treba vynaložiť všetky svoje sily, to je už iné. Som šťastný, že si prišla. Urobila si mi veľkú radosť. Vždy, keď sa modlíš a máš nejaké zdravotné problémy, modli sa a nikdy nepochybuj o tom, že to zvládneš. Modlitby vynaložené pri telesných a duševných ťažkostiach sú mi najmilšie.“**

22. 3. 2017 – adorácia

Pán Ježiš sa vzniesol až po kríž a zvolal: „**Valentín pod', budeme lietať!**“ Valentín chcel, ale nič sa s ním nedialo. Ježiš dodal: „**Raz to dokážeš aj ty, len ti ešte nenarástli krídla.**“

24. 3. 2017

Počula som hlas malého dievčatka. „Ja som nič neurobila.“ Ježiš povedal: „**Barlička, počula si hlas týraného dievčatka.**“

28. 3. 2017

Naša známa ďakovala Ježišovi, že jej pomáha a dáva jej silu. Ježiš prehovoril: „**Urobila mi veľkú radosť. Ľudia mi neďakujú. Len jeden z desiatich sa mi poďakuje, ostatní len čo im pomôžem, na mňa zabudnú.**“

29. 3. 2017

Valentín sa posťažoval: „Ježišu, nič sa nedeje, nikto nás nepozýva.“ Ježiš povedal: „**So živou vodou je to ako s obyčajnou vodou. Pramienky niekedy zoslabnú, vysychajú vplyvom prostredia, ale potom znova naberú svoju silu, až je z nich mohutná rieka. Buďte trpezliví a dôverujte mi.**“

Pán Ježiš vysvetlil manželovi, ako bude prebiehať jeho budúcnosť: „**Ešte na začiatku som ťa nazval posledným križiakom. To preto, lebo za tebou nebude žiadne vojsko križiakov, ale budeš sám. Ani kňazi za tebou nepôjdu. Sám ponesieš moju zástavu až na Golgotu. Jedine kto s tebou pôjde, je Barlička. Keď som ti povedal, že budeš mať veľa Jánov, nemyslel som, že to bude počas tvojho života. Oni sa objavia až po tvojej smrti. Aj moji apoštoli šírili Evanjelium až po mojej smrti.**“

31. 3. 2017

Pred niekoľkými dňami naša dcérka Majka poslala svedectvo svojej priateľke, ktorá žije v Anglicku a o ktorej vedela, že je dobrá kresťanka. Bola veľmi prekvapená keď jej odpísala, že už nie je kresťankou, akou by mala byť, že už

nechodí ani do kostola, ani sa nemodlí, že vie, že už jej niet pomoci a že zle skončí.

Ježiš prehovoril: „**Vaša dcéra nech jej pošle tento odkaz: Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude mať život večný. O tom, kto bude zatratený, rozhodujem jedine ja, a nie satan, ktorý sa ti snaží nahovoriť, že si už zatratená. Aj keby bola tvoja duša čierna od hriechov ako uhoľ, neexistuje hriech, ktorý by som nevedel odpustiť. Jediné, čo od teba chcem je, aby si ma pustila do svojho srdca, aby som ťa mohol viesť. Oslovujem ťa nie preto, aby som ťa zatratil, ale aby som ťa zachránil. Vlož všetko do mojich rúk a dôveruj mi.**“

7. 4. 2017 – Prvý piatok

Pán Ježiš stál pred Valentínom a oslovil ho: „**Valentín, cítiš moje Srdce?**“ Manžela začalo bolieť srdce. Ježiš povedal: „**Aspoň chvíľku cítiš, ako ma bolí Srdce nad všetkými hriechmi, čo ľudia páchajú.**“ Potom mu Pán Ježiš položil obe ruky na hlavu a držal ich tak asi jednu minútu. Opäť sa spýtal: „**Cítiš moje ruky?**“ Valentín mi hovoril, že ich cítil, až ho z toho rozbolela hlava. Potom, keď mal manžel zopnuté ruky, Ježiš ich chytil do svojich dlaní a držal ich tak znova asi jednu minútu. Spýtal sa: „**Cítiš moje ruky?**“ Cítil ich. Ježiš pokračoval: „**Týmto pozhňávam prácu tvojich rúk a všetko čo vyjde z tvojej mysle a z tvojho srdca. Dostal si veľké zvláštne pozhňanie.**“

8. 4. 2017

Dnes k nám došli Jaroslav a Katka so svojimi priateľmi z filmového štábu Orfilmu, natočiť s nami rozhovor, ktorý chcú použiť vo filme **AVE MÁRIA**.

9. 4. 2017

Boli sme všetci na svätej omši. Panna Mária sa s láskou pozrela na Jaroslava a Katku a povedala: „**Toto sú moje milované deti.**“

Pán Ježiš im dvom odkázal: „**Ďakujem vám, že ste počúvli moje volanie a prijali moje pozvanie. Ani netušíte, koľko duší ste zachránili a priviedli ku**

mne skrze vašu prácu, ktorú vykonávate. Pokračujte ďalej týmto smerom. Požehnávam vás aj vaše diela.“ Potom ešte dodal: **„Valentín, to je ta vzácna návšteva, ktorá k vám mala prísť.“**

13. 4. 2017 – Zelený štvrtok

V noci Valentín spozoroval, že je pri ňom nejaká hmlovina v tvare gule. Guľa sa okolo neho vznášala, hore, dole, sem-tam aj podskakovala. Dotkol sa jej a v tom momente začal lietať. Po čase sa rotujúcim pohybom dostal späť na posteľ do svojho tela. Počas lietania na chvíľu videl krásu. Ježiš povedal: **„Tá guľa, to bol anjel. Ukázal ti kúsok neba. Nabudúce ti ukážem viac.“**

14. 4. 2017 – Veľký piatok

Ako sme sa tak večer uložili na spánok, zrazu som počula stonanie manžela. Najprv som si myslela, že je to len nejaký jeho prejav pri modlení, ale keď to neprestávalo, pozrela som sa na neho a zistila, že má od bolestí zmenenú tvár. Spýtala som sa ho, čo sa s ním deje, a on mi odpovedal: „Mám trňovú korunu.“ Po čase mu odrazu vystrelo ruky ako mal Ježiš pri ukrižovaní a povedal mi. „Mám aj ruky pribité.“ Po ďalšom čase sa to prenieslo aj na nohy ako mal náš Pán na kríži. Celé toto manželovo utrpenie trvalo hodinu.

15. 4. 2017 – Biela sobota

Ježiš povedal: **„Valentín, bola to len príprava na tvoje ďalšie utrpenie. Bol to len slabý odvar spoluúčasti na mojom ukrižovaní. Tá bolesť bude stále väčšia a väčšia. Ukázal som ti, aký rozdiel je medzi fyzickým a duševným utrpením. Minulý rok som ti na Barličke ukázal, ako trpí duša keď sa pozerá na utrpenie svojich blízkych a tých, ktorých má rád. Teraz som ti ukázal utrpenie fyzické. Moje najväčšie utrpenie bolo duševné. Keď som videl utrpenie svojich blízkych, svojej milovanej Mamičky, a keď som videl ľudí, ktorí sa vrhajú do zatratenia, ktorí sa dobrovoľne rúcajú do záhuby a neviem im pomôcť. Ukázal som ti, že tvoje utrpenie nebolo pre teba také ťažké, že oveľa viac si trpel, keď si sa díval na utrpenie Barličky. To isté som**

prežíval aj ja. Moje utrpenie som znášal oveľa ľahšie, ako keď som pozeral na utrpenie a bolesti tých, ktorých som miloval.“

16. 4. 2017

Zistila som, že sa nám zastavili hodinky na mikrovlnnej rúre a ukazovali čas 12:05. Ježiš nám to vysvetlil: **„Aj keď sa zdá, že sa nič nedeje, Spoločenstvo sa pomaly rozvíja. Postupne ti budem dávať rôzne podobenstvá a príbehy na zamyslenie. Mojm zmŕtvychvstaním sa zmenili dejiny sveta. Každému z vás sa zastaví čas. Pre každého je päť minút po dvanástej. Je to čas, keď predstúpíte pred mňa. Nikto nevie, kedy to bude. Preto nemrhajte časom, ktorý vám zostáva a ktorý vám dávam. Je veľmi vzácny.“**

18. 4. 2017

Dnes ráno v kostole mi pani, ktorá stále sedí pred nami, podala záložku so slovami: „Mám pre vás peknú záložku do knihy.“ Keď som sa na ňu pozrela, bolo na nej napísané Fatima. Po príchode domov som v srdci počula hlas: **„Príďte za mnou, deti moje.“**

Večer Pán Ježiš prehovoril: **„Áno, volá vás moja Mamička.“**

22. 4. 2017

Dostali sme mail od Andrei: Z celého srdca Vám chceme poďakovať za modlitby, ktoré nás sprevádzali počas celého tehotenstva a aj samotného pôrodu. V utorok 18. 4. sa nám narodila naša milovaná dcérka. Ešte raz z celého srdca ďakujeme Pánu Ježišovi!

25. 4. 2017

Ráno pri svätej omši som videla bezdomovkyňu, ktorá často prichádza ku kostolu prosiť o almužnu. Potešila som sa, že jej môžem pomôcť, ale keď sme vyšli z chrámu, odrazu sme ju nikde nevideli. Nechápali sme, kam mohla zmiznúť. Pán Ježiš povedal: **„Bol to dar videnia, ktorým som vám chcel pripomenúť, aby ste stále dávali almužny núdnym bez ohľadu, na čo to**

použijú. Bol to len príznak. Valentín, Barlička, som rád, že ma stále navštevujete pri svätostánku. Šírte naďalej moje Spoločenstvo a hlásajte moje posolstvá bez ohľadu na to, čo si o vás ľudia a neprajníci myslia, a čo o vás hovoria.“

26. 4. 2017 – Adorácia

Dnes Pán Ježiš vysvetľoval, čo je bázeň pred Bohom: „**Bázeň pred Bohom je, keď človek z lásky k Bohu nedokáže zhréšiť. Nie je bázeň to, že človek predou mnou kľáči so sklopenou hlavou a so sklopenými očami, a len čo vyjde z chrámu, už hreší.**“

27. 4. 2017

Ježiš prehovoril: „**Barlička netráp sa, keď niekedy od únavy pri modlení zaspíš. Anjeli dokončia tvoju modlitbu za teba.**“

29. 4. 2017

S Pánom Ježišom bola prítomná aj sv. Katarína Sienská. Cez kázeň si vypočula na seba samé chvály. Povedala: „**Teraz ma všetci milujú a pekné reči o mne vedú, ale nebolo to tak za môjho života. Mnohí ma mali za blázna tak ako aj vás, a keby som tu bola teraz, tak isto by ma neprijali, tak ako vás. Doba, v ktorej som žila, bola ťažká, ale teraz je to omnoho ťažšie. Som stále s vami a budem vás všade sprevádzať.**“

Stala sa mi zvláštna vec. Keď kňaz pri premieňaní pozdvihol kalich s vínom, videla som ako z neho vychádza smerom hore nejaká modrá hmlovina. Ježiš povedal: „**Barlička, Duch Svätý ti ukázal, že ku premeneniu skutočne dochádza.**“

30.4.2017

V kostole stála bezdomovkyňa, ktorú som videla pred piatimi dňami ako príznak. Teraz bola skutočná. Stála presne v tej istej polohe, pričom prosila o almužnu. Ježiš povedal: „**Barlička, takto budeš vidieť veci budúce.**“

2.5.2018

Dnes prišiel s Pánom Ježišom svätý Atanáž. Požehnal nás a prehovoril: **„Ďakujem Barlička, že sa staráš o svätostánok, ktorý som ti zveril. Bojujete o Eucharistiu, ako som bojoval ja. Satan od vzniku Cirkvi sa snažil zavádzať rôzne bludné náuky. Antikrist je satanová práca.“**

5. 5. 2017

Ježiš povedal: **„Tak ako slnko svieti na všetkých ľuďoch, dobrých aj zlých, tak aj ja mám rád všetkých ľudí, či sú dobrí, či zlí. Ja som Láska. Naučte sa milovať ľudí, tak ako ja. Čím viac ich budete milovať, tým viac sa budete ku mne približovať.“**

10. 5. 2017

Dnes v noci som počula, ako ma preklína zatratená duša. Ježiš prehovoril: **„Moje požehnanie sú silnejšie, ako preklínania zatratencov. Oni to robia stále. Preklínajú svojich blízkych, priateľov a tých, čo na nich myslia. Preto sa, Barlička, nikdy nevracaj dozadu a nemysli na ľudí z minulosti.“**

11. 5. 2017

Ježiš povedal: **„Valentín, Valentín. Pekné meno. Nemáš ho náhodou. Tvoji rodičia boli vedení Duchom Svätým, keď ti ho dali. Tak ako ja som Láska, tvoje meno predstavuje tiež lásku. Je to sviatok všetkých zaľúbených, sviatok lásky. Rozdávajú sa srdiečka a aj ty rozdávaš srdiečka. Ja som ti dal svoje Srdce. Zadarmo si dostal, zadarmo dávaj. Dostal si moc, dávať moje Srdce, preto skrze teba, každý kto sa zapíše do knihy Spoločenstva Priateľov Eucharistie, zapíše sa do môjho Srdca a ja sa zapíšem do jeho. Ani Barlička nemá náhodou meno Mária. Aj moja Mamička bola barlička a mala meno Mária. Vaše mená boli dopredu predurčené.“**

12. 5. 2017

V sne ma navštívil Pán Ježiš na kríži. Vedľa neho stála Panna Mária. Ježiš mi odkázal: „**Barlička, prijmi kríž ako Božiu vôľu, tak ako ho prijala moja Mamička.**“

16. 5. 2017

Tak ako Pán povedal, mnohé duše z očistca prichádzajú za mnou a prosia ma o modlitby. Ježiš prehovoril: „**Barlička, modli sa za duše v očistci, ktoré prichádzajú za tebou. Tvoje modlitby sú ako balzam pre ich dušu. Pomáhaš im tak, že zmierňuješ ich utrpenie, a mnohých svojimi modlitbami vyslobodzuješ z očistca.**“

17. 5. 2017

Chystáme sa do Kláštiera. Pán Ježiš povedal: „**Cesta do Kláštiera je veľmi potrebná. Pastviny sú veľmi dôležité, lebo tu bude ďalší silný prameň.**“

30. 5. 2017

7. výročie, kedy sa nám zjavila Panna Mária v Turzovke.

Valentín sa poďakoval Panne Márii za tých krásnych 7 rokov, ktoré zmenili náš život a za všetky milosti, ktoré nám vyprosila.

Panna Mária sa k nám prihovorila: „**Teším sa s vami. Mám z vás veľkú radosť, lebo ste ma nesklamali. 7 rokov je dosť dlhá doba na to, aby sa ukázalo, či v tom zotrváte, lebo dala som aj iným veľa milostí, a nevydržali. Mám vás veľmi rada. Viem, že ma nesklamete a vydržíte až do konca.**“

Valentín poprosil Pannu Máriu, aby vyprosila ďalšie dieťaťko pre našu dcéru Majku . Matka Božia sa usmiala a dodala: „**Prosím.**“ Potom nás požehnala a odišla.

31. 5. 2017

Dnes sa mi stala veľmi zvláštna vec. Zrazu ku mne pristúpila mladá černoška a objala ma. Urobila to v kľaku, pričom sa ma pravou rukou dotkla môjho

srdca. Ježiš mi odkázal: „**Barlička, bola to duša Elinkinej mamičky. Bola ti poďakovať, že si sa ujala jej dcéry a stala sa jej adoptívnou mamkou. Vzdala ti hold. Aj za ňu sa modli.**“

Elinka je sirota z Rwandy, o ktorú sa staráme cez Adopciu srdca.

6. 6. 2017

Chcela som vedieť, ktoré duše za mnou môžu prísť, keďže ich už chodí za mnou istý počet. Ježiš to vysvetlil: „**Iba tie, čo to majú dovolené. Bude ich stále viac.**“

8. 6. 2017

Valentínovi sa zjavila Anička Tomanová. V piatok totiž odchádzame do Klášterca, a preto prišla s Pánom Ježišom a prehovorila: „**Valentín, Barličko, moc se na vás teším a na všichni lidé který přijedou do Klášterce. Ja si takovou poctu ani nezasloužim, to všechno patří Bílému Králi. Ja jsem jenom taková chudobka z Orlických hor. Mám vás moc ráda, protože vy přinášíte lidem Bílého Krále. Pá v Klášterci.**“

10. 6. 2017

V Klášterci sme sa zoznámili s ďalšími zaujímavými ľuďmi. Medzi ne patrí aj pani I... zo Slovenska. Valentín mal prednášku v Pastvinách o Ježišovom Spoločenstve, ktorá mnohých zaujala. Snažil sa o tom povedať čo najviac, ale niektoré veci nespomenul, lebo bol v časovej tiesni. Trápilo ho to.

11. 6. 2017

Ježiš ho utešoval: „**Valentín, tvoja prednáška bolo najlepšie vystúpenie, aké si doteraz mal. Povedal si čo si mal, a nepovedal čo si nemal. Bol si vedený Duchom Svätým.**“

17. 6. 2017

Dnes bol Valentín na svätej spovedi u dominikánov. Na spovede chodíme k nim. Mal šťastie, lebo vystavili Sviatosť oltárnu. Pán Ježiš mu nadiktoval toto podobenstvo:

„Lod'ka na mori.

Ak je dobre konštruktérom navrhnutá a staviteľom dobre vyrobená z predpísaných materiálov tak, aby odolávala všetkým nepriaznivým poveternostným podmienkam, búrkam a vlnobitiu, dopláva do cieľa. Ak je chatrne navrhnutá a postavená, pri prvej veľkej búrke sa potopí. Tak je to aj s človekom. Ak ma pevný základ vo mne, Eucharistii a mojej Cirkvi, dôjde do cieľa aj napriek nepriaznivým životným situáciám, ktoré ho na tejto ceste čakajú. Každý človek bez tohto základu, pri prvej veľkej prekážke stratí správny smer a utopí sa v problémoch tohto sveta. Je len na slobodnej vôli človeka, na akej loďke sa rozhodne preplávať životom.“

18. 6. 2017

Videla som číslo 495. Ježiš povedal: **„Raz pochopíte, čo to číslo znamená.“**

19. 6. 2017

Prišli zápisné listy od pani I... a to jej rodičov a syna. O rodičov sa veľmi bála. Keďže sme z Kláštérca spolu cestovali vlakom, poradila som jej, aby urobila za nich novému k Svätým ranám, že sa to Ježišovi veľmi páči, a že ju určite vyslyší. Vyslyšal ju. Odkázal jej toto:

„Tvoja snaha o záchranu duší svojich blízkych mi bola veľmi milá. Nemohol som nevyslyšať tvoje modlitby a prosby. Ani nevedia, akú veľkú vec si pre nich urobila. V Božích očiach je najväčšia vec, ktorú môže človek vykonať, záchranu duše iného človeka. Za to ťa bude sprevádzať moje požehnanie po celý tvoj život.“

Pred niekoľkými dňami dostal Valentín mail od jednej mladej ženy, v ktorom ho prosila o pomoc, pretože má veľký problém s ľuďmi. Valentín, ako vždy, aj teraz sa pýtal Pána Ježiša, čo jej odkazuje.

Ježiš jej odkázal: „**To čo prežívaš, je fóbia. Strach z ľudí, strach z neprijatia. Veľký dôraz kladieš na mienku ľudí, čo si o tebe myslia, ako o tebe zmýšľajú. Ale to vôbec nie je dôležité. Dôležité je to, čo si o tebe myslím ja, a ako ťa prijímam ja. Ak myslia o tebe dobré, či zlé, nič ti to nepridá, ani neuberie. Musíš sa na nich pozerat' inými očami. Na každého človeka, ktorého ti pošlem do cesty, sa pozeraj, akoby som to bol ja sám, tvoj najväčší priateľ. Tak k nemu aj pristupuj, s láskou a pokorou. Nestaraj sa o jeho prístup, o jeho reakcie. Tie pre teba vôbec nie sú dôležité. Dôležitý je len tvoj postoj.**“

23. 6. 2017

Dnes na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho som nášmu Pánovi povedala: „Ježišu, z lásky k Tebe si už nebudem farbiť svoje vlasy. Prijímam svoje sivé vlasy ako prirodzený prejav staroby a ako Božiu vôľu.“

24. 6. 2017

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, konečne si to pochopila.**“

29. 6. 2017

Dnes ma navštívila spolu aj so sv. Matkou Terezou duša princezny, ktorá tragicky zahynula vo veľmi mladom veku. Dost' ma to prekvapilo. Pán Ježiš povedal, že veľa duší z očistca bude za mnou chodiť, ale o tejto mladej žene som si myslela, že dopadla zle.

Ježiš povedal: „**Si prekvapená Barlička? Jej dobré skutky prevažovali tie zlé. Preto som ju vzal z tohto sveta v takom mladom veku, aby sa to nestalo naopak.**“

30. 6. 2017

Ráno pri svätostánku som sa pýtala Pána Ježiša, či ľudia zo Starého zákona sa skutočne dožívali takého vysokého veku, ako sa uvádza v Svätom písme. Ježiš mi to vysvetlil takto: „**Nie, vtedy sa roky ináč ráтали ako teraz. Boh stvoril človeka tak, že mu určil vek dožitia 120 rokov. Dnes ľudia umierajú skôr. Spôsobuje to nezdravý život. Mnohé potraviny sú nekvalitné, vo vzduchu je smog, stresy, alkohol, fajčenie a drogy, ktoré tiež uberajú človeku zo života. Najviac sa človek dožil 200 rokov. Viac nie.**“

Pýtala som sa Ježiša aj na anjelov strážnych, ktorí strážili ľudí, ktorých duše sú zatratené. Ježiš povedal: „**Sú z toho smutní, že ich neustrážili, ale proti slobodnej vôli človeka ani anjeli nič nezmôžu. Každý taký anjel dostane na starosť novú dušu.**“

10. 7. 2017

Sme v Medžugorí. S nami je aj dcérka Majka so svojim manželom a vnučkou Viktorou. Prišli sme sem s gréckokatolíckym kňazom otcom P... Tentokrát Medžugorie nebolo tak preplnené pútnikmi ako inokedy. Panna Mária plakala : „**Som smutná z toho, čo sa stalo s Medžugorím. Moje dielo bolo poškodené, ale moji verní sa vrátia.**“

11. 7. 2017

Keď sme sa modlili pred svätou omšou ruženec, 20 minút pred jej začatím prišla Kráľovna pokoja a prihovorila sa všetkým pútnikom týmito slovami: „**Veľmi vám ďakujem moji verní, že ste prijali moje pozvanie a že ste ku mne prišli.**“

16. 7. 2017

Už sme doma na Furči. Pred kostolom nás čakala bezdomovkyňa a prosila o jedlo. Doniesla som jej v taške jedlo aj pitie. Na krk som jej zavesila ruženec a dala na čelo znak kríža. Bola veľmi šťastná.

25. 7. 2017

Keď som sa modlila za duše v očistci, zrazu som sa ocitla na zvláštnom mieste. Bola som akoby v kostole, ale nebol tam oltár. Ľudia sedeli v laviciach a pozerali na prázdnu stenu. Ako tak sedeli, odrazu sa jedna žena otočila k druhej a spustila strašný škrek a rôzne pazvuky. Bolo to také strašné, až mi z toho bolo zle.

Ježiš povedal: **„Boli to duše zatratených kresťanov. Bol to výjav, ktorým som ti chcel ukázať, že nestačí byť len pokrstený, ale o nebo treba bojovať. To, že pozerali na prázdnu stenu znamenalo, že už nikdy neuvidia Boha.“**

Čo ma veľmi prekvapilo, všetky ženy aj s tou čo spustila ten nepríjemný škrek, sa podobali na ženu, ktorú poznám.

Ježiš prehovoril: **„Aj tejto žene a jej podobným, i keď sa zdajú zbožné, ale nie je v nich láska, hrozí zatratenie.“**

2. 8. 2017

Dnes môžu veriaci získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Valentín poprosil Pána Ježiša, či by nemohol udeliť tieto odpustky aj všetkým členom Spoločenstva Priateľov Eucharistie.

Ježiš mu povedal: **„Veľa odo mňa žiadaš Valentín.“** Pousmial sa a dodal: **„Všetkým odpúšťam ich hriechy, môžu začať odznova.“**

4. 8. 2017

Valentínovi sa zjavil sv. Ján Mária Vianney a prehovoril: **„Som šťastný, že ste ma dali do generálnej spovede a zachraňujete tým duše. Ľudia sa zle spovedajú.“** Požehnal nás.

Maily prichádzajú z Čiech aj zo Slovenska. Niekoľko mailov dostal Valentín, môj milovaný manžel, aj od istej pani. V jednom z nich sa pýtala na svoju sestru, ktorá sa dopustila ťažkého hriechu. Chcela vedieť, akoby ho mohla odčiniť tu na zemi. Ježiš jej vtedy odkázal, že jej sestra má urobiť, čo urobila Mária Magdaléna. Nasledovať Pána Ježiša a už viac nehrešiť. Kajúcne si

urobiť generálnu spoveď a prijať sviatosti. V ďalšom maili sa pýtala na svojho brata, aby mu Ježiš nechal odkaz, lebo si chce dať urobiť tetovanie a je nerozhodný. Tiež na svoje deti, ktoré občas nepokojne spia, niečoho sa desia. Valentín odpovedal.

Brat a tetovanie. Pán Ježiš to vysvetlil takto: „**Nech to v žiadnom prípade nerobí. Tetovaním sa otvorí vstupná brána pre zlého ducha, ktorého sa neznaví. Duša tetovaného človeka sa podobá domu, ktorý má stále otvorené dvere. Zlodej sa tam dostane kedykoľvek sa mu zachce. Tak aj jeho dušu začne pokúšať a ovládať namiesto Ducha Svätého zlý duch. Ak je to Duch Svätý, ľudia to odborne nazývajú šiesty zmysel. Človek v podvedomí cíti, čo je správne a čo má urobiť, aj keď logicky nepozná všetky dôvody, prečo je to tak. Ale navonok nevinným tetovaním sa k nemu nebude prihovárať Duch Svätý, ale zlý duch, ktorý ho bude zavádzať a navádzať na zlé veci. V nedávnej minulosti sa dávali tetovať len recidivisti. Ak ste zbadali potetovaného človeka, vedeli ste, že jeho domovom je basa. Takto si zlý duch zaväzoval svojich služobníkov, aby mu verne slúžili po celý svoj život. Takýto človek už nemal šancu sa z toho dostať. Nerobili to pre krásu, ani sa s tým veľmi nevystatovali, lebo vedeli, že ľudia hneď vedia, o koho sa jedná. Jednoducho zlý duch využil stav, že nie sú v stave milosti a nahovoril ich, aby natrvalo prijali jeho znak. Dnes je zákernosť zlého ducha ešte väčšia, potrebuje získať a nakloniť si čím viac mladých ľudí. Preto z toho urobil módnou vlnu. Je to jednoducho IN, mladí na to naskočia a až po čase zistia, že majú psychické problémy, sklony k agresivite, promiskuite, sklony k zlému. Ani si to v tej chvíli nespájajú s navonok nevinným tetovaním. O tomto by im niečo vedeli povedať exorcisti, ktorí majú skúsenosti s posadnutými, a tí by im vysvetlili, čo sú to vstupné brány zlého.**

Nepokojný spánok detí.

Nemusí sa s tým znepokojovať. Je potrebné si uvedomiť, že malé deti sú zmyslovo stále prepojené s mamkou, akoby pupočnou šnúrou. Jej

problémy, starosti a pocity cítia. Ak je nepokojná, sú nepokojné aj oni, ak má strach, podvedome cítia aj oni strach. Ak sa udeje v dome nejaká nepríjemná udalosť, napríklad hádka rodičov, majú z toho nočné mory, lebo sa boja, že sa stane niečo zlé. Preto je dôležité vytvárať harmonický a pokojný domov bez stresov a nervozity. Všetko treba riešiť s kľudom a pokojom, názorové nezrovnalosti s partnerom si vysvetliť mimo ich dosahu.“

Súčasťou tohto mailu bola aj generálna sponed'. Pán Ježiš o nej povedal: **„Keby sa každý takto sponedal, Nebo by bolo plné!“**

11. 8. 2017

Satan na mňa znova začal útočiť, a to fyzicky smerom do tváre. Valentín prosil Ježiša, aby mu to zakázal. Ježiš sa pootočil dozadu a mávnutím ruky mi poslal ďalšiu ochranu. Keď som sa spýtala, koho som dostala, povedal: **„Barlička, dostala si silnú ochranu. Nebuď zvedavá, stačí ti, že ju máš.“**

15. 8. 2017

Vo sne som mala takéto videnie. Dvaja mladí muži sa zmocnili asi 15–16-ročnej dievčiny a odvliekli ju na nikým nerušené miesto, kde ju chceli znásilniť. Dievča sa veľmi bránilo a zúfalo kričalo o pomoc, ale nik ju nepočul. Vo chvíli, keď sa chceli dopustiť tohto ohavného činu, zbadali jej na nohe uviazaný koženou šnúrkou medailónik Panny Márie. V tom momente sa ich zmocnil strach a ušli. Zrazu som počula krik nespočetného množstva detí. Bol taký silný, až som sa z toho prebudila, no krik neprestával.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Dievča, ktoré bolo uchránené pred násilím, bolo uchránené vďaka Pannu Máriu. Barlička, tým som ti chcel ukázať, akú silu má jej ochrana. Krik a nárek, ktorý si počula, to bol krik žijúcich detí, ktoré sú obeťami násilia. Modli sa za ne a pros Pannu Máriu, aby ich schovala pod svoj plášť. Oni nemajú medailóniky, ktoré by ich uchránili.“**

19. 8. 2017

Dnes Pán Ježiš povedal šesť podôb milosrdenstva, ktoré máme preukazovať ľuďom:

1. – preukazujte im lásku láskavým a milým prístupom
2. – pomáhajte im v núdzi
3. – slúžte im s láskou
4. – buďte im dobrým príkladom, hodným nasledovania
5. – privádzajte ich k Bohu
6. – neohovárajte, neosočujte a neposudzujte ich“

Valentín poprosil Pána Ježiša, aby dal odkaz rodičom a starým rodičom, ktorí kupujú malým i väčším dievčatkám bábiky monsterky a bábiky zombie.

Pán Ježiš im odkázal: „**Je to veľmi prefíkaná taktika diabla, ako si získať duše. Pôsobí na najzraniteľnejšie duše, a to sú deti. Tieto deti získavajú cez tieto bábiky sklony k zlému. Zlo sa pre nich stáva samozrejmosťou a namiesto detí svetla sa z nich stávajú deti tmy. To sa u nich silne zakorení už v rannom veku a dostať to z nich je skoro nemožné. Odmietajú každú sviatosť a každé milosti, ktoré by mohli cez sviatosti dostať. To spôsobujú nerozumní rodičia, ktorí nie sú v stave milosti a podceňujú pôsobenie zlého.**“

20. 8. 2017

Vo sne som mala takéto videnie: Išla som na svadbu, kde do manželstva malo vstúpiť veľa dievčat rôznych národností. Vydávať som sa mala aj ja. Všetky sme mali tašky a v nich biele svadobné šaty. Každé dievča sa zapisovalo do zoznamu, do veľkej knihy, a keď prišiel rad na mňa, pristúpil ku mne jeden z organizátorov a poprosil ma, aby som vyzvala mladých z hostí, aby sa prihlásili do gospelového medzinárodného zboru, ktorý pocestuje do Medžugoria. Všetci sme boli vo veľmi veľkej hale a všade bol veľký zmätok, pretože jedna pani nahovárala mladé dievčatá, aby tašky so svadobnými šatami so sebou nebrali, že ona ich donesie sama. Mnohé ich aj nechali,

dokonca aj ja, keď tu zrazu v autobuse, ktorý ma viezol na sobáš, sa ma zmocnil strašný nepokoj a s plačom som utekala k šoferovi, že nemám tašku a nemám sa v čom vydávať. Pochopila som totiž, že tá pani nás oklamala. Prosila som ho, že aj keď sme už prešli veľký kus cesty, nech mi to prepáči a nech sa vráti so mnou späť, aby som si ju vzala. Vodič sa na mňa usmial a povedal, že to pre mňa urobí veľmi rád. Keď sme sa vrátili, v hale ma čakala staršia pani a pri nej stálo asi 11-ročné dievčatko, ktoré bolo viditeľne postihnuté. Poprosila ma, či ju tiež nevezmem so sebou na svadbu. I jej pripravila tašku so šatami, ale tie boli špinavé a otrhané, no mne to nevadilo. Chytila som dievčatko za ruku a vošli sme do autobusu. Dievčatko bolo veľmi šťastné a po celý čas sa usmievalo.

Ježiš mi môj sen vysvetlil takto: **„Barlička, svadba to je podobenstvo o Spoločenstve Priateľov Eucharistie, kde ženích Ježiš pozýva na zjednotenie s ním. Tašky so svadobnými šatami, to je o tom, ako má byť každý pripravený na vstup do nebeského kráľovstva, to znamená, že každý má mať obielené rúcho. Pani, ktorá nahovárala dievčatá, aby zanechali tašky, bol sám satan, ktorí nahovára ľuďom, že sa nemusia pripravovať, že to nepotrebnú. Muž, ktorý ti kázal vyzvať mladých ľudí, aby sa zapísali do gospelového zboru, bol anjel. Aj vodič autobusu bol anjel. Pre teba to znamená, že ty Barlička máš získavať duše pre mňa. Postihnuté dievčatko so špinavými šatami znamená, že nemáš robiť žiadne výnimky, ale brať do Spoločenstva všetkých, ktorí sa tam dostať chcú. A to si tak aj urobila. Rob tak aj naďalej.“**

22. 8. 2017

Dnes v noci mi bola ukázaná pani, ktorú poznám. Pozerala sa z okna svojho bytu a keď ma zbadala, jej tvár sa v tej chvíli znetvorila. Bola veľmi škaredá a zlostná.

Ježiš povedal: **„Barlička, ukázal som ti, ako vyzerá duša, ktorá nemá lásky.“**

Dnes som bola aj v jednom nákupnom centre. Keď som vychádzala von, zbadala som, že oproti vchodu sedí na invalidnom vozíku núdzny človek a prosí o almužnu. Pristúpila som k nemu a milo sa mu prihovorila. Pozdvihol oči ku mne a povedal: „Som smädný.“ V tom som počula v srdci hlas: **„Keď som bol smädný, dali ste mi piť, keď som bol hladný, dali ste mi jesť.“** Vrátila som sa do obchodu a kúpila mu minerálku. Dala som mu aj jedlo a šťastná sa vracala domov.

Večer Pán Ježiš prehovoril: **„Barlička, urobila si mi radosť.“**

23. 8. 2017

Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, aké škody spôsobujú rodičia svojim deťom tým, že ich dávajú do krúžkov, kde sa praktizuje bojové umenie.

Ježiš povedal: **„Bojové umenie je pre dušu nebezpečné. Je to filozofia, je to vyznávanie iných božstiev. Nerozumní rodičia vystavujú cez tieto bojové praktiky svoje deti démonom. Z područia tých démonov je ťažko sa dostať.“**

26. 8. 2017

Ježiš sa k nám prihovoril: **„Valentín, Barlička, pripravujte sa na cestu do Fatimy. Bude to náročné, ale zvládnete to. Budem vás sprevádzať, aj moja Mamička. Budete šťastní, že ste tam boli.“**

28.8.2017

Pán Ježiš sa ukázal aj so svätým Augustínom. Augustín bol štíhli, tmavej pleti s kučeravými vlasmi. Prehovoril k manželovi: **„Ja som dlhé roky hľadal pravdu. Vy ju nemusíte hľadať, lebo sa ju môžete priamo dozvedieť.“**

30. 8. 2017

S Valentínom sme sa rozprávali, aké relikvie si môžeme z púte do Fatimy, Lúrd, Garabandalu a La Sallette priniesť.

Ježiš nás upozornil: „**Nech sa vaša púť nestane naháňaním sa po relikviách. Je to dobrá vec, ale nezabúdajte, idete predovšetkým ku mne.**“

31. 8. 2017

Vo sne som mala zvláštne videnie. Valentín prichádzal z práce domov. Keď vošiel do bytu, povedal mi, že na schodoch pri našich dverách sedí akési dievčatko. Otvorila som dvere a pozrela som sa. Sedelo tam asi 7-ročné dieťa, ktoré bolo mentálne postihnuté. Keď ma zbadalo, usmialo sa a prešťastne mi zamávalo oboma ručičkami. Cítila som k tomu dieťaťku veľkú lásku. Milo som sa na neho pozrela a smutne poznamenala: „To je týrané nechcené dievčatko, ktoré zomrelo.“ Na to mi manžel povedal: „Ale hore na schodoch sedí chlapček, ktorý ešte žije, čo tam robí?“ Povedala som mu, že aj ten chlapček je týraný a nechcený. Ako sme sa tak na deti pozerali, zrazu pribehla žena, ktorú poznám, ešte s jednou osobou, ktorá bola celá zahmlená, a chceli si k dievčaťku prisadnúť. Bola som prekvapená, že to dieťa ju nechcelo k sebe pustiť a zúfalo sa bránilo. Žena sa nazlostila a povedala, že keď nemôže sedieť pri našich dverách, vojde aj s tou zahmlenou osobou aspoň do nášho záchodu. Tam ale sedelo zahmlené dieťa a tiež ju nechcelo pustiť.

Ježiš mi to vysvetlil: „**Barlička, to dievčatko ktoré si videla vo svojom sne na vašich schodoch, bolo mŕtve týrané dieťa. Chlapček, ktorý tiež sedel na schodišti, je predstaviteľ žijúcich týraných a nechcených detí. Zahmlené dieťa predstavuje tisíce takýchto detí. Žena, ktorá si chcela prisadnúť k dievčaťku, predstavuje tých, ktorí vonkajším a príliš zbožným prejavom sú predstaviteľmi farizejov. Chodia ku mne prosiť o milosti pre seba, ale oni sami nevedia prejať lásku iným. Nemajú v sebe lásku. Sú neláskaví hlavne k tým ľuďom, ktorí sú na okraji spoločnosti, bezdomovcom, núdznym a hendikepovaným. Sú to obielené hroby. Zvonku krásne, zvnútra červivé. Zahmlená osoba, ktorá bola s touto ženou, je predstaviteľkou tisícom jej podobných. Dávajte si pozor na takýchto ľudí. Nedôverujte im.**“

1. 9. 2017

Dnes v noci ma navštívila duša z očistca a prosila o modlitby. Bola to mladá Indka.

4. 9. 2017

Už od rána som počula v srdci hlas: „**Chod' na spoved'**“. Prekvapilo ma to, lebo sme sa s Valentínom chystali ísť spolu v sobotu. Ale to volanie bolo čoraz silnejšie. Potom som počula: „**Dobre sa priprav a všetky hriechy si napiš na papier.**“ Aj som tak urobila. Keď som prišla do kostola, nebolo ani veľa ľudí, takže som sa hneď ocitla v spovednici, no len čo som začala vyznávať svoje hriechy, diabol začal zúriť. Po celý čas čo som bola vo vnútri, začal po nej škriabať a neprestal, až kým som nedostala rozhrešenie.

Ježiš povedal: „**Barlička, chcel som ti ukázať ako diabol zúri, keď sa ľudia dobre spovedajú, a akú ma zlosť.**“

5. 9. 2017

Počas modlenia za duše v očistci mi bola ukázaná zomrelá zdravotná sestra, ktorá mi pri pôrode môjho syna zachránila život.

Ježiš mi odkázal: „**Si jej dlžníčkou Barlička. Ona pomohla tebe, teraz pomôž ty jej. Veľmi to potrebuje.**“

6.9.2017

Vo sne som mala takéto videnie. Bola noc a ja som sa ocitla pred nejakým veľkým chrámom ku ktorému viedlo veľké širokanske schodište. Zrazu sa na schodoch objavili ohnivé jazyky.

Ježiš mi to vysvetlil: „**Bola to Fatima, tam dostanete ďalšie dary a milosti.**“

7. 9. 2017

V noci, vo sne sa zrazu predou mnou objavili sv. František a sv. Hyacintka. Stáli a pozerali sa na mňa. Keď som sa prebudila a znova zaspala, deti opäť predou mnou stáli, ale už pri nejakej zvláštnej stavbe. Často som sa prebúdzala

a znova zaspávala, obraz sa mi objavoval až do rána. Boli pri mne po celú noc. Ježiš povedal: „**Fatimské deti sa už na vás tešia. Tešia sa, že sa budú môcť s vami pohovárať.**“

8. 9. 2017

Pán Ježiš prehovoril: „**O Fatime vo Fatime.**“

Dnes mi volala dcérka Majka. Povedala mi, že Viktorka, naša vnučka, jej hovorila, že keď sa prebudila, v noci videla, ako Ježiško z obrazu Božieho milosrdenstva sa hýbal a zamával jej.

Ježiš povedal: „**To dievčatko ma veľmi miluje. Aj moju Mamičku. Úprimne nás miluje ako len málokto. Mám s ňou veľké plány, preto som sa jej ukázal a požehnal ju.**“

12. 9. 2017

Odchádzame na púť do Fatimy.

13. 9. 2017

La Salette

Valentín videl Pannu Máriu tak, ako ju väčšinou vidí, a nie v kroji. Matka Božia prehovorila: „**Preto som sa deťom zjavila v kroji, lebo to bolo pre túto dobu a situáciu nevyhnutné. Maxim a Melania boli prosté a jednoduché deti, preto boli aj ich výpovede rozporuplné. Zvlášť je problémová druhá verzia výpovede Melanie, ktorá nekorešponduje v plnej miere s tým, čo som jej povedala. Spoločenstvo Priateľov Eucharistie je spojené s víťazstvom môjho Nepoškvrneného Srdca. K tomu je potrebné pripraviť veriach, aby mali môjho Syna v srdci. Aby vedeli rozpoznávať dobré od zlého, lebo je veľká kríza Cirkvi a hlásajú sa v nej už aj bludy. Je už len na slobodnej vôli človeka, ktorú môj Syn nikomu neberie, ako sa rozhodne.**“

15.9.2017

Boli sme v nádhernom chráme pri čiernej madone v Montserate.

16. 9. 2017 – Fatima

S Valentínom sme sa prechádzali medzi starou a novou bazilikou a mnohé veci sa nám vôbec nepáčili. Priznám sa, z niektorých vecí sme boli doslova znechutení. Nepáčili sa nám maľby, ani kríž. Vošli sme znova do chrámu, aby sme navštívili nášho Pána a potešili ho.

Ježiš prehovoril: „**Nepáči sa vám to čo ? Nie je to voda na mlyn na vaše konzervatívne myslenie. Ale je to všetko len obal. Ja som stále ten istý, teraz aj pred 2000 rokmi. Ľudia si obal prispôsobujú podľa doby, v ktorej žijú. Nikdy sa na to nepozerajte. Sústreďte sa vždy iba na jadro, na mňa. Nechodíte za mnou, aby ste mali dobré pocity z atmosféry a zo vzhľadu, ale aby ste sa stretli so mnou. Je to ako s bonboniérkou. Krásny obal ešte neznamená dobrý obsah. Spomeňte si. Boli ste v krásnom prepychovom chráme a nenašli ste svätostánok. Stále vám hovorím, že nie všetko čo vyzerá dobre, je dobré, a nie všetko čo vyzerá zle, je zlé. Sústreďte sa vždy iba na mňa. Nedajte sa vyrušovať okolím, či je pekné podľa vášho vkusu, či je škaredé alebo moderné, na tom vôbec nezáleží. Valentín, Barlička, tu vo Fatime dostanete dary a milosti. Aké, to spoznáte. “**

17. 9. 2017

Boli sme sa pomodliť pri hrobách fatimských vizionárov. Deti boli veľmi šťastné. Valentín mi hovoril, že aj Lucia bola ako dieťa. Ďakovali nám, že sme si ich vybrali za patrónov, a že sme do Fatimy prišli. Sľúbili, že nám budú pomáhať.

19. 9. 2017

Navštívili sme Garabandal, a večer sme došli do Lúrd. Keď sme sa uložili na spánok, zbadala som svetlo, ako je pri svätostánku.

20. 9. 2017

Ježiš povedal: „**To svetlo zažal anjel. Takto vás privítal.**“

Pri svätostánku Panna Mária dodala: „**Dary a milosti nedostávajú zadarmo.**

Musíte ich zaplatiť utrpením.“

Panna Mária stojí stále pri každom svätostánku spolu s Pánom Ježišom.

21. 9. 2017

Ježiš povedal: „**Doma vás čakajú prekvapenia.**“

29. 9. 2017

V noci ma zasiahla neznáma bolesť. Rozboleli ma rebrá a to tak, že som cítila každé rebro, a pri tej bolesti som na chvíľu znehybnela.

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, ta bolesť, znamená malú spoluúčasť na mojom utrpení.**“

1. 10. 2017

V noci som pocítila neznámu bolesť bedrových kostí. Znova som sa nevedela pohnúť.

Pán Ježiš povedal: „**Na púť do Fatimy a Lúrd som vás poslal, aby ste priniesli obety a získali poznanie. Dostali ste tam veľké milosti a dary. Postupne ich spoznáte, ale teraz najväčšie milosti dávam v tomto chráme na Furči. Ten som si vybral pre svoje dielo. Tu nie je čo obdivovať. Tu nie sú žiadne umelecké diela. Tento chrám je medzi ostatnými chrámami a bazilikami ako chudobná jaskynka, v ktorej som sa narodil. Tu budem robiť zázraky, tu budem rozdávať milosti, z tohto môjho stĺpa bez ozdôb a bez všetkého.**“

4. 10. 2017

Vo sne som mala toto videnie: Počula som hlas ktorý zvolal: „**Titus Zeman**“ a zbadala som jeho tvár. Potom sa mi začali premietiť fotografie, na ktorých boli zachytené útržky z jeho života. Hlas znova zvolal: „**Titus Zeman**“ a jeho život na fotografiách sa mi premietal ďalej. Boli rôzne a bolo ich mnoho. Na

niektorých boli jeho rodičia, na iných bola celá jeho rodina, na niektorých bolo vyjavené, ako bol mučený. Potom som počula hlas: **„Mal rád 8 dievčatiek, a vždy keď ich navštívil, doniesol im cukríky.“**

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Na Slovensku, svätý sa k vám hlási. Bude vás podporovať a orodovať za vás. 8 dievčatiek, to je 8 rehoľných sestričiek, saleziánok, ktoré sa k nemu obracali, modlili a prosili ho o pomoc.“**

9. 10. 2017

Z pute do Fatimy sme priniesli vnúčatám rôzne malé sošky Panny Márie. Naša vnučka Viktorka, ktorá má iba 4 a pol roka, mi dnes povedala: „Babi, ja mám živé sošky Panny Márie. Medžugorská mi máva pláštikom, Lurdská otáča hlavou z boka na bok a La Salettská plače červené slzy. Babi, tie slzy sú naozaj červené!!!“

Ježiš nám povedal: **„Vaša vnučka Viktorka má pravé zjavenia. To, že vidí mávať plášťom Medžugorskú sošku Panny Márie, znamená, že má k mojej Mamičke do Medžugoria stále chodiť. Ona je dieťa mojej Mamičky. Takto ju privoláva k sebe, lebo tam sa zjavuje. Lurdská, tým že krúti hlavou naznačuje, že nemusí do Lúrd chodiť. To znamená nie, lebo tam sa už nezjavuje. Viktorka skutočne videla, ako soška La Salettskej Panny Márie plače krvavé slzy, pretože to čo prosila v La Salette sa vôbec nesplnilo, ale je to ešte horšie.“**

Dnes sme zažili ďalšie prekvapenie, tak ako nám sľúbil Pán Ježiš. Naša dcéra Majka je tehotná.

10. 10. 2017

Chcela som vedieť, aké dary a milosti sme dostali vo Fatime. Pán Ježiš mi odkázal: **„Barlička, chcela si vedieť, ako je to s darmi a milosťami, ktoré ste dostali vo Fatime. Poviem ti to. Valentín dostal dary a milosti, ktoré si nedostala ty, a ty si dostala dary a milosti, ktoré zase nedostal on. Takto sa**

vzájomne dopĺňate a vytvárate celok, aký z vás potrebujem mať. O aké dary a milosti ide, to postupne spoznáte.“

16. 10. 2017

Vždy keď sa v noci modlím, otočím sa na posteli k obrazu, na ktorom je tvár Ježiša Krista. Práve som v duchu odriekala ruženec, keď som sa zrazu ocitla vo zvláštnom stave. Nebol to ani spánok, ani bdenie. Nevieam to presne pomenovať. Na mieste kde visí obraz, už visel iný, oveľa väčší a v ňom majestátne sediaci Ježiš na tróne. Obraz bol v krásnom širokom zlatom zdobenom ráme, z ktorého vychádzala obrovská žiara. Pán Ježiš mal na tvári zlatú masku a z celého obrazu, predovšetkým z jeho tváre vychádzalo svetlo silnejšie ako slnko. Ta žiara sa šírila smerom ku mne a keď už bola blízko mňa, obopla ma cez hrudník a ramená a ja som v tej chvíli zažila prekrásny pocit blaženosti, ktorý neviem popísať. Bol to pre mňa doteraz nepoznaný pocit a ja som spoznala, že prišiel ku mne Boh. To sa ešte raz zopakovalo a obraz i žiara zmizli. Ten pocit bol taký úžasný, že som z hĺbky srdca začala volať: „Neodchádzaj, Ježišu, prosím ťa, vráť sa, ešte raz ťa chcem vidieť.“ V tej chvíli ma oslnilo v izbe také silné svetlo, aké som nečakala. Tvár Pána Ježiša, i keď mal masku na tvári, tak silno žiarila, že sa to nedá opísať. V tom momente, keď ma žiara znova obopla, som dostala poznanie, že ma objala Láska.

Ráno pri svätostánku Ježiš povedal: „**Barlička, objala ťa moja Láska, lebo ty si moja milovaná dcéra. Valentínovi sa ukazujem v ľudskej podobe, tebe som sa ukázal v Božej sláve. Preto som mal masku na tvári, lebo moju oslávenú tvár nemôže nikto vidieť na zemi, iba v nebi. Odovzdávaj túto lásku ďalej.**“

19. 10. 2017

Ježiš prehovoril: „**Trpezlivosť, trpezlivosť, trpezlivosť. Tomu ťa chcem Valentín naučiť. Navonok si trpezlivý, ale vo vnútri nie si. Chcem, aby aj**

tvoje vnútro bolo trpezlivé. Aby si mi úplne dôveroval, aby tvoje vnútro aj vonkajšok boli zjednotené.“

29. 10. 2017

Poobede sme boli na hrobch . Pomodlili sme sa aj pri kríži, kde ľudia zapalujú sviečky nenarodeným detičkám. Zrazu Valentín počul volanie nespočetného množstva detí. Kričali: „**Ďakujeme rodičia, čakáme vás v nebi.**“ Valentín sa spýtal: „Kolkí ste? Počujem taký veľký počet detí. Sú vás milióny?“ Deti zvolali: „**Nie, sú nás 2 miliardy.**“

30. 10. 2017

Valentín je veľmi smutný z toho, že niektorí ľudia zo Spoločenstva Priateľov Eucharistie, aj keď majú kúsok Ježišovho Srdca, sa správajú egoisticky. Pán Ježiš to vysvetlil: „**To preto sa tak správajú, lebo do Spoločenstva nevstúpili kvôli mne a kvôli tomu, že ma chcú nasledovať, ale kvôli sebe. Majú kamenné srdce. Ale živá voda, ktorá v nich vytryskla, sa rozliala po kameni, postupne ho eroduje a roztápa. Ale bude to trvať dlho.**“

3. 11. 2017

Dnes sa ukázal Pán Ježiš Valentínovi s trňovou korunou a až po chvíli ako Eucharistický. Valentín sa pýtal: „Prečo ťa vidím Ježišu s trňovou korunou?“ Ježiš povedal: „**Trpím pre to, čo sa deje vo svete.**“

4. 11. 2017

Chcela som vedieť, ako žijú detičky v nebi. Ježiš mi to vysvetlil: „**Detičky sa správajú ako detičky, s tým rozdielom, že sa všetky majú radi, nerobia si zlé, nebijú sa, hrajú sa a šantia ako detičky.**“

5. 11. 2017

Dnes mi volala dcérka Majka a vyrozprávala mi, aký mala sen a čo v ňom videla: Na oblohe letel v jednej línii väčší počet diablov, ktorí mali na

chvostoch kopie, ako žihadlá. Vtom videla číslo 24. Všetci leteli jedným smerom, a to zo severu na juh. Zrazu začal obrovskou rýchlosťou padať na zem mesiac a tesne nad ňou sa zastavil. Potom veľkou rýchlosťou podskakujúc tiež letel zo severu na juh a nakoniec sa vrátil na pôvodné miesto na oblohe, kde sa na chvíľu zmenil na Eucharistiu. Diabli znova leteli a priblížili sa až celkom k dcére, pričom sa jej výsmešne pozreli do tváre a pokračovali v smere zo severu na juh.

6. 11. 2017

Pán Ježiš jej sen vysvetlil takto: „**Diabli idú zo severu na juh, lebo na severe už zničili katolícku Cirkev a Eucharistiu. Číslo 24 znamená, že diabli pracujú bez prestávky 24 hodín denne. O vašej dcérke Majke vedia, že je vašou pokračovateľkou, že je Valentín, tvoja nasledovníčka, ktorá bude dostávať poznanie. Majú z nej zábavu, že taká slabá žena ide proti nim bojovať. Mesiac je Boží zásah, kde Boh chcel ukázať svoju silu, ako ich zničí skrze Eucharistiu. Vybral si na to navonok slabých, ale nebojte sa. Boh stojí za vami.**“

12. 11. 2017

Vo sne som mala takéto videnie. Videla som, ako bezvládne telo mladého kňaza oblečeného v hnedom rúchu vláčia kone po kamenistej a hrboľatej ceste, a muž v čiernom sa na to bezcitne prizerá. Potom som videla iného mladého kňaza v bielom rúchu, ako nesie umučený a únavou zničený na svojich pleciach akési ťažké bremeno, ale nebolo mi ukázané aké, lebo to bremeno bolo čierne. Čierny bol aj muž, ktorý po ňom pokrikoval a strkal ho dopredu. Bolo to strašné.

13. 11. 2017

Ježiš mi to vysvetlil: „**Videla si mučenie kňazov na blízkom východe. To sa deje ešte v dnešnej dobe.**“

14. 11. 2017

Keď som sa cez deň modlila, zrazu sa na chvíľu predou mnou zjavil Slavko Barbarič. Ježiš povedal: **„Bol sa poďakovať za kvety, ktoré mu nosíte na hrob. Je rád, že chodíte do Medžugoria, a že ste si to miesto plné milosti tak obľúbili. Bude vám pomáhať.“**

19. 11. 2017

Dnes mi bol na svätej omši ukázaný hriech, veľký hriech dvoch mladých mužov, a podpora a tolerovanie ich matiek. Keď som sa spýtala, čo bude s týmito matkami, Pán Ježiš mi po Valentínovi odkázal: **„Ich matky budú za to zodpovedať a sú spoluúčastné na tomto hriechu, ako by ho samé páchali.“**

Vždy, keď príde za mnou nejaká duša z očistca prosíť o pomoc, hneď sa za ňu modlím. Vsuniem jej meno do ruženca k Svätým ranám, ktorý sa modlím za duše v očistci, ktoré ma prosia o modlitby, a za niektoré duše podľa vnuknutia urobím ružencovú novénu, vyspovedám sa, pomodlím dobrovoľnú pokutu k Svätým ranám a prosím Pána Ježiša o ich vyslobodenie z miesta múk. Takto som urobila aj teraz, keď prišla za mnou duša, ktorá, ako povedala, veľmi mladá spadla z rebríka a zomrela. Pred Pána predstúpila nepripravená, a tak je v očistci už skoro 130 rokov.

Ježiš prehovoril: **„Je krásne, Barlička, ako sa obetuješ za dušu, na ktorú si už nikto nespomenie.“**

Máme nového diakona. Pán Ježiš ho vysoko vyzdvihol. Povedal: **„Raz z neho bude veľmi dobrý kňaz. Je veľmi zbožný a má veľmi dobré a poučné kázne.“**

Už dlhší čas ma bolí chrbát. Mám pocit, akoby som mala doň niečím pichnuté. Niekedy sú bolesti silnejšie, niekedy slabšie a niekedy ma od bolesti bolí až srdce. Pýtala som sa, čo je to Ježišu? Ježiš mi odkázal: **„Je to moja skrytá rana. Barlička, znášaj a prijímaj ju s láskou.“**

25. 11. 2017

Keď som sa modlila, zrazu predou mnou stálo malé roztomilé dievčatko. Malo voľné šatôčky, rozpustené dlhé vlásky a na hlave venček zo živých kvetov. Mohlo mať tak 3 – 4 rôčky. Milo sa na mňa pozrelo a obraz zmizol.

Ježiš povedal: „**Bola to sväta Katarína Alexandrijská. Prihlásila sa ti ako patrónka a ukázala sa ti ako malé dieťa preto, lebo zachraňuješ duše tých najslabších, nechcených, najzraniteľnejších a odvrhnutých.**“

Keďže koncom novembra odchádzame na pozvanie jedného kňaza, ktorý nám pripravil stretnutie s mládežou, Pán Ježiš nám prikázal, aby sme priniesli na svätú omšu ruženec, ktorý máme odovzdať tomuto kňazovi, že ho chce zvláštne požehnať. Povedal, že to má byť ten ruženec, ktorý sme kúpili v Garabandale, s relikviou bozku Panny Márie.

26. 11. 2017

Dnes bol Pán Ježiš oblečený ako kráľ. Tunika bola biela, na nej mal pelerínu svetlomodrej farby, olemovanú zlatom a zopnutú zlatou sponou. Na hlave mal zlatú korunu, vysokú asi 10 cm. Takto mi Ježiša opísal Valentín. Ruženec, ktorý sme mali doniesť, sme položili pred seba na lavicu. Ježiš sa sklonil a pobozkal ho so slovami: „**Pripájam svoj bozk k bozku mojej Mamičky pre môjho milovaného syna a žehnám jeho darcov i tých, čo sa budú na ňom modliť.**“

6. 12. 2017

Vo sne som mala takéto videnie: Išla som na sväté prijímanie. Predou mnou kráčala žena, ktorá vyzerala veľmi zbožne. Keď jej diakon chcel podať hostiu, spadla mu na zem, takže musel jej dať druhú. Keď odstúpila, diakon mi prstom ukázal na hostiu. Pozrela som sa na dlažbu a zostala som zhrozená. Na hostii bola čierna diera.

Ježiš povedal: „**Barlička, ukázal som ti ako hriech zraňuje moje Telo a čo mi spôsobuje nehodné prijímanie.**“

10. 12. 2017

Ráno som si uvedomila, že rana na chrbte ma nebolí, a aj v mieste kde ma doteraz najviac bolela, už necítim nič. Vôbec nič. Veľmi som sa vyľakala a začala som plakať, že som o ňu prišla. Cítila som veľkú duševnú bolesť, ktorá bola väčšia, ako samotná bolesť rany. Plakala som, že som asi zranila Pána Ježiša a že si ju nezaslúžim. Prosila som ho, aby mi odpustil a vrátil mi ju späť, že chcem s lásky k nemu trpieť.

Ježiš mo odkázal: **„Ničím si ma nezranila. O ranu si neprišla. Máš ju na chrbte. Je to rana po bodnutí. To zlý ti nahovoril, že som ti ju vzal. To, že si necítila bolesť, som rozhodol ja. Ja rozhodujem kedy ťa bude bolieť a ako ťa bude bolieť. Niekedy ju nebudeš cítiť vôbec. Zapamätaj si Barlička, všetky pochybnosti sú od zlého.“**

13. 12. 2017

Počas modlenia som odrazu videla veľké starobylé mesto a potom obraz zmizol. Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, čo je to za mesto a prečo som ho videla. Ježiš povedal: **„Barlička, keď to mesto uvidíš, spoznáš ho. Dostaneš tam veľa milostí.“**

15. 12. 2017

Ranu na chrbte znova cítim. Veľmi som túžila vedieť, aká je to rana a čím bola spôsobená.

16. 12. 2017

Ježiš povedal: **„Rana je po biči, na ktorom boli kovové hroty. Si zasiahnutá jedným takýmto hrotom.“**

17. 12. 2017

Prebudila som sa z hrozného sna. Bol takýto: Išla som na jednu návštevu. Ako som tak prechádzala cez nejaké ulice, stretla som ľudí, ktorí kráčali na nejakú púť. Pridala som sa k nim, a keď som došla na miesto, kde mala byť

veľká slávnosť, postavila som sa do radu na svätú spoveď. Zrazu prišli dve protestantské kňazky a tvrdili, že kňazi im prikázali, aby spovedali namiesto nich. Veľmi som sa tomu začudovala a hneď som aj ľuď upozornila, že tu nie je nič v poriadku. Jedna z nich ma počula a začala ľuďom vysvetľovať, že všetko je tak ako má byť, aby pokojne pristupovali k sviatosti zmierenia. A ľudia sa aj spovedali. Aj ja som išla, ale celý čas som mala z toho zlý pocit a cítila som veľký nepokoj. Cítila som, ba dokonca som si to začala silno uvedomovať, že tie kňazky klamú. Keď som tak kľáčala, povedala som Ježišovi. „Pane, ja sa spovedám tebe a nie tej protestantskej kňazke. Odpusť mi, že som pri nej, ale žiaden kňaz tu skutočne nie je.“ V tom som zbadala, ako jeden prichádza a za ním idú ľudia. Vstala som a utekala do radu, ktorý sa už vytváral. Volala som aj na tých, čo stáli v rade ku protestantkám, ale vôbec ma nepočúvali. Rad bol pomerne dlhý, keď som prebehla k nemu, preto som poprosila veriacich, či by ma nepustili dopredu, lebo cestujem na jednu dôležitú návštevu a o chvíľu mi ide vlak. Niektorí si ma vôbec nevšimli, poniektorí boli na mňa zlostní, takže som sa postavila na koniec. Po celý čas som rozmýšľala, aké mám hriechy a že musím ich za každú cenu vyznať. Keď už boli predo mnou len dvaja, poprosila som ich znova, ale oni ma ignorovali. Zrazu kňaz vstal a odišiel. Ich ešte vyspovedal, ale mňa nie. Smutne som pozerala kam ide a rozbehla sa za ním. Vošla som do nejakej veľkej jedálne, kde ľudia už obedovali. Aj kňaz už práve jedol. Rozbehla som sa k nemu a prosila ho o sviatosť zmierenia. Všetci sa na mňa pohoršene dívali, aká som drzá, že vyrušujem duchovného pri jedle, ale mne to nevadilo. Kňaz sa na mňa usmial a vyhovel mi. Bola som šťastná, že som znova v stave milosti.

Po svätej spovedi som pokračovala v ceste na návštevu. Vystúpila som v jednej dedine, ktorú poznám, a ako som tak prechádzala cez chodník, stretla som tri ženy, ktoré mi začali rozprávať, čo sa tam udialo. Že jedna pani, ktorú poznám, si zmenila priezvisko, lebo nechcela mať meno po rodičoch, a že jeden chlapec, ktorého tiež poznám, má detské telo a hlavu dospelého. Potom mi boli ukázané dve mne známe mladé ženy, s ktorými

som sa pustila do reči. Jedna ma vôbec nepočúvala a tá druhá si počas nášho rozhovoru v kuse obnažovala telo. Keď som ju upozornila, aby s tým prestala, začala sa smiať, že čo mi to vadí, keď jej to nevadí. Znechutená som od nich odišla a pokračovala v ceste. Naraz som sa ocitla v dome, kde som bola pozvaná. Bolo tam veľa ľudí. Žena, ktorú tiež poznám, a ktorá ma už čakala, keď ma zbadala, v tej chvíli sa zmenila na zlostnú a začala po mne kričať. Prítomným začala o mne hovoriť samé nepravdy, takže nakoniec všetci mali na mňa veľkú zlosť. Veľmi ma to všetko zraňovalo a preto som chcela z tohto miesta čím skôr odísť, ale nevedela som ako, keďže už bola noc. Prosila som tú ženu, či by mi nepomohla, že chcem odísť, že sa necítim dobre, že chcem ísť domov. Ona na to, že mi dá auto a nech si idem. Dala mi ho, ale pokazené, totálne nepoužiteľné, a tak som vyšla z domu von a prosila ľudí čo tam stáli, či by mi nepozreli na internete odchody vlakov, alebo autobusov, no nepomohli mi. Potom som videla širokú diaľnicu. Vo chvíli, keď som bola tak uprostred noci opustená, zrazu sa predom mnou začal vynárať celý huf diablov. Každý bol odporne iný a každý letel s veľkým smiechom rovno na mňa. Všetci sa mi vysmievali rovno do tváre. V tej hrôze som otvorila oči a zistila som, že nevidím, že som stratila ostrosť, že pozerám akoby cez nejakú hmlu. Zobudila som aj Valentína a povedala mu, čo sa mi stalo, že nevidím. Ostrosť sa mi vrátila až na svätej omši.

Pán Ježiš vysvetlil môj sen takto: **„Barlička, cez tváre tvojich známych ti ukázali diabli, akú majú moc, a ako pôsobia na ľudí vo svete. Kňazky predstavujú sekty, ktoré odvádzajú ľudí od učenia pravej Cirkvi a zľahčujú hriechy. Ľudia, ktorí ostali stáť v rade k týmto kňazkám, to sú tí, čo do siekt vstupujú. Žena, ktorá si zmenila priezvisko, predstavuje tých, čo nemajú úctu k svojim rodičom a predkom a ktorí sa hanbia za svoje korene. Dieťa s hlavou dospelého zase predstavuje tie deti, ktoré páchajú hriechy dospelých. Pijú, fajčia, pozerajú porno, dopúšťajú sa smilstva, berú drogy, celé dni sedia na facebooku... chcú byť ako dospelí. Tie dve ženy, s ktorými si rozprávala, predstavujú všetky neposlušné a nemravné dievčatá a ženy, ktoré sa starajú len o svoje tela a krásu. Neslušne a nemravne sa obliekajú,**

odhaľujú telá a zvädzajú mužov. Tá, čo sa obnažovala, predstavovala tie dievčatá, ktoré sa dopúšťajú hriechov smilstva a vôbec im to nevaďí. Ľudia, ktorí ti nechceli pomôcť, to sú ľudia z katolíckej Cirkvi, bez lásky, bez súcitu, bezohľadní, bez ochoty pomôcť. To pokazené auto predstavuje dary, ktoré ľudia darujú s neláskavým srdcom. Sú to väčšinou pre nich nepotrebné veci, ktorých sa zbavujú. Žena, ktorá keď si ju navštívila, hovorila o tebe samé nepravdy, to sú tie hriechy ohovárania a osočovania, na ktoré zlí duchovia ľudí navádzajú. Tá diaľnica, ktorú si videla, to je tá krásna široká cesta, po ktorej keď ju človek vidí, má chuť sa rozbehnúť. To je tá diaľnica, na ktorú lákajú zlí duchovia.

Barlička, prišla si na chvíľu o zrak. To ti chceli diabli ukázať, akú majú moc, že vedia poškodiť aj zdravie človeka. Nakoniec sa ti všetci ukázali a vysmiali, lebo sa im darí a ty si pre nich len také nič.“

Dnes má byť v Piešťanoch pochod čertov tzv. šou krampusov.

18. 12. 2017

Keď som sa pýtala Pána Ježiša na Piešťany, odpovedal: „**Mesto namiesto mňa oslávilo satana a jeho prívržencov a dalo mu moc. Uvidia, čo urobili! Všetci, čo sa zúčastnili na oslave satana, všetci mu dali moc nad sebou.**“

Potom ešte dodal: „**Prečo ľudia padajú do hriechov? Každý človek má v sebe Ezaua. Nikto nebol a nie je od neho oslobodený. Preto nikdy nehovorte, ja to dokážem, ja to zvládnem, ale hovorte: Pane Bože, daj mi silu, aby som to s tvojou pomocou dokázal a zvládol, lebo bez Božej milosti a bez Božej pomoci, človek nedokáže nič!**“

19. 12. 2017

Počas spánku som sa zrazu ocitla v akejsi dedinke v horách. Bola to zvláštna dedinka. Bývala som v malej chudobnej chalúpke, v ktorej bola len jedna miestnosť s pieckou a záchod. Mala malé okienko, cez ktoré som sa dívala vonku. V tej chalúpke som bývala aj s asi štvorročným dievčatkom a ešte

menším chlapčekom. Varila som im, starala sa o nich, chlapčeka som učila prvé slová a mali sme sa veľmi radi. Raz mi dievčatko povedalo: „a budeme mať tu pekne?“ Pohládila som ju po líčku a povedala som jej: „Samozrejme, miláčik, že budeme mať pekne. Nakreslíme si tu samé pekné obrázky a hneď nám bude veselšie.“ A začala som kresliť po stenách samé domčeky, stromčeky, aj slniečko a kvetinky, všetko v samých pastelových farbách. Dievčatko sa vytešovalo a pozorne ma sledovalo, ako maľujem. Potom som vyšla von a pozerala, ako by som okrášlila záhradku, ktorú sme mali pri domčeku. Bola v dosť úbohom stave. Povedala som si, posadím tu samé krásne kvietky, aby sa detičky mali kde hrať a boli šťastné. Ako som tak premýšľala, pozrela som sa na zem a zbadala akýsi stočený pás. Vystrela som ho a od radosti som sa išla zblázniť. Bol dlhý asi 4 metre a vysoký asi jeden meter. Na ňom boli nakreslené domčeky, stromčeky a iné roztomilé vyobrazenia a čo je najpodstatnejšie, ten baner bol ako nový. Potešila som sa, mám pre deti krásne prekvapenie, to budú mať radosť. Nájdem mu pekné miesto v chalúpke, nech sa deti radujú, nech sú šťastné. Ako som tak pozerala na tú maľbu a premýšľala o nej, pribehla ku mne skupinka rozosmiatech mladých dievčat. Jedna z nich mi povedala: „aj ty tu bývaš? Aj my tu bývame, budeme tvoje priateľky. Aj keď je tu taká chudoba, sme tu veľmi šťastné. Bude nám spolu veselo. Aj ty budeš šťastná.“

Ježiš mi vysvetlil môj sen: „**Barlička, chalúpka, v ktorej si bola, to je tvoje srdce. Tie dve deti predstavujú všetky detičky, ktoré máš tak rada, a ktorým sa tak venuješ. Baner, to je tá tvoja láska, ktorú k nim prechovávaš. Skupinka mladých dievčat, to sú panny, ktoré predstavujú krvný obeh tvojho srdca. On vyživujú tvoje srdce a dáva mu veľkú silu.**“

21. 12. 2017

V mladosti som pracovala na onkológii ako rádiologická laborantka. Moja nadriadená mi veľmi ubližovala a neustále ma ponižovala. Dnes prišla jej duša v sne za mnou. Bola som v akejsi miestnosti, keď zrazu vošla cez dvere a prosila ma o jedlo. Mala som z nej úprimnú radosť. Hneď som ju usadila za

stôl a pripravila jej plný tanier jedla, ktoré som ale potrebovala ohriať. Vložila som ho do mikrovlnnej rúry a zrazu sa začalo scvrkávať. Šéfka medzitým odišla a keď sa vrátila, na tanieri už bolo všetko studené, takže jedlo bolo potrebné znovu prihriať. Aj som to urobila, no scvrklo sa znovu, až nakoniec z neho nezostalo skoro nič. Zúfalo začala kričať: „už ho toľko nezohrievajte, lebo mi nič nezostane.“

Ježiš povedal: **„Barlička, tvoja bývala šéfka ťa prišla prosiť o modlitby a o odpustenie. Odpusť jej, ale nemodli sa, lebo tie modlitby vyjdú nazmar, tak ako to jedlo. Svoje tresty si musí odpykať bez pomoci sama.“**

22. 12. 2017

Ježiš dnes prehovoril:

**„Kto ma hľadá, ten ma nájde,
Kto ma čaká, ten sa dočká,
Kto sa raduje, toho šťastím obdarujem,
Kto je smutný, toho poteším,
Kto miluje, ten sa ku mne približuje,
Kto mi dôveruje, toho nesklamem.“**

23. 12. 2017

Mala som taký sen: Videla som manželský pár, ktorý poznám, a ešte žijú. Stretla som sa s nimi na úzkych točitých schodoch. Ja som vystupovala s Valentínom hore, a oni kráčali dole. Muž sa mi prihovril, ale žena nie. Ignorovala ma. Postrehla som, že mala na hlave zvláštne sivé vlasy, ako helmu. Muž povedal, že žena má rakovinu a že majú samé problémy. Rozlúčili sme sa, a každý z nás pokračoval po schodišti svojím smerom.

Ježiš povedal: **„Rakovina tej ženy, to je zobrazený stav jej duše. Vlasy ako helma, to je jej pýcha a neschopnosť odpustiť. Vy idete smerom hore, k nebeskému kráľovstvu a oni dole.“** Valentín sa spýtal: „Ježišu, chceme im pomôcť. Dá sa im pomôcť?“ Ježiš povedal: **„Nie.“**

Dnes ma navštívili mníšky z očístca, ktorým mám pomôcť.

Rok 2018

2. 1. 2018

Pán Ježiš nám a všetkým členom Spoločenstva Priateľov Eucharistie udelil požehnanie, ktoré nás bude sprevádzať po celý rok. Panna Mária povedala, že nám bude pomáhať aj všetkým členom Spoločenstva.

4. 1. 2018

Dnes mi moja vnučka Viktorka hovorila: „Babi, soška Panny Márie Lurdskej sa už so mnou aj rozpráva a povedala mi aj tri tajomstvá, ktoré nesmiem nikomu prezradiť, iba tebe a dedkovi.“ Všetky tri boli rovnaké, len mi ich vždy ináč povedala. Keď ich vyslovila, v tom okamihu som vo svojom srdci pocítila radosť ale aj bolesť. Večer sa pri svätostánku Valentín spýtal Panny Márie, či je pravda, čo nám hovorila naša vnučka. Matka Božia sa usmiala a prikývla, že áno.

Ježiš povedal: **„Všetko, čo vám Viktorka hovorí, je pravda. Ona je dieťa mojej Mamičky. Spomeň si, ako ti ju doniesla vo svojom náručí, ešte pred jej počatím. Viktorka je súčasťou môjho diela.“**

5. 1. 2018

Zobudila som sa na neznesiteľné bolesti hlavy, k tomu sa pridružili problémy s trávením, bolesti kĺbov a rana na chrbte. Trvalo to až do večera. Utrpenie

bolo veľké, takže som nebola schopná zúčastniť sa svätej omše ani ráno, ani večer.

6. 1. 2018

Pán Ježiš mi odkázal: „**Barlička, svoje utrpenia obetuj vždy za obrátenie konkrétneho hriešnika, alebo za uzdravenie konkrétneho človeka. Teraz si prajem, aby si všetky svoje utrpenia tohto roka obetovala za obrátenie muža z vášho blízkeho okolia (povedal meno) a za uzdravenie jeho syna. Za jeho obrátenie obetuj aj všetky sväté omše, ktorých sa v tomto roku zúčastníš.**“

7. 1. 2018

Ježiš prehovoril: „**Valentín, Barlička, život tu na zemi je len taká krátka epizóda. Dôležitý je život večný. Cesta ktorou idete, je cesta kríža. Vaše srdca prebodne meč bolesti, tak ako prebodol Srdce mojej Mamičky. Ale ja vám dám silu a milosť všetko to prekonať. Ja vám dám silu všetko to zvládnuť. Ja vás nikdy neopustím!**“

Už dlhší čas mi Viktorka rozpráva, že chce bračeka, ktorý sa bude volať Ignác. To isté hovorí aj svojim rodičom. Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, čo to znamená, veď to dieťa nehovorí o ničom, len o tom, ako sa bude starať o svojho súrodenca Ignáca a o inom mene nechce ani počuť.

Ježiš povedal: „**Pre moje dielo potrebujem takých, ako bol v stredoveku Ignác z Loyoly. Viktorka si nevymýšľa. Je vedená Duchom Svätým. Majkin synček potrebuje patróna ako je sv.Ignác.**“

8. 1. 2018

S Pánom Ježišom prišiel aj bl. Titus Zeman. Povedal: „**Som šťastný, že také dielo vyjde zo Slovenska a že môžem byť toho účastný, lebo ste si ma vyvolili za patróna. Som hrdý, že som Slovák. Budem vás stále všade sprevádzať.**“

9. 1. 2018

Často stretávam svoju bývalú kolegyňu, ktorá vždy keď ma vidí, správa sa, akoby ma nepoznala. Trápi ma to, lebo som jej nijako neublížila, skôr naopak, chcela som ju uchrániť od spáchania ťažkého hriechu. Dozvedela som sa o nej, že jej tragicky zahynul vyše 20-ročný syn, čo ju veľmi bolestne zasiahlo. Bol šikovný a študoval na vysokej škole. Utopil sa.

Ježiš povedal: „**Nerada ťa vidí, Barlička, ty si hlas jej svedomia. Vždy keď ťa vidí, vynorí sa jej pred očami ťažký hriech, ktorého sa dopustila vo svojej mladosti. Zabila svoje ešte nenarodené dieťa, i keď si ju prosila, aby to nerobila. Bojovala si o toto dieťa ako levica, ale ona ťa nepočúvla. Spomeň si, ako o to dieťa bojoval aj jeho nastavajúci otec, ale ona myslela iba na seba. Ja som jej daroval dieťa a ona mi ho vrátila. Dal som jej aj ďalšie, ale keďže žiaden takýto hriech nezostane nepotrešaný, ja som jej dieťa dal, ja som jej dieťa vzal.**“

10. 1. 2018

Moje utrpenie je stále väčšie a väčšie.

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, keď máš obetovať utrpenie, musíš aj trpieť.**“

16. 1. 2018

Dnes sme prišli do kostola s našou vnučkou Viktorkou.

Panna Mária prehovorila: „**Toto je moje milované dieťatko. Tešte sa z neho. Aj druhé dieťa, ktoré očakáva vaša dcéra Majka, je moje dieťa.**“

17. 1. 2018

V sne som zrazu uvidela človeka so znetvorenou tvárou. Mal hrozný pohľad a znetvorené ústa veľké na pol tváre. Ústa boli otvorené, takže som videla, že sú zvnútra čierne. Pery boli napuchnuté, a to až tak, že dominovali na celom výzore. Ten človek bol odpudzujúci a pohľad na neho znepokojujúci. Celé to bolo strašné.

Ježiš povedal: „**Nebol to človek, ale duša hriešneho človeka. Duša tak skutočne vyzerá.**“

18. 1. 2018

Dnes mi Viktorka hovorila: „Babi, teraz sa so mnou rozpráva soška Panny Márie Medžugorskej a povedala mi krásne veci. Rozprávala mi, ako krásne je v nebeskom kráľovstve, a že ma tam vezme , keď budem mať sedem rokov, na moje narodeniny a že mi to všetko ukáže. Povedala mi, že svoj sviatok neoslávim tu na zemi, ale v nebi, kde ma budú čakať všetky detičky, ktoré už tam sú.“ Spýtala som sa jej: „Viktorka a ako sa tam dostaneš? Povedala ti to Panna Mária?“ Hneď mi začala vysvetľovať, že má pozvať okrem nás, všetkých svojich bratrančkov a sesterničky so svojimi rodičmi, aby nás vzala so sebou do koča, ktorý pre ňu príde, aby nám všetkým ukázala vesmír a aby sme sa s ňou všetci tešili . Ďalej pokračovala: „Panna Mária mi hovorila, že moje teličko sa zodvihne a bude stáť na obláčiku, ktorý budú držať anjeličky a že to všetci uvidíte. Že nebude hrobček, ani truhlička, i teličko zostane. Potom príde na našu záhradu koč, ktorý budú ťahať koníčky. Koč bude zo živých ruží a celý bude voňať, a len čo doň nastúpim, začnú sa meniť moje šaty a aj ja sa budem meniť. Sukňu budem mať dlhú a celá bude ako zo živých ružičiek, ktoré budú žiariť farbami a vršok bude farebný, zdobený zlatom. Panna Mária povedala, že aj moje oči sa zmenia. Budú ešte krajšie a vlasy mi narastú až po kolena a budú celé žiariť. A aj ja budem celá žiariť a ružičky budem mať aj vo vlasoch, na jednom pleci, na jednom oku, náušničky budem mať z ružičiek, a aj na nohách ich budem mať. Aj svätožiaru budem mať z ružičiek a všetky budú živé a nikdy nezvädnú.“

Spýtala som sa jej: „A čo ti Panna Mária rozprávala o nebeskom kráľovstve?“ Viktorke sa radostne rozžiarili oči a pokračovala: „Hovorila mi, že nebeské kráľovstvo je obrovské a krásne. Že sa tam všetko trbliece, aj vodička, a že dušičky tam žiaria. Že tam nie sú hriechy, ani choroby, ani únava. Že deti sa tam hrajú so živými hračkami. Že sú tam koníčky, motýličky, vtáčiky aj včeličky, a že ma ku jednému úliku privedie. Že je tam teplučko a všetko je krásne

farebné. Potom mi povedala, že chodníky a cestičky sú z krásnej nevädnucej trávy, a že sú tam aj lúky, na ktorých rastú kvety, ktoré nikdy nezvädnú, a že keď si odtrhnem kvietok, presne na tom mieste narastie hneď nový kvet, presne taký istý. Že sú tam stromy, na ktorých rastú kvety, ktoré tiež nikdy nezvädnú. Ani moja suknička mi nikdy neprestane žiariť. Panna Mária mi povedala, že v nebeskom kráľovstve je aj jedna lúka, na ktorej rastú všetky druhy nebeských kvetov, jeden na druhom, tak že z nich je kytica, ktorú keď si odtrhnem, môžem si previazať trblietavou trávou, ktorá tam tiež rastie.“

Zrazu Viktorka radostne zvolala: „A vieš čo babi, ja tú kyticu dám Panne Márii, lebo ju veľmi ľúbim. Babi, Panna Mária mi povedala, že aj ty keď prídeš do nebeského kráľovstva, budeš mať sukňu zo živých ruží, aj svätožiaru, a tiež budeš mať žiarivé vlasy po kolená, zdobené kvetmi, a že dedko bude mať krásnu tuniku a svätožiaru zo štyroch pávich pier. Aj pávy sú v nebi. Panna Mária mi hovorila, že vie, že mám rada zmrzlinu, a že keď prídem do nebeského kráľovstva, hneď jednu dostanem, ale že nebude mať chuť ako na zemi, ale bude mi chutiť ako nektárik. Povedala mi, že v strede jazýčka mám takú čiaročku. Jednu polovicu od tejto čiaročky budem mať bielu a druhú ružovú, a že na zúbkoch budem mať odtlačky ružičiek, že vždy keď obliznem zmrzlinku, všade kde sa dotknem jazýčkom, zostane odtlačok ružičky. Babi, ja sa tak teším.“

Ježiš povedal: „Viktorka je milované dieťa mojej Mamičky. Ona prinesie svetlo pre deti a mladých ľudí a ukáže im na sebe vzor, že sa oplatí žiť pre nebeské kráľovstvo, a nielen pre tento svet. To, že vám ukáže vesmír znamená, že vám povie, čo videla. Tak ako vraví, bude vzatá do neba, po ktorom ju bude sprevádzať moja Mamička.“

Podotýkam, že Viktorka nemá ešte ani 5 rokov.

19. 1. 2018

Viktorka má vo svojej izbičke pri soškách Panny Márie vždy živé kvety. Najradšej jej dáva orchidey. Živé jej nosí, aj keď sme v Medžugorí.

Dnes mi hovorila: „Babi, Panna Mária mi povedala, že ma má veľmi rada a že moja dušička je krásna. Aj Ježiško z obrazu mi to povedal. A povedal mi, aj že mám jeho trníky, že som ich dostala pri počatí a že som nimi posiatá, ale že ich nemám na tele, ale na dušičke.“ Pozrela sa na mňa a začala mi ukazovať: „tu ich mám, tu, tu, tu... ale nebolia ma, babi, lebo nie sú na tele, ale na mojej dušičke.“ Ešte totiž nechápe, čo to znamená.

22. 1. 2018

Viktorka mi s radosťou oznámila, že lieta.: „Babi, ja lietam, bola som pod stropom.“ Spýtala som sa jej: „A nebála si sa?“ Odpovedala: „Nebála som sa, lebo pri mne bola Panna Mária. Vznášala sa pri mne.“

23. 1. 2018

Viktorka mi porozprávala ďalšie veci, ktoré jej hovorila Panna Mária. Dnes bola u nás aj v noci. Povedala mi: „Babi, tá socha Panny Márie s Ježiškom, čo si si priniesla z Medžugoria, prišla ku mne a už bola veľká ako dospelý človek a rozprávala mi zase o nebeskom kráľovstve. Povedala mi, že v nebi sú dva kostolíky. Jeden je ružový s bielou vežou a druhý modrý s červenou vežou. V ružovom sa premieta život Panny Márie od jej narodenia až po jej smrť a v modrom život Ježiška. Hovorila mi, že keď prídem do nebeského kráľovstva, že mi ich ukáže.“ Potom sa ma spýtala: „Babi, čo je to posledná chvíľa?“ „Prečo?“ Opýtala som sa. Odpovedala: „Lebo Panna Mária mi povedala, že v poslednej chvíli dostanem krásne telo, oveľa krajšie ako to pozemské.“ Vysvetlila som jej: „Viktorka, posledná chvíľa je chvíľa, kedy už navždy odídeš do nebeského kráľovstva.“ Moja odpoveď sa jej viditeľne páčila.

Ježiš povedal: „**To, že v poslednej chvíli dostane krásne telo, vám vysvetlím. Jej duša sa bude zjavovať s telom, aké dostane po vzkriesení.**“

24. 1. 2018

Viktorka mi začala rozprávať, čo zažila v noci vo svojej izbičke. Hovorila: „Babi, v noci sa ku mne od dverí približoval Ježiško pribitý na kríži. Na hlave mal trňovú korunu a na rukách a na nohách klince. Krvička mu tiekla po celom tele. Klince boli veľké, okolo rúk mal omotané povrazy (ukázala pod lakťami) a okolo kolien bola omotaná hrubá reťaz. Kolená mal boľavé a po celý čas plakal krvavé slzy. Ježiško na kríži prišiel až k mojej posteli a povedal mi, že takto trpel kvôli hriechom ľudí. Kríž bol veľmi veľký, aj Ježiško bol veľký. Pri kríži stála Panna Mária a veľmi plakala. Bola celá v čiernom. Srdiečko mala prebodnuté 8 mečmi. Ja som sa jej babi spýtala, prečo má 8 mečikov a nie sedem, a ona mi povedala, že to je 8 veľkých rán Pána Ježiša, 2x kolená, 2x prebodnuté ruky, 2x prebodnuté nohy, prebodnuté Srdce a rameno. Ježiško mi hovoril, že rany na kolenách sa mu urobili, keď ho privalil kríž. Bolo mi veľmi ľúto Ježiška, preto som ho pohladkala a dala mu pusinku. A vieš čo ma potom napadlo, babi?“ „Čo?“ Spýtala som sa. A ona mi na to: „Že mu vyberiem klince, aj reťaz dám dole, aby ho už nič nebolelo.“ „A dokázala si to?“ Opýtala som sa. Odpovedala: „Áno. Keď som to urobila, kríž zmizol a Ježiško už bol pri mne nad kobercom. Potom zmizol aj on. Ale ešte predtým sa na mňa usmial.“

25. 1. 2018

V sne som videla ruku, ktorá listovala v knihe.

Ježiš prehovoril: „**Barlička, to bola ruka Pánova, ktorá ti chcela poukázať na to, aká je dôležitá kniha, ktorú píšeš. Tá kniha je završením môjho diela. Spôsobí jeho rozšírenie do celého sveta.**“

S Pánom Ježišom prišiel aj sv. Pavol. Povedal: „**Pozdravujem vás, apoštoli dnešných čias. Požehnávam vás i vaše kroky, aby ste obrátili a priviedli k pravej viere čo najviac ľudí. Budem vás sprevádzať na vašich cestách .**“

26. 1. 2018

Od Viktorky som sa dozvedela ďalšie zaujímavé veci. Hovorila mi: „Babi, Panna Mária mi rozprávala, že v nebeskom kráľovstve sú krásne paláce a že sú farebné. Ja som jej povedala, že nechcem palác, že ja chcem behať po celom nebi a ona sa len usmiala a hovorila mi, že keď vybehnem z paláca, môžem behať po celom nebeskom kráľovstve, po všetkých krásnych lúkach, po všetkých krásnych miestach a cestičkách. Babi, a vieš o tom, že na tvojej komode sedela biela hrdlička a na stole biela mačička? Obe sa tak milo na mňa pozerali.“ Na chvíľu stíchla a pokračovala: „A vieš čo babi, Panna Mária mi povedala, že na každej lúke rastú iné kvety a že po ružičkách behajú malé lienky, ale nie sú také ako na zemi, sú farebné... modré, biele, žlté, ružové, červené, zelené... sú všelijaké. A pávy sú tam tiež oveľa krajšie ako na zemi a že koníky nemajú podkovičky, lebo ich nepotreujú. Panna Mária mi hovorila, že nebeské kráľovstvo sú samé paláce a samé lúky a že všetko je tam dokonalé. Babi, mne sa na zemi vôbec nepáči, chcela by som už ísť do nebeského kráľovstva.“

27. 1. 2018

Mladšia dcéra Anička mi dnes volala, či by som jej neurobila jednu službičku. Bola som veľmi unavená, lebo som mala za sebou dosť ťažký týždeň, a tak som si povedala: „Boh je u mňa na prvom mieste. Najprv napíšem to, čo mám napísať do knihy, a potom uvidím, ako sa budem cítiť.“

Večer po svätej omši mi Pán Ježiš po Valentínovi odkázal: „**Barlička, milosrdenstvo chcem, nie obeť.**“ Pán Ježiš bol pri tom vážny. Keď mi to manžel povedal, s plačom som začala robiť, o čo ma požiadala dcéra, a prosila Boha o odpustenie. Bolo už neskoro večer, ale zvládla som to. V noci, keď som sa modlila, po celý čas som plakala, že som zranila Ježiša a nevedela som sa ukludniť. Cítila som sa taká nehodná. Keď som zaspala, uvidela som krásnu mladú ruku, ako nežne hladí niekoho po hlave. V tom som sa prebudila.

28. 1. 2018

Ježiš prehovoril: „Barlička, ty si moja milovaná dcéra. Tak ako ty napomínaš svoje milované dcéry, lebo ich máš rada, tak som ťa aj ja napomenul. Ja viem, že Boh je u teba na prvom mieste a viem aj to, že si bola veľmi vyčerpaná, ale vždy keď ťa niekto požiada o službu, nehľad na seba. Keď prejavíš niekomu milosrdenstvo, to robíš mne. Dávaš ma tak na prvé miesto. Zapamätaj si, milosrdenstvo v Božích očiach je viac než obeta.

Barlička, vždy keď budeš unavená, alebo budeš mať pred sebou ťažký deň, úkol, alebo problém, modli sa takto: Ježišu, do tvojich rúk vkladám svoj problém, svoj celý deň, postaraj sa oň. Nech sa stane tvoja vôľa ja, ju prijmem s láskou. Ježišu, dôverujem ti !!!

Ruka, ktorú si videla, bola Božia ruka. To som pohladkal teba. Už neplač.“

30. 1. 2018

Pýtala som sa môjho milovaného Valentína, o čom sa ešte, okrem toho čo viem, s Pánom Ježišom zhovára. Povedal mi. „Stále dávam všetkých členov Spoločenstva požeňovať, aj naše deti a vnúčatá. Vyprosujem milosti pre tých, čo ma o to žiadajú, aj pre naše potomstvo a adoptívne deti. Ďakujem za vyslyšané prosby, za všetko čo mi Boh dáva, i za nepríjemné veci a stále mu hovorím, ako veľmi ho milujem.“

Dnes som cítila v sebe intenzívnu vôňu kvetín. Pripomínalo mi to silnú vôňu pivónii. Ježiš povedal: „**Veď vieš Barlička, že Katarína Sienská je vždy s tebou. Dnes si ju aj cítila.“**

1. 2. 2018

Dnes mi Viktorka hovorila: „Pod' babi, budeme mať náboženské okienko. Chceme sa s tebou rozprávať o nebeskom kráľovstve.“ Keď bola totiž ešte menšia, hovorili sme jej spolu s dcérou Majkou: „Pod' Viktorka, budeme mať náboženské okienko, budeme sa rozprávať o Ježiškovi.“ Túto tému mala a má vždy rada. Sadla som si vedľa nej a vnučka hneď začala: „Predstav si, babi že v noci bola pri mne zase živá Panna Mária aj s malým Ježiškom. Nad

ňou bol holúbok a vedľa nej stal môj anjel strážny. „A ako vyzerali?“ Spýtala som sa. Povedala: „Panna Mária bola veľmi krásna, bola pri mne až pri posteli. Ja som si sadla a pozerala na ňu. Mala biele šaty z nebeskej látky a cez pás previazanú širokú červenú mašľu. Vlasy mala vlnité, rozpustené, ale z boku a aj z vrchu hlavy ich mala učesané do kontičky a ozdobené tiež červenou mašľou. Na hlave mala biely priesvitný závoj a okolo nej svätožiaru z farebných ružičiek. Farebné ruže mala aj pod nohami a mala aj červené srdce, tu, babi,“ a ukázala mi na hrud'. Potom pokračovala: „Ježiško mal modré šaty a predstav si, babi, že aj on mal biely priesvitný závoj, ale iba po plecيا. Usmievali sa na mňa a povedali, že už sa ma nevedia dočkať. Aj holúbok a anjel mi hovorili, že sa ma už nevedia dočkať. Babi, ja už chcem ísť do nebeského kráľovstva, prečo musím byť najprv na zemi?“ Vysvetlila som jej: „Viktorka, musíme byť najprv tu na zemi, aby sme ukázali Bohu, či si zaslúžime prísť do nebeského kráľovstva. Musíme robiť veľa dobrých skutkov, aby sme si nazbierali veľa pokladíkov, ktoré nám Ježiško ukladá v nebi, a až potom môžeme ísť k nemu.“ Na to mi povedala: „Babi, Panna Mária mi hovorila, že ja už mám nazbieraných veľa pokladíkov a že nepôjdem do očistca ale rovno do neba, ale predtým ako sa k nim navždy presťahujem, musím si očistiť dušičku tu na zemi, aby bola biela, lebo mám na nej trošku sivé fliačky, ale iba trošku, babi. A vieš čo mi povedal z obrazu Ježiško? Povedal mi, že trníky ktoré mám na dušičke, sú všetky z jeho trňovej koruny.“ Ježiš prehovoril:

„Viktorka je úžasné dievčatko. Nemá žiadne svetské ambície. Jej jediným cieľom je nebeské kráľovstvo.“

Potom ešte dodal: „Valentín pošli kňazovi, s ktorým si bol na stretnutí s mládežou, tento odkaz: „Môj milovaný syn. Ďakujem, že kráčaš po mojich cestách. Kto kráča po mojich cestách, nemusí sa báť. Moje ruky sú nad ním.“

4. 2. 2018

V noci som sa modlila za všetky potratené deti, ku ktorým sa nehlásia ich biologickí rodičia. Zrazu som uvidela rúčku dieťaťa v lone matky, ako keby mi zamávalo.

Ježiš povedal: „**Videla si jedno z potratených detí, lebo si ich mamička. Zamávaním ti ďakovalo: Ďakujem ti mamička moja.**“

5. 2. 2018

Sú samé plesy a veselice. Pán Ježiš prehovoril: „**Valentín, ďakujem ti za vernosť.**“ Valentín povedal: „Ježišu, veď to je samozrejmosť.“

Ježiš: „**Nie je to samozrejmosť. Ako vidíš v dnešnej dobe to vôbec nie je samozrejmosť. Keď sa ľudia zabávajú, plesajú, tancujú a robia iba to, čo sa im páči, to nie je vernosť.**“

Dnes mi moja vnučka Viktorka hovorila: „Panna Mária mi zase rozprávala pekné veci.“ Spýtala som sa jej: „Aké?“ Viktorke sa rozžiarili očka a začala: „Predstav si, babi, že ku každej lúke s kvetinami vedie iná cestička. Panna Mária mi povedala, že cestičky sú dlhé, a že sú farebné. Že sú z farebnej trávičky. Biela trávička vedie k ružičkám, zelená k ďatelinkám, čierna k fialkám, žltá k margarétkam, oranžová k orchideám, modrá k farebným miešaným kvetom, ružová k červeným tulipánom, strieborná k purpurovým kvetom, atď...Povedala mi, že v nebeskom kráľovstve nie sú len lavičky, ale aj veľké kvety, na ktoré sa dá aj ľahnúť a že keď sa chcem dostať k zvieratkám, dostanem sa k nim po chodníku z drobných kvetiniek a že slony sú tam také malé, že sa s nimi hrajú deti ako s hračkami. Že sú to živé hračky. Tiež mi hovorila, že keď budem mať chuť, môžem si z ktoréhokoľvek stromu odtrhnúť ovocie a na tom istom mieste hneď narastie nové. Rozprávala mi aj to, že nebeské kráľovstvo je jedno veľké Srdce, kde jedna polovica Srdca je Ježiškova a druhá je Panny Márie, a že anjeličky tam stále krásne spievajú. A vieš čo mi ešte povedala, babi? Povedala mi, že slnečnice sú tam také veľké, že sú vyššie ako paláce a že sú obrovské. Hovorila mi, že šaty v nebi sa

neukladajú do skrine, tam nie sú šatníky, že každý má tam oblečené jedny šaty, ktoré sa myšlienkami menia. Na aké šaty si pomyslí, na také sa zmenia. Ale nie každý si ich môže meniť koľko chce a na aké chce. Všetko je podľa zásluh. Kto aké si pokladíky nazbieral, také bude mať šaty. A tiež mi povedala, že bránička v nebeskom kráľovstve je zamknutá. Nik nevojde do nebeského kráľovstva, kto si to nezaslúži, ani sa nikto, kto je už v nebi nikdy nestratí.“

6. 2. 2018

Pred očami sa mi ukázal nápis 8. – 10. September. Ježiš mi odkázal: „**8. – 10. septembra sa niečo udeje.**“

Pýtali sme sa Pána Ježiša aj na to, čo mi rozprávala Viktorka.

Ježiš povedal: „**Všetko čo vraví to dieťa, je pravda. Moja Mamička jej rozpráva o nebeskom kráľovstve aj iné pekné veci. Pravda je aj to, že nebeské kráľovstvo je Srdce, lebo Boh je láska a láska vychádza zo Srdca. Aj brána je zamknutá. Nehovoril som vám, že kľúčom do nebeského kráľovstva je láska? Najsvätejšie Srdce Ježišovo a Nepoškvrnené Srdce Panny Márie sú spojené Srdcia v jedno. Aj o slnečníkoch vám Viktorka rozprávala pravdu, aj o šatách. Šatník si každý vytvára sám svojimi skutkami. Šaty sa skutočne menia.**“

8. 2. 2018

Vo sne som sa ocitla na zvláštnom mieste. Stála som pri nejakom vysokom dome, z ktorého na najvyššom poschodí viseli štyria obesenci. Potom sa mi ukázala žena, ktorú poznám, ako sa na mňa nepekne díva.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, štyria obesenci predstavujú štyri najväčšie hriechy, pre ktoré ľudia dobrovoľne páchajú samovraždu.**

1. Nevera v Boha

2. Pre smilstvo a cudzoložstvo

3. Pre chamtivosť, pre túžbu po bohatstve a pre rôzne závislosti

4. Pre chorobu, ktorú nechcú prijať

Žena, ktorá ti bola ukázaná, zlé o teba zmýšľa.“

9. 2. 2018

Dnes mi Viktorka povedala toto: „Babi, Panna Mária mi rozprávala, že v nebeskom kráľovstve sú sloníky také malinké, že ich môžem chytiť do rúk, položiť si ich na dlaň a pohladkať ich po chobôtku, že sú to milé hračky pre deti v nebeskom kráľovstve.“

Keď som bola dnes na svätej omši, priniesla som Bohu takúto obeť: „Večný Otče, obetujem ti všetky dnešné sväté omše, odslúžené na celom svete, ktoré nebudú veriacimi obetované na žiaden úmysel, za obrátenie hriešnikov a duše v očistci.“

Ježiš povedal: „**Je to dobrý nápad, Barlička, rob to stále.**“

13.2.2018

Viktorka prišla k nám na viac dní. To ma veľmi teší, lebo sa môžem s ňou o všeličom pohovárať. Spýtala som sa jej: „Viktorka, povedz mi, ako k tebe prichádza Panna Mária? Porozprávaj mi niečo o tom.“ A ona hneď začala. „Babi, je to stále v noci. Zrazu sa prebudím na veľké svetlo a vidím, že sa k mojej izbe blíži tieň. Babi, ja sa vtedy veľmi bojím. Skoro sa prikryjem paplónom až po uši a silno stláčam oči. Potom ich trochu otvorím, a keď vidím, že tieň je pri mne čoraz bližšie, od strachu vojdem celá pod paplón. Potom vystřím trocha hlavu, pozriem sa a vidím nohy, vtedy sa, babi, ešte viac bojím, ale keď sa Panna Mária ku mne ozve, už som šťastná a teším sa, že ju vidím. Sadnem si na posteľ a zhováram sa s ňou. Tak potichučky a niekedy aj srdiečkom.“ „A ako je najčastejšie oblečená?“ Opýtala som sa jej. A ona mi hneď začala vysvetľovať: „Tak ako som ti už povedala. Najčastejšie chodí s malým Ježiškom. Má biele šaty z nebeskej látky, cez pás má previazanú širokú červenú mašľu, aj vo vlasoch v kontičke má tiež červenú mašľu. Má červené srdiečko, svätôžiaru z farebných ruží a má červený plášť. A aj pod nohami má farebné ružičky a z ruky, v ktorej nedrží

Ježiška, jej vychádzajú lúče. Panna Mária mi povedala, že sú to lúče milosti, a že milosti, ktoré mi dáva, stále viac rastú. Vždy keď príde, príde s ňou aj holúbok, ktorý je nad ňou a môj anjeli strážny a všetci mi hovoria, že sa ma už nevedia dočkať. Aj malý Ježiško. A niekedy mi nič nehovoria, iba sa na mňa usmievajú. Aj ja sa, babi, vtedy smejem a som veľmi šťastná.“ Zrazu ma napadlo, aby sa spýtala Panny Márie, prečo má červený plášť. Povedala som jej: „Viktorka, spýtaj sa Panny Márie, prečo k tebe chodí v červenom plášťu.“ A ona mi na to: „Babi, ja som sa jej to pýtala a ona mi hovorila, že preto, lebo mám nejaké hriešiky. A tiež som sa jej pýtala, ako to vyzerá v očistci.“ „A čo ti povedala?“ „Povedala mi, že tam dušičky veľmi trpia a že mnohé sú tam aj 100 rokov a niektoré aj do konca sveta. A vieš čo, babi, chcela som, aby mi porozprávala aj o pekle, ale nechcela. Bola veľmi smutná. Hovorila mi iba to, že je tam veľká čierna tma, že keď sú duše smädné, nikto sa im nedá napiť, keď sú hladné, nikto sa im nedá najesť a že sú tam škaredé chrobáky.“ „A čo ti také ešte rozprávala?“ Spýtala som sa jej. A ona hneď na to: „Panna Mária mi stále hovorí pekné veci o nebeskom kráľovstve. Povedala, že je obrovské. Oveľa, oveľa väčšie ako zemeguľa. A vieš čo, babi, ja som už bola v nebeskom kráľovstve.“ „Kedy?“ Ostala som prekvapená. A ona mi hneď odpovedala: „V noci, pred oslavou mojich narodenín (oslava bola 10. februára v dome dcéry Majky). Prišla ku mne a vzala ma do nebeského kráľovstva.“ „Ale ty máš ísť do nebeského kráľovstva až 7-ročná?“ Povedala som jej. Viktorka sa usmiala a pokračovala: „Ale teraz neprišiel pre mňa koč, ale išla som s Pannou Máriou na obláčiku. A keď som sa pozrela na svoju posteľ, ležalo tam moje telo bez kosti. Ležala tam iba moja koža. Moja dušička babi bola vzatá do nebeského kráľovstva s kosťami.“

Večer sa Valentín spýtal Pána Ježiša, ako je možné, že Viktorka bola vzatá do neba s kosťami, a Panny Márie, ako je to s tým plášťom.

Ježiš prehovoril: „**Keď to tak videla, tak to tak je. Neskúmajte to. To je tajomstvo zmŕtvychvstania.**“

Panna Mária dodala: „**Do nebeského kráľovstva nemôže vstúpiť žiadna duša, ktorá má nejaké hriechy. Musí byť čistá. Viktorka sa ešte nemôže**

spovedať, preto keď k nej prichádzam, mám červený plášť. Červený plášť predstavuje vyliatu krv môjho Syna na očistenie od hriechov. Ja ju tak očisťujem a zbavujem hriechov, aby som s ňou mohla robiť tie veci, ktoré s ňou robím. Iba tak som jej mohla ukázať nebeské kráľovstvo.“

14. 2. 2018

Dnes s Pánom Ježišom prišiel aj svätý Valentín. Môjmu manželovi prišlo v tej chvíli ľúto, že sme ho nezapísali do litánií k našim patrónom a preto prosil svätca, aby mu to prepáčil, že mu je to veľmi ľúto.

Svätý Valentín sa usmial a s láskou prehovoril: **„Valentín, ja ťa od malička sprevádzam. Nevadí, že si sa ku mne celý život neobracal. Ja som bol stále s tebou a mám z teba radosť. Požehnávam ťa, aj Barličku.“**

Ježiš povedal: **„Barlička, zapisuj všetko, čo ti Viktorka hovorí.“**

Dnes mi začala Viktorka znova rozprávať, čo videla v nebeskom kráľovstve. Povedala mi: „Babi, keď ma vzala Panna Mária do nebeského kráľovstva, dostala som krásne šaty. Panna Mária hovorila, že sú to návštevne šaty. Bol to veľký biely kvet, ktorý som na boku mala zopnutý malou živou ružičkou. Mala som krásne dlhé vlasy a celá som žiarila. Panna Mária ma držala za ruku a ukazovala mi samé krásne veci. Mala oblečené oranžové šaty, tmavoružový závoj a okolo hlavy mala ako vždy svätožiaru zo živých farebných ružičiek. Čakalo ma 55 anjelikov. Môj anjelik strážny mal šaty ako zo živých kvetov. Kráčala som bosá po hebučkej, mäkučkej, nikdy nevädnucej trávičke a nad nami ľahučko lietali krásne farebné vtáky. Mali farby, ako my na zemi nepoznáme a nádherne spievali. Jeden vtáčik mi sadol na plece a všade so mnou chodil. Všetky vtáčiky tam krásne spievajú a ľahučko sa vznášajú. Spievajú akúsi melódiu. Moje šaty mali aj krídelká, takže keď som chcela vzlietnuť, vzlietla som a videla veľa pekných vecí, videla som nebeské kráľovstvo zhora.“ Zasmiala sa a dodala: „Babi, veď ja som mala lietajúce šaty.“ A pokračovala: „Videla som chodníčky a cestičky, o ktorých mi Panna Mária rozprávala. Videla som samé krásne lúky. Ku každej vedú chodníčky

a všetky sú farebné. Modré išli k jablkám a hruškám, zlaté k slnečniciam... aj pávy sú tam krásne. Prechádzajú sa po nebeskom kráľovstve. Keď som sa jedného dotkla, zvalil sa a keď som ho vzala na ruky, otvoril očka. Aj deti som tam, babi, videla. Aj mi zamávali. Hrali sa s malými šteniatkami, a niektoré skákali na koníkoch cez prekážky.“ „A z čoho boli prekážky?“ Spýtala som sa. A ona hneď mi začala s rozžiarenými očkami vysvetľovať: „Prekážky boli z farebných ruží a plôtik, kde sa s nimi hrali, bol z červených tulipánov a sú tam aj detské ihriska, ale nie také, aké na zemi, ale oveľa krajšie. Sú plné kvetov a všetko tam vonia.“ „Sú tam hojdačky aj šmýkačky?“ „Áno.“ Odpovedala. „A sú tam aj kolotoče. Všetko je tam ozdobené kvetmi. Hojdačka je veľký farebný kvet, ktorý visí na stonke a jemný vetrík ho kolíše. Aj ja som sa hojdala. Kvet sa ku mne sklonil, ja som si sadla, zodvihol ma a vetrík rozhojdal. Aj šmýkačky, babi, sú z rôznych farebných kvetov. Z ružičiek, a tiež sú iné ako na zemi. Keď som ich chcela vyskúšať, najvyšší kvet sa ku mne zohol, ja som si sadla a on ma vyzdvihol a posadil hore. Potom som sa spustila. Bolo to také krásne. A videla som aj kozliatka. Bolo ich veľmi veľa. Panna Mária mi povedala, že je ich viac, ako všetky na celej zemi. Videla som aj koníky ako sa pasú na ďatelinke. Koníky sú tam malé, menšie ako poníky, ale aj veľké. A aj ovečky som videla. Sú maličké a všetky sú ružové. Aj kravičky a sliepočky sú tam krásne a je tam nádherné more, na ktorom plávajú malé farebné kačičky. A v mori sa dá aj ponárať a všetky zvieratká voňajú. Panna Mária mi rozprávala, že zvieratka si sami vyrábajú voňavky z kvetov a to tak, že ich v papuľke najprv mixujú, potom žmýkajú a potom ich vycučajú. Zvieratka tam jedia aj voňavú ďatelinu a trávičku. Aj ja som tam mohla jesť. Odtrhla som si sladučkú mrkvičku a hneď na tom mieste narástla nová. Presne taká istá. Aj kaleráb som dostala. Bol ružový a veľmi mi chutil. Ako med. Aj hrušky sú tam ružové a chutia ako med. Jablká sú oranžové, ružové sú aj mandarínky, pomaranče sú tmavomodré. Zelenina je ružová, oranžová aj purpurová... Medík je tam veľmi chutný. Medíky sú tam všelijaké, každý má chuť z inej kvetinky. Je to nebeský med. A vieš čo, babi. Videla som aj obrovský les. Bol veľmi hustý a voňavý. Pretože je veľmi

hustý, je tam veľká tma. Keď som doň vošla, pod nohami sa mi rozžiaril kvet. Panna Mária mi hovorila, že v lesíku sú chodníky zo živých žiarivých kvetov, aby dušičky videli, kam kráčajú, a že v ňom sú aj opičky. Ale nevidela som ich. A tiež mi povedala, že ten les je veľmi veľký. Za lesom sa pasú zvieratka a pod lesom sú krásne paláce a sú tam kopce. Veľa kopcov a veľa lúk. Aj mráčiky sú tam, ale iné ako na zemi. Sú trblietavé a niekedy z nich padajú trblietky. A mohla by som si do hlíny urobiť dieru, zasadiť tam stebielko a hneď by mi vyrástol krásny kvietoček. Ale tá hlina je iná ako na zemi. A ešte ti, babi, niečo poviem. Videla som aj zapriahnuté kone do voza, aj do koča. Koče aj vozy sú z kvetov a ich kolesá z nebeských listov. Ja som si mohla sadnúť do voza, ktorý ťahali 6 flakate apalúzy. Kde som si pomyslela, že chcem ísť, tam išli. Panna Mária mi povedala, že vozy a koče chodia po celom kráľovstve, ale nie každá duša si môže do nich sadnúť, ale iba tá, ktorá si nazbierala na zemi poklady, a ani na lúky sa nedostane každá duša. Všetko v nebi je podľa zásluh. A vieš čo babi, v nebeskom kráľovstve sa je aj mäsko, kuracie a rybacie a má vynikajúcu chuť. A všetci tam chodia bosí, po krásnej nikdy nevädnucej trávičke a po chodníkoch zo živých kvetov.“ „A aké je tam najmenšie dieťa?“ Spýtala som sa jej: „Také“ a ukázala mi výšku asi jednoročného dieťaťa. Potom smutne povedala: „Nechcela som sa vrátiť na zem, ale Panna Mária mi hovorila, že musím, lebo ešte potrebujem nazbierať veľa pokladíkov do truhličky, ktorú mám v nebeskom kráľovstve.“ „Viktorka a ako dlho si bola v nebi?“ „Veľmi dlho.“

Večer pri svätostánku Valentín poprosil Pána Ježiša, aby povedal ľuďom pár slov pre toto pôstne obdobie. Namiesto pár slov, Ježiš nadiktoval tieto príbehy na rozjímanie:

Príbeh 1. Zrkadlo spravodlivosti.

„Bol raz jeden sudca. Strašne túžil byť bohatý. Podriadil tomu všetko. Súdne spory vyhrávala tá strana, ktorá mu ponúkla viac peňazí. Neštítal sa ničoho. Raz za veľké peniaze oslobodil jedného vraha. Vraha to stálo celý

majetok, preto sa rozhodol po prepustení, že si svoje peniaze zoberie späť. Tušil, že ich sudca má vo svojom dome. Vystihol okamih, keď nikto nebol doma a vlámal sa doň. Keď prehľadával jeho pracovňu, zrazu sa otvorili dvere a v nich stál sudca. V zmätku chytil zo stola prvé čo mu prišlo pod ruky a celou silou ho udrel do hlavy. Na dlážke zostalo v kaluži krvi ležať mŕtve telo sudcu a pri ňom mosadzná socha spravodlivosti, ktorú mal po celý čas vystavenú na svojom pracovnom stole.

Príbeh 2. Oheň a voda.

Bez nich by život neexistoval. Ak sú pod kontrolou, slúžia verne človeku. Ak sa z nich stane živel, ničia všetko, čo im len príde do cesty. V každom človeku je oheň a voda. Ak ich človek ovláda, slúžia mu verne, ak oni ovládajú človeka, stáva sa z nich živel.

Príbeh 3. Pes a mačka.

Na dvore si žili vo svornosti a láske pes a mačka. Keďže vyrastali od malička spolu, mali sa radi až tak, že spávali spolu v psej búde. Hospodár im dával jedlo každému do jeho misy. Raz si povedala mačka. „Nedostáva pes lepšie jedlo ako ja?“. Keď sa pes vzdialil od misy, nebadane sa prikradla a ukradla si kúsok z jeho jedla. Takto to skúšala deň čo deň, až ju omrzelo robiť to tajne. Odvážila sa to urobiť, aj keď tam bol pes. Tomu to nijako nevadilo, preto sa osmelila ešte viac a začala žrať z jeho misy priamo s ním. Napodiv pes to trpezlivo znášal. Raz vliezla do jeho budy, vyvalila sa hneď ku vchodu a čakala. Keď prišiel pes a chcel si ísť ľahnúť do budy, zaprskala. „Chod' preč, to je odteraz moja búda, ty si nájdí inú!“ Ale pohár trpezlivosti pretiekol. „Čo to robí to hnusné psisko? Veď on na mňa cerí zuby a vrčí. On má chce snáď zabiť. Radšej utečiem.“ Rozbehla sa a pes za ňou. Len tak-tak sa jej podarilo ujsť z dvora.“

Na záver Pán Ježiš dodal pár slov:

„Ak tie príbehy budete čítať len zmyslami a povrchno, budú sa vám zdať všedné. Ak objavíte hĺbku, čo skrývajú, zistíte že mnoho ľudí by sa v nich našlo. Ak vám vaše srdce a svedomie napovie, že k nim patríte aj vy, je milostivý čas na zmenu a pokánie.“

15. 2. 2018

Viktorka mi hovorila, že v noci bol pri nej Ježiško s korunou na hlave. Mal bielu tuniku a fialový plášť. Z rúk a nôh mu tiekla krvička. Povedala, že prišla aj Panna Mária a tiež mala na hlave korunu a fialový plášť. V ruke držala ruženec zo živých žltých ruží, na ktorom bol krížik z čiernej nebeskej trávy a prihovorila sa jej: **„Viktorka, nauč sa modliť ruženček.“**

16. 2. 2018

Viktorka často u nás prespáva a tak mám možnosť počuť ju, ako sa modlí. Okrem Otčenáš a Zdravas Mária sa každý deň modlí aj modlitbičku, ktorú si sama zložila.

Znie takto: **„Ježiško, Mária, anjeli môj strážny.**

Milujem vás, vám darujem svoje srdiečko.

Buďte pri mne, stojte pri mne, aj keď niečo robím,

Aj v noci. Amen.

Ježiško, Mária, anjeli môj strážny.

Milujem vás, vám darujem svoje srdiečko aj svoju dušičku.

Stojte pri mne v každej chvíli,

Opatrujte ma a sprevádzajte ma po celý život,

Buďte pri mne, aj keď niečo robím,

Aj keď sa hrám, aj keď niečo staviam,

Aj v noci. Amen.

Dnes jej Panna Mária povedala: **„Viktorka, pred narodením mala tvoja dušička 80 rokov.“**

18. 2. 2018

Dnes Pán Ježiš prehovoril: „**Kajajte sa a odstraňujte svoje nedostatky.**“

19. 2. 2018

V poslednej dobe často za mnou chodia duše troch bývalých spolužiakov. Nechápala som prečo, lebo som cítila, že ešte žijú.

Ježiš povedal: „**Barlička, tvoja duša na zemi svieti ako lampáš. Preto duše z očistca, ktoré majú dovolené prosiť o pomoc, chodia za tebou, aj keď ťa nikdy nepoznali, lebo vedia, akú silu má tvoja modlitba. No za tebou chodia aj duše ešte žijúcich, ktorí ťa poznali. Prosia o odpustenie, alebo majú nejaký problém. Pomôž im. Pomodli sa za nich a odpusť im.**“

20. 2. 2018

Satan mi ukradol krížik, ktorý tak milujem. Priniesla som si ho z Garabandalu a je veľmi zvláštny. Je to malý 8 cm krížik modrej farby, na ktorom je ukrižovaný Ježiš, a za ním na kríži je Panna Mária ako Spoluvykupiteľka. Keď sa modlím, držím ho v ruke a súčasne bozkávam Ježiša aj jeho Mamičku. Ako som sa tak modlila, na chvíľu som zdriemla a po prebudení som zistila, že krížik mi zmizol, že ho už nemám.

21. 2. 2018 – ráno

Pán Ježiš mi odkázal: „**Satan ti krížik musí vrátiť. Ešte dnes ho budeš mať doma.**“ Aj sa tak stalo. O dve hodine som ho zbadala pohodený na koberci, pod stolom.

Večer Pán Ježiš prehovoril: „**Valentín, Barlička, kajajte sa a rozjímajte. Budete teraz opustení, tak ako som bol opustený ja, keď som bol na púšti. Valentín, čím viac sa budeš ku mne približovať, tým viac a silnejšie budem pôsobiť skrze tvoje ruky.**“

Prišiel aj svätý Charbel. Hovoril, že nás zajtra očakáva. Pán Ježiš povedal: „**Potrebuje ísť k nemu.**“ Totiž, 22-ého každého mesiaca je v Dome sv. Alžbety slúžená omša ku cti sv. Charbela. Po jej ukončení, veriaci môžu vzdať

úctu relikvii tohto svätca a kto chce, môže byť aj pomazaný olejom, ktorý stále vyteká z jeho tela a má uzdravujúce účinky.

22. 2. 2018

Dnes ráno, keď som sa modlila bolestný ruženec, pri desiatku, ktorý sa pre nás krvou potil, som počula bolestný vzdych Pána Ježiša a videla, ako ho pri tom stone od bolesti striaslo. Potom prišla za mnou duša pápeža Pavla VI.

Ježiš povedal: **„Preto si, Barlička, počula môj bolestný ston, aby som vám pripomenul, že sa v tejto pôstnej dobe máte viac sústrediť na moje utrpenie. Pápež Pavol VI. sa vám prihlásil ako ďalší patrón. Žil v ťažkej dobe a vy ste žili za jeho pontifikátu. Chce vám pomáhať a sprevádzať vás na vašich cestách.“**

Večer sme boli na svätej omši ku cti sv. Charbela. Vyspovedali sme sa a len čo sme si sadli do lavice, už bol pri nás svätec. Obom nám položil ruky na hlavu a dlho prespevoval nejakú modlitbu. Opakoval ju niekoľkokrát.

23. 2. 2018

Pri modlení som zrazu počula meno Jeremiáš. Potom ku mne prichádzalo veľa duši. Niektoré samé, niektoré v skupinách, ba až celé zástupy.

Ježiš prehovoril: **„Videla si duše tých, ktorým pomáhate, a ktorým ste pomohli skrze vaše modlitby. Prečo si počula meno Jeremiáš? To preto, lebo budete mať jemu podobný osud. Nepochopenie, neprijatie, problémy aké mal Jeremiáš.“**

Dnes som bola s dcérkou Majkou a Viktorkou na zubnom. Viktorka povedala, že chce mať pri sebe babku. Už od malička má problémy so zúbkami. Najprv sa jej veľmi rýchlo pokazili a teraz sa zistilo, že sa jej vzpriečili korene zúbkov a prerazili ďasienska v smere nahor pod hornú peru a preto bol potrebný ťažký zákrok. Nastal však veľký problém, ktorý Boh dopustil. Stomatologička navrhla, že jej všetko dobre umŕtvi a vyťahne pre istotu naraz 4 pozostávajúce zúbky, ale injekcia, ktorá bola pre to dieťa veľmi bolestivá,

nezabrala, a tak si Viktorka vytrpela preukrutné bolesti. Od utrpenia sa až triasla a jej plač a nárek sme dlho nevedeli utíšiť.

Ježiš povedal: „**Ja som to dopustil. Každý svätý musí prejsť svojim utrpením. To nie je prechádzka ružovou záhradou. Každý svätý mal svoje utrpenia a kríž, ako ja sám. Chcem ju naučiť trpieť.**“

24. 2. 2018

Viktorka mi hovorila: „Babi, Panna Mária s malým Ježiškom zase bola v noci pri mne. Povedala mi, že za tie bolesti so zúbkami som dostala veľa pokladov a že sú také ťažké a veľké, že si to neviem ani predstaviť. Že sú ťažšie ako ja. Potom mi Ježiško povedal, že sa ma už nevie dočkať. Aj anjeli strážny mi to povedal, a aj holúbok. Všetci mi to hovorili, aj Panna Mária.“ Už som si myslela, že Viktorka mi všetko porozprávala, čo videla v nebeskom kráľovstve, no prekvapila ma keď povedala: „Babi, budeme mať náboženské okienko. Povieť ti, čo som ešte v nebeskom kráľovstve videla.“ A hneď aj začala: „Vieš babi, Panna Mária, keď mi ukazovala zvieratká, hovorila, že sú tam aj dinosaury, že sú menšie ako poníky, ale že mi ich nemôže ukázať, lebo na to, aby som ich videla, potrebujem si ešte nazbierať veľa pokladov. Ani stebielka som si nemohla zasadiť, aby mi z toho vyrástol kvietok alebo kytička, mohla som sa iba prizerať, ako to robia deti. Panna Mária mi povedala, že oni si už nazbierali poklady a preto môžu robiť a vidieť všetko, po čom túžia. Ja ešte nie.“ Spýtala som sa jej: „Viktorka, už si mi rozprávala o tom, aké je v nebeskom kráľovstve najmenšie dieťa, ale si mi ešte nepovedala aké je najväčšie.“ A ona na to: „Ako náš Samko.“ Náš vnúčik Samko má 9 rokov, presnejšie 9,5 roka. Potom pokračovala: „Babi, ja som videla veľmi veľa detí a zhovárali sa so mnou. Boli také krásne a mali veľmi pekné vlasy, také žiarivé, pri každom bol ich anjeli strážny, s ktorým sa hrali. Panna Mária mi povedala, že aj môj anjeli strážny bude stále so mnou. A vieš čo, ja som aj s detičkami jedla. Samé také chutné jedlá, polievočky aj mäska a nie len rybacie a kuracie, ale všelijaké, na aké som mala chuť. Aj mlieko som tam pila. Bolo ružové, ale aj biele. A mala som aj ryžu a zemiaky.“

„A kto tie jedlá pripravuje Viktorka, kto ich varí?“ A ona hned: „No predsa anjeli, ktorí to majú na starosti. Oni, babi, aj obsluhujú. Nosia jedlá na krásnych tanieroch, ako zo živých kvetov, aj príbory sú z kvetov a aj stoly. Tie sú z obrovských kvetov. Ale aj drevené. Menšie stoly sú pre deti a väčšie pre dospelých a pila som z kvetinových pohárov.“ „A videla si aj dušičky dospelých?“ „Nie, ja vidím len dušičky detí. A videla som aj motýle, ktoré tam lietajú. Babi, oni sú také smiešne. Majú smiešne farby a kridielka majú akoby olemované čipôčkou, nohy majú na konci stočené, ako slimáčik.“ A začala mi kresliť, aby som to pochopila. „K lúke, kde ich je najviac, vedie taká farebná cestička a aj kvety, čo tam rastú, sú farebné.“ Po celý čas mi kreslila. Potom zrazu povedala: „Babi, ja som bola aj v paláci a v jeho izbičkách. Paláce sú pod lesom, sú farebné a sú zo živých kvetov. Zo všelijakých kvetov. Keď som chcela vojsť dovnútra, prišla som pred krásny kvet a videla som sa v ňom ako v zrkadle. Panna Mária mi hovorila, že všetky kvety, ktoré vedú do palácov ako dvere, sú zrkadlá. Divala som sa na seba a usmievala. Bola som taká aká som, ale trochu iná. Vlasy som mala až po kolená a celá som žiarila. Panna Mária mi povedala, že sa pozerám na svoju dušičku. Keď som prišla bližšie k tomu kvetu, otvoril sa a ja som mohla vojsť do vnútra. Len čo som vošla, kvet sa za mnou zatvoril. Videla som tam samé záhrady a krásne izby, ktoré boli zo živých nikdy nevädúcich kvetov. Okná boli bez skla a všade sa všetko trblietalo. Steny tam nie sú ako na domoch na zemi, ale z drobných živých kvetov a nádherne voňajú. Každá izba bola iná. Jedna zo samých ružových kvetov, druhá zo žltých, ďalšia z fialových, purpurových... samé farebné izby. Každá izba na vrchu je prikrytá niekoľkými velikánskymi kvetmi. Stoly a stoličky sú tiež z kvetov a aj koberce sú samé kvety, alebo farebná tráva. A preto, že sú v nebeskom kráľovstve malinké kvety, ale aj obrovské, včely aj motýliky sú malé, ale aj obrovské.“ „Aké?“ spýtala som sa. „Také“ a ukázala mi rozpätými rukami od asi 20 do 40-80 cm. „A vieš čo babi,“ pokračovala: „včely sú farebné a tie veľké majú oči veľké ako dve gule. A videla som aj skaly. Niektoré sú veľmi vysoké. Vedú po nich schody, po ktorých som sa dostala až na vrch. Tam sa hrali dušičky detí

s drahokamami. Aj ja som sa mohla pohrať. Všetky boli farebné srdiečka. Po tých skalách tečú vodopády a tak zvláštna hučia. Zhora som videla lúky, ale aj more. More je sladké, všetci z neho pijú, aj zvieratká. I ja som sa napila. Voda mi chutila ako medžugorská, ale trochu viac. More je trblietavé a každý, kto sa doň ponorí, vyjde trblietavý. Pri mori sú kamienky ako v Chorvátsku a aj piesok. Ryby tam plávajú veľké a sú farebné. Aj kačičky sú farebné. Aj vtáky sú v nebeskom kráľovstve farebné a veľké, ale aj malilinké. Panna Mária stále chodí s detičkami a berie si ich aj na kolienka. Povedala mi, že mám už v truhličke veľa pokladov a že mi ich ukladá môj anjeliak strážny.“

25. 2. 2018

Dnes v noci som sa vo sne ocitla v triede malých prváčikov. Chcela som zablahoželať malej Emilke k jej narodeninám, ale jej triedny učiteľ mi povedal, že v škole nie je. Poprosila som ho, aby šiel so mnou k nim, ale nechcel. Hovoril, že má agresívneho, násilníckeho otca, ale nakoniec so mnou šiel. Vošli sme do chudobného domčeka, kde v kuchyni práve varila vystrašená žena a pri nej na podlahe sa hralo asi dvojročné chlapčiatko. Na stoličke sedel zlostný muž a pozoroval ju i toto dieťa. Poprosila som ho, či by nebol taký láskavý a nezavolať mi Emilku, že jej chcem poblahoželať. Na veľké prekvapenie pozrel na mňa a prikázal žene, aby ju priviedla. Z izby vyšlo smutné, svetlovlásé dievčatko. Podišlo ku mne, a keď som si ju chcela privinúť k sebe, od bolesti zjajkla. Pohladkala som ju a povedala: „Emilka, všetko najlepšie k tvojim narodeninám.“ Dievčatko sa pritúlilo a pomaličky odkráčalo k bračekovi. Zlostný muž ju už neposlal späť do izby. Dovolil jej pohrať sa.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Barlička, Emilka ťa navštívila, lebo ti chcela ukázať, že tvoje obety a modlitby majú zmysel a pomáhajú týraným deťom.“**

27. 2. 2018

Valentín prosil Pána Ježiša o požehnanie pre všetkých členov Spoločenstva Priateľov Eucharistie.

Ježiš povedal: „**Požehnávam zem, po ktorej kráčate. Vaše slová, činy aj skutky.**“

28.2. 2018

Ježiš prehovoril: „**Valentín, Barlička, toto pôstne obdobie budete mať iné, ako ste mali predtým. Budete silne pokúšaní a napadaní. Budete musieť s tým bojovať, ako som s tým bojoval ja.**“

2. 3. 2018

Dnes som dostala vnuknutie, že sa mám spýtať Pána Ježiša na deväť čiernych flakov, ktoré som pred niekoľkými rokmi videla v Turzovke na stene za sochou Panny Márie. Behali po múre a vydávali nepríjemne zvuky, potom ich vtiahlo do podlahy.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla 9 zlých duchov, ktorí sa snažia zničiť na tomto mieste Božie dielo a dielo mojej Mamičky. Jedného z nich si, Valentín, videl a videl si, čo aj počas svätej omše spôsoboval, keď napadol kňaza. Napadá aj iných, preto sa tam dejú nedobré veci a preto tam boli aj problémy s výstavbou chrámu.**“

Rozprávala som s Viktorkou. Hovorila mi: „Babi, zase som bola na návšteve v nebeskom kráľovstve, ale nielen moja dušička, ale bola som tam aj s telom. Keď som sa pozerala na posteľ, bola prázdna. Panna Mária mi ukázala ďalšie zvieratká a povedala, že v nebeskom kráľovstve sú všetky druhy zvierat, ktoré sú na zemi, len sú oveľa, oveľa krajšie a niektoré sú malé. Ukázala mi aj prasiatka a na jednom som si mohla aj posedieť. Aj žirafy som videla. Boli ako ja a vydávali také zvuky: ...“ a napodobnila ich. „A kačičky mali taký zvuk a koníky taký, a vtáčiky taký...“ a napodobňovala všetky zvieratká, ktoré videla. „A vieš čo babi. Panna Mária mi ukázala aj lyžičiare. Boli také smiešne.“

Mali zobáky ako lyžice a boli biele, čierne a zelené. Potom ma vzala na lúku, kde som si mohla odtrhnúť veľký kvet, vybrať z neho rukou peľ a rozsypať si ho po vlasoch. Aj som to urobila. Vlasy sa mi začali ešte viac trblietať. Panna Mária mi hovorila, že je to nebeský šampón a povedala mi aj to, že každá duša oslavuje stále ten deň, kedy vstúpila do neba. A tiež mi hovorila, že keď sa skončí svet, všetky duše, ktoré sú v nebi, dostanú nové, krásne telá.“

3. 3. 2018 - Fatimská sobota

Mala som taký sen. Kráčala som so svojou priateľkou po nejakej cestičke a ako sme tak išli, stretla som muža, ktorého poznám. Povedal mi, aby som s ním išla na jedno zvláštne pohostenie, kde sa zvitam so všetkými ľuďmi, s ktorými som sa vo svojom živote stretla. Pozvanie som prijala. Keďže ľudí bolo veľa, stretnutie sa konalo vonku, kde už boli nachystané stoly s jedlom, pitím a zákuskami. Sadli sme si k veľkému stolu, lebo mali k nám prisadnúť ešte ďalšie osoby a začali sme sa zhovárať. Postupne k nám prisadli dve ženy a neskôr ďalšie dve. Bola mi ukázaná tvár jednej z nich. Ostatné ju mali zahmlenú. Muž, ktorého tiež poznám, začal tieto ženy ospevovať, usmieval sa na ne a obdivoval ich telá. Keď sa pozrel na mňa a na moju priateľku, ktorej tvár bola tiež zahmlená, znervóznel a keď zbadal, že nám na krku visia medailóniky, ešte viac sa nahneval. Po celý čas nás kritizoval a aj naše príviesky. Ženy sa nepekne správali. Boli plné pýchy, hlučné a nemorálne. Začali kritizovať jedlo, vylievať džúsy a koláče hádzali pod stôl. Po čase k nám prisadla stará pani, ktorú tiež poznám a začala nad všetkým ohŕňať nos. Nič sa jej nepáčilo, ani jedlo, ani nápoje, a ani koláče. Džús, ktorý mala v džbáne, chcela vyliať pod stôl, lebo nebola s nim spokojná a chcela lepšiu. Prosila som ju, nech sa pekne správa a nech to nerobí, ale ona na mňa vyskočila, že to môže urobiť, lebo aj ostatní to robia. Nakoniec som ju prehovorila a navrhla jej, aby ho vyliala, keďže z neho nepila, do džbánu na vedľajšom stole. Len čo ho začala liať, nápoj sa začal rozlievať po celom stole, lebo džbán ešte nebol prázdny, ale plný a nebolo v ňom miesto. Potom som videla, ako všetci

prítomní hádžu pod stoly jedlo aj koláče, šomrú a ako bez rozumu, začali sa tým všetkým ohadzovať. Smiali sa, kopali do koláčov, vylievali džúsy po zemi. Tváre som im nevidela, všetky ich mali zahmlené, iba niektoré mi boli odhalené. Smutne sme sa s mojou priateľkou na to pozerali a bolo nám do plaču. Boli sme z toho všetkého zhrozené.

Potom som mala ďalšie videnie. Bola som s Valentínom v drevenom korábe a plávali sme po vode. Voda bola kalná a miesta, kde sme prechádzali pochmúrne, nepríjemné, bez zelene, samé skaly a spustošená zem. Okolo nás plávali malilinké, drevené, prehnité loďky a na každej z nich nejaký človek. Zbadala som mladého muža, ktorého poznám a volala ho, aby nastúpil k nám, ale on nás ignoroval a schoval sa pod koráb. Darmo som ho volala a prosila, ani sa neozval.

A videla som ešte toto: K Valentínovi a ku mne prišiel mladý muž, ktorého tvár mi bola tiež odhalená. V ruke mal malý zápisník a v ňom fotografie a kontakty ľudí, ktorí mu pomohli. Povedal nám, že ten zoznam mu požičal jeden človek, ktorý mu chcel pomôcť, ale že ten zápisník už nepotrebuje. Hovorili sme mu, nech teda ten zoznam kontaktov dotyčnému vráti, ale on sa iba smial a povedal, že to neurobí.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, stretla si sa s ľuďmi, s ktorými si sa stretla vo svojom živote. Pohostenie, ktoré sa im tam dostalo, to sú milosti, ktoré počas svojho života dostali a videla si ako ich prijali. Muž, ktorý ospevoval telá žien, predstavoval všetkých tých, ktorí sú ovládaní zlým duchom. Takýto človek sa necíti dobre v spoločnosti ľudí, ktorí sú vedení Duchom Svätým, preto vás urážal a bol z vás nervózny. Tá stará žena ktorú som ti ukázal, tá ktorá odmietla džús, odmietla kalich osudu a života ktorý som jej pripravil. Nechce ho prijať, chce ísť svojou cestou, lebo si myslí, že to čo ona chce je lepšie. Plné džbány džúsu znamenali, že nikto nechcel prijať kalich ktorý som im nachystal. Každý išiel svojou cestou, nie Božou. Videla si Barlička, ako prijali Božie milosti a dary. Ohadzovali sa nimi, kopali do nich a vysmievali sa z nich.**“

Ďalej Ježiš pokračoval: „**Koráb, to je to moje Spoločenstvo na záchranu duší do ktorého ich pozývam. Koráb si videla plávať v kalných vodách a v nepríjemnom prostredí. To je to prostredie v ktorom sa nachádzate, plné špiny a neprávosti. Malé zhnité loďky, to sú kresťania, ktorí stroskotali vo viere. Mladý muž, ktorý sa schoval pod koráb, vstúpil do Spoločenstva, ale skutočným priateľom Eucharistie sa nestal. Tento muž, ktorého poznáš, predstavuje aj všetkých tých, ktorí do môjho Spoločenstva Priateľov Eucharistie vstúpili, ale nie z lásky k Bohu, ale pre svoju záchranu. Nie preto, aby ma nasledovali, ale pre istotu.**

Muž, ktorý prišiel k vám so zápisníkom, v ktorom mal zoznam ľudí, ktorí mu pomohli, predstavuje človeka, ktorému sa veľa dáva, on to rád prijíma, ale necháva si to iba pre seba a nerozdáva iným, a ani to nevracia. Predstavuje nevďačnosť a sebeckosť.“

5. 3. 2018

Mala som takýto sen. Začali ku mne prichádzať diabli v rôznych strašných podobách. Potom začali prichádzať aj duše zatratených, ktoré som poznala. Na každej z nich mi bolo ukázané, za aký hriech boli takto odsúdené. Najprv sa mi ukázal ruský komunista, diktátor, ktorý bol bez lásky, plný pýchy, zloby a neúcty k Bohu a blížnemu. Potom sa mi ukázala žena z môjho okolia, ktorej povahu a správanie som poznala. I keď bola praktizujúca kresťanka, jej oplzlé reči a neustále hrešenie ju priviedli na to hrozné miesto utrpenia. Za ňou sa mi ukázala žena, ktorú som poznala zo svojej bývalej práce. Stále intrigovala a riadila sa rôznymi diétami, len aby mala pekné telo. Pán Ježiš mi na nej ukázal, že jej najväčším hriechom bolo ohováranie a osočovanie. Bola som prekvapená, keď mi boli ukázané aj duše žijúcich, ktorí sa už sami odsúdili pre svoj nezriadený život. V ich živote nedošlo k žiadnej náprave ani k žiadnej ľútosťi, ale sú na tom stále horšie a horšie. Ide o dvoch mužov, ktorých poznám. Jeden stále oslavuje, pije a jeho jazyk je plný vulgarizmov, druhý cudzoloží a vedie nemravný život.

Potom sa mi ukázal dátum 17. November. Nakoniec som videla davy ľudí, ktorí s palicami v rukách kráčajú ulicami nejakého veľkomesta a zlostne pokrikujú.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si diablov, ktorí budú na vás útočiť, skrze rôzne pokušenia a cez rôznych ľudí. 17. november priniesol slobodu a demokraciu a to je živná pôda pre diabla, aby ovládal ľudí svojimi prostriedkami. Vyvoláva u nich túžbu po moci, peniazoch, po blahobyte. Vedie ich k bohatstvu, topia sa v nemravnom živote. To priniesla sloboda. Ľudia s palicami predstavujú tých, čo sa dajú manipulovať. Na dušiach zatratenej ti bolo ukázané, za ktoré hriechy idú ľudia do pekla.**“

6.3.2018

V sne som sa ocitla v jednom kostole a videla som ako žena s cigaretou v ruke, ide čítať prosby. Ježiš prehovoril: „**Tak ako cigareta ničí telo, zlé myšlienky ničia dušu človeka.**“

7. 3. 2018

Na oblohe som videla obrovský kríž. Bol nad celými Košicami. Ježiš povedal: „**Videla si kríž, lebo jedine kríž vedie k spáse.**“

8. 3. 2018

Chcela som vedieť, ako je to s dušami pri náhlej smrti. Napríklad, keď človek okamžite zomrie pri páde z koňa, alebo zastrelením, alebo nejakým iným nečakaným spôsobom. Či človek dostane ešte tých pár sekúnd na to, aby oľutoval svoje hriechy.

Pán Ježiš mi to vysvetlil: „**Je to podľa zásluh. Keď si niekto robí napríklad 7 Otčenášov a Zdravasov, alebo si urobil 9 prvých piatkov, alebo 5 prvých sobôt, alebo je v nejakých spoločenstvách s prisľúbeniami, dostane šancu tých pár sekúnd na oľutovanie svojich hriechov, ale je to veľmi, veľmi zriedkavé, lebo väčšinou sa takéto prípady stávajú, keď už pretiekol pohár**

trpezlivosti nad hriechmi človeka. Nenapraviteľný hriešnik túto šancu nedostane.“

9. 3. 2018

Viktorka mi dnes hovorila, že bola zase v noci v nebeskom kráľovstve. Panna Mária, ako vždy, prišla k nej v červenom plášti a vzala ju, aby jej ukázala ďalšie pekné veci. Povedala mi: „Bola som na lúke, kde bola samá trblietavá trávička, po ktorej behali lienočky. Boli farebné, zelené, červené, oranžové, biele, ružové, žlté i modré, všelijaké a na všetky som sa mohla dlho pozerieť. Boli veľmi krásne.“

10. 3. 2018

Viktorka mi začala rozprávať: „Babi, znova som bola v nebeskom kráľovstve. Letela som s Pannou Máriou cez celý vesmír. Panna Mária mi povedala, že vesmír je veľmi studený, ale mne bolo pri nej teplučko. Ukázala mi, ako po celom vesmíre chodia nebeské koče. Bolo ich veľmi veľa. Sedeli v nich dospelí, ale aj deti. Koče chodili tak zvláštne, ako keby po nejakej hrbolatej cestičke. Panna Mária mi hovorila, že tých kočov je plný vesmír, a že v nich sedia dušičky, ktoré sa sťahujú z očistca, aj rovno zo zeme. V diaľke som videla žlté svetlo. Bolo ako guľička. Keď sme sa k nemu priblížili, v tom veľkom svetle som videla červené srdce, ktoré sa otvorilo, a ja som s Pannou Máriou vošla dnu. Srdce sa za nami zamklo a pred nami bola ďalšia brána. Bola zo sivých listov a sivých kvietkov, ktoré boli do seba pokrútené. Aj cez tu bránu sme prešli a už sme boli v nebi. Aj koče s dušičkami vchádzajú do nebeského kráľovstva cez tieto dve brány.“ Spýtala som sa jej: „Viktorka, stále chodíš takto do nebeského kráľovstva?“ Pohotovo odpovedala: „Stále babi, ale ja nejdem na koči, ale na obláčiku. Panna Mária ma drží za ruku a velikánskou rýchlosťou preletíme cez vesmír. Prídeme k svetlu a cez srdce vojdeme do neba.“ „A kde je to nebo?“ Opýtala som sa jej. „Za vesmírom“, zasmiala sa.

Ježiš povedal: „**Je za vesmírom. Dieťa vám povedalo pravdu, lebo všetko čo vidíte a vnímate svojimi zmyslami, teda vašu zem a vesmír, to je tento svet. Nebeské kráľovstvo nie je z tohto sveta. Nedá sa vidieť a ani zamerať. Je za oponou tohto sveta. Ľudským rozumom je to nepochopiteľné.**“

11. 3. 2018

V noci som mala takéto videnie: Bola som v kostole, ktorý už vôbec nevyzeral ako kostol. Neboli v ňom klasické lavice, ale akoby pivárske stoly, za ktorými sedeli ľudia. Odrazu začali z nejakej miestnosti vychádzať kňazi s táckami v rukách a začali rozdávať akože prijímanie, no neboli to hostie, ale samé jedlo v tvare oplátky. Tých kňazov bolo veľmi veľa. Ku mne prišiel duchovný, ktorý niesol na tácke tlačenu. Z tohto otrasného zážitku som sa prebudila a pred očami sa mi ukázala škodoradostná tvár diabla.

12. 3. 2018

Ježiš prehovoril: „**Barlička, videla si to, čo som vám povedal. Kríza Cirkvi je krízou Eucharistie. Mnohí veriaci a duchovní už neveria v moju prítomnosť v Eucharistii. Považujú to za akúsi formu pohostenia, a tak sa aj k tomu správajú. Preto som prišiel s mojím dielom, so Spoločenstvom Priateľov Eucharistie, aby sa jej vrátilo miesto, ktoré jej prináleží.**“

13. 3. 2018

Mala som takéto sen: Videla som obrovský úľ, v ktorom žili ľudia. Boli tam aj domy, ulice, ba aj kostol. Boli tam aj kňazi, aj ja. V kostole sa slúžila svätá omša, ale iná, než na akú som zvyknutá. Ľudia na ňu chodili len pre istotu. Všetci tam žili veľmi zle. Vedela som, že úľ sa zrúti a preto som začala na ľudí volať, aby z neho utekali von, ale vôbec ma nepočúvali. Skoro som chytila svoju tehotnú dcéru za ruku a utekala s ňou von, kde na nás už čakalo auto s Valentínom. V aute, ktoré bolo pre nás nachystané, už sedela žena, ktorú poznám. Sadla si tak bezohľadne, že sme sa s dcérou do auta sotva dostali.

Potom som videla, ako sa úľ zrútil a ako tam ľudia umierali. Mnohí chceli aj ujsť, ale už sa nedalo. Všetci tam hynuli a diabol sa im smial.

Ježiš povedal: „**Úľ predstavuje život ľudí, ktorí nejdú po mojich cestách, ale po svojich. I omše boli podľa ich predstáv a nie podľa Božích. Volala si, aby z úľa vyšli von, upozorňovala si ich, že idú do záhuby, ale nepočúvali ťa. Každý, kto nekráča po mojich cestách, kráča po satanových a rúti sa do záhuby. Auto, čo na vás čakalo s Valentínom, to je to moje Spoločenstvo, ktoré zachraňuje ľudí. Každý si sám určuje, či pôjde cestou spásy alebo zatratenia. Žena, ktorá už sedela v aute, predstavuje tých, ktorí vstúpili do Spoločenstva nie z lásky k Bohu, ale z lásky k sebe.**“

14. 3. 2018

Pán Ježiš sa prihovril k Valentínovi: „**Tvoja prvá cesta bude do pekla, potom do očistca a nakoniec do nebeského kráľovstva. Cez Veľkú noc budeš so mnou.**“

16. 3. 2018

V sne som sa ocitla vo zvláštnej krajine. Bol tam síce pokoj a radosť, ale všetko bolo také, ako to máme my na zemi pred dažďom. Celá krajina bola akoby pod mrakom a miestami bola aj veľká hmla. Nevnímala som tam žiadne farby. Tráva bola ako u nás na zemi, nie taká farebná, ako mi opísala Viktorka, a ani lúky a kvety som tam nevidela. Stromy tam boli bez listov, ako my máme na zemi, keď je u nás neskorá jeseň. Nelietali tam ani žiadne motýle, ani farebné vtáky a neboli tam ani nejaké zvláštne zvieratá, ba ani paláce, no duše tam boli veľmi šťastné. Ako som sa tak pozerala po tejto krajine, zbadala som, ako po ceste prechádzal malý dinosaur, na ktorom sedel roztomilý chlapček. Držal sa ho okolo krku a keď ma zazrel, usmial sa. Sem tam som videla aj iné zvieratká, také aké sú u nás bežné. Kone, kravy, nejaké psy, nič mimoriadne. V diaľke som videla aj domy, ako som už spomenula, neboli to paláce, ale celko obyčajné domy. Potom som uzrela ďalšie duše, boli pokojné a vyžarovala z nich láska. Pomyslela som si: „Kde

som to? Aké je to miesto? A ako to, že tie duše sú tu také šťastné, veď nemajú ani slnko, ani lúky, ani kvety, nepreletí tu ani jeden motýlik, a ani jedna včielka. Čo je to za miesto?“

Pán Ježiš mi to vysvetlil: „**Barlička, videla si krajinu neba, kde sú duše, ktoré neboli pokrstené, ale viedli dobrý a bohobojný život. Sú tam aj duše potratených detí a nepokrstené neviniatka. Nevidia Boha, preto tam nie je svetlo, ale hmla. V takýchto podmienkach nerastú kvety a nie sú tam ani lúky, a aj zvieratá sú tam len také, ktoré znesú takéto prostredie. Tá krajina vyzerá tak, ako som ti ju ukázal, ale aj keď vyzerá ako vyzerá, je to krajina pokoja a lásky.**“

18. 3. 2018

Keď som sa modlila, pozerali sa na mňa dve krásne oči. Ježiš povedal: „**Boli to oči mojej Mamičky.**“

19. 3. 2018

Keď som prijala telo Ježiša Krista, pred svätostánkom som zacítila intenzívnu vôňu vanilky. Ježiš povedal: „**To si cítila mňa.**“

Viktorka mi dnes rozprávala: „Babi, ja som aj teraz v noci bola v nebeskom kráľovstve. Ja tam už chodím s Pannou Máriou skoro každú noc. Teraz mi ukázala srnky, medvede, ťavy, líšky, gepardov a levy, aj tučniaky sú tam a prasiatka sú pásikované, ale aj fľakaté. A ukázala mi aj všetky moria, ktoré sú tam. Je ich 8 a pri každom stoja dve obrovské palmy. Sú to najvyššie stromy, aké som tam videla. Sú vyššie ako kostolíky a pod každou z nich niekedy padá taký ružový sniežik.“ „Sniežik?“ Zadivila som sa. „Áno, sniežik“ povedala a pokračovala: „Je taký iný ako na zemi. Je suchý, teplučký a veľmi krásne vonia. Babi, v nebi je tak krásne, že keď som tam, nechce sa mi vrátiť na zem.“

20. 3. 2018

Dnes ma Viktorka prekvapila. Povedala mi: „Babi, dnes bola pri mne Panna Mária v zlatých šatách s krémovou mašľou, oranžovým plášťom, mala učesané vrkoče a v ruke držala kytičku z troch ruží. Jedná bola modrá, druhá ružová a tretia červená. Hovorila, že tu kytičku priniesla mne. A vieš čo mi ešte povedala? Povedala mi, že aj tebe sa babi zjavila a doniesla ti kvet. Porozprávaj mi babi, aká bola pri tebe, čo mala oblečené a aký kvet ti podala?“ Rozprávala som jej o tom, a ona mala z toho veľkú radosť. Potom som sa jej opýtala: „Viktorka a hovorila ti Panna Mária, čo tie ruže znamenali a prečo každá z nich mala inú farbu?“ Odpovedala mi: „Nie.“

21. 3. 2018

Mala som v noci takýto sen. Ocitla som sa spolu s Valentínom v dome jednej príjemnej rodiny, kde sme im rozprávali o Bohu a manžel im vysvetľoval aj detaily o Spoločenstve Priateľov Eucharistie. Všetci k nám boli veľmi milí a pozorne nás počúvali. Ja som vedela, že je to vzorná kresťanská rodina, preto som so sebou vzala na toto stretnutie aj jednu ženu, ktorú dobre poznám a na ktorej mi veľmi záleží, aby videla, ako žijú ozajstní kresťania, a aby si aj konečne pozorne vypočula Valentínove svedectvo, o ktoré doteraz nejavila žiaden záujem. Zrazu začala táto žena po mne pred všetkými kričať, ba dokonca ma zasýpala samými neslušnými nadávkami, ale ľudia, ktorí žili v tom dome, si ju vôbec nevšimli a neverili jej. Verili nám.

Pán Ježiš povedal: **„Tá dobrá rodina, ktorú si Barlička videla, predstavuje duše v stave milosti. Takéto duše vás vždy s láskou prijmu. Tá zlostná žena predstavuje duše, ktoré nie sú v stave milosti. Takéto duše pôjdu vždy proti vám.“**

28. 3. 2018

Keď som sa večer modlila ruženec k Duchu Svätému, zrazu sa mi pred očami ukázal dej z púte do Fatimy. Na tejto púti s nami bol aj jeden mladý rómsky pár. Boli to dvaja ľudia, na ktorých som videla, ako sa majú radi. Muž bol po

celý čas k manželke milý, ústretový a vo všetkom pozorný a ohľaduplný. Na tejto púti sme boli na rôznych miestach a všade kde sme mali večeru, sadli sme si k stolu spolu s nimi, a tak sme ich mohli lepšie spoznať. Vo Fatime nám napríklad táto mladá žena rozprávala, aká je chorá. Že je po ťažkej operácii chrbtice a že má veľké bolesti, ale aj keď vedela, že táto cesta do Fatimy a na iné miesta bude pre ňu namáhavá, chcela si splniť svoj sen. Hovorila nám, že má tri deti, z toho jedno veľmi ťažko postihnuté, ale že je Pánu Bohu i za toto dieťa vďačná a všetky tri rovnako miluje. Každý deň volala z mobilného telefónu svojej mamke, ktorá sa jej za ten čas starala o jej ratolesti a rozprávala im všetkým svoje dennodenné zážitky. Keď sme boli v Lurdoch, stalo sa toto. Znova sme si mali všetci pri večeri sadnúť za stôl, tak ako stále sedávame, no ja som hneď zistila, že traja od nás odišli a presadli si inde, lebo nechceli byť s nimi. Ostatní ostali. Na mladej rómke som videla, že má veľké bolesti. Spýtala som sa jej: „Čo vám je? Bolí vás chrbát?“ Odpovedala mi: „Chcela som ísť vo Fatime po kľačičky k soche Panny Márie. Vždy som po tom túžila. Povedala som si, keď raz mi Pán Boh pomôže dostať sa sem, prinesiem takúto obeť, aj keby ma to čo stálo. A dokázala som to. Veľmi mi pomohol môj manžel. Po celý čas kráčaľ vedľa mňa a držal ma za ruku.“ Poznomenala som : „To je krásne, že ste to dokázali a za čo ste to obetovala?“ Povedala: „Za obrátenie hriešnikov.“ Za stolom s nami sedela aj jedna pyšná pani, ktorá len čo to začula, povedala: „Mala za čo, veď medzi nimi sú len samí hriešnici.“ Rómka to počula, ale nereagovala. Pokorne si to vypočula a zostala ticho.

Pán Ježiš prehovoril: „**Barlička, na týchto dvoch ženách som chcel ukázať toto: Keď dvaja kresťania robia to isté, modlia sa, chodia do kostola, na púte, prijímajú sviatosti, nie je to to isté. Sú ako dve strany jednej mince. Hlava, ktorá je pyšná, namyslená, a znak – skromná a pokorná. Hlava, to sú len navonok kresťania a znak, to sú ľudia, ktorí majú vpísané kresťanstvo vo svojom srdci a aj ho žijú. Preto máte v Spoločenstve na prednáškach zdôrazňovať, aby si kresťania dávali pozor na pýchu, aby neboli hlavou**

mince, ale znakom mince. Lebo hlava mince na tomto svete sa dvíha dohora, znak je akoby dole, ale vo večnosti je to opačne.“

29. 3. 2018 - Zelený štvrtok

Pri adorácii Pán Ježiš požehnal všetkých členov Spoločenstva Priateľov Eucharistie: **„Žehnám všetkých členov Spoločenstva Priateľov Eucharistie. Moje požehnanie vás bude sprevádzať po celý rok. Moje ruky vás budú chrániť, sprevádzať, viesť a priťahovať ku mne. Spoznáte moc a silu môjho požehnaní.“**

Valentín poprosil Pána Ježiša, aby mohol s ním znášať jeho utrpenie v Getsemanskej záhrade, jeho umučenie a ukrižovanie.

Ježiš povedal: **„Prídem k tebe a budeš so mnou trpieť.“** Valentín po celú noc trpel. Hovoril mi: „Ocitol som sa v Getsemanskej záhrade v hlbkej tme a po celú noc som pociťoval neopísateľnú úzkosť. Triasol som sa od zimy, ale aj od strachu. Bolela ma hlava, akoby som ju mal v nejakom zveráku. Videl som Pána Ježiša, ako kľáčí. Bol pri ňom nielen anjel, ale aj diabol. Potom som videl, ako Pána bičujú, ako ho trním korunujú, ako padal pod krížom a ako mu Veronika podala šatku. Videl som jeho ukrižovanie a smrť. Fyzické bolesti som až také veľké nemal, ale duševné boli ukrutné.

Aj ja som prežívala utrpenie s Pánom Ježišom, ale ináč ako Valentín. Stála som s Ježišom pred veľkou bránou, ktorá sa pred nami otvorila a vošli sme spolu do Getsemanskej záhrady. Ježiš už so mnou nešiel. Pomaly som kráčala tmou a v diaľke zazrela veľkú mohutnú olivu, pri ktorej už kľáčal a veľmi plakal. V tom okamihu ako som ho videla, začali sa mi ukazovať hriechy sveta, ktoré videl náš Pán. Boli to predovšetkým všetky hriechy, ktorých sa dopúšťajú ľudia z neúcty k Bohu. Všetky tie hriechy, ktoré videl a bolo ich nespočetne veľa, sa menili na trne, ktoré ho neustále bodali do tela a spôsobovali mu neopísateľné bolesti. Pán Ježiš videl a trpel i za hriechy nečistoty, a to každého druhu. Bol celý dobodaný trním, pričom veľmi stonal. Bol to strašný pohľad. Trpel za všetky hriechy ľudí a za najväčšie ohavnosti,

akých sa ľudia dopúšťajú. Boli mi ukázané všetky nemravné zábavy, počula som krik, smiech, hudbu, tanec. Hluk bol taký silný, že sa to nedalo zniest. Za všetky tieto hriechy trpel Pán Ježiš tak veľmi, že si to človek nevie predstaviť. Nakoniec som ho videla celého zasypaného trnám. Tak isto ako Valentín, aj ja som videla, že bol pri ňom diabol. Ako som sa na to všetko pozerala, zrazu sa predo mnou objavila postava so znetvorenou tvárou. Hrozne som sa vyľakala, lebo tá tvár bola taká zohyzdená, že sa nedalo na ňu pozerieť. Bola celá modročierne, priam nekrotická. Na niektorých miestach chýbala koža, alebo kusy mäsa, nemala nos, iba akési diery. Z hornej pery bolo vytrhnuté mäso, tak že bolo vidieť obnažené zuby, ani vlasy na hlave neboli, len akési zbytky z dlhších vlasov. Mala som pocit, akoby som sa pozerala na rozpadajúcu sa tvár mŕtveho človeka. Na tvár v rozklade. V tom som zbadala, že muž, ktorému patrí tá tvár, má oblečenú tuniku, akú nosil Ježiš. V tom som pochopila, že pozerám na jeho dobitú a umučenú tvár, ktorú som vždy chcela vidieť, ale teraz keď som ju videla... budem plakať do konca svojho života. Tu hrôzu si nevie človek predstaviť.

30. 3. 2018

Ježiš povedal: „**Barlička, všetko čo si videla je pravda.**“

Viktorka rozprávala dcére Majke, že bol v noci pri nej Ježiško na kríži. Na hlave mal trňovú korunu, z rúk a nôh mu tiekla krv a okolo kolien mal omotanú hrubú reťaz. Pri kríži stála Panna Mária a veľmi plakala. Aj Pán Ježiš veľmi plakal. Panna Mária bola celá v čiernom. Viktorka povedala: „Vstala som z postele a vybrala som Ježiškovi z rúk a nôh klince a aj reťaz som mu dala dole. Potom som mu dala na rany pusinky a kríž zmizol. Ježiško a Panna Mária sa veľmi potešili a privinuli si ma k sebe. Všetci traja sme sa dlho objímali a ja som bola veľmi šťastná. Panna Mária ma prikryla svojim plášťom a po celý čas ma túlila k sebe. Bolo mi pritom veľmi teplučko.“ Ako tak hovorila, zrazu spustila srdcervúci plač, že chce byť už stále s Pannou Máriou. Dcéra ju horko, ťažko utíšila.

31. 3. 2018

Ježiš povedal: „Valentín, v noci si videl fragmenty môjho umučenia a ukrižovania. Duševne si to prežíval so mnou. Nemal si veľké telesné bolesti a ani ich nebudeš mať, aby to nezničilo tvoje zdravie. Celú noc si so mnou prežíval a trápil sa, aby si získal psychickú odolnosť voči udalostiam, ktoré ťa v budúcnosti čakajú. Nebude to telesné utrpenie, ale duševné. Niečo podobné, ako prežívajú teraz niektorí vaši politici, ktorí sú v tejto dnešnej dobre napádaní a prenasledovaní médiami. Vy nebudete dávať svedectvo o mojej minulosti, ale vy budete šíriť svedectvo o nebeskom kráľovstve, očistci a pekle, aby ľudia podľa toho, ako žijú tu na zemi, poznali čo ich čaká vo večnosti. Nebuďte smutní, že to ide tak pomaly a že vás ľudia neprijímajú. Terajší svet je založený materialisticky a ľudia neveria v zázraky. Majú s tým problém aj duchovní, pokiaľ sa s tým osobne nestretli. Preto vás neberú vážne.“

1. 4. 2018

Ježiš povedal: „Priniesol som obeť za hriechy celého sveta a ty Valentín ju prinášaj za to, aby ľudia vo mňa uverili.“

Chcela som vedieť, čím boli spôsobené Ježišove rany na jeho tvári, to zmrzačenie, a za aké hriechy ľudí takto trpel.

Ježiš prehovoril: „Tieto rany mi spôsobili pády na kamene, trňová koruna, údery do mojej tváre a plúvance. Moja tvár bola zmrzačená za všetky hriechy proti prvému Božiemu prikázaniu. Hriechy ako sú božstvá, ktoré si ľudia vytvárajú, kliatia, rúhania, nehodné prijímanie, vyznávanie iných bohov, svätokrádežné spovede, nevernosť mojich duchovných, herézy. To všetko sú údery a plúvance do mojej tváre.“

2. 4. 2018

Dnes prišiel s Pánom Ježišom aj sv. František z Pauly. Hovoril: „*Ďakujem vám, že ste si aj mňa vybrali za svojho patróna. Bol som z toho prekvapený.*“

Valentín povedal: „Obdivoval som vaše skutky, čo ste urobili.“ František

pokračoval: „*To je všetko vo viere. Až budeš mať plnú vieru a budeš mať čisté srdce, nezaváhaš ani na chvíľku, tiež dokážeš robiť takéto divy. Budem vás všade sprevádzať a orodovať za vás.*“ Nakoniec nás požehnal.

4. 4. 2018 – adorácia

Mnohí naši priatelia zo Spoločenstva, ktorí boli s nami v kontakte a boli nám naklonení, si už na nás ani nespomenú.

Pán Ježiš nás utešoval: „**Netrápte sa tým. Aj mňa opustili všetci učeníci okrem Jána a od strachu zutekali. Nebojte sa, vrátia sa. Je prirodzená ľudská vlastnosť, že človek pochybuje a stráca dôveru. Tak je to aj s členmi Spoločenstva. Aj učeníci, aj keď vedeli o mojom zmŕtvychvstaní, keď sa to stalo, boli prekvapení čo sa to deje a dokonca aj Tomáš pochyboval. Viera sa buduje po celý život. Len pevní vo viere vytrvajú, ale nebuďte smutní, vrátia sa.**“

5. 4. 2018 – adorácia

Ježiš prehovoril: „**Valentín, je veľká kríza Cirkvi. Tu na Slovensku to ešte až tak nebadať, ale na západe je to úplná katastrofa. Ľudia už nepotrebujú Boha. Majú svoje božstvá. Ženú sa za bohatstvom, chcú mať krásne domy s bazénom, krásne auta, pohodlný život a ja do tohto ich života už nepatrím. Je veľmi ťažké pre mňa nájsť smer a cestu, ako to zvrátiť, lebo narážam na slobodnú vôľu človeka, ktorá je väčšinou proti mne. Preto im chcem ukázať iný život. Život v nebeskom kráľovstve, aby po ňom zatúžili a neviazali sa len na tento krátky pobyt na zemi. Aby zatúžili po večnosti v nebi.**“

Keď som sa modlila, zrazu sa mi pred očami ukázala tvár asi 2-ročného dievčatka. Potom sa mi ukázala ďalšia, ale iná tvár asi 6-ročného dievčatka s mašľami vo vlasoch. Nakoniec som videla umučeného Ježiša, visiaceho na kríži. Celé telo mal dotrhané, aj tvár. Bol to strašný pohľad.

Ježiš povedal: „**To dvojročné usmievavé dievčatko bolo jedno z vašich adoptívnych detí. To väčšie dievčatko, to bola, Barlička, svätá z tvojho**

príbuzenstva. Ukázal som sa ti na kríži. Tým som chcel povedať, že s Veľkou nocou moje ukrižovanie neskončilo. Naďalej ma križujú hriechy celého sveta.“

6. 4. 2018

Viktorka mi rozprávala, že Panna Mária aj deti, ktoré vidí v nebeskom kráľovstve, majú veľmi peknú pleť. Povedala: „Babi, ta pleť je taká krásna, má inú farbu ako máme my na zemi, oveľa krajšiu. Aj ja som takú chcela, ale Panna Mária mi hovorila, že takú pleť majú len tie dušičky, ktoré sú už navždy v nebeskom kráľovstve. A vieš čo babi, ja mám v nebeskom kráľovstve aj tri kamarátky, také milé, zlatučké dievčatká. Ja sa už môžem pohrať s deťmi, ale s nimi sa najradšej hrám. Kúpeme sa v mori, chodíme na šmýkačky z farebných kvetov, aj na hojdačky a mám tam aj koníka, s ktorým sa už môžem pohrať. Je to taká malá kobyľka, dala som jej meno Majčinka. Je hnedá, má bielu hviezdičku, čiernu hrivu a chvost, aj ponožky má čierne a má biely hermelín. Panna Mária mi povedala, že keďže som si nazbierala ďalšie pokladíky, môžem si na nej zajazdiť. A predstav si, babi, že ja mám už vlasy až po členky. Panna Mária mi hovorila, že aj ty si si nazbierala ďalšie pokladíky a že tiež budeš mať vlasy až po členky a nie po kolená. To sú najdlhšie vlasy, aké majú za odmenu ženy a dievčatá v nebi. Ale povedala mi aj to, že sú ženy a dievčatá, ktoré majú rôzne dĺžky vlasov, niektoré aj úplne krátke, podľa toho, ako žili na zemi. A vieš čo mi ešte ukázala?“ „Čo?“ Opýtala som sa jej. „Ukázala mi palác, v ktorom býva s Ježiškom. Je celý z orchideí, z tých najkrajších orchideí, aké sú v nebeskom kráľovstve. Každý kvet je iný, a každý lupienok na kvete je iný. Je z piatich farieb. Modrej, žltej, ružovej, fialovej a zlatej. Takýto kvet je taký krásny, že si to nevieš predstaviť. Takéto lupene majú aj tie najkrajšie ružičky. Z nich sú tiež paláce.

A ešte mi Panna Mária opísala aj niektoré krajiny, aké sú v nebeskom kráľovstve. V **KVETOVEJ KRAJINE** sú paláce z ruží. Potom mi hovorila o **LISTOVEJ KRAJINE**. Tam sú domy z listov. Z veľmi krásnych, farebných a pestrých listov. Ale hovorila mi aj o **STONKOVEJ KRAJINE**. V nej sú domy zo

stoniek, bez listov a bez kvetov. Tam sú dušičky, ktoré prišli pred Boha s prázdnyimi rukami. Panna Mária mi povedala, že táto krajina je veľmi, veľmi... veľmi ďaleko. Je ešte štvrtá **NEKTÁROVÁ KRAJINA**, v ktorej sú domy zo suchých včelích plastov, a tá je najďalej zo všetkých.“ „A videla si tie krajiny?“ spýtala som sa jej. „Nie,“ odpovedala a pokračovala: „Panna Mária mi hovorila, že ja chodím len do kvetovej krajiny. Listovú, stonkovú a nektárovú mi neukázala, iba mi o nich rozprávala. Povedala, že nebeské kráľovstvo je nekonečné a že tie krajiny sú veľmi, veľmi... veľmi, veľmi ďaleko.“

„Babi, **KVETOVÁ KRAJINA** je veľmi krásna. Je v nej nekonečné množstvo kvetov a to aj také, aké na zemi nepoznáme. Táto krajina sa delí ešte na ďalšie krajinky, a to orchideovú, konvalinkovú, ružičkovú, tulipánovú, margarétkovú... majú všelijaké mená, podľa kvietkov, ktorých je tam najviac. V kvetovej krajine sú dušičky, ktoré najviac ľúbili Ježiška a Pannu Máriu a nazbierali si veľa, veľa pokladikov. Detičky sú tam veľmi pekne oblečené. Chlapci majú farebné tuniky, na hlavách klobúčiky z tých najkrajších listov a aj sandále na nohách majú z listov. Dievčatá majú na hlavách venčeky z farebných ružičiek. Šaty a črievičky majú tiež z ružičiek. Niektoré deti behajú aj bosé. Sú tam samé paláce. Panna Mária mi ukázala aj ďalšie pekné veci a zvieratká, a aj kvety, aké na zemi nepoznáme. Žltáčiky, to sú veľké okrúhle kvety, ktoré majú zúbkaté lupienky. Fialovníky, ktoré sú celé fialové a tiež zúbkaté. Modráčiky majú modrú farbu a sú ako zúbkaté guľky. Ružovníky sú ružové a majú v strede zúbkatú guľku. Ukázala mi aj zlatovníky, sú celé zlaté a v strede majú zúbkaté také haky-baky. A videla som aj slnečnice, ktoré nie sú žlté, ale majú tehlovočervené lupienky. Z nich zobú vtáci zrníčka. Pozerala som aj na 8 druhov pávov. Pávy sú tam malé, nie také veľké ako my poznáme a sú veľmi krásne. Tela majú buď ružové, fialové, modré, oranžové, červené, žlté, zelené a tyrkysové. Majú zlaté nohy, zlaté zobáčiky, svetloružové chocholíky a tyrkysové oči. Chvosty majú zo 4 farieb a to oranžovej, fialovej, červenej a modrej. Mačičky sú tam tiež farebné,

čierne, biele, sivé, hnedé, modré, fialové, terakotové,... a všetky majú svetloružové labky a ňufáčiky. Oči majú zlaté. A vieš čo babi, v kvetovej krajine je mnoho druhov motýľov a každý je iný. Aj húsky sú farebné a aj slimáky a zajačiky. Panna Mária mi aj povedala, že zvieratká sa v nebeskom kráľovstve tvoria, aké len chcem. Aj farebné. Hovorila mi, že všetky dušičky z kvetovej krajiny môžu chodiť po celom nebeskom kráľovstve, ale dušičky z listovej, stonkovej a nektárovej krajiny nemôžu. Povedala mi, že všetko je podľa zásluh. Tiež mi povedala, že kde končí jedna krajina, tam začína ďalšia krajina. Babi, kvetová krajina je ožiarená veľkým svetlom, je tam teplúčko a všetko sa tam trblieta. Moria sú iba v tejto krajine, a aj koče a vozy a všetko je farebné. Je to veľmi, veľmi krásna krajina. Rastie v nej nekonečný počet kvetov.

LISTOVÁ KRAJINA je oveľa, oveľa ďalej. Tiež sa delí ako kvetová, na ďalšie krajinky a to podľa druhu listov. Je tam už menej svetla a fúka tam vietor. Žijú tam opice a dinosaury a ešte nejaké zvieratá. Dušičky tam majú domy z listov a aj šaty a obuv tam majú z listov. Už tam nie je také teplo. V tejto krajine rastie málo druhov kvetov.

STONKOVÁ KRAJINA je ešte ďalej. Fúka tam ešte silnejší vietor a je skoro bez svetla. Dušičky tam majú obyčajné domy zo stoniek a aj oblečenie majú zo stoniek. Žijú tam hrochy a niekedy tam z listovej krajiny prídu aj opice. V tejto krajine sa nič netrblieta a rastie v nej 10 druhov kvetov.

NEKTÁROVÁ KRAJINA je najďalej. Panna Mária mi povedala, že je veľmi, veľmi, veľmi... veľmi ďaleko, že je tam najsilnejší vietor a nie je tam svetlo. Nič sa tam netrblieta a dušičky tam majú len celkom obyčajné domy zo suchých včelích plastov, a aj šaty. V tejto krajine žijú tučniaky a ľadové medvede a je tam len 5 druhov kvietkov.

Babi, a vieš čo mi Panna Mária ešte rozprávala? Hovorila mi, že v nebeskom kráľovstve je spolu 22 krajín a že na konci sveta ich bude 50. Že kvetová aj listová krajina sa budú ešte ďalej rozrastať o ďalšie krajinky. Stonková a nektárová krajina sa budú rozrastať do šírky a dĺžky. Tie sa nedelia na ďalšie krajinky. Babi, posledné dve krajiny sú smutné, ale dušičky sú tam šťastné, lebo sú spasené a vedia, že si to zaslúžili. Už ich nič nebolí, nie sú hladné, nie sú smädné, sú to krajiny pokoja a lásky. Všetci sa tam majú radi a tešia sa. A vieš čo, babi, všetky rodiny čo sú v nebeskom kráľovstve sa aj stretávajú a to vždy, keď má nejaký sviatok Ježiško, alebo Panna Mária. Dušičky z listovej krajiny, stonkovej a nektárovej nemôžu chodiť po celom kráľovstve, ale keď je sviatok, anjeličky ich privádzajú na vozoch a na kočoch z celého neba do kvetovej krajiny k palmám, ktoré sú pri moriach. Pod palmami sú veľké hostiny a je veľká radosť.“ Spýtala som sa jej: „Viktorka a prečo tie rodinné stretnutia sú iba pod palmami?“ Pozrela sa smutne na mňa a povedala: „Preto, babi, lebo dušičky z listovej krajiny, stonkovej a nektárovej nemôžu vidieť kvetové kráľovstvo, iba tie moria. Kvetovú krajinu nikdy neuvidia.“ Zrazu sa usmiala a zvolala: „Babi, ja som ti nepovedala, že som už bola na takej veľkej oslave, kde sa všetky rodiny stretli. Celkom som na to zabudla.“ „Kedy?“ Opýtala som sa. „No predsa na oslave Nepoškrvnenej Panny Márie.“ Ostala som prekvapená a ďalej jej kládla otázky. „Viktorka a stretla si sa tam s nejakou našou rodinou? Napríklad s dedkovými rodičmi, alebo s mojím ockom, alebo...?“ „Nie.“ Odpovedala. „Ale sedela som za stolom na obrovskej nekonečnej lúke s nekonečným počtom detí. Bolo ich, babi, toľko veľa. Na stoloch boli obrusy ako zo živých kvetov a na každom z nich ako ozdoba stáli živé farebné pávy. Pávy sa v nebeskom kráľovstve stále používajú ako ozdoby, lebo sú to najkrajšie vtáky v nebi. Jedla som samé chutné jedla, ktoré anjeličky roznášali na kvetinových táckach.“ „A kto boli tie deti?“ spýtala som sa jej. „Panna Mária mi hovorila, že tie deti sú moja rodina. Bola som taká šťastná, babi. Nechcela som sa vrátiť na zem. Vždy, keď som v nebeskom kráľovstve, nechcem sa vrátiť.“

7. 4. 2018

Nechápala som jednu vec. Ako to, že mi Viktorka rozprávala, že budem mať vlasy po kolená a teraz vraví, že ich budem mať až po členky. Pán Ježiš nám to vysvetlil a vysvetlil nám aj iné veci, ktorým sme nerozumeli.

Povedal: „Je to tak. Na vlasoch som vám chcel ukázať, že ľudia, kým sú ešte na zemi, môžu svojím životom stále získavať zásluhy a podľa nich ďalšie a ďalšie odmeny. Je to len na ich slobodnej vôli. Dlhé vlasy majú moje veľké sväte. Vietor, ktorý Viktorka spomínala, v krajinách skutočne je. Čím je krajina vzdialenejšia, tým je tmavšia a chladnejšia. Aj kvetov je v krajinách o ktorých hovorila málo. Šaty sú v týchto krajinách z prírodných jemných materiálov, podľa toho, kde duše žijú. Aj stavebné materiály sú buď z listov, stoniek, alebo z včelích plastov. Čím je krajina vzdialenejšia, tým sú aj domy obyčajnejšie. Deti s ktorými Viktorka jedla na oslave mojej Mamičky, boli všetky vaše adoptívne detí.“

17. 4. 2018

Pamätám si, ako mi Viktorka rozprávala, že Panna Mária jej hovorila, že na zúbkoch bude mať otlacky kvetov a jazyk rozdelený na ružovú a bielu polovicu. Spomínam si aj na to, že jej bolo povedané, že keď oblizne zmrzlinu, tak na tom mieste zostane kvietok. Dlho som nad tým premýšľala. Dnes nám to Pán Ježiš vysvetlil: **„Odtlačky kvetov na zúbkoch znamenajú to, že všade kde sa zúbkami dotkne, zostane otláčok kvetu. S jazykom je to tak. Ľudia kým žijú, šíria svojím jazykom dobro aj zlo. Jazyky v nebeskom kráľovstve majú duše rozdelené na dve polovice, a to ružovú a bielu. Ružová predstavuje dobro, ktoré človek na zemi jazykom šíril. Biela polovica je očistené zlo v krvi Baránkovej. Celý ružový jazyk mám len ja a moja Mamička.“**

Mnohí ľudia si myslia, že keď sa dá človek pokrstiť v dospelosti, celý jeho minulý život sa vymaže a že je úplne čistý bez zaťaženia minulosťou. Tiež si mnohí myslia aj to, že keď je človek pokrstený tesne pred smrťou, ide jeho

duša rovno do nebeského kráľovstva na to najkrajšie miesto. Valentín sa spýtal Pána Ježiša, či je to naozaj tak.

Pán Ježiš to vysvetlil takto: **„Ak sa dá človek pokrstiť tesne pred smrťou, jeho hriechy sú zmyté, ale tresty nie. Či je spasený, alebo nie, záleží od úmyslu, prečo sa dal pokrstiť. Či to urobil preto, že vo mňa uveril a kajúcne ľutuje všetky svoje hriechy, alebo to urobil len zo strachu, pre istotu, alebo aby urobil radosť blízkej osobe. Ak sa dal človek pokrstiť preto, že vo mňa uveril a ľutuje svoj doterajší život, bude spasený, ale nedostane sa do tej najlepšej krajiny, ale do tej najhoršej. Ak sa dal pokrstiť len zo strachu, pre istotu, alebo preto, aby mu už blízki z jeho okolia dali pokoj, budú mu hriechy zmyté, ale hneď na to pácha ťažký hriech podvodu. Spása duše takéhoto človeka je neistá. Záleží na tom, aké hriechy za svojho života napáchal. Duša takéhoto hriešnika môže byť aj zatratená.“**

Pán Ježiš ešte dodal: **„Ľudia si zle vysvetľujú podobenstvo o nádenníkoch vo vinici. To nie je podobenstvo o odmene, ale o spáse duši. Každá duša, ktorá je spasená, dostane odmenu podľa zásluh. Vlasy, šaty, ..., palác, aj krajinu, v ktorej bude vo večnosti žiť dostane podľa toho, ako žil človek na zemi a ako bol blízko Boha. Všetko je podľa zásluh.“**

18. 4. 2018

Dnes povedala Panna Mária Viktorke tieto slová:

„Tí, čo nechodia do kostola, ani sa nemodlia, nedostanú sa do nebeského kráľovstva.

Tí, čo chodia do kostola ale nemodlia sa, nedostanú sa do nebeského kráľovstva.

Tí, čo nechodia do kostola, ale modlia sa, nedostanú sa do nebeského kráľovstva.

Tí, čo chodia do kostola aj sa modlia, ale neľúbia Ježiša, nedostanú sa do nebeského kráľovstva.

Ježiš povedal: **„Je to návod, ako sa dostať priamo do nebeského kráľovstva, bez očistných trestov. Človek musí patriť Bohu celý, nestačí len niečo.“**

19. 4. 2018

Viktorka mi hovorila: „Babi, Panna Mária mi povedala, že sú dva dôležité dni. Červený a zelený. Červený je, keď je na zemi svätá omša a zelený, keď je svätá omša v nebeskom kráľovstve.“

Pán Ježiš nám to vysvetlil: **„Na zemi sa slávi krvavá obeta Ježiša Krista. To je červený deň. V nebeskom kráľovstve sa už neoslavuje krvavá obeta, ale zmŕtvychvstanie, preto sa tento deň nazýva zelený.“**

21. 4. 2018

Viktorka mi rozprávala, ako k nej prišiel Ježiško s Pannou Máriou, a že obaja mali červené plášte. Panna Mária ho mala zo živých červených lupeňov, usmiala sa na ňu a prehovorila k nej: **„Ja som Nepoškvrnené počatie.“** Po týchto slovách ju vzali do nebeského kráľovstva, pričom ju Matka Božia niesla vo svojom objatí.

Valentín dostal mail od istej mladej ženy, ktorá nie je šťastná v manželstve a rozmýšľa nad tým, či by nebolo pre ňu lepšie rozísť sa. Pán Ježiš na jej problém odpovedal týmto príbehom:

„Sluha môj, verne si mi slúžil, preto ťa odmením. Pripravil som ti krásne bývanie v paláci v nádhernom prostredí. Je to odtiaľto len tri dni cesty. Pozri na ten strom pred nami. Vyrúb ho a vytesaj z neho hranol 6 metrov dlhý, budeš ho raz potrebovať. Zober si náradie a tento hranol a choď smerom na východ. Po troch dňoch cesty púšťou zbadáš oázu plnú zelene, v strede s palácom, ktorý odteraz bude patriť len tebe. Tam sa stretneme. Sluha vyrúbal strom a vytesal z neho hranol 6 m dlhý, ako mu prikázal Pán. Zbalil si náradie a pri východe slnka zobral hranol na plece a vydal sa na cestu. Cesta púšťou s hranolom na pleci bola veľmi namáhavá. Večer, keď sa už chystal na oddych, v duchu si povedal. Je to veľmi ťažké, ja to nezvládnem. Odrežem z toho hranola aspoň meter, pôjde sa mi ľahšie. Odpíliť meter a ráno pri východe slnka sa znova vydal na cestu. Večer druhého dňa sa situácia opakovala. Tretí deň ráno pri východe slnka sa vydal na cestu s hranolom už o 2 metre kratším. Pri západe slnka zbadal pred sebou nádhernú oázu s ešte krajším palácom. Celý natešený zabudol

na všetky útrapy, zrýchlil krok, aby sa tam čím skôr dostal. Keď ale došiel k zeleni, zrazu sa ocitol pred hlbokou priepaťou obklopujúcou celú oázu. Zdvihol hranol a snažil sa prehodiť jeden koniec na druhú stranu. Hranol však bol krátky, vyšmykol sa mu z rúk a padol do hlbkej priepasti. Horko zaplakal.“

22. 4. 2018

Vo sne som ocitla v nejakej chudobnejšej izbe. Predo mnou stál zúrivy muž a v ruke držal kuchynský nôž. Pri ňom stáli dve malé deti, chlapec a dievčatko. Chlapec mal asi štyri roky a dievčatko asi dva. Obe deti boli vystrašené a veľmi plakali. V tom muž zdvihol ruku a začal ich bodáť nožom, kým nevydýchli. Do izby vbehla žena a vylakane pozerala na svoje mŕtve deti. Muž znova zdvihol ruku a zabil aj seba.

Ježiš povedal: „**Barlička, aj takouto smrťou odchádzajú zo sveta tvoje adoptívne deti. Tak to vyzerá v rodinách, kde niet Boha.**“

23. 4. 2018

V noci som mala takéto videnie. Stála som v našom chráme, ale niečo sa mi nepozdávalo. Všetko bolo ináč usporiadané a sväté prijímanie rozdávali ženy – laičky. Bola som z toho zhrozená. Vystrašene som sa obzerala dookola a mala som pritom pocit, akoby som stála v protestantskom kostole. Ako som sa tak pozerala, zrazu sa predo mnou objavil Boží posol. V rukách držal tabuľu a povedal mi: „**Čítaj!**“ A ja som začala čítať. Bolo tam napísané: „**Aj keď pod týmto chrámom tečie voda, všetko zostáva suché.**“ Potom ku mne prehovoril: „**Pod' za mnou!**“ A ja som šla. Vyšli sme spolu z chrámu a dlho sme kráčali po nejakej neznámej krajine. Ja som išla vpredu, Boží posol za mnou. Kráčali sme dlho, bola som už unavená, keď odrazu zvolal: „**Otoč sa a čítaj!**“ Otočila som sa a videla ako znova drží v rukách tabuľu, na ktorej bolo napísané: „**Aj keď teraz.....**“ a ďalej, i keď som to v sne prečítala, po prebudení som na ten text úplne zabudla. Keď som to prečítala, Boží posol mi povedal: „**Pokračuj v ceste!**“ Kráčala som, ale čoraz ťažšie. Bola som už veľmi vyčerpaná, keď tu znova na mňa zvolal: „**Otoč sa a čítaj!**“ A na tabuli bolo napísané: „**Aj keď ťa veľmi milujem, milujem, milujem, milujem, milujem, budeš.....**“ a ďalej boli slová zahmlené. Slovo milujem bolo napísané 5x.

Ježiš mi vysvetlil, čo tie slová znamenali. Povedal: „**Aj keď sa v tomto chráme dejú veci, ktoré by sa diať nemali a zdá sa, že ničia jeho základy, zostane aj napriek tomu miestom plným milosti. Neuškodí mu. Barlička, ostatné veci nemáš poznať, preto ti boli skryté a zahmlené. Spoznáš ich, až keď príde čas.**“

Dnes mi Viktorka povedala: „Babi, ja som ľúbila Ježiška aj Pannu Máriu už keď som bola v mamkinom brušku.“

28. 4. 2018

Viktorka mi hovorila: „Babi, dnes som sa hrala v nebeskom kráľovstve s dievčatkami. Sedeli sme na krásnej lúke plnej kvetov, za drevenými stolmi a hrali sme sa s plastelínou. Plastelína je tam čierna a sivá. Je z kvetinových lupienkov a je vláčna, lebo je v nej taká šťavička. Každé dievčatko a ja sme mali sklenené tabuľky a na ne sme si lepili z tej plastelíny rôzne obrázky. Každá sme mali palety, v ktorých bol farebný peľ. Ním sme si farbili tú plastelínu. Ja som si urobila koníkov, Majčinku a Valenta, a keď som si ich vymaľovala, na chvíľu mi ožili. Potom zostali stáť. Deti sa tam stále tak hrajú, že si robia také obrázky. Ja som urobila aj obrázky s motýlikmi a veľa s Pannou Máriou. Tie som robila najviac, lebo ja Pannu Máriu veľmi ľúbim, a aj ona ma má veľmi rada. Dnes som sa veľa hrala. Bola som aj na detskom ihrisku, kde sú okrem šmýkačiek a preliezok aj hojdiacie zvieratká z dreva, ale nie sú na pružinách, ako u nás na zemi, ale na takých stonkách. Skákala som aj na svojej Majčinke cez prekážky, ktoré boli stonkové, ružičkové, lupienkové, ale aj vodové, také potôčiky. Bolo mi veľmi krásne, mne sa, babi, na zemi vôbec nepáči. V nebeskom kráľovstve je všetko také krásne, aj skaly sú tam krásne, sú také farebné, ružové, oranžové, zelené, žlté, tyrkysové, červené... všelijaké. A vieš čo mi dnes povedala Panna Mária? „Čo“ spýtala som sa jej. „Povedala mi, že vesmír je nekonečný a aj nebeské kráľovstvo je nekonečné, ale zem je len taká malá loptička oproti nebeskému kráľovstvu, že pre človeka je to nepochopiteľné, ale je to tak. Že vzdialenosti medzi krajinami sú také obrovské, že zem je proti tomu nič.“

4. 5. 2018

Dnes mi Viktorka rozprávala: „Babi, stále keď som v nebeskom kráľovstve, Panna Mária má oblečené vždy iné šaty, a aj účes má stále iný. Ona je taká

krásna a taká voňavá, že keď som s ňou, nechcem už od nej odísť. Je taká milá a tak nežne ma objíma. S ňou som veľmi šťastná.

Babi, dnes mi Panna Mária hovorila, ako je to v tej **KVETOVEJ KRAJINE**. Znova mi povedala, že kvetová krajina sa delí ešte na ďalšie krajinky. Povedala mi, že má spolu 88 ulíc. Vysvetľovala mi, že z tých 88 ulíc je 18 ulíc, kde je najviac druhov kvetov a 5 ulíc, kde sú všetky druhy kvetov. Tie sú najkrajšie. Všetky ulice sú uzavreté takou krásnou kovovou bránou, ktorá je na každej strane upevnená o farebnú skalú. Panna Mária mi ukázala jednu z tých piatich ulíc. Keď sme prichádzali k tej ulici, brána sa pred nami otvorila, a keď sme vošli dnu, brána sa za nami zatvorila. Panna Mária mi povedala, že každá ulica je vlastne dedinka, a že brána sa otvára len tým dušiam, ktoré v tej dedinke bývajú. Všade boli krásne paláce. Niektoré väčšie, niektoré menšie, ale všetky veľmi krásne a farebné. Na strechách mali lupene zo živých kvetov a všetko tam krásne voňalo. Na každom paláci som videla, že na streche majú kríž. Všade boli kvety a oranžová trávica. Aj tie dve skaly, na ktorých bola upevnená brána, boli oranžové a celé sa trblietali. Všade lietali krásne motýle, vtáčiky i včielky a všade spievali nádherné pávy. Panna Mária ma aj do jedného paláca vzala. Bol nádherný. Celý ružový a vo vnútri biely. Strechu mal z fialových lupeňov a na nej bol drevený kríž. Vo vnútri som videla veľmi peknú drevenú komodu, na ktorej bolo postavené veľké zrkadlo, ktoré bolo v živom obrovskom kvete. Mohla som sa doň aj pozrieť. Videla som tam aj výklenok, na ktorom bola postavená veľká tyrkysová váza a v nej obrovská, farebná kytica kvetov. Visel tam aj obraz, na ktorom bol namaľovaný kostol Panny Márie. Palác bol veľmi veľký, dlhý a vysoký, najväčší na tejto ulici. Vo vnútri paláca bolo krásne drevené schodište, ktoré viedlo až na posledné horné poschodie. Pri paláci vonku stáli tri obrovské slnečnice, vyššie ako ten palác. Nie pri všetkých palácoch sú slnečnice. Panna Mária mi hovorila, že sú len pri špeciálnych palácoch. Keď sme vyšli z dedinky cez bránu von, videla som pred sebou niekoľko kopcov. Na najvyššom stál kostol Pána Ježiša a vedľa neho kostol Panny Márie. Na nižšom kopci stál palác Ježiška a Panny Márie. Všetky tie kopce mali krásnu bielu trávicu a všade rástli ovocné stromy. Hneď za bránou tejto ulice rástli sladučké hrušky, ktoré boli farebné. Z týchto piatich ulíc majú dušičky najbližšie ku kostolíkom, aj k palácu, kde býva Ježiško. Keď som sa rozbehla, bola som tam za 5 minút, tak je to blízko. Duše, ktoré bývajú v tých 5 uliciach, majú najbližšie k Bohu. Ale všetky duše, ktoré bývajú v kvetovej

krajine sa dostanú ku kostolíkom, len to majú ďalej, podľa toho, ako ďaleko je ich ulica. Všetky duše z kvetovej krajiny sa môžu všade prechádzať a všade chodiť, len nie všetky sa vedia dostať aj do iných ulíc.

Ježiš nám to vysvetlil: „**Je to pravda! Každá ulica má pred vstupom bránu, ktorá sa otvorí len dušiam, ktoré tam bývajú. Brány sú tam preto, aby duše z nižších ulíc sa nemohli dostať do tých vyšších, krajších a lepších ulíc, lebo všetko je podľa zásluh. Aj bývanie. Duše z kvetovej krajiny sa môžu voľne pohybovať po celom nebeskom kráľovstve, ale vojst môžu vždy len do ulíc, ktoré sú od nich nižšie. Do vyšších ulíc sa môžu dostať iba v doprovode duše, ktorá býva vo vyššej ulici. Tie ulice sú naozaj také dedinky, ako to povedala Viktorke moja Mamička, pretože vzhľadom na rozlohu a veľkosť nebeského kráľovstva, vyzerajú ako dedinky.**“

6. 5. 2018

Dnes Panna Mária navrhla Viktorke, že si môže vybrať na zemi krajinu, kde by sa chcela pozrieť. Viktorke si vybrala Austráliu. Povedala mi: „Babi, len čo som si ju vybrala, Panna Mária ma tam vzala. Ukázala mi koníky, aké tam žijú, aj kačičky. Je tam teraz dosť chladno a fúka tam vietor. Panna Mária mi hovorila, že je tam teraz jeseň.“

10. 5. 2018

Mala som takýto sen. Presťahovali sme sa s Valentínom na úplne iné miesto. V paneláku, kde sme si kúpili byt, žili sami dobrí a láskaví ľudia a všetci sa tam mali radi. Len čo sme vstúpili do bytu, už nás tam nejakí čakali a vrelo privítali. Medzi nimi bola aj mohutná, obria žena. Len čo som ju uvidela a ona mňa, rozbehli sme sa k sebe a išli sme sa od radosti zbláznit, že sa vidíme a že už budeme spolu v tomto paneláku plnom lásky.

Ježiš povedal: „**Ten panelák plný lásky, to je krajina pokoja. To je nebeské kráľovstvo, kde vás všetci čakajú. Obria žena je predstaviteľka tých žien, ktoré ste zachránili skrze moje Spoločenstvo a svojim príkladom.**“

11. 5. 2018

Dnes mi Viktorke hovorila: „Panna Mária mi rozprávala o margarétkovej krajine. Tam je najvzdialenejšia ulica v celej kvetovej krajine. Brána do nej je veľmi ťažká. Je z nerezu a je upevnená na dvoch bielych skalách. Chodníčky a cestičky sú tam zelené a svetlozelené, ale prevládajú tam samé biele farby.

Aj dušičky majú biele šaty a biele sú aj paláce. Paláce sú tam najmenšie zo všetkých palácov v kvetovej krajine. Aj strechy majú biele, z lupienkov margaretiiek a na vrchu majú kríž. Je tam veľa vrabcov a sú tam aj slávičky, ktoré krásne vyspevujú. Dušičky sú tam šťastné, ale nežiaria a nič sa tam netrblia. V tej ulici fúka aj vietor a noci sú tam dlhšie ako dni. Kostoly sú tam tiež biele. Ženy a dievčatá tam nosia široké šaty a malé dievčatá široké sukničky. Za touto ulicou už začínajú tmavšie krajiny.“

Ježiš povedal: „**Tí, čo žiarili vo svete a boli svetlom pre iných, tak budú žiarit aj vo večnosti. Ako boli blízko k Bohu, tak budú aj v nebeskom kráľovstve. Je pravda aj to, že vo večnosti je deň a noc. Vtedy duše oddychujú. Čím je krajina ďalej, tým je noc dlhšia a deň kratší.**“

14. 5. 2018

Viktorka mi stále hovorí, že keď príde k nej Ježiško na kríži, je stále viac a viac doráňaný a stále viac a viac tečie z neho krv.

Ježiš nám to vysvetlil: „**Je to z dvoch príčin:**

- 1. Aby to nebol pre ňu príliš veľký šok, keď to uvidí, ako to bolo reálne.**
- 2. Pre hriechy tohto sveta.“**

15. 5. 2018

Spýtala som sa Pána Ježiša, ako je to s kostolmi v nebi, lebo Viktorka mi povedala, že je ich viac.

Ježiš to vysvetlil: „**Kostoly sú v nebeskom kráľovstve rozmiestnené všade tam, kde je to potrebné. Podobne, ako je to na zemi.**“

17. 5. 2018

Viktorka mi hovorila: „Babi, ja už chodím každú noc do nebeského kráľovstva a Panna Mária mi stále rozpráva samé zaujímavé veci. Dnes mi hovorila, že nebeské kráľovstvo sa volá **ELAMACH** a že v nebeskom kráľovstve zelený deň trvá 88 dní a o dva dni sa to znova opakuje. Tiež mi povedala, že margarétková ulica je od najkrajších piatich ulíc vzdialená 200 jednotiek. Je tam aj oranžová tulipánová ulica, tá je vzdialená od najkrajších ulíc 30 jednotiek. Stále keď prídem do nebeského kráľovstva, hrám sa s deťmi aj s koníkmi.“

Ježiš povedal: „**Nebeské kráľovstvo sa volá ELAMACH a aj vzdialenosti sú také, ako Viktorke povedala moja Mamička. Jedna jednotka je obrovská vzdialenosť, akú si človek nevie predstaviť.**“

23. 5. 2018

Mala som takýto sen: Išla som s Viktorkou na nejakú púť. Zastavili sme sa s autobusom v nejakom horskom meste, kde sme mali prestávku. Všetci ľudia sa niekam rozbegli. Mesto mi bolo známe, akoby som tam už bola, ale nič som tam nepoznala, preto sa mi jeden pán z autobusu ponúkol, že mi ukáže nejaké veci, no ukázal mi iba záchody. Poznám ho, aj jeho manželku. Oboch ich poznám z mladosti. Pamätám si, ako jeho žena neustále karhala a bila svoje jediné dieťa, svojho syna a to aj v kostole. S Viktorkou sme sa prechádzali po uliciach tohto mesta a boli sme veľmi šťastné. Zrazu na jednej odbočke som zbadala kňaza, ktorý nás doprevádzal na púti. Počula som, ako sa zhovára so svojou mamkou a hovoril jej: „Mama, veď vieš, že ja som si nemohol založiť rodinu, musel som ísť za kňaza.“ Vedľa neho stála jeho sestra, a keď ma zbadala, zavolala: „Pani, podťe k nám aj s dievčatom. Trochu si oddýchnete a malá sa pohrá.“ Veľmi sme sa s Viktorkou potešili.

Vošli sme spolu do chudobnejšieho domu, kde nás milo privítal jej manžel. Mladá žena nás hneď ponúkla koláčmi a keksami, a hneď postavila na kávu. Viktorka si sadla k jej štyrom deťom, ktoré sa hrali s legom. V tom vošla do domu aj ich babka, mama tej mladej ženy a tešila sa z mojej návštevy. Všetci boli milí a láskaví. Do domu začali prichádzať aj ďalšie deti. Zostala som prekvapená. Spýtala som sa jej: „koľko ich máte?“ Odpovedala mi, že štrnásť. Najstaršej som sa spýtala: „koľko máš rokov?“ Povedala: „Pätnásť, už vychádzam zo základnej školy.“ Všetky deti sa mali radi a veľmi boli k sebe láskavé. Bola to šťastná rodina a manželia sa veľmi ľúbili. Bolo to vidieť v každom ich správaní, v každom momente. Potom som začala zisťovať, koľko rokov má každý ich chlapček a koľko každé ich dievčatko. Povedala som si. Navštívim znova túto krásnu rodinu a všetkým kúpim nejaké darčeky.

Ježiš povedal:

„Barlička, na ľuďoch, ktorých poznáš, som ti ukázal cesty, ktorými sa kresťania uberajú. Na prvom manželskom páre, ktorý mal iba jedno dieťa, ti bola ukázaná neláska, sebecko a egoizmus. Na druhom manželskom páre ti bola ukázaná láska, a čo je pravé požehnanie a pravý poklad. Ukázal

som ti na nich pravé bohatstvo, deti, rodinu, na čo ich Pán povolal. Na kňazovi som ti ukázal ďalšiu cestu, ktorou sa môže kresťan uberať.“

24. 5. 2018

Dnes sa mi stala zvláštna vec. Ráno som nešla s Valentínom do kostola, lebo je štvrtok a vo štvrtky často chodím k dominikánom, kde sa vyspovedám, mám svätú omšu, vykonám si dobrovoľnú pokutu – ruženec k Svätým ranám a adorujem pred Sviatosťou oltárnou, kde Pána Ježiša s čistým srdcom o niečo prosím.

Kým bol Valentín v kostole, ja som sa modlila. V tom mi začal zvoniť telefón. Nejaké neznáme číslo a ja neznáme čísla neprijímam. Nechcela som ho zodvihnúť, ale zrazu som počula v srdci hlas: „**Zodvihni to!**“ Keď som priložila telefón k uchu, nikto sa mi neozval, ale počula som ťažký dych umierajúceho človeka. Keď som telefón zložila, opäť mi zazvonil, a znova som počula ťažké dýchanie umierajúceho. Keď došiel Valentín domov, poprosila som ho, aby sa cestou do práce ešte raz zastavil v kostole a spýtal Pána Ježiša, prečo sa mi to stalo.

Ježiš mi odkázal: „**Volala ti duša, ktorá potrebuje tvoju pomoc.**“

Len čo mi to manžel po telefóne oznámil, hneď som sa za ňu začala modliť. V kostole u dominikánov som prosila pred Sviatosťou oltárnou Pána Ježiša o milosti pre túto dušu.

Večer Ježiš povedal: „**Barlička, tvoje obety boli prijaté. Veľké milosti dostala táto duša.**“

25. 5. 2018

Viktorka mi hovorila: „Babi, ja som videla Ježiškovo utrpenie. Videla som, ako ho odsúdili, ako ho bili, ukrižovali i ako zomrel. Bolo to strašné a všetko bolo ináč.“ „Porozprávaj mi o tom“ povedala som jej, ale ona hneď na to: Babi, ja ti to aj mám povedať, ale musím sa upokojiť, lebo mi je veľmi do plaču a nechcem na to myslieť.“ Po celý čas, ako mi to rozprávala, behala po byte a hovorila mi, že sa musí upokojiť. Že to bolo také strašné, že ju bolí pri tom srdiečko. Začala takto: „Babi, videla som, ako Ježiška odsúdili. Mal na hlave trňovú korunu a oblečenú dlhú červenú tuniku. Na obrázkoch je namaľovaný ako trikrát padol, ale všetko bolo babi ináč, ako je na obrázkoch. Všetci na neho kričali. Bol smutný a veľmi plakal. Potom ho vzali vojaci a priviazali o stĺp. Priviazali mu ruky aj nohy tak, že sa nemohol ani pohnúť.“

Vojaci ho obkolesili a všetci ho bili naraz takými krátkymi bičmi s kovovými hrotmi. Bili ho spredu aj zozadu, nebolo ho ani vidno, lebo stáli okolo neho natesno. Ježiško veľmi plakal a bolestne kričal. Plakala aj Panna Mária a všetci ľudia sa smiali. Keď ho zbičovali, nebolo ho od krvi vidieť. Všade bola samá krv. Ježiško bol celý zmrzačený a doráňaný. Hlavičku mal strašne doničenú, od bolesti kričal. Celé telo mal ubolené a ľudia sa len smiali a kričali škaredé slová. Celý čas mal trňovú korunu. Potom mu dali kríž a on ho taký ubolený niesol. Ako ho tak niesol, vytekalo z neho stále viac a viac krvi. Všetci ho pri tom bili a vrieskali nepekne slová. Ježiško stále od bolesti plakal. Keď kráčal na Golgotu, nepadol pod krížom 3x, ale bolo to ináč. Padol 13x.

1.krát padol, keď kráčal po meste. Vojaci aj ľudia ho bili a neprestali sa smiať. Nik mu nepomohol vstať. Ježiško stále plakal.

2.krát padol už po troch krokoch. Ježiška kopali a smiali sa. Babi, oni sa stále smiali. Ľudia sa neprestali smiať, až kým nezomrel.

3.krát padol po ďalšom kroku. Ľudia ho ďalej bili a pľuvali mu do tváre.

4.krát padol po ďalších štyroch krokoch. Stále ho len bili, opľuvali, kopali a kričali po ňom škaredé slová.

5.krát padol, keď vychádzal z mesta.

6.krát padol, keď sa blížil ku kopcu. Ježiško stále od bolesti plakal.

7.krát padol pri kopci.

8.krát padol, keď vychádzal na kopec. Vtedy mu dobrý muž Šimon pomohol niesť kríž. Cesty na kopci boli klúkaté a kamenisté. Boli tam aj veľké kamene a niektoré aj špicaté.

9.krát padol na tých kameňoch, keď kráčal hore kopcom. Vtedy pribehla k nemu dobrá žena Veronika a podala mu šatku.

10.krát padol, keď sa blížil na vrch kopca.

11.krát padol, keď už bol skoro na kopci.

12.krát padol, keď mu už chýbalo len pár krokov na vrch kopca.

13.krát padol, keď už chýbal iba jeden krok. Ježiško stále plakal.

Na vrchu Ježiška pribili na kríž. Keď ho pribíjali, tak od bolesti kričal, že ho bolo počuť až do mesta. Panna Mária tiež kričala od bolesti. Keď zomrel, jeden vojak mu prebodol Srdiečko. Vtedy sa zrazu zotmel, začal strašne fúkať vietor a začalo liať. Všetci sa vylakali.“

Ježiš prehovoril: „**To všetko je pravda. Áno, veľmi som kričal od bolesti a to tak, že ma bolo počuť až do mesta.**“

Panna Mária Viktorke povedala: „**Viktorka, videla si Ježiškove utrpenie. Teraz ťa naučím ruženec, ktorý sa budeš ty, babka aj dedko modliť 3x za deň, každú nedeľu a to až do konca svojho života. Je to ruženec k Ježišovmu utrpeniu. Je to silný ruženec, ty sa ho budeš zatiaľ modliť vo svojom srdiečku.**“

Viktorka mi ho nadiktovala...

Ježiš dodal: „**Valentín, Barlička, modlite sa ho a obetujte na rôzne úmysly. Je dlhý a namáhavý, ale je aj veľmi mocný.**“

30. 5. 2018

Bola som v meste. Do nákupného centra, v ktorom som sa práve nachádzala, vbehol mladý muž s veľkým krikom a hnal pred sebou mladé bezbranné dievča. Neustále po nej vrieskal a neľútostne ju bil hlava – nehlava. Bolo to strašné. Dievča sa ani nebránilo, akoby nikomu nepatrilo, žiadnej rodine, akoby bola odkázaná iba na neho a bolo vidieť, ako sa bojí mu odporovať, a aký má pred ním strach. Nieкто zavolať políciu, ale nič sa nevyriešilo. Keď odišli, v bitke pokračoval. Nikto jej nevedel pomôcť, pretože každý sa toho zúrivca bál. Keď som prišla domov, pýtala som sa Pána: „Bože, prečo som to musela vidieť.“ Pomodlila som sa za to nešťastné dieťa a so slzami v očiach prosila Ježiša, aby jej pomohol.

Večer pri svätostánku Pán Ježiš mi po Valentínovi odkázal: „**Barlička, mladý muž predstavoval tyranov, ktorí vyrastajú v rodinách tyranov a ktorí sú plodení v rodinách tyranov. Mladé dievča je jedno z tých, ktoré keďže sa nemajú kam vrátiť, končia v rukách takýchto násilníkov. Videla si, čo spôsobuje život bez Boha a bez lásky.**“

Dnes bola Viktorka u mňa a povedala mi: „Babi, ja už chodím stále aj do paláca, kde žije Panna Mária s Ježiškom. Ich palác je nádherný. Zvonku je celý z orchideí a zvnútra zase z ruží. Býva s nimi aj svätý Jozef a veľa anjelov. Dnes som išla k nim aj s niekoľkými deťmi. Každý z nás im niesol kyticu, ktorú sám natrhal na lúke. Ja som Ježiškovi a Panne Márii priniesla veľmi veľkú kyticu. Nazbierala som im tie najkrajšie druhy kvetov a previazala ich striebornou trávou. Do kytice som vložila aj zlatú trávičku, také stebielka, aby mali radosť. Aj sa potešili a šťastná som bola aj ja. Bol to pre mňa veľmi pekný zážitok.“

31. 5. 2018

Bola som znova v meste, lebo je štvrtok a vo štvrtky chodím k dominikánom. Do mesta idem mestskou dopravou a takto to bolo aj teraz. Ako som si tak sadla do autobusu, po chvíli si ku mne prisadol potetovaný muž. Tetovanie mal na rukách, nohách, na krku... všade. Veľmi zle som sa pri ňom cítila. Vtom som počula, ako sa v ňom ozýva nečistý duch. Pozrela som sa na neho a nechápala, ako môže tak pokojne sedieť a necítiť, čo sa s ním deje. Nečistý duch z neho vychádzal po celý čas, až kým som nevystúpila z autobusu. Ježiš povedal: „**Videla si, čo spôsobuje tetovanie.**“

2. 6. 2018

Mała som takýto sen. Ochorel mi psík, a tak som bola nútená ísť s nim k veterinárovi. Na jeho liečbu som však potrebovala 130 €, ale ja som toľko peňazí nemala. Spomenula som si na jedného staršieho pána, ktorý ma nikdy neodmietol a vždy mi vyšiel v ústrety. Rozbehla som sa so psíkom v náručí k nemu a vyrozprávala mu všetko, čo sa mi stalo. Že mám choré zvieratko,

a že mi chýbajú peniaze. Muž sedel za stolom a po celý čas ma pozorne počúval. Potom vstal a priniesol mi tých 130 €. Pri stole sedela aj staručká žena, a tiež ma počúvala. Usmiala sa a prihovorila sa ku mne: „Vieš čo, ja ti tiež niečo dám. Niečo ti prinesiem. To ti určite pomôže.“ Odišla a vrátila sa z pekne vymaľovanou truhličkou. Keď som ju otvorila, zbadala som tam milión dolárov. Povedala som jej: „ale ja to nemôžem prijať, je to veľmi veľa.“ Pani sa na mňa milo pozrela a odpovedala: „Vezmi si to všetko, ja to už nepotrebujem.“ Keď som prišla domov, ukázala som truhličku Valentínovi a spýtala sa ho: „Ako to vysvetlím deťom?“ Valentín mi povedal: „Musíme im to ukázať, musia to vedieť.“

Pán Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Barlička, číslo 130 je symbolické číslo. To sú milosti, ktoré potrebuješ vyprosiť pre tú, či onú dušu. Pes predstavuje tie choré duše, ktorým pomáhaš, ale keďže tvoje obety, ktoré za ne prinášaš, nie sú dostačujúce, pomáhajú ti pri tom tvoji patróni, ktorých predstaviteľom bol ten starší pán. Žena, ktorá ti dala truhličku, bola predstaviteľka všetkých svätých, lebo komu Boh, tomu všetci svätí. Číslo milión znamená, že keď ti pomáhajú svätí, vyprosiš pre duše omnoho viac milostí, ako potrebuješ, a aj pre seba. Hovorte svojim deťom, aké je dôležité, aby pomáhali druhým a rozdávali lásku. Že sa im to oplatí, že sa im to miliónkrát vráti.“**

3. 6. 2018

V noci som vo sne kráčala nejakou neznámou ulicou. Ako som tak išla, zrazu spoza rohu vybehol muž. Bežal rovno ku mne a volal: „Pani, modlite sa prosím vás, modlite sa, lebo na svete sú už len samí zlí ľudia. Prenasledujú kresťanov. Choďte pozrieť, čo sa deje na vedľajšej ulici. Kráča tam procesia s krížom a skupina ľudí ich napadla.“ Muž, ktorý mi to hovoril, mal vybité zuby a bol veľmi zúfalý. Keď som sa išla pozrieť, videla som asi 30-tich veriach v bielych tunikách, ako nesú kríž a spievajú sväté pesničky. Kríž niesla žena, bola v strede a mala zvláštnu, nedefinovateľnú sivú pleť. Smutne sa na mňa pozrela a kráčala ďalej. Zlí, ktorí ich prenasledovali, zbadali, že

mám na mojom krku medailóniky. Hneď sa rozbehli ku mne a chceli mi ich strhnúť, no nepodarilo sa im to.

Pán Ježiš mi môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, bola ti vykreslená celá súčasná svetová situácia, keď sú kresťania zo všetkých strán napádaní a budú napádaní. Žena so sivou pleťou predstavovala všetky rasy. Muž s vybitými zubami, bol zástupca mučeníkov, ktorí trpia pre vieru.**“

6. 6. 2018

Keď som sa modlila, cítila som v izbe vôňu z dvoch druhov kvetov.

Ježiš povedal: „**Barlička, keď je niekto z kvetovej krajiny pri vás, cítiš ich vôňu. Cítila si dve vône, lebo boli dvaja. Páter Pio a František z Pauly.**“

7. 6. 2018

Dnes mi Viktorka hovorila: „Babi, aj dnes som bola v paláci pri Panne Márii. Vždy, keď jej prinesiem kvety, schádza dole schodmi, ktoré sú celé vyzdobené živými ružami. Nad schodišťom visí taký zvláštny záves. Je pestrý, je zo zelenej, oranžovej a ružovej farby. V strede závesu je namaľovaná veľká biela ruža. Stále, keď vojdem do paláca, ten záves tam visí.

Vždy, keď prídem do nebeského kráľovstva, hrám sa s deťmi. Najviac ma baví koníky a rada vyrábam obrázky z plastelíny. My deti sa hráme a naše strážne anjeličky sedia na takej dlhej lavičke a pozorujú nás, alebo sa medzi sebou zhovárajú. Keď si chcem niečo zajesť, anjeličky hneď prídu ku mne a spýta sa ma, čo mi má doniesť. Jedlo mi nosí na krásnej tácke a vždy je to predovšetkým pizza. Tú mám najradšej. Je plnená ružovými hruškami, kapustičkou a na vrchu ozdobená oranžovou šľahačkou. Na šľahačke sú niekedy aj lupienky z kvetov, alebo peľ. Babi, je to také výborné, že si to nevieš ani predstaviť.“ Spýtala som sa jej: „Viktorka, a to čo mi opisuješ, nie je náhodou koláčik?“ „Nie“ odpovedala. „Je to špeciálna nebeská pizza. Keď chcem koláčik, tak mi môj anjeličky donesie na tácke zákusok ozdobený hnedými koníkmi, v strede je veľký motýľ a sú na ňom aj kvietky. V ňom je zelená plnka a je z jablák. Je malý, ale niekedy aj poschodový. Pizza je veľká,

ale vždy ju zvládnem.“ „A ty si v nebeskom kráľovstve niekedy hladná?“ Opýtala som sa. „Nie, ale ja túžim po tých mlsnostiach. Vieš babi, tam je všetko také chutné, že vždy si chcem niečo zajesť. Ešte aj polievky a mäsa mi tam veľmi chutia. Niektoré chute na zemi ani nepoznáme. Vždy dostanem jedlo, po ktorom zatúžim. Vieš babi, tým jedlám sa nedá odolať, lebo nielenže sú výborné, ale aj krásne vyzerajú.

A ešte ti niečo poviem babi. Panna Mária mi hovorila, že v nebeskom kráľovstve sa už duše neženia ani nevydávajú, a že tam nie sú ani záchody, ani žiaden odpad, že nebeské kráľovstvo je dokonalé čisté. Babi, mne nikdy netreba na záchod, keď som v nebi. Nepotrebujem to.“

8. 6. 2018

Zajtra je v Klášterci veľké stretnutie priateľov Aničky Bohuslavy Tomanovej, kam ideme aj my. Pán Ježiš nás požehnal a povedal: „**Nebojte sa, budem po celý čas s vami.**“

S Pánom Ježišom stála pri svätostánku aj Anička. Prehovorila: „**Valentín, Barlička, veľmi sa na vás teším. Pozdravte Stáňu a povedzte jej, že som stále s ňou a že jej ďakujem za starostlivosť.**“

9. 6. 2018

Ježiš povedal: „**Valentín, budeš vidieť len toľko, koľko budeš potrebovať. Barlička bude mať len také nohy, aby mohla existovať a nebude to bez bolesti. Budete veľmi trpieť.**“

Pri svojom hrobe Anička povedala: „**Valentín, modlite sa tento ruženec ktorý vám priniesla Viktorka z nebeského kráľovstva, predovšetkým za uzdravenie chorých. Je to veľmi silný ruženec. Stačí sa ho pomodliť 3x a obeta je prijatá.**“

Ježiš dodal: „**Ruženec, ktorý vám poslala moja Mamička, bol vytvorený pre vás troch. Panna Mária vám ho dala ako Bohumilú zmiernu obeť, ktorú keď budete prinášať, dosiahnete všetko o čo budete prosiť a všetko čo je v súlade s Božou vôľou. Je to podporný prostriedok pre Spoločenstvo**

Priateľov Eucharistie. Tento ruženec sa môže šíriť až po vašej smrti. Vtedy bude prijímaná táto obeta od každého, kto sa ho bude modliť.“

10.6. 2018

Keď sme sa vrátili domov, boli sme dosť smutní, lebo sme nezískali žiadneho nového člena. Ježiš nás utešoval: „**Aj keď sa vám zdá, že cesta do Klášterca nič nepriniesla, misia bola úspešná.“**

12. 6. 2018

Ježiš povedal: „**Barlička, stala si sa Viktorkiným duchovným vodcom. Duchovne ju veď a chráň ju ako malé dieťa pred nástrahami tohto sveta.“**

13. 6. 2018

Dnes mi Viktorka hovorila, že Panna Mária sa jej zjavila na tróne s korunou na hlave a znova ju vzala do nebeského kráľovstva. Povedala mi, že keď k nej prichádza Matka Božia, najprv počuje krásnu jemnú melódiu a potom príde zjavenie. A povedala mi aj to, že keď sa vracia z nebeského kráľovstva, na stene pri jej posteli vidí Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, ku ktorému sa hneď začne modliť svoje modlitbičky.

17. 6. 2018

Viktorka mi stále hovorí o tom, čo v nebeskom kráľovstve jedla a ako jej to chutí. Že je tam všetko, dokonca aj mäso, zemiaky, ryža a mnohé iné jedla, ktoré máme aj my na zemi, ale aj také, ktoré nepoznáme. Valentín sa spýtal Pána Ježiša, ako je to s tým jedlom.

Ježiš prehovoril: „**To čo hovorí Viktorka o jedle, je pravda, ale nie je to jedlo ako jete na zemi, ale je to duchovné jedlo. Duše ho prijímajú ako pôžitky, aby potom po vzkriesení pokračovali v tom jedle ako v reálnom živote, a aby to bolo pre nich úplne prirodzené. Anjeli pripravia jedlo, aké len duša chce. Dokonca aj jedlá, aké duša mala rada na zemi, alebo aj nebeské špeciality, aké vy na zemi nepoznáte, preto sú ozdobené aj kvetnými**

lupienkami, posýpané peľom a je sa to. Keďže duše aj zvieratá jedia duchovné jedlá, v nebeskom kráľovstve nie sú záchody, ani žiaden odpad. Nebeské kráľovstvo je dokonalé čisté.“

18. 6. 2018

V noci som mala takéto videnie: Predo mnou stáli dve ženy, ktoré poznám a obe držali pred sebou veľké pohľadnice, na ktorých boli zobrazené ich hriechy, ktorých sa dopustili za svojho života, ale ktoré môžu ešte napraviť. V dolnom rohu pohľadnice mala každá žena bielu šálku s nápojom. Stála som a pozerala na ich hriechy. Povedala som im: „Dostali ste veľkú milosť, ešte to môžete napraviť. Urobte to!“ Prvá žena, keď to počula, veľmi sa rozčúlila. Kričala, že to neurobí a nech sa pozerám na tu druhú, aké má hriechy. Aj som sa pozrela a videla som, ako tá druhá žena pomaly po dúškoch odpija zo šálky a ako z jej pohľadnice miznú hriechy. Tá prvá stále len vrieskala a zlostne kričala. „Neurobím to!“

Potom som uzrela veľa ľudí, ktorých poznám, ale aj takých, ktorých som nikdy nevidela. Niektorí vychádzali z vlaku, iní prechádzali po ulici, alebo išli do práce, alebo stáli na autobusových zastávkach, ale všetci mali jedno spoločné. Začali sa prepadať. Videla som, ako niektorých pohlcovalo bahno, iných hlina, štrk, ba aj kamene. Dokonca som videla, ako matka položila svoje dieťa zo svojho náručia na zem a hneď sa začalo prebárat. Bolo to hrozné. Ale videla som aj šťastnú babičku, ktorá prišla s vnúčaťom cez krásnu kovovú bránu a po celý čas sa na mňa usmievala.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si na ľuďoch, čo robí pýcha, a čo pokora. Že ľudia, aj tí, čo majú malé deti, vsádzajú už od detstva do nich kúkoľ, a tak sa ich potomstvo prepadáva v bahne hriechov a padá do záhuby. Na ženách s pohľadnicami som ti ukázal pyšnú a pokornú dušu. Pohľadnica zobrazovala ich hriechy, ktoré napáchali za svojho života, nápoj v šáľkach to je živá voda, ktorú som vám ľuďom zanechal na očistenie duší od hriechov. Tá živá voda sa skladá z pokánia, zmierenia a z nápravy.**

Pyšná duša má zatvrdilé srdce a nepriznáva si svoje hriechy, nie je schopná robiť pokánie a jej spovede ak ich robí, sú svätokrádežné. Pokorná duša si je vedomá svojej úbohosti a robí pokánie. Preto je očistená od hriechov, ktoré napáchala.

Šťastná babička, ktorá prichádzala usmiata cez kovovú bránu so svojim vnúčaťom, predstavovala pokorné duše, ktoré prijímajú živú vodu, ktorú som vám zanechal, a takto vedie svoje potomstvo bez problémov do nebeského kráľovstva.“

19. 6. 2018

Viktorka mi rozpráva aj veľmi zaujímavé veci o zvieratkách, ktoré sú v nebeskom kráľovstve. Niektoré opisuje ako veľmi veľké, iné zase ako veľmi malé, a tak sme sa spýtali Pána Ježiša, ako je to so zvieratkami.

Ježiš nám to vysvetlil: „**V nebeskom kráľovstve je život iný. Je dokonalý. Zvieratka sú stvorené pre radosť duše. Sú stvorené v rôznom veku a v rôznych veľkostiach. Nerastú, a ani nestarnú. Nebeský život je úplne iný. Boh dáva dušiam podľa zásluh rôzne odmeny a rôzne pôžitky. Keď chce konička, dostane konička. Keď chce psíka, dostane psíka. Keď chce pávika, dostane pávika, keď sloníka, tak dostane sloníka... vo veľkostiach, aké duša chce. Môžu byť aj farebné. Bohu nie je nič nemožné. Všetko čo duša potrebuje, dostane. Boh stvorí všetko, koľko je treba, čo je treba a kde je treba. V nebeskom kráľovstve je život bez starostí. Je úžasný. Boh sa stará o duše. Keď si duša odtrhne zo stromu ovocie, hneď je na tom mieste stvorené nové ovocie, keď si odtrhne kvet, hneď na tom mieste Boh stvorí nový kvet, presne taký istý. Kvety nevädnu, lístie neopadáva... všetko je na svojom mieste. Aj tráva je vždy krásna. Nič sa nesadí, nič sa neobrába, ani sa nič nevarí, nie je žiaden odpad a všetko krásne vonia. Na zemi sa musí človek o všetko starať, pracovať, vyrábať. V nebeskom kráľovstve sa o všetko postará Boh. Duše tu vedú bezstarostný život, ale odmeny a pôžitky dostávajú podľa zásluh. Záleží na tom, či duša žije v kvetovej krajine, listovej, stonkovej alebo v nektárovej.“**

20. 6. 2018

Dnes mi Viktorka hovorila: „Babi, vždy keď idem s Pannou Máriou do nebeského kráľovstva, prechádzam cez krajinu, ktorá je pred nebeskou bránou. Vidím tam samé malé detičky. Také malé, že sú mi iba po kolená. Všetky majú rovnakú farbu pleti a rozprávajú takým zvláštnym jazykom. Panna Mária mi povedala, že ten jazyk sa volá **ENDROSTAN** a že je to jazyk, vytvorený pre túto krajinu. Dievčatká majú oblečené biele šaty, chlapci biele tuniky a všetky krásne žiaria. Dievčatká majú vlasy rôznej farby, dlhé až po členky. Tie deti sa hrajú na takej obrovskej lúke, na ktorej rastú samé zlatovníky. Iné kvety tam nerastú a nie sú tam ani žiadne zvieratka a žiadne dieťa nemá ani anjelika strážneho. Sú tam iní anjeli, a tí sa o nich starajú. Panna Mária mi hovorila, že sú to dušičky, ktoré sa ešte len majú narodiť a že anjelika strážneho dostanú až na zemi. Tiež mi povedala, že tie dušičky sú zato všetky v bielom, lebo nemajú žiadne hriešiky, že sú čisté. Hovorila mi aj to, že tá krajina sa volá **SAMIENT** a že z tej krajiny dušičky odchádzajú, ale aj do nej pribúdajú ďalšie nové. V tej krajine je aj jeden kostolík. Je to Ježiškov kostolík a je celý biely. V kostolíku sú dve miestnosti. V jednej sedia dievčatká a v druhej chlapci. Všetci krásne spievajú a anjeliky s nimi. Keď tie dušičky jedia, na začiatku stola sedí chlapec a potom samé dievčatá. Anjeliky im nosia jedlo, aké len chcú a aj oni jedia. Ježiško k nim chodí každý deň a všetci majú z toho radosť. A vieš čo mi, babi, povedala ešte Panna Mária? Hovorila mi, že na konci sveta **SAMIENT** zanikne a zanikne aj svetielko pred nebeskou bránou, a aj tá brána zanikne. A povedala mi, že aj očistec zanikne a brána do pekla tiež, a že nebeský jazyk sa volá **HAWIANA**.

21. 6. 2018

Pán Ježiš povedal: „**Napíš Barlička slovo HAWIANA s dvojitém W. Je to nebeský jazyk, ktorý duše zo SAMIENTU nepoznajú, lebo ich budúcnosť je neistá. Nebeský jazyk ovládajú len duše z nebeského kráľovstva. Deti zo SAMIENTU sú v kostole oddelené preto, lebo majú sklony k opačnému pohlaviu, aby sa nerozptyľovali. Duše v SAMIENTE sa pripravujú na život na**

zemi. Vštepuje sa do nich Boží zákon a podľa toho, aké majú poslanie na zemi, niektoré sú tam dlhšie a niektoré kratšie. Chlapec pri jedení sedí na začiatku stola preto, aby mu bolo vštepované, že je hlavou rodiny, o ktorú sa má starať. Postupne sa pri stole vystriedajú všetci chlanci. Deti v tejto krajine majú rovnakú pleť, lebo sú to duše. Farbu pleti získajú, až keď sa narodí, podľa toho, akej pleti budú ich rodičia.

Na konci sveta SAMIENT zanikne, aj očistec, aj brána do nebeského kráľovstva a aj brána do pekla. Nebo a peklo sa navždy uzavrujú.“

24. 6. 2018

Počula som hlas: „*Chodia k vám vnúčatá, chodia k vám aj iné milé deti a prídu k vám aj traja, ktorí majú najvyššie postavenie.*“ Ako mi to hlas hovoril, zároveň sa mi tie slová písali pred očami.

Ježiš povedal: „**Áno, chodia k vám vaše detičky, ale aj vaše adoptívne detičky. Tí traja, to je ich doprovod. To sú anjeli z vyšších anjelských zborov. Bez ich doprovodu by tie detičky nemohli prísť.**“

25. 6.2018

V noci bola za mnou duša muža z očistca a prosila ma, aby som išla za jeho žijúcou sestrou a povedala jej, aby mu vrátila pozemky, ku ktorým prišla pri dedičnom konaní nečestnou cestou. Prosil ju, aby ich dala jeho synovi. Bola som za ňou, ale ona to s hnevom odmietla. Ide o členku zo Spoločenstva Priateľov Eucharistie.

Ježiš povedal: „**Zatvrdilý človek nevidí a nechce vidieť svoje hriechy, ale keď duša predstúpi pred moju tvár, uvidí svoj život tak, ako som ho videl ja. Bude sa na neho pozeráť nie svojimi očami, ale Božími. Duša tejto pyšnej ženy bude pred zatratením zachránená, len vďaka zápisu do knihy, ale v očistci za to zaplatí veľkú daň.**“

28. 6. 2018

Viktorka mi znova rozprávala zaujímavé veci. Povedala: „Babi, ja keď prídem do nebeského kráľovstva, tak už Panna Mária so mnou nerozpráva po slovensky, ale zhovára sa so mnou nebeským jazykom a predstav si, babi, ja jej rozumiem. Aj ja tak rozprávam.“ A ja na to: „ tak mi niečo povedz?“ A ona hneď začala. Mala taký zvláštny hlas, hovorila tak melodicky.

Potom pokračovala: „Babi, **SAMIENT** má tri časti, ktorými dušička musí prejsť, keď sa už navždy sťahuje do nebeského kráľovstva. V jednej je 3 dni, v druhej 2 dni a v poslednej stojí jeden deň. Panna Mária mi povedala, že v tých častiach sa dušičky pripravujú na vstup do nebeského kráľovstva. V poslednej časti, kde dušička stojí len jeden deň, je taká úzka škáročka, tá sa zrazu otvorí a dušička sa prepadne do takej úzkej hadice, cez ktorú s pripaženými rukami obrovskou rýchlosťou preletí. Na konci hadice sa duša postaví a zrazu stojí pri nebeskej bráne, kde ju víta Boh, žiarivý ako slnko. Privinie si ju k sebe a povie jej: „**Poznám ťa.**“

„A ako to vieš?“ spýtala som sa jej. „Viem to babi, lebo teraz som aj ja tak išla s Pannou Máriou do nebeského kráľovstva.“ „A nebála si sa v tej hadici?“ Spýtala som sa jej. „Nie, veď bola so mnou Panna Mária a keď som prišla na koniec tej hadice, postavila som sa a Boh, žiarivý ako slnko, ma vzal do náručia, privinul si ma k sebe a povedal mi: „**Poznám ťa.**“

Keď sa Valentín pýtal Pána Ježiša, prečo nám Viktorka rozprávala, že dušičky chodia do nebeského kráľovstva na kočoch, Ježiš to vysvetlil: „**Viktorka chodila s Pannou Máriou priamo cez nebeskú bránu, preto si myslela, že každá duša tak vchádza do neba. Až teraz jej bolo ukázané, ako to prebieha. Duše prichádzajú na kočoch do SAMIENTU, kde sa na troch miestach pripravujú na vstup do nebeského kráľovstva. Na týchto miestach sa duša zbavuje všetkých návykov, zlovykov, náchylností k hriechu a všetkého zlého, k čomu mala za života náklonnosť. V prvej krajine, kde je tri dni, sa duša zbavuje všetkých zlovykov a náchylností k hriechom z mladosti. V druhej krajine sa duša zbavuje zlovykov a náchylností k hriechom z dospelosti. V tretej krajine sa zbavuje zlovykov a náchylností**

k hriechom zo svojej staroby. Takto sa pripraví duša na život v nebeskom kráľovstve, aby žila v pokoji a láske. Ako sa vraví po vašom, duša sa musí vyresetovať. Pri nebeskej bráne čaká dušu Trojediný Boh. Boh vidí celý život duše, ktorá pred ním stojí, preto keď si ju privinie k sebe, povie jej poznám ťa. Podľa toho, aký viedla duša život na zemi, Boh ju zaraďuje do jednotlivých krajín.“

2. 7. 2018

V noci mi zvonil telefón. Na displeji sa mi znova ukázal nápis – neznáme číslo. Keď som mobil zodvihla, aj teraz som počula ťažké stonanie a vzdychy umierajúceho človeka. Povedala som mu: „Nebojte sa, pomodlím sa za vás.“ Keď som chcela vedieť, ako je možné, že mi volajú neznámi ľudia, ktorí ma ani nepoznajú.

Ježiš mi to vysvetlil: **„Barlička, umierajúci človek volal o pomoc. Chcel zavolať cez mobil, ale vo svojom stave to nebol schopný urobiť, preto mu pri tom pomáhal jeho anjel strážny a ten vyvolal tvoje číslo. Veľmi si te duši pomohla. Dostala veľké milosti.“**

4. 7. 2018

V noci som mala takýto sen. Stála som pri stole, na ktorom bola hĺba akýchsi spisov. Ako som sa tak na ne pozerala, zrazu z nich vyliezol obrovský červený chrobák s čiernymi škvrnami.

Ježiš povedal: **„Barlička, videla si spisy, ktoré vznikli proti Bohu. Spisy komunizmu a fašizmu. Chrobák predstavuje zlého ducha týchto ideológií.“**

6. 7. 2018

Ježiš prehovoril: **„Valentín, skrze toto moje veľké dielo, Spoločenstvo Priateľov Eucharistie, bude ľuďom dané poznanie, čo Boh pripravil pre tých, čo ho milujú. Bude im očami dieťaťa a očami dospelého ukázané, ako vyzerá nebeské kráľovstvo a život v ňom.“**

7. 7. 2018

Dnes mi Viktorka porozprávala toto: „Babi, **SAMIENT** je obrovská krajina. Má až 80 častí. Panna Mária mi povedala, že všetky tie časti sú oddelené závorami, ktoré sú rôzne veľké. Niektoré sú nizučké, tie sú tam, kde sú dušičky detí, ktoré sa majú ešte len narodiť, ale sú aj vyššie, a niektoré aj veľmi vysoké. Panna Mária mi hovorila, že aj v nebeskom kráľovstve sú rôzne vysoké brány. Že tie, ktoré vidím v kvetovej krajine, sú najnižšie a že tie najvyššie sú v nektárovej. Babi, vždy keď prídem do nebeského kráľovstva, volajú ma **WUANSIBOL**. Panna Mária mi povedala, že je to moje meno a že znamená: tá, ktorá teraz je a chodí do nebeského kráľovstva. A rozprávala mi aj iné veci. „Aké?“ spýtala som sa. „Hovorila mi o motýľoch. Vieš, babi, v nebi sú také obrovské motýle. Ja ich aj vidím. Najradšej sadajú na ružičky. Sú krásne. Keď rozťahnu krídla, tak sú pomaly ako ja. Oni nemajú, babí, cucáky, ale jazyk. Tie motýle sa volajú PET a stále vydávajú také smiešne zvuky. Stále robia lolo-lolo-lolo... a veľmi rýchlo lietajú. A vieš čo babi, ja keď som v nebi, tak idem aj do kostolíka. S dievčatkami chodím do kostola Panny Márie a chlapci chodia do Ježiškovho kostola. V nebeskom kráľovstve sa nemodlíme, ale stále spievame. Ja sedím vpredu a za mnou dievčatá. Sú tam aj anjeli. Spievame striedavo. Ja sama, potom anjeliky, potom dievčatá, potom zase ja sama, anjeliky a dievčatá, a tak dookola hlasno spievame. Ako tak spievame, na strope sa objavuje život Panny Márie a my sa na to pozeráme.“ Spýtala som sa jej. „A čo spievate?“ „**ONKARAN**“ odpovedala. „Zaspievam ti to, babi, a začala zvláštne spievať. „Ako to spievaš?“ opýtala som sa. „No predsa nebeským jazykom.“

Ježiš povedal: „**SAMIENT je najzložitejšia krajina. Je oveľa väčšia ako samotné Nebeské kráľovstvo. Je to križovatka všetkého. Cez SAMIENT prechádzajú všetky duše od stvorenia sveta, až do jeho konca. Sú tam miesta, kde sú stvorené nové duše detí, ďalej miesta kde sú duše detí, ktoré sa majú narodiť, prichádzajú sem aj duše všetkých zomrelých, ktoré sa delia do jednotlivých častí na základe svojho života, ktorý viedli na zemi. Je to zložitá krajina a všetko je tu presne organizované. Tých častí je tu**

skutočne 80, pretože sú tu miesta, kde prebieha súd, potom sú miesta, kde sa duše delia podľa toho, či boli ateisti, ďalej sú delené podľa vierovyznania, ďalej podľa stupňa poznania, podľa toho ako žili na zemi, mladí, starí, deti, ďalej podľa toho, či idú do pekla, do očistca alebo do nebeského kráľovstva. Sú tu aj miesta, kde sa duše pripravujú na vstup do neba, ďalej miesta, kde prichádzajú duše z očistca. Všetky duše prichádzajú na presne určené miesto a všetky tie miesta majú závory.“

Chcela som vedieť, či sú ploty.

Ježiš pokračoval: „Ploty nie sú, ale aj tak žiadna duša neprejde do inej časti. Jednoducho ju to nepustí. Chodí sa iba cez závory. A tak je to aj v nebeskom kráľovstve.“

Potom ešte Pán Ježiš dodal: „Viktorka sa v nebeskom kráľovstve volá Wuansibol a vpredu spieva v kostole preto, lebo je z iného sveta. Tá pieseň, ktorú deti spievajú, je oslavná pieseň k Panne Márii, za to, čo všetko pre mňa urobila a robí. Motýle PET sú naozaj také veľké.“

8. 7. 2018

Ježiš prehovoril: „Valentín, už som ti povedal, že tvoje ruky sú mojimi rukami. Tých, čo požehnávaš, požehnávam ja, ale tých, ktorých chceš uzdraviť, nie vždy uzdravím. Uzdravím len tých, ktorých chcem ja.“

9. 7. 2018

Spomínam si, ako som videla číslo 18. Vtedy mi Pán Ježiš naznačil, že raz to pochopím. Dnes mi bola ukázaná stará žena. Videla som, že je bez lásky a bez súcitu.

Ježiš povedal: „Táto žena svojimi hriechmi 18x prebodla moje Srdce, a to si ešte myslíš, že je spravodlivá a že jej cesta vedie rovno do nebeského kráľovstva.“

15. 7. 2018

Vo sne som bola v nejakom chráme. Zrazu som videla, ako prichádzala stará žena a s lampášom v ruke vošla do sakristie. Prekvapilo ma to, lebo viem, že táto duša bola už vyslobodená z očístca. Nechápala som, prečo ju vidím takú ustarostenú a prečo v ruke drží lampáš.

Ježiš mi to vysvetlil: **„Barlička, táto duša prosí o sväté omše, aby mala viac svetla. Preto držala lampáš.“**

16. 7. 2018

Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, ako máme obetovať tieto omše, veď ja mám obetovať všetky do konca tohto roka za obrátenie jednej duše z blízkeho okolia.

Ježiš povedal: **„Ty ich budeš Valentín obetovať. Na to, aby sa táto duša dostala na lepšie miesto, potrebuje veľa omši. Budeš ich prinášať až do konca roka.“**

Keď som sa poobede modlila, zrazu som pred sebou videla ulicu, na ktorej stála mladá urodzená dáma. Stála na chodníku a zamyslene sa dívala do diaľky. Mala oblečené dlhé široké šaty a zo svojich dlhých vlasov mala veľmi pekný účes. Aj tvár mala veľmi peknú a pokojnú. Modlila som sa a prechádzala po byte, keď som zrazu zbadala, že mi niekto v izbe na malom stolíku vytočil lampu.

Ježiš to vysvetlil: **„Bola to manželka grófa Dionýza Andrassyho. To ona vytočila lampu. Potrebuje viac svetla! Modli sa za ňu, Barlička. Modli sa za ňu jeden celý mesiac.“**

18. 7. 2018

V sne som sa ocitla spolu s Valentínom pred veľkou krajinou. Celá bola oplotená a vedeli sme, že sa o nej hovorí, že v nej žijú ľudia plní lásky a vládne tam spravodlivosť. Preto sme aj my chceli do nej vojsť a žiť tam v pokoji a láske. Keď sme do nej vstúpili, od radosti sme bežali do kostola. V chráme bolo veľa ľudí a všetci vyzerali veľmi pokojne. V tom kňaz vzal do

rúk zvláštnu tabuľu, zdvihol ju pred seba a povedal: „Dvaja ľudia môžu pristúpiť k tabuľi, pobozkať ju a prečítať čo je na nej napísané.“ Ja som sa hneď prihlásila a so mnou nejaká žena. Viem, že to bola modlitba. Pani, ktorá išla so mnou, ju pobozkala a prečítala čo bolo na nej napísané. No keď som išla ja, zrazu pribehla ku mne staršia žena a v momente, keď som čítala, začala ma prekrikovať a odriekať niečo úplne iné. Boli sme s Valentínom prekvapení, lebo lásku a pokoj sme v tom kostole nevideli. Povedali sme si, asi tá pani mala zlý deň, poďme za vladárom tejto krajiny, predstavíme sa mu ako noví obyvatelia a porozprávame sa trochu s ním. Keď sme k nemu došli, bol obklopený ľuďmi, ktorí mu na všetko prítakávali. Tváril sa veľmi povýšenecky a začal nám vysvetľovať, že objavil vzácnu krv, ktorú nik nemá, len on, a že ju má vo zvláštnej nádobe. Aj nám ju ukázal. Mali sme z toho stretnutia zvláštny, nepríjemný pocit. Povedala som Valentínovi, že zatiaľ tu nevidím žiadnu lásku a že by sme mali navštíviť nášho priateľa, ktorý tu tiež žije. Keď sme za ním prišli, hovoril nám, že vládca tejto krajiny je klamár, a všetci čo tu žijú sú klamári, iba jemu môžeme veriť. No po čase sme zistili, že aj on nás klame a že je falošný.

Valentín mi povedal, že tu býva aj jedna žena, ktorej manželovi predal nejaké lyže, ale že počul, že sa mu poškodili. Povedal mi, že jej zavolá, aby zistil kde je, a aby jej vrátil za tie lyže peniaze. Aj tak urobil. Ja som medzitým išla do kvetinárstva popozerať si kvety. Predavačka bola veľmi zlostná a roztržitá. Hovorila mi, že môj priateľ jej doniesol kyticu, z ktorej nič nemá, a že chce, aby ju odškodnil. Ja som na tej kytici nič zlého nevidela, ale ponúkla som sa jej, že ak si myslí, že utrpela škodu, ja jej to zaplatím. Pýtala som sa, koľko za to chce a ona mi hneď odvrkla, že 300 €. Dala som jej ich a prosila som ju, aby sa už viac na neho nehnevla. Keď som jej tie peniaze dala, s radostným pocitom som sa rozbehla akousi záhradou a zbadala svojho priateľa, ako sedí pri jaskyni. Zastavila som sa pri ňom a povedala: „Jedna žena mi hovorila, že si jej dal zlú kyticu, ale netráp sa tým, už som ju odškodnila.“ Len čo som to vyslovila, žena pribehla a začala po ňom vrieskať, že chce ďalšie odškodné. Dívala som sa na ňu a nechápala, ako môže niečo

také žiadať, veď som jej dala 300 €. Aj som jej to povedala, ale nedala sa odbiť. Priateľ sa jej spýtal, že koľko ešte chce a ona že 450 €. Pozrela som sa na tu pyšnú pani a spýtala som sa jej, prečo to robí. Zlostne sa na mňa pozrela a ovriekala ma, že ma do toho nič nie je. Bola som z tejto situácie veľmi smutná a Valentín tiež. Povedali sme si, poďme navštíviť nášho známeho, toho čo je ku nám stále taký milý, prídeme na iné myšlienky a trocha si oddýchneme. Aké prekvapenie bolo pre nás, keď sme zistili, že aj on je bez lásky a súcitu. Postupne sme zistili, že nie sme v krajine lásky a pokoja, ani v krajine, v ktorej je spravodlivosť, ale že sme v krajine nenávisťi a tej najväčšej zloby.

Rozhodli sme sa, že to musíme zmeniť, že budeme ľuďom rozprávať o Bohu a láske, no len čo sa o tom dozvedel vládca tejto krajiny, chcel nás dať zabiť. Všetci, o ktorých sme si mysleli, že sú našimi priateľmi a že nás ochránia, nás zrádzali a chceli, aby nás zabili. Spomenuli sme si, že tu žije aj naša dobrá známa, ktorá má v tejto krajine veľké postavenie a verili, že nám pomôže. Keď sme k nej došli a vyrozprávali jej, čo s nami zamýšľajú, snažila sa nás upokojiť s tým, že ona má zázračnú vodu, že je v tej krajine dôležitá, a že nás ochráni. Náš rozhovor si vypočula aj jedna jednoduchá žena, ktorá začala kričať: „Neverte jej, klame vás, sú dohodnutí. Ak neujdete z tejto krajiny, zabijú vás.“ Ale my sme slepo verili tej našej známej a nechceli sme odísť, preto nás oboch chytila, otvorila bránu a vyhodila za plot. Týmto činom nám zachránila život.

Pán Ježiš moje videnie vysvetlil takto: **„Barlička, krajina ktorú si videla, je krajina ktorá vznikla vo vnútri Cirkvi a ktorej vládne antikrist. Je prezentovaná ako krajina lásky a pokoja a spravodlivosti, ale opak je pravdou. Tabuľa predstavovala modlitby, ktoré sú určené veriacim, Bohom a Pannou Máriou a modlili sa po celé generácie. Žena, ktorá tá prekrikovala, predstavuje ľudí, ktorí všetko pomenili a chcú robiť všetko po svojom. Tak, ako ja som vám zanechal Eucharistiu, antikrist vymyslel niečo nové. To je obrazne tá krv, ktorú vám vládár ukázal. Antikrist vymýšľa rôzne náhrady za Eucharistiu. Návšteva priateľov a príbuzných, ktorých ste**

navštívili a ktorí vás tak sklámali, je len varovanie, aby ste nedali na vonkajší obal, na vonkajšie prejavy ľudí, ale aby ste dôverovali iba mne.

Na lyžiach bolo ukázané, že si Valentín napravil chyby, ktorých si sa v minulosti dopustil. Váš priateľ od ktorého chcela kvetinárka odškodné, predstavuje tých, ktorí boli neprávom pripravení o majetok. Pyšná žena, ktorá vyžadovala odškodné, predstavuje tých, ktorí týchto ľudí o majetok pripravili, ktorí dostali už veľa, ale chcú ešte viac. Aj to, čo im nepatrí.

Barlička, videla si, že vládár vás chce zabiť. To je vám ukázané, ako vás antikrist a jeho stúpenci neprijmú a budú vás prenasledovať. Žena so zázračnou vodou predstavuje tých, čo majú vplyv a veľkú moc, ale vy im neverte. Nikdy neverte pyšným ľuďom, ale maličkým, ako bola žena, ktorá vás zachránila. Táto nenápadná žena predstavuje maličkých a pokorných, ktorí sú osvietení Duchom Svätým a poznajú, kde je pravda. “

20. 7. 2018

Panna Mária povedala Viktorke, že nebude stále chodiť do nebeského kráľovstva, ale že raz sa to všetko skončí a že sa vráti, až keď sa doň navždy nastáhuje.

V noci, keď som sa modlila, ukázala sa mi prestrašná tvár. Veľmi som sa vyľakala. Ježiš povedal: „**Barlička, videla si zlého ducha, ducha chamtivosti.**“

21. 7. 2018

Viktorka mi hovorila: „Babi, Panna Mária mi povedala, že nie všetky dušičky, ktoré prichádzajú do neba, prechádzajú troma časťami, ale že sú aj také duše, ktoré prídu na miesto, kde sú len jeden deň.“

Ježiš to vysvetlil: „**Áno, je to tak. Sú to duše, ktoré sú pripravené na vstup do nebeského kráľovstva už tu na zemi. Sú to poväčšine tie, ktoré Cirkev vyhlasuje za svätých, ale sú to aj také duše, ktoré nie sú vyhlásené za svätých, ale v skrytosti viedli svätý život.**“

Zaujímalo ma, ako sa po rozsudku dostane duša do očistca, alebo do pekla. Poprosila som Valentína, aby sa na to Pána Ježiša spýtal.

Ježiš povedal: **„Peklo a očistec sú otvorené, takže sa tam duša po rozsudku prepadne.“**

22. 7. 2018

Dnes mi Viktorka hovorila toto: „Babi, Panna Mária mi zase rozprávala o krajinách, najviac o nektárovej. Povedala mi, že čím je krajina v nebeskom kráľovstve od Boha vzdialenejšia, tým je chladnejšia a tmavšia. A aj dni sú tam čoraz kratšie a noci čoraz dlhšie. Hovorila mi, že v nektárovej krajine sú dni veľmi krátke a že trvajú len niekoľko hodín.“

Pán Ježiš povedal: **„Je to tak. Je to podobne ako na zemi. Čím je krajina severnejšie, tým je chladnejšia a dni sú kratšie.“**

Panna Mária dodala: **„V nektárovej krajine sú dni také krátke, že niekedy trvajú aj len 3 hodiny.“**

23. 7. 2018

Viktorka mi rozprávala ďalšie zaujímavé veci. Povedala: „Babi, na konci kvetovej krajiny sú plastelínové mestečká. Sú dve. Pre dievčatá a pre chlapcov. Mestečko pre dievčatá sa volá **VONDI** a mestečko pre chlapcov sa volá **OO**. Každá krajina má plastelínové mestečká pre deti, ale Panna Mária mi hovorila, že najkrajšie sú v kvetovej krajine. Plastelínové mestečko **VONDI** má nízku závoru a na nej je napísané **VONDI**. Nikto v tom mestečku nebýva, ale je na hranie pre dievčatká. Je celé fialové a všetko je v ňom z plastelíny. Fialové sú stromy, rôzne stavby, kvety, lavičky... všetko. Je tam teplučko a fúka tam príjemný vánok. Sú tam aj ulice, námestia, sochy, a je také veľké, že si to človek nevie ani predstaviť. Panna Mária mi povedala, že je také veľké, že sa to nedá ani opísať. Sú tam aj palmy aj stoly, za ktorými, keď sme hladné, jeme. Len čo mám na niečo veľkú chuť, anjelik strážny mi to donesie. Veľmi rada chodím do tohto mestečka, lebo sa tam môžem hrať a tvoriť rôzne veci. Poviem ti babi, to mestečko je také nádherné. Panna Mária mi

hovorila, že stále rastie, lebo stavby, ktoré tam deti vytvárajú sú nezničiteľné, sú tam navždy. Ja som urobila tri kone a aj obchodíky staviam. V mestečku je oranžové more, v ktorom sa deti ponárajú a hrajú s malými rybičkami. Aj ja sa s nimi hrám. Ryby chlapčeka majú šupinky a dievčatká rybky sú hladké. Chytám ich do rúk a dávam im pusinky. Sú také roztomilé. „A ako sa do tohto mestečka dostaneš?“ spýtala som sa. „Veď hovoríš, že kvetová krajina je taká obrovská, že si to ľudia nevedia ani predstaviť.“ „Babi, do mestečka pre deti sa chodí na takom krútiacom kolotoči, ktorý je buď štvorec, trojuholník, kruh, alebo kvet. Ja chodím v kvete. Všetky dievčatká, ktoré chceme ísť do VONDI, si do neho posadáme, kvet sa nad našimi hlavami zatvorí a vzlietne. Je celý z plastelíny a vo vnútri oranžový. Do kolotoča si poberieme aj svoje živé zvieratká, s ktorými sa v mestečku hráme. VONDI je celé z fialovej plastelíny, len kostolík nie. Ten je murovaný a je celý červený. V mestečku je taká krabica, v ktorej sú plastelínové tehličky. Krabica sa nikdy nevyprázdni a je vždy plná. V mestečku je aj taký stojan, v ktorom je tiež plastelína. Deti si kľukou natočia a vytlačia toľko plastelíny, koľko chcú a je tiež vždy plný. Pri stojane stojí jedná obrovská slnečnica a krabica je pri palmách. Z tehličiek si stavíme všelijaké domčeky a to tak, že ich skladáme na seba a lepíme plastelínovou trávou, namočenou v oranžovom mori, ktoré je len v kvetovom VONDI. Potom tie tehličky vyškrabujeme a natierame farebným peľom. Vyškrabujeme rôzne obrázky, a keď je stavba hotová, ponoríme ju do oranžového mora, voda vyšplechne, stavba vzlietne do vzduchu a poletuje sama po VONDI za nami, čo sedíme v kolotoči. Tam, kde v mestečku pristaneme my, pristane aj stavba. Vystúpime z kolotoča, pohľadáme voľné miesto a náš výtvar tam postavíme. Očistíme ho lupienkami, namočenými v oranžovej vode a keď to máme hotové, zavoláme chlapcov z mestečka OO, aby sa prišli pozrieť. Z VONDI sa prechádza do OO, kde chlapci stavajú tiež rôzne stavby, ale najradšej rôzne vozidlá. Mestečko OO je celé z bielej plastelíny. Vo VONDI je kostolík murovaný, červený a premieta sa tam život Panny Márie. V OO je kostolík murovaný, oranžový a premieta sa tam život Ježiška. Chlapci tiež volajú dievčatká do svojho mestečka a vozia ich na tých

vozidlách. Všetky deti sa voláme po mene. Do detských plastelínových mestečiek chodia aj dospelí a pozerajú, ako sa deti hrajú, ale ja som babi, dospelých nevidela, to mi povedala Panna Mária.

A vieš čo, babi, ešte ti niečo poviem. Do plastelínového mestečka prichádza aj Ježiško, žiarivý ako slnko, a tiež aj Panna Mária, žiarivá ako slnko. Keď nás Ježiško zavolá, vojdeme do kostolíka, posadáme si do lavíc a pozeráme sa na život Panny Márie. V tom kostolíku sa nespieva, iba pozerá. Žiarivý Ježiško ako slnko a žiarivá Panna Mária ako slnko chodia iba po kvetovej krajine. Nikdy nevojdú do listovej, stonkovej a nektárovej krajiny. So žiarivou Pannou Máriou vždy chodia aj deti, ktoré majú tvár ako obláčik, takú zahmlenú a nemajú ešte svojho anjelika strážneho. Stále si s nimi niečo šepoce, a aj oni šepocú. Keď je v nebeskom kráľovstve nejaká oslava, sedia pri nej a oslovujú ju **SEMIANA**, čo znamená mamička, a ona ich volá **SENILIT**, čo znamená moje detičky. Panna Mária mi povedala, že keď tie detičky vyrastú, budú žiariť ako malé slnka a že aj ja som bola taký obláčik. A ešte ti niečo poviem, babi. Panna Mária má stále inú farbu očí. Raz má modré, inokedy zase zelené, ale neviem prečo.“

Ježiš nám všetko vysvetlil: „**V nebeskom kráľovstve sú mestečká pre radosť detí. Volajú sa VONDI a OO. Kostolíky sú v nich farebné preto, aby vynikali. Deti so zahmlenými tvármi sú vybrané duše mnou a mojou mamičkou a majú slúžiť na zemi, pre naše zámery. Šepocú, lebo ide o budúcnosť, ktorá nemá byť poznaná ani dušami v nebi. Je to tajomstvo, preto majú aj tieto duše zahmlenú tvár. Raz budú tieto duše medzi svätými žiariť ako malé slnká. Moja Mamička mení farbu svojich očí ako sa jej páči a prispôsobuje si ju svojmu oblečeniu. Viktorka pravdu povedala. Boh nikdy nevojde do listovej, stonkovej a nektárovej krajiny. Panna Mária vojde, ale nikdy tam nevojde žiarivá v oslávenej podobe, ale iba v ľudskej.**“

27. 7. 2018

Vo sne som sa ocitla pred akýmsi červeným, tehlovým múrom. Zrazu som zbadala, že po ňom lezú čierne asi dva metre dlhé mravce s odpornými ľudskými hlavami.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si troch zlých duchov, ktorí najviac pokúšajú ľudí. Ducha nelásky, ducha nenávisťi a ducha smilstva.**“

28. 7. 2018

Viktorka mi hovorila, že v kvetovej krajine má každý svoj vlastný koč, niektoré duše i vozy a každý ich má iné. Ježiš povedal: „**Koče a vozy sú podľa zásluh a potrieb.**“

29. 7. 2018

Stále krstím všetky potratené detičky a všetky nepokrstené neviniatka. Ježiš povedal: „**Barlička, rob to stále, veľmi tým dušičkám pomáhaš.**“

30. 7. 2018

Ideme do Medžugoria. Pán Ježiš a Panna Mária nám hovorili, že budú po celý čas s nami. Ideme so zaťom Martinom a vnučkou Viktorkou.

5. 8. 2018

Viktorka mi rozprávala, že jej dnes Panna Mária povedala, že ju vezme výnimočne do očistca, lebo to chcela, ale iba raz.

6. 8. 2018

Viktorka mi povedala: „Babi, bola som v očistci, ale veľmi krátko. Panna Mária ma dnes priviedla na miesto, ktoré sa volá **DŽUT** a je prepojené so **SAMIENOM**. Je tam všetko sivé a veľmi horúco. Videla som tam duše dospelých, ale aj detí. Bolo tam veľmi veľa detí, niektoré boli aj také malé, ako náš Janičko. (Janík, náš vnúčik, má teraz iba 20 mesiacov). Všetci kľáčali na sivých kameňoch a veľmi plakali. Tie kamene boli také veľké, aké sú

v Medžugorí na Podbrde. A predstav si babi, tie dušičky volali Pannu Máriu – Hviezda Morská. Keď ju zbadali volali: Zdravas Hviezda Morská.“

Pán Ježiš nám to vysvetlil : „**DŽUT je posledná časť v očistci, kde duše čakajú na odchod do nebeského kráľovstva. Plačú, lebo sa tešia, že ich utrpenie pomaly končí. Plačú od radosti. Tie kamene, na ktorých kľacia sú skutočne také veľké. Viktorka neuvidí očistec, kde duše strašne trpia. Jej dušička by to nezniesla. V očistci sú aj maličké deti, lebo vedome hrešili. Každé vedomé zlo je hriech. Nie sú tak prísne posudzované ako dospelý, ale do neba môže ísť len čistá duša, ktorá má obielené rúcho.**“

Keď som chcela vedieť, kde je očistec, či je aj na zemi, alebo len vo vnútri zemegule, Ježiš povedal: „**Očistec nie je na zemi, je to miesto. Je to miesto, tak ako je miesto nebeské kráľovstvo, alebo peklo. Na zem môžu prísť niektoré duše na chvíľu, ale len tie, ktoré dostanú tú milosť. Je to niečo ako priepustka.**“

8. 8. 2018

Svätý Pavol hovoril, že človek je ospravedlnený iba skrze vieru v Ježiša Krista, ale mnohí to zle chápu, preto nám Pán Ježiš vysvetlil na troch príkladoch, akú vieru mal sv. Pavol na mysli, a o akej viere to hovoril.

Ježiš povedal: „**Lucifer a padlí anjeli verili v Boha, aj ho videli a predsa neboli ospravedlnení z viery. Prečo? Lebo aj keď verili a vedeli že Boh je, vedome sa postavili proti nemu. Tak to robí aj človek, ktorý tvrdí, že verí v Boha, a vedome sa stavia proti nemu. Vedome hreší a spolieha sa na svoju vieru a na Božie milosrdenstvo. Takýto človek nebude ospravedlnený z takejto viery.**

Svätý Peter. Apoštol Peter mal vieru a predsa ma zradil. Ale neurobil to z vedomia, že ma chce zradiť. On ma zradil, pretože bol slabý a bál sa. Svoj skutok veľmi oľutoval. Stačil pohľad do mojich očí, v ktorom bolo skryté všetko. Prosil o odpustenie a kajal sa. Plakal nad tým, čo vykonal, veril

tomu, že mu odpustím a ďalej ma nasledoval. Preto bol ospravedlnený z viery.

Človek, ktorý má pravú vieru, má bázeň pred Bohom, vedome nehreší, a ak aj padne, veľmi to ľutuje a prosí Boha o odpustenie a o milosrdenstvo. Kto verí, ten ma aj nasleduje. Kto tvrdí, že verí, a nenasleduje ma, ten nemá pravú vieru. Z takejto viery nebude ospravedlnený.

Judáš. Zradil ma, aj svoj hriech oľutoval, aj peniaze vrátil, ale neveril v moje milosrdenstvo. Neprosil ma o odpustenie a nekajal sa. Nemal odvahu ma o to poprosiť. Radšej spáchal samovraždu. Preto nebol ospravedlnený z viery. Človek, ak kajúcne nevyzná hriech, nie je ospravedlnený z viery.“

Nakoniec Ježiš dodal: „**Treba vždy správne chápať, o akú vieru ide. Či ide o pravú vieru, alebo satanskú.**“

Dnes som mala takýto sen. Stála som na nejakom nádvorí, kde bolo mnoho ľudí. Všetci ma poznali a každý odo mňa niečo chcel. Boli to ľudia rôzneho postavenia a rôzneho veku. Mnohí boli milí, ale boli tam aj takí, ktorí ma navádzali na zlé veci. Ja som ich odháňala a odmietala som robiť tie zlé skutky, ktoré odo mňa vyžadovali. Hovorila som im, radšej zomriem, ale Boha nezradím. Ježiš povedal: „**Barlička, dostala si dar rozpoznávať zlo.**“

9. 8. 2018

Dnes sa Valentín veľmi rozčúľil. Večer pri svätostánku prosil Pána Ježiša o odpustenie, že sa rozčúľil na zamestnanca v práci, ktorý nedvíhal telefón a mali vážnu poruchu na stroji.

Ježiš prehovoril: „**Valentín, reagoval si správne. Aj Ja som sa nahneval, keď som vstúpil do chrámu a videl, čo sa tam všetko deje. Je prirodzené, že človek takto reaguje, keď ide o nejakú neprávosť alebo niečo zlé. Myšlienka na takéhoto človeka nemá byť trvale zlá, ale po čase sa máme a musíme upokojiť. A ty si tak urobil. Je to ako s tlakovým hrncom. Keď je**

na silnom ohni, naraz sa otvorí ventil a para silno vychádza. Preto musíme stiahnuť plameň, aby nám nevystrelila poistka. Tak má krotiť svoje emócie aj človek. Keď vidí, že je niečo zlé, je prirodzené, že vzkypí, ale musí sa upokojiť. “

11. 8. 2018

Počula som hlas, ktorý zvolal: „**Adam a Eva.**“ Ježiš povedal: „**Adam a Eva spáchali hriech a neofutovali ho. Vyhovárali sa jeden na druhého. Neprosili o odpustenie, preto ich Boh vyhnal z raja. Takisto aj ľudia, ktorí páchajú hriechy, neprisnávajú ich a neľutujú, budú vyhnaní z raja.**“

Dnes mi Viktorka rozprávala o tom, ako sa ešte v nebeskom kráľovstve zabáva. Hovorila: „Babi, v kvetovej krajine sú pri palmách také dve zvláštne šmýkačky. Jedna je veľmi veľká a veľmi dlhá, tá druhá je menšia. Obe sú ružovomodré a tá väčšia má veľa točitých chodbičiek, cez ktoré veľkou rýchlosťou preletím a som v mori.“ Pochopila som, že to mi asi hovorí o toboganoch, a preto som sa jej hneď spýtala: „Viktorka a to cez tie chodbičky preletíš v šatách?“ „Nie babi,“ odpovedala. „Tam sme všetky detičky holé. Hore sa vyzlečíme a spustíme sa.“ Ja jej na to: „Ale veď vám vidno zadočky?“ A ona hneď mi začala vysvetľovať, že dušička má krásnu tvár, krásne oči, krásne trblietavé vlasy, krásnu pleť, ale nemá zadoček, nechtíky, pupček, a ani tú časť na piškание.

Ježiš to vysvetlil: „**Je to tak, duša tie veci nepotrebuje, jednoducho ich nemá. Je na tých miestach hladká – uzavretá. Pri vzkriesení duša dostane telo, ako mala na zemi, ale bude dokonalé, bez jedinej chybičky. Kto bol tučný, bude štíhly, slepí budú vidieť, hluchí budú počuť, kto bol zhrbený, bude chodiť vzpriamene, tela budú dokonalé, krásne a u každého bude zachovaná identita.**“

12. 8. 2018

Viktorka mi hovorila, že jej Panna Mária povedala, že v krajinách nebeského kráľovstva sú aj mestečká pre dospelých, ale že najkrajšie sú v kvetovej krajine. Povedala mi aj to, že v nebi aj spala v paláci na krásnej posteli. Chcela som vedieť, čo robia dospelí v tom mestečku, a tak nám to Ježiš vysvetlil: **„Dospelí sa tam stretávajú, zhovárajú, rozprávajú o svojich príbuzných, ktorých majú na zemi a treba im nejako pomôcť, alebo o príbuzných, ktorí sú už v nebi, ale na iných miestach, vzájomne si pomáhajú, správajú sa tak, ako sa správate vy ľudia, keď sa stretnete s priateľmi. Áno, v nebeskom kráľovstve sa aj spí.“**

13. 8. 2018

Chcela som vedieť, prečo Pán Ježiš dovolí, aby slobodomurári ničili Jeho Cirkev. Ježiš prehovoril: **„Je to čas, kedy skúšam kresťanov, kto mi ostane verný a kto nie. Ja som trpezlivý, každý dostáva ešte šancu, aby sa obrátil, a keď už bude situácia kritická, zasiahnem.“**

14. 8. 2018

Počas modlenia mi Boh ukázal duše, ktoré som poznala, ale už nežijú, aj duše ktoré poznám, a ešte žijú. Videla som duše zatratené, ale aj spasené, ktoré som poznala zo svojho okolia, ale aj duše z kráľovských rodín, politikov i bežných, jednoduchých ľudí. Boli medzi nimi aj rôzni podnikatelia, duchovní, aj celebrity. U žijúcich mi bolo ukázané, ktoré duše smerujú do záhuby, duše, ktoré majú ešte nádej zvrátiť to a duše smerujúce do neba, alebo očistca.

15. 8. 2018

Ježiš povedal: **„Barlička, dostala si ďalší dar. Videla si duše mŕtvych aj ešte žijúcich. Dostala si dar, ktorý potrebujete na to, aby si rozpoznala obal človeka od jeho duše.“**

16. 8. 2018

Dcéra Majka mi porozprávala o tom, čo sa u nich doma dialo na sviatok Nanebovzatia Panny Márie.

Hovorila mi: „Večer, niečo po 20.00 hodine Viktorka zvolala: „Mami, Panna Mária už prichádza. Vidím ju, idem si ľahnúť.“ Dcéra išla s ňou a Viktorka pokračovala: „Mami, Panna Mária už vchádza do izby. Približuje sa ku mne.“ Bola taká šťastná a začala rozprávať: „Panna Mária má pod nohami velikánsku kyticu farebných kvetov a okolo hlavy ma tiež velikánsky venček zo živých kvetov. Má ružové šaty, zelenú šerpu a červený závoj. Ten venček vyzerá ako koruna z farebných ružičiek. Na rukách drží malého Ježiška v zelenomodrej tunike s bielym pláštikom a na hlave má malú korunu. Obaja sa na mňa usmievajú. Celá izba je vo veľkej žiare a oni z nej vystupujú.“ V tom zodvihla perinu a schovala sa. Keď sa jej dcéra spýtala, prečo to robí, povedala: „Mami, zaplavuje má veľké svetlo a veľké teplo, tá žiara ma oslepuje.“ Potom vykukla z pod periny a začala sa na zjavenie usmievať a v okamihu zaspala. Odišla s Pannou Máriou, keď hodiny ukazovali 20:25.

21. 8. 2018

Viktorka povedala: „Babi, vždy keď chodím v nebeskom kráľovstve, kráčam po tráve, akoby po jej povrchu, akoby po skle. Keď som sa ho chcela dotknúť, dotkla som sa hebučkej trávy. Všetci tak chodia, aj zvieratá. Zvieratá sú v nebeskom kráľovstve všelijaké, aj rôzne druhy, ktoré na zemi ani nepoznáme a niektoré sú aj celé zlaté. Vždy, keď tam prídem, sedávam za stolom, stále s tými istými dievčatami a predstav si babi, oni sú stále krajšie a krajšie. Stoličky sú iné ako u nás. Také zvláštne a nakreslila mi ich. Operadlá sú v rôznych tvaroch, ale väčšinou sú to kríže. Sedadlá sú tak zaujímavo vykrojené na dve polovice, kde každá má tri nohy. Na tých stoličkách sa dá sedieť aj bokom. Ja tak občas sedím, a aj lavice majú taký tvar. A vieš čo babi, ja som videla aj Bernardetku, ale iba zozadu.“

22. 8. 2018

Ježiš prehovoril: „Duše v kvetovej krajine sú skutočne stále krajšie a krajšie. Ale krajšie môžu byť aj duše z listovej, stonkovej aj nektárovej krajiny, pokiaľ sú za ne prinášané obety. Viktorka naozaj videla Bernardetku. Bola k nej otočená chrbtom, lebo nemohla vidieť jej oslávenú tvár. Pravdou je aj to, že duše v nebeskom kráľovstve chodia, akoby mali pod nohami sklo, ale nie je to tvrdý dotyk nohou, ale je to pocit, akoby kráčali po vzduchovom vankúši.“

24. 8. 2018

Viktorka mi stále hovorí, aké sú v kvetovej krajine krásne paláce, že sú zo živých kvetov a že sa jej vidí, že niekde sú aj koberce zo živých kvetov, a že aj rôzne prestierania sú z kvetov. Nechápala som, ako môžu byť na strechách zo živých kvetov veľké kríže, ako sa tam potom držia, a preto sme si niektoré veci dali vysvetliť. Keď sa na to Valentín spýtal, Ježiš to vysvetlil:

„Všetky paláce aj domy sú v nebeskom kráľovstve murované a podľa toho, o akú krajinu ide, tak sú aj vyzdobené. V kvetovej krajine sú paláce a kostoly zvonku aj zvnútra tak nahusto obrastené živými popínavými kvetmi, že steny nie je vidieť, preto si Viktorka myslela, že sú len z kvetov. Kvety sú, ako hovorí, krásne, voňavé a nikdy nevädnuce. Dokonca sa na nich vytvárajú stále nové a nové puky. Koberce nie sú zo živých kvetov, ale vyzerajú tak reálne, že to Viktorka nevedela posúdiť. Všade sú samé kvety a prekrásna príroda. Tácky, taniere a prestierania sú ako zo živých kvetov. V listovej krajine sú domy obrastené živými nevädnuúcimi listami, v stonkovej sú domy ozdobené rôznymi stonkami a v nektárovej včelími plástami. Všetko podľa zásluh.“

27. 8. 2018

Mala som takýto sen. Pozerala som sa na fotografie muža a ženy, ktorí celý svoj život prežili v cudzoložstve a žijú tak i naďalej. Ako som sa tak dívala na

tie zábery z ich života, počula som hlas: „Teraz sú šťastní, usmievajú sa, ale za tento hriech budú vo večnosti veľmi trpieť.“

29. 8. 2018

Mala som takýto sen. Bola som na nejakom stretnutí, kde bolo veľa ľudí. V dave som zazrela čiernu postavu, ktorá ma sledovala zlým pohľadom a rozprávala o mne nepekne veci. Ľudia stáli a pred nimi v strede stál ten čierny muž. Všetci ma pozorovali a vrhali na mňa neláskavé pohľady. Ja som stála pred nimi, keď tu zrazu ku mne priletela dotieravá osa a silno sa mi zahryzla do prsta. Nemala žihadlo, ale akési hryzáky, ktorými sa mi zavrtala až do kosti. Od bolesti som kričala a volala o pomoc, ale nik z ľudí mi nepomohol, ale iba mlčky stáli a prizerali sa, ako trpím. Chcela som si druhou rukou pomôcť a vytrhnúť tú osu z prsta, ale len čo som sa o to pokúsila, napadla ma druhá, ešte väčšia osa a začala ma hrýzť do druhej ruky, aby mi tak zabránila vytrhnúť tú prvú. Ľudia sa len prizerali a ja som videla, že tie osy riadi ten muž v čiernom plášti. Aj tvár mal čiernu a šírilo sa z neho zlo. Moje utrpenie bolo také veľké, že som v noci od bolesti kričala.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, čierny muž predstavuje skupinu ľudí, ktorí budú proti vám. Osy sú ich slová, činy a skutky, ktoré vás budú bolieť až do kosti.**“

V noci som sa vo sne ocitla vo svojom rodnom meste. Zrazu, ako som tak kráčala pomedzi obytné bloky, pribehla ku mne žena tak asi v mojom veku a povedala mi: „Do troch dní sa obleč do čierneho a príď za mnou.“ Vyľakala som sa. Zľakla som sa, že mi zomrie mama.

30. 8. 2018

Ježiš povedal: „**Barlička, v sobotu uvidíš niečo, čo spôsobí v tvojom srdci smútok.**“

1. 9. 2018

Čakala som, čo uvidím. Myslela som si, že Pán Ježiš mal asi na mysli Pride pochod, ktorý mal byť dnes v deň blahorečenia Anky Kolesárovej, v našom meste. My sme sa tej slávnosti nezúčastnili, lebo sme mali u seba Viktorku, preto som si večer vzala tablet a išla sa na You Tube pozrieť na správy ohľadne blahorečenia. Zrazu som zbadala zvláštne video z môjho rodného mesta. Pozrela som si to a v tom okamihu som všetko pochopila. Boli to samé útoky na Cirkev, očierňovanie emeritného pápeža Benedikta XVI., ktorého tak obdivujem, a ospevovanie zla.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si prácu antikrista v priamom prenose. Videla si, ako cez vplyvné osoby ide proti Cirkvi, cirkevným autoritám, a ako šíri bludy a zlo.**“

2. 9. 2018

Vo sne som sa ocitla pred veľkým obrazom, na ktorom bola namaľovaná Panna Mária, ako vystupuje do neba. Vpravo dole kľáčala postava muža, ktorého náhle ožiarilo veľké svetlo. Vľavo stála postava v akejsi hmle.

Ježiš to vysvetlil: „**Ten, čo kľáčal, bol sv. Ján. Zahmlená postava, ktorá stála vľavo, predstavuje budúce ľudstvo, ktoré sa upiera k Panne Márii.**“

3. 9. 2018

Dnes som videla dušu svojej zosnulej príbuznej, za ktorú sa modlím. Stála a usmievala sa. Ježiš povedal: „**Barlička, ďakuje ti za všetko, čo pre ňu robíš, a za všetky milosti, ktoré si jej vyprosila.**“

Viktorka mi porozprávala ďalšie veci. Hovorila mi: „Babi, Panna Mária mi vysvetľovala, ako sa dušička dostane do bruška. Povedala mi, že ide zo SAMIENTU, tiež cez nejakú hadicu. A vieš čo babi, vždy keď príde ku mne do izby s Ježiškom, vždy je ináč oblečená. Niekedy má šaty biele, niekedy oranžové, ružové, žlté, tyrkysové, modré i zelené... alebo posiate lupienkami zo živých ružičiek, alebo má šaty zo samých ružičiek a niekedy ich má

zdobené rôznymi kyticami, ale vždy má na nohách živé ružičky a na hrudi srdce. Vždy stojí buď na obláčiku, na ružiach, alebo na kytici zo živých kvetov v tých najkrajších farbách, aké som v nebeskom kráľovstve videla. A stále má aj niečo červené. Raz je to šerpa, inokedy plášť, a niekedy aj celé šaty. Niekedy príde s malým Ježiškom, niekedy s dospelým, ale vždy je s ňou aj holubička. Keď príde s dospelým Ježiškom, vždy sú farebne zladení a obaja majú na hrudi srdiečka. Ježiško ho má s trňovou korunou a Panna Mária má cez srdce venček z farebných ružičiek. Panna Mária má aj stále iný účes. Raz má rozpustené vlasy, raz má kontičku, niekedy vrkoče... vždy nejaký iný, ale veľmi krásny.

A poviem ti ešte niečo babi. V nebeskom kráľovstve som videla Pannu Máriu aj v listových šatách, stonkových aj nektárových. Tie krajiny som nevidela, ale videla som, ako chodí do nich oblečená. A ešte som ti babi, zabudla povedať, že holubička, ktorá tiež ku mne prichádza, sa vždy, len čo vojdeme do neba, zmení na dospelého muža. Je taký istý ako Ježiško, len nemá bradu.“

Na chvíľu sa zamyslela a pokračovala: „A predstav si babi, že v nebeskom kráľovstve sú vodopády ochutené. Sú číre, ale každý má nejakú chuť. Keď sa chce dušička napiť, ide k vodopádu, urobí si z lístka taký pohárik a napije sa. Moria sú farebné. Veľmi krásne je oranžovožlté, v ktorom sú zmiešané všetky príchute.“ „Viktorka a ako sa z neho napiješ?“ spýtala som sa. A ona mi hneď odpovedala: „Ponorím sa a napijem sa. V tom mori sa babi aj pláva. Je veľmi krásne.“

Keď som čítala Viktorke detskú bibliu, vysvetľovala som jej niektoré veci tak, aby to svojim srdiečkom pochopila. Ukázala som jej, ako v Starom zákone prišiel pre proroka Eliáša ohnivý voz, ktorý ťahali ohnivé kone a vzali ho do neba a ona mi hneď na to: „Nie babi, to tak nemohlo byť, veď v nebeskom kráľovstve nie sú ohnivé kone, a ani koče. To boli určite PET kone. Vieš babi, to sú také veľké kone, ktoré sú zo zlata a ťahajú zlaté vozy, alebo zlaté koče.“

Neskôr, keď som jej hovorila z Nového zákona, že dobré dušičky, ktoré čakali na Ježiškovo víťazstvo boli asi v SAMIENTE povedala: „Nie babi, oni nečakali

v SAMIENTE, ale vo **FENSE**, a keď Ježiško vstal z mŕtvych, vošli do nebeského kráľovstva a FENS zanikol. Tak mi to povedal Ježiško.“

Ježiš povedal: „**Je to tak, ako vraví Viktorka. Dušička je zo SAMIENTU cez hadicu vtiahnutá na zem, do lona matky, v ktorej sa počal život. No skôr než sa tam dostane, musí byť na život na zemi pripravená. Duša chlapčeka sa pripravuje 2 mesiace a duša dievčatka jeden. Šaty Panny Márie, ktoré Viktorka popisuje, sú z mäkkých, príjemných materiálov. Sú na nich motívy a sú také reálne, že vyzerajú ako živé, preto si aj myslela, že Panna Mária má šaty zo živých kvetov, alebo lupienkov, v listovej ako zo živých listov, v stonkovej akoby boli zo stoniek a v nektárovej, akoby boli z včelích plastov, ale to všetko sú motívy. Viktorka videla Pannu Máriu v tých šatách, lebo jej chcela ukázať ako chodí oblečená, keď vchádza do jednotlivých krajín, a aké šaty nosia duše na týchto miestach.**

Keď som chcela vedieť ako vyzerajú napríklad šaty, ktoré nosia duše v nektárovej krajine, Ježiš to vysvetlil: „**Ako sieťka, ale nie je to sieťka, je to motív.**“

Potom pokračoval: „**Krajina FENS bola krajina, kde spravodlivé duše čakali na moje víťazstvo. Potom zanikla. PET kone, o ktorých hovorí Viktorka, sú zlaté a sú to mimoriadne veľké kone. Také prišli aj so zlatým kočom pre proroka Eliáša. Slnkom ožiarené vyzerali ako oheň.**“

4. 9. 2018

Viktorka mi rozprávala, že Panna Mária má aj v nebeskom kráľovstve vždy na nohách živé ružičky, a že sa jej pri chôdzi nikdy nezošmyknú. Aj na hlave, že má skoro stále venček zo živých kvetov, alebo zlatú korunu a nikdy pri žiadnom pohybe jej z hlavy nespádnú. Tiež mi hovorila, že tak, ako je oblečená Panna Mária, tak je oblečená aj ona. Že tiež má raz biele šaty, inokedy farebné, alebo posiate kvetmi, a že na ušiach má náušnice zo živých kvetov. Povedala mi aj to, že Panna Mária je teplúčka, ale ona je studená, ale nie je jej zima. Hovorila, že aj ona má stále na hlave venček zo živých kvetov.

Ježiš povedal: „**Barlička, v nebeskom kráľovstve je všetko možné. To nie je ako na zemi. Je to úplne iný svet a všetko ináč funguje. Sväté v kvetovej krajine nosia tak ako Panna Mária krásne šaty ako zo živých kvetov, na hlavách nosia vence, ktoré sú zo živých kvetov, a predsa nikdy nezvädnú, a ani im z hlavy nespadnú. Na nohách majú živé ružičky, ktoré nádherne voňajú a držia. Nezosunú sa. Všetky ozdoby, ktoré duše majú, sú zo živých, voňavých, nikdy nevädúcich kvetov. V nebeskom kráľovstve je všetko možné, všetko úžasné a pre človeka nepochopiteľné. Duše sú v nebi naozaj studené, lebo nemajú krvný obeh.**“

6. 9. 2018

Videla som duše troch ľudí, ktoré poznám a počula som: „Navonok vyzerajú zbožne, no nie je to tak. Majú tvrdé srdcia.“

7. 9. 2018

Vo sne som stála pred hodinami. Dotkla som sa veľkej ručičky a tá v tom momente sa tak rýchlo dala do pohybu, že som ju nestihla registrovať. Točila sa obrovskou rýchlosťou a ja som ju nevedela zastaviť. Veľmi ma to vyľakalo. Ježiš mi to vysvetlil: „**Niektorí ľudia si neuvedomujú, ako rýchlo im plynie čas. Žijú tak, akoby tu mali byť celú večnosť.**“

8. 9. 2018

Pamätám si, ako som videla číslo 8. – 10. septembra a počula hlas, ktorý mi to aj prečítal. Vtedy Ježiš povedal: „**Barlička, v tom čase sa niečo udeje.**“ Dnes sa nič zvláštne neudialo.

9. 9. 2018

Nič sa nedialo, ale poobede som zrazu počula zvoniť telefón. Volal mi človek zo zahraničia, od ktorého by som to najmenej očakávala. Chcel odo mňa vedieť nejaké veci, na ktoré som mu pravdivo odpovedala.

Pán Ježiš mi po Valentínovi odkázal: „**Barlička, to je to, čo sa v tom čase malo udiť. Tvoje meno bolo pošpinené, ale tým, že dostal informácie, o ktorých nevedel, tvoje meno bolo očistené a pravda vyšla najavo.**“

11.9.2018

Viktorka mi stále hovorí, že v nebeskom kráľovstve sú koče a vozy zo zlata, alebo zo živých kvetov a že kolesá sú z listov. Keď sa Valentín na to Ježiša spýtal, Ježiš mu povedal: „**V kvetovej krajine sa duša pozerá po samých kvetoch. Kde sa len obzrie, všade vníma krásne rastliny. Aj vozy sú také. Sú tak husto obrastené živými ružami, že vyzerajú, akoby boli iba zo živých kvetov. Kolesá sú zase obrastené krásnym, farebným lístím. Nebeské kráľovstvo je nádherná krajina, akú si človek nevie predstaviť. Život je v nej úžasný.**“

12. 9. 2018

Dnes je výročie založenia Spoločenstva Priateľov Eucharistie a mám aj meniny. Ježiš požehnal Valentína aj mňa a povedal: „**Barlička, tvoje meno Mária je spojené so založením môjho diela. Vždy sa budú naraz oslavovať.**“

13. 9. 2018

Vo sne som uvidela sv. Chiaru Luce Badano. Potom mi zaspieval na parapete okna slávik. Keď sme boli ráno na svätej omši, Ježiš povedal: „**Svätá Chiara sa ponúkla, že vás bude na púti po Taliansku sprevádzať. Slávik bol také milé pozdravenie z neba.**“

S Valentínom sa na túto cestu veľmi tešíme, lebo už dávnejšie sme o nej snívali.

14. 9. 2018

V Assisi sme cítili okolo seba silnú vôňu levandule. Pán Ježiš nám povedal, že po celý čas bol pri nás sv. František. Navštívili sme aj sv. Pellegrína, odkiaľ sme si priniesli aj olej, a baziliku sv. Kláry. Pri jej hrobe som prosila sväticu,

aby sa aj ona stala našou patrónkou. Vo chvíli, keď som ju o to žiadala, Valentín sa ku mne naklonil a povedal: „Svätá Klára to potvrdila: áno, budem vašou patrónkou.“ Nevidel ju, iba počul.

15. 9. 2018

Na ďalší deň sme navštívili baziliku sv. Rity, kde pri jej tele sme sa s Valentínom modlili, aby nám vyprosila u Ježiša zvláštne milosti. Predtým sme ešte absolvovali prehliadku Porciunkuly, ktorú Pán Ježiš na žiadosť sv. Františka požehnal a nazval to miestom svätým. Hlbokým zážitkom bol pre nás rozhovor so svätým Pátrom Piom, ktorého telo je uložené do stĺpa, ktorý podopiera celú baziliku. Okrem iného povedal: **„Valentín, budem stále s tebou spojený.“**

16. 9. 2018

V novej bazilike sv. Pátra Pia je aj adoračná kaplnka, takže sme mohli Ježiša navštíviť v akúkoľvek hodinu. Tak to bolo aj dnes.

17. 9. 2018

Z kríža, z ktorého Pán Ježiš daroval Pátrovi Piovi stigmy, Ježiš povedal: **„Valentín, potrebuješ takého silného patróna ako je Páter Pio.“**

Keď sme sa pri Pátrovi modlili, prehovoril k nám: **„Valentín, Barlička, vy ste merali cestu ku mne, ja prídem k vám. Kedykoľvek sa na mňa obrátite, vyprosím vám milosti o ktoré ma budete prosiť, keď to bude v súlade s Božou vôľou.“**

V sanktuáriu sv. Archanjela Michala prosil Valentín v adoračnej kaplnke Pána Ježiša, aby pridal svoj bozk k bozku Panny Márie na medailónik, ktorý sme si priniesli z Garabandalu. Ježiš prehovoril: **„Dám vám ho.“**

Nie je náhoda, že som si v Assisi ako darček k narodeninám kúpila malý relikviár, s úmyslom, že si tam vložím medailónik s bozkom Matky Božej. Pán Ježiš povedal, že to bolo riadené.

19. 9. 2018

Na spiatocnej ceste domov sa nám stala veľmi nepríjemná vec. Keď Valentín ukladal veci do police nad našimi sedadlami, zrazu bol vymrštený smerom dozadu a dopadol na samý koniec schodov, ktorými sa nastupuje do autobusu, celou svojou váhou na chrbát. Pád bol taký strašný, že som si myslela, že sa dolámal. Od bolesti a strachu som veľmi kričala a plakala tak, že ma bolo počuť na celý autobus, ale nik mu nešiel pomôcť. Celá roztrasená som chcela vstať, ale to som už videla, že sa pomaly dvíha so slovami: „neplač moja, neplač.“ V tej chvíli som sa ešte viac rozplakala. Keď sme došli domov, chcela som, aby si ľahol, veď ledva chodil, ale on povedal: „musím ísť k Ježišovi.“

Ježiš prehovoril: **„Valentín, najprv si spadol na hrudník. To aby si poznal, ako ma to bolelo, keď som padol smerom dopredu. Potom si narazil hlavou do betónového stĺpa. To aby si cítil, aké som mal bolesti, keď ma bili do tváre. Teraz si spadol na chrbát. To aby si vedel, ako som trpel, keď som padol dozadu. To všetko je len tvoja malá spoluúčasť na mojom utrpení. Teraz bola na to najvhodnejšia doba, lebo tvoja duša bola čistá ako ľalia, lebo si sa vyspovedal v jaskyni Archanjela Michala a navštívil si náš dom v Lorete. Pri páde ťa pridržali anjeli, lebo ináč by si si zlomil chrbticu.“**

Valentín si myslel, že jeho chrbát bude celý modrý a plný odrenín zo schodov (tak to cítil), ale aké bolo naše veľké prekvapenie, keď mal chrbát úplne čistý, bez jednej odreniny, alebo podliatiny. K svätostánku sme priniesli aj medailónik z Garabandalu. Ježiš sa vzniesol k relikvii, sklonil sa a pobožkal ju slovami: **„K bozku mojej mamičky pridávam aj svoj bozk .“**

Prítomný bol aj Páter Pio. Povedal: **„Koho sa stanem priateľom, ten bude trpieť. Čím viac bude trpieť, tým viac dosiahne väčších milosti.“**

Bola aj adorácia. Valentín sa začal zrazu celý chvieť. Potom začal nahlas plakať, a aj skríkol od bolesti. Z jeho výrazu bolo vidieť, že sa pozerá na niečo hrôzostrašné. Chcela som ho upokojiť, ale vôbec ma nevnímal. Pochopila som, že je v extáze.

20. 9. 2018

Chcela som vedieť, prečo Valentínovi ľudia v autobuse nepomohli, a keď sa konečne s bolesťami usadil, prečo sa ho neprišli spýtať, ako sa cíti.

Ježiš povedal: „**Lebo ľudia sú takí. Cudzie utrpenie je im ľahostajné.**“

Chcela som vedieť aj, čo sa dialo s Valentínom počas adorácie. Pán Ježiš pokračoval: „**Bol v extáze, videl moje utrpenie na kríži. Ty Barlička, si prežívala pri Valentínovom páde v autobuse bolesti podobné bolestiam mojej mamičky.**“

21. 9. 2018

Dnes mi Valentín hovoril, čo videl v extáze. Povedal mi, že všetko bolo červené a uprostred bol kríž na ktorom v bolestiach visel ukrižovaný Ježiš. V diaľke počul anjelský chór. Pán Ježiš veľmi trpel.

22. 9. 2018

V sne sa mi ukázal sv. Ján Pavol II. Bol vážny a aj smutný. Potom sa pri mne objavila duša staršieho muža a pobožkala ma.

Ježiš povedal: „**Ján Pavol II. je smutný, lebo vie, aké utrpenie vás čaká. Barlička, muž ktorý ťa pobožkal, bola duša z očistca, ktorej si pomohla modlitbami. Bol ti poďakovať.**“

Dnes mi vyrozprávala moja dcéra Majka svoj sen. Hovorila: „Mami, mala som takýto sen. Prechádzali sme sa v Košiciach okolo hotela Hilton. Zrazu sme si všimli, že tváre ľudí sa menia na odporivé príšery, z ktorých srší strašne zlo. Vošli sme do hotela a ubytovali sa v ňom. Ja s Viktorkou v jednej izbe a ty s tatikom v druhej. Spala som, keď tu zrazu som sa prebudila na vresk a krik a odporné diabolské, chrapľavé zvuky. Keď som pristúpila k oknu, videla som ako sa ľudia menia na diablov v ľudských podobách. Jedni boli holohlaví, chrapľavo vrieskali, podpaľovali a rozbíjali všetko, čo im prišlo pod ruky. Vraždili a nik im neunikol, kto bol vonku. Plné mesto bolo tých zlých ľudí a všade bola samá krv. Viktorka celý čas spala. Zrazu sa k oknu priblížili dvaja

diabolskí ľudia a zlostne sa pozreli na mňa. Pri nohách mali dorezaného človeka, do ktorého kopali a bezcitne sa dívali, ako umiera. Potom prišiel ďalší zlý a podpálil budovu tak, aby sa chytila aj naša izba. Skoro som vzala Viktorku na ruky a utekala k vám na izbu. Vy ste sa modlili. Vonku bolo počuť všetku tú hrôzu a potom nastalo ticho. Vyšla som z izby a rozbehla sa do tej, kde som bola s Viktorkou, aby som jej vzala hračky, ktoré som tam nechala. Keď som tam vošla, na posteli som našla sedieť nešťastného muža. Ako som sa tak na neho dívala, pred očami sa mi ukázalo jeho meno Vladimír

Ten nešťastný muž prišiel za nami, objal nás a od šťastia plakal. Tešil sa, že žijeme. Zrazu bolo počuť z vedľajšej izby, z ktorej zostali len trosky, slabý hlas. Pán Vladimír zvolal: „Hľadajme, kto ešte prežil!“

Všetko bolo zrúcané, zničené, spálené, sem tam ostala nejaká plošinka, ako zbytok izby. Aj my sme boli na takom ostrovčeku s ním. Pán Vladimír plakal nad tým, čo sa udialo a vyčítal si, že málo chránil ľudí. Pán Ježiš vysvetlil Majkin sen takto:

„Majka videla okolitý stav sveta. Videla, ako diabli ničia duše ľudí. Vy aj pán Vladimír ste ostrovčeky nádeje, ktoré majú zachraňovať duše. Pán Vladimír plakal nad zlom, ktoré vidí vo svete. Zvolanie, či ešte niekto prežil, znamenalo v tom videní, či je ešte zbožný kresťan.“

24. 9. 2018

V noci som videla malé dievčatko, ako roztvorilo bránu kostola a radostne vbeholo do chrámu. Potom pristúpil ku mne muž a povedal: „Som na svoju sestru Ritu hrdý. Je veľmi dôležité, že ste boli pri jej tele a telách Pátra Pia, Pellegrína, a ostatných hroboch svätých.“

Ježiš povedal: „**Tak, ako sa vy ľudia na zemi navštevujete, tak i vaši svätí patróni sú šťastní, že ste ich navštívili. Takto sa vaše priateľstvo ešte viac posilnilo. Je úplne iné, keď sa k svojim patrónom iba modlíte. Oveľa viac je, keď ich navštívite. Tak ako to dievčatko radostne vbeholo do chrámu, s takou radosťou prichádzajte ku mne aj vy.“**

25. 9. 2018

Dnes som mala znova sen. S Valentínom som sa ocitla pred akýmsi kopcom. Bol vysoký a bol zarastený trávou. Povedali sme si, že naň vylezieme, ale nedarilo sa nám. Pokúšali sme vyjsť naň viackrát, ale nešlo to. Potom sme zazreli iný kopec, strašne vysoký a celý skalnatý. Vraveli sme si, že na tento už vyjdeme. Vystupovali sme na ňom po úzkom kľukatom chodníku, plnom kamenia a skál, a cestou stretávali deti. Kráčali oproti nám smerom dole. Najmenšie mohli byť dvojročné a najväčšie asi 12-ročné. Milo sa na nás pozerali a usmievali sa. Cesta bola ťažká a namáhavá, ale my sme sa nevzdávali, ale jeden druhého povzbudzovali a tešili sa z toho, ako nám to ide. Ja som už kráčala celá vysilená, už som nevládala. Kráčala som z posledných síl. Otočila som sa smerom dole na Valentína a zbadala som, že už za mnou nevystupuje on, ale naša dcéra Majka. Keď sme spolu vyšli na vrchol skaly, ocitli sme sa len na malej asi 2 m² plošinke. Zrazu som tam zbadala odporného medveďa. Strašne sa na mňa pozrel a zmizol. Ako som tak na vrchole stála, pozrela som sa dole a v hĺbke som uvidela celý svet. Pochopila som, že stojím na najvyššom mieste na svete. Pomyslela som si, ako sa vrátim späť, ako sa dostanem dole, veď ja už nevládzem. Ako som tak uvažovala, zazrela som na opačnej strane hory autobus. Podišla som k nemu a nastúpila doň. Bolo tam príjemne teplučko, ale sedeli tam iba traja ľudia. Autobus sa pohol a viezol nás do bezpečia.

Ježiš mi to vysvetlil takto: „**Barlička, videla si svoju životnú púť. Tvoj výstup na horu Karmel. Prvý kopec to bola prvá alternatíva. Bola to Furča, na ktorej sa malo začať moje dielo, ale vznikli prekážky, preto som zvolil druhú alternatívu, oveľa ťažšiu a namáhavejšiu, ten druhý, skalnatý kopec. Valentín skončí skôr, ty pôjdeš ďalej, ale tvoja dcéra Majka ti bude oporou. Deti, ktoré si stretávala, sú vaše adoptívne deti, ktoré k vám prichádzajú. Autobus predstavoval bezpečnú cestu do neba. Medveď, ktorý sa ti ukázal, bol diabol, ktorý všetkých umierajúcich pokúša, ale ty sa neboj, tebe neublíži.“**

26. 9. 2018

I dnes som mala sen. Bola som v chráme na Dominikánskom námestí. Išla som na sväté prijímanie. Ako som tak pomaly kráčala, zrazu sa predou mnou objavila Božia ruka a na dlani mala položený veľký drahokam. Bol v tvare štvorca, olemovaný zlatom a v strede bola vložená veľká zelená guľa. Štvorec bol biely.

Ježiš povedal: **„Takto vyzerá duša, ktorá je pripravená vstúpiť rovno do nebeského kráľovstva. Zelená guľa, to je diamant obrúsený na briliant. Zelená je preto, lebo tak ako u vás na zemi zelená znamená voľný vstup na vozovku, tak zelený briliant znamená voľný vstup do neba. Zelená je vnútro duše. Biela a zlato je jej vonkajší obal.“**

29. 9. 2018

V noci som sa modlila za kňazov. Odrazu sa predou mnou objavila znovu Božia ruka, pričom pohybovala palcom. Potom zmizla.

Ježiš povedal: **„Barlička, modlila si sa za kňazov. Pohybom palca som ti ukázal, koľkým kňazom si vyprosila milosti. Koľkokrát som palcom pohol, toľkým som ich dal.“**

30. 9. 2018

Pýtali sme sa Pána Ježiša, ako nás vlastne chránia tie kamienky, ktoré sme si priniesli z jaskyne sv. Archanjela Michala. Chceli sme vedieť, ako to funguje.

Ježiš prehovoril: **„Archanjel Michal na príkaz Boha posielal k týmto obydliam svojich anjelov, aby ich chránili a nedovolili, aby sa v nich usídlilo zlo.“**

1. 10. 2018

Keď som chcela vedieť, kde sa nachádza peklo a kde očistec, Ježiš povedal: **„Všetky tri miesta, nebeské kráľovstvo, očistec a peklo sú za oponou tohto sveta.“**

3. 10. 2018

V noci som mala vo sne takéto videnie. Stála som v Zaragoze na námestí Santa Maria de Pilar. Ako som sa tak dívala, zrazu z jednej brány vyšiel asi 12-ročný chlapec a za ním mladý otec. Obaja mali tmavé vlnité vlasy a na hlavách zlaté vence. Oblečení mali tuniky z nejakej zvláštnej látky, celé poprešívane zlatom. Usmiali sa na mňa a prešli cez námestie. Mala som pocit, že sa pozerám na nejakého kráľa a jeho syna.

Ježiš to vysvetlil: „**Neboli to pozemskí králi, ale svätí, ktorí dosiahli korunu slávy. Sú to veľkí svätí, ale neboli cirkevne vyhlásení za svätých. Aj takí sa k vám hlásia a podporujú vás.**“

4. 10. 2018

Dnes som vo sne v nejakom meste navštevovala rodiny. Niektorí manželia mali 2 deti, niektorí jedno a niektorí ani jedno, lebo ich nechceli. Bola som smutná, lebo všetky tri rodiny žili v hriechoch a zle vychovávali aj svoje deti. Boli skazené a zlé, bolo mi z toho až do plaču. Premýšľala som o tom, či je v tom meste aspoň jedna poriadna rodina. Zrazu som zbadala, že jedna taká oproti mne kráča. Práve išli z kostola. Manželia mali 3 chlapčeka, 2 dievčatká a všetci boli krásne oblečení. Bola to veľmi milá rodinka a po celý čas sa smiali.

Pán Ježiš povedal: „**Barlička, videla si v akom stave sa nachádzajú rodiny dneška, no sem tam sa nájdú aj dobré a zbožné rodiny.**“

11. 10. 2018

Vo sne som sa ocitla medzi ľuďmi, ktorí fajčili. Vyzerali strašne. Pochopila som, že sú to ich duše. Mali hrôzostrašnú tvár a oči zombie. Jeden z tých ľudí sa začal ku mne približovať, a keď už bol pri mne celkom na blízko, zrazu sa objavila Božia ruka a vytrhla mu cigaretu z úst.

Ježiš prehovoril: „**Barlička, videla si v akom stave sú duše ľudí, ktorí fajčia. Božia ruka ti ukázala, aký je to veľký a zákerný hriech. Zákerný preto, že sa málokto z toho sponedá a veľký preto, že ide proti prikázaniu – nezabiješ.**“

Fajčenie zabíja telo aj dušu. Človek, ktorý fajčí, vedome poškrvňuje a ničí chrám Ducha Svätého.“

13. 10. 2018

Vo sne mi niekto podal do rúk katalóg s veľkými kyticami a počula som hlas: „Každý muž by mal svojej manželke venovať takú veľkú kyticu.“

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Každý muž má byť k svojej manželke láskavý, milý a ohľaduplný. To je tá veľká kytica.“**

14. 10. 2018

Mala som takýto sen. Kráčala som po ceste a vtom som zbadala, že sa ku mne blížia nejakí pútnici aj s niekoľkými kňazmi. Jeden z nich ku mne pristúpil a ja som sa ho spýtala, či nevie niečo o mojej babke, za ktorú sa stále modlím. Povedal mi, že sa rozpráva s Bohom a že sa ho na to spýta. Ja som čakala. Po chvíli sa ku mne otočil a vložil mi do rúk malú brožovanú knižku, v ktorej bol vložený lístok s odkazom. Tvojej babke si vyprosila krajšie vlasy. Keď sa Valentín spýtal Pána Ježiša na môj sen, Ježiš povedal:

„Barlička, svojimi modlitbami si svojej babke vyprosila veľké milosti. Získala v nebi lepšie postavenie, a tým aj krajšie vlasy. V nebeskom kráľovstve sú najkrajšou ozdobou. Čím je lepšie miesto, tým ich má duša krajšie. Moji najväčší svätí majú najkrajšie vlasy.“

15. 10. 2018

V nočnom videní som sa ocitla v nejakom chráme. Sedelo tam veľa ľudí a modlili sa. Ja som stála vpredu a dívala sa na oltár. Zrazu sa predomnou zjavil sv. Archanjel Michal. Mal asi 20 rokov, svetlé polodlhé vlasy, mierne zvlnené, modré oči a bol veľmi vysoký, niečo cez 2 metre, asi tak 2,5m. Celý bol mohutný a pôsobil veľmi majestátne. Hore bol oblečený ako keby v nejakom brnení, dole mal krátku sukienku. Na nohách mal zvláštne topánky pošnurované krížom krážom až do pol lýtok. V ľavej zdvihnutej ruke držal dlhý meč, skoro až po dlažbu a v pravej držal lístok, ktorý mi podal. Na

lístku bolo napísané: Každý kto plní Božiu vôľu... a ďalej som už zabudla. Lístok mi prikázal rozmnožiť a rozdať po všetkých laviciach. Keď som to urobila, ľudia sa čudovali, veľmi čudovali.

Ježiš mi to vysvetlil: „**Barlička, zjavil sa ti archanjel Michal a dal ti odkaz. Na lístku bolo napísané: Každý, kto plní Božiu vôľu a s láskou ju prijíma, je na ceste do nebeského kráľovstva. Lebo nestačí len prijímať Božiu vôľu, ale musí to byť aj s láskou. Ľudia sa čudovali, lebo nechcú prijímať Božiu vôľu. Chcú žiť po svojom.**“

17. 10. 2018

Vo sne ma navštívila akási staršia žena a priniesla mi dva fotorámiky s tým, že sú pre dve duše, ktoré sa vďaka mojim modlitbám za obrátenie hriešnikov obrátili. Ježiš povedal: „**Chcel som tým ukázať, že každá modlitba za obrátenie hriešnikov je vyslyšaná, a že má zmysel sa modliť na tento úmysel.**“

20. 10. 2018

Vo sne som bola na nejakom mieste, na nejakej púti, kde boli samí dobrí ľudia. Nevieam, či to mám nazvať púť, alebo výlet. Skôr asi výlet, lebo tam bolo aj more. Mala som so sebou aj Viktorku, ktorá bola neustále hladná. Robila som si starosti, ako to urobím, aby mi nehladovala, lebo stále pýtala niečo na jedenie. So svojím problémom som sa zverila mladej žene, ktorá mala na starosti naše ubytovanie, a tá sa hneď s úsmevom a láskou o všetko postarala. Vzala ma so sebou aj s Viktorkou do kuchyne a prikázala hlavnej kuchárke, aby nám dala toľko jedla, koľko budeme potrebovať, a pritom odo mňa za to nič nežiadala.

Ježiš povedal: „**Barlička, na tomto výlete som ti chcel ukázať, že nie je všetko len čierne, ale že svet je aj biely, a že existujú aj dobrí ľudia, ktorí žijú podľa Evanjelia a chcú vám pomôcť.**“

21. 10. 2018

Dnes som mala takýto sen. Niekoho som čakala. Odrazu sa predou mnou objavila duša asi 18-ročnej mladej ženy. Vedela som, že prichádza z nebeského kráľovstva, lebo bola veľmi pekná, mladá, s neopísateľne krásnymi vlasmi. Boli veľmi husté a také dlhé, že jej siahali cez ramená až do pol stehien. Pôsobili na nej veľmi dominantne, a aj keď boli svetlohnedé, ligotali sa a naberali pritom rôzne odtiene. Na hlave mala strieborný diadém a celý jej výjav bol pokojný a taký slávnostný. Ako som sa tak na ňu dívala a ona na mňa, cítila som svoju babku, ale nevedela som prečo, lebo som vedela, že to nie je babka. Povedala som jej: „aké máš krásne vlasy“, a ona nato: „Keď príde Viktorka navždy do neba, bude ich mať ešte krajšie.“

Ježiš mi skrze Valentína odkázal. Píšem skrze Valentína preto, lebo len Valentín sa rozpráva s Pánom Ježišom, ja nie. Vždy keď niečo chcem vedieť, poviem to jemu a on to povie Ježišovi. Pán Ježiš mu odpovedá, vysvetľuje mi môj sen, alebo videnie. Valentín počúva a odovzdá mi odkaz. Ježiš ma oslovuje Barlička a hovorí mi aj iné veci.

Aj dnes mi môj sen vysvetlil takto: **„Barlička, z duše mladej ženy si cítila svoju babku, lebo to bola jej dcéra. Je to tvoja svätá teta. Napíš jej príbeh do knihy a všetko, čo ti o nej rozprávala tvoja babka. Prišla za tebou z kvetovej krajiny.“**

Keď som bola dieťa, rada som chodila k svojej babke a mala som ju, a aj mám veľmi rada, pretože mi rozprávala zaujímavé veci o Bohu, o svätých, ale aj o svojom živote. Veľmi často mi hovorila o svojej nebohej dcére Márii, ktorá zomrela veľmi mladá, iba 19-ročná, a ktorú veľmi milovala. Hovorila mi o nej, že sa vydala 18-ročná a bola šťastná, lebo za krátky čas po svadbe zostala v požehnanom stave a spolu s manželom sa tešili na svoje prvé dieťa. No už na začiatku tehotenstva začala mať zdravotné problémy a zistilo sa, že dostala tuberkulózu. Lekári jej odporúčali, aby sa dieťaťa vzdala, že je veľmi mladá, že si zachráni život, ale ona povedala NIE, radšej zomriem, ale moje dieťaťko nezabijem. Nezabijem ho! Babka s dedkom sa stále modlili za jej

uzdravenie, kupovali jej tie najlepšie lieky, ale jej zdravotný stav sa rapídne zhoršoval. Lekári ju naďalej nahovárali, aby sa dieťaťa vzdala, že ešte ju vedľa zachrániť, ale ona stále opakovala: „Boh mi dal dieťa, ja ho nezabijem. Ja možno zomriem, ale moje dieťa bude žiť.“

Narodil sa chlapček a ona krátko na to v bolestiach zomrela. Ale ešte 2 týždne pred svojou smrťou zavolała do izby svoju babku, ktorá sa po celý čas o ňu starala a povedala jej: „Mamička, odopni mi náušnice, ja už čoskoro zomriem.“ Babka sa zľakla a povedala jej: „Nie, nie, ty nezomrieš, veď sa všetci za tvoje uzdravenie modlíme.“ Ale ona pokračovala: „Zomriem mamka, veď sa pozri von oknom, sedia tam anjeli, vidíš ich? Práve ma rukou volajú k sebe a hovoria mi pod', pod', pod' už ťa čakáme.“ Po tejto udalosti o dva týždne zomrela. To všetko viem, lebo mi to so slzami v očiach rozprávala moja babka.

Valentína po tom páde v autobuse stále bolí chrbát, ale s láskou to znáša. Vidím ako trpí, ale nesťažuje sa.

22. 10. 2018

Už dlhší čas mi Viktorka nerozpráva o nebi a keď sa jej na to spýtam, je smutná a neodpovedá. Valentín sa spýtal Pána Ježiša, čo sa deje.

Ježiš nám to vysvetlil: „**Viktorka prestala chodiť do nebeského kráľovstva, a to z toho dôvodu, že splnila a urobila všetko, čo mala. Dozvedela sa a informovala vás o tom, čo v jej veku pochopila, a čo jej bolo ukázané. Ďalšie jej pôsobenie bude podľa Božieho plánu.**“

23. 10. 2018

Keď som sa modlila, zrazu mi bol ukázaný život kanibalov, ktorý nie je v súlade s Božou vôľou. Potom sa pred mnou, pred mojimi očami, objavila tvár svätého muža, hľadajúceho do neba.

Ježiš povedal: „**Je týždeň misii. Aj kanibali sú Božie stvorenia. Je potrebné, aby misionári išli aj na takéto miesta a privádzali týchto ľudí k Bohu. Muž,**

ktorého som ti Barlička ukázal, bol František Xaverský, lebo je patrónom misionárov. Aj on sa hlási k vám. Valentín, Barlička, aj vy ste misionári, aj vy idete medzi kanibalov. Aj vás zjedia, ale iným spôsobom. Budú vás psychicky deptať, zosmiešňovať, ohovárať, osočovať a tak postupne zabijú vaše telá.“

30. 10. 2018

Vo sne mi bol ukázaný muž, pohybujúci sa medzi ľuďmi. Ako tak chodil, zbadala som, že má poranenú hlavu. S tou ranou na hlave išiel medzi ďalších ľudí a na hlave mu vznikla ešte väčšia rana. Muž chodil kade-tade, a čím viac bol v kontakte s ľuďmi, tým viac sa rana zväčšovala a menila sa aj jeho tvár, až nakoniec som ho videla oskalpovaného.

Ježiš povedal: „**Barlička, ukázal som ti, ako vyzerá hlava a tvár duše človeka, ktorý ohovára, má zlé myšlienky, slová a skutky. Tak sa mení hlava a tvár duše, ktorá takto koná. Nech sa ľudia vyvarujú takých hriechov.**“

1. 11. 2018

Veľmi som smutná, keď si spomeniem na svojho synčeka Jakubka, ktorého som spontánne potratila v druhom mesiaci tehotenstva. Pri kríži, kde zapalujeme sviečky nenarodeným deťom, sa ukázal a skrze Valentína mi odkázal: „**Netráp sa pre mňa mamička. Lúbim vás. Mám sa dobre a som šťastný.**“ Adoptívne deti na nás volali: „**Tati, mami.**“

2. 11. 2018

V noci, keď som sa modlila, zrazu z obrazu, na ktorom sa modlí Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade, vyšlo do priestoru nad našu posteľ veľké guľové svetlo, ktoré vzápätí bolo opäť vťahnuté dovnútra.

Ježiš povedal: „**Barlička, vychádzajúcim svetlom z obrazu ti bolo ukázané, že každý kto sa modlí, je ako keby v Getsemanskej záhrade. Bolo ti ukázané pre radosť, aby si videla, že tvoje modlitby a každé modlitby Boh počúva.**“

4.11.2018

Vo sne sa mi ukázala duša ženy, ktorú poznám, a viem, že je už v nebi. Bola mladá, mala krásnu tvár, dokonalú pleť a veľmi pekné výrazné oči. Bola iná ako na zemi, a predsa som vedela, o koho ide. Pokojne sa na mňa dívala, ale v jej pohľade bol aj smútok. Oblečené mala obyčajné jednoduché šaty, vlasy na hladko sčesané dozadu, žiaden lesk, žiadne trblietanie, ani diadém, ani veniec slávy, dokonca sa mi zdalo, že vlasy sú poredšie a kratšie, preto mala aj ten jednoduchý účes, a že aj krajina v ktorej teraz je, nie je taká najlepšia. Cítila som, že je buď z nektárovej krajiny, alebo stonkovej, ale pritom som si spomenula, že Pán Ježiš hovoril, že duše v nektárovej krajine majú šaty podobné sieťke, a tá ich také nemala.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si dušu ženy zo stonkovej krajiny. Videla si ju tak, ako teraz vyzerá. Je šťastná, lebo je v nebi, ale aj smutná, že mohla dopadnúť aj lepšie.**“

Ide o dušu ženy z blízkeho okolia, ktorej život som veľmi dobre poznala. Nadovšetko milovala svoju rodinu a rada pomáhala aj iným, ale nevedela odpustiť tým, ktorí jej a jej rodine ublížili.

5. 11. 2018

Chcela som vedieť, ako je to v nebi so sťahovaním duší, za ktoré sú prinášané obety. Ježiš prehovoril: „**Krajiny sú veľmi rozsiahle a sú tam lepšie a horšie miesta. Vo svojej krajine, v ktorej duša je, môže sa presúvať na lepšie miesta, alebo môže dokonca prejsť do lepšej krajiny. Záleží od milosti, ktorá sa jej dostáva.**“

6. 11. 2018

Videla som, že duša ženy zo stonkovej krajiny mala krásnu tvár, preto som chcela vedieť, ako je to s tvármi duší z iných krajín, keď duša z tak vzdalenej krajiny od Boha je taká krásna, aká je potom krásna duša tých, čo sú v kvetovej krajine. Je ešte omnoho krajšia?

Ježiš to vysvetlil takto: „**V nebi má každý krásnu tvár a je jedno v ktorej krajine žije. Všetky telesné nedostatky, ktoré človek na zemi mal, sú odstránené. Preto vyzerajú aj inak ako vyzerali na zemi, a predsa sa vie kto je kto. Identita je zachovaná. Rozdielnosť duší v jednotlivých krajinách je vo vlasoch, oblečení a ozdobách, ktoré majú na sebe.**“

8. 11. 2018

Dnes je štvrtok a ako skoro vždy, aj teraz som išla do kostola k dominikánom. Cestou som stretla ženu, ktorá mi medzi iným rozprávala, ako je dobre jej kamarátkam, ktoré sú už vdovy. To ma veľmi prekvapilo a hneď mi pritom prišiel na myseľ istý starý muž, ktorému ochrnula žena a na to všetko dostala aj Alzheimeru a on ďakoval Bohu za to, že ju stále má, že žije a že sa môže o ňu starať. Hovoril o nej tak krásne... Marienka moja... Povedal, že aj keď je tak ťažko chorá, stále je milá a láskavá, a ako ju má veľmi rád.

Ježiš prehovoril: „**Barlička, na žene ktorú si stretla si videla v praxi 2. bod z prvého listu apoštola Pavla Korintánom, z hymnusu na lásku... „ A keby som mal dar prorockva a poznal všetky tajomstvá a vedu, a keby som mal takú silnú vieru, žeby som vrchy prenášal a lásky by som nemal, ničím by som nebol.“** Ďalej Ježiš pokračoval: „**Kto ako žil sa prejavuje aj v starobe. Ak bol človek väčšinou zlý, znásobia sa jeho zlé vlastnosti a je ešte omnoho horší. Ak bol človek za života dobrý, znásobia sa jeho dobré vlastnosti a je v starobe ešte lepší. Ak manželia dobre žili a mali sa radi, veľmi ťažko znášajú stratu svojho partnera. Ak žili zle a nemali sa radi, nevedia sa dočkať, kedy ten druhý odíde.**“

9. 11. 2018

Istá pani poprosila Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, čo má povedať rodičom, ktorí posielajú svoje deti do školy na Halloween s týmito slovami: veď o nič nejde... je to len taká zábava, obyčajný karneval.

Ježiš odpovedal protiotázkou: „**Pýtam sa vás všetkých, čo to bagatelizujete. Ak by diabol vyhlásil oslavu sviatku všetkých zatratených, ktorých získal pre pekel, zúčastnili by ste sa takých osláv a poslali by ste tam svoje deti? Tento sviatok inicializoval sám diabol cez svojich pozemských služobníkov v predvečer sviatku všetkých svätých, aby tak ľudia upadli do hriechu a nemohli vyprosiť milosti pre svojich blízkych zosnulých. Kolí sa z toho spovedajú?“**

10. 11. 2018

Dcéra Majka mala takýto sen. Kráčala do nejakej nemocnice, v ktorej bol veľký chrám. Videla, že tam práve priniesli relikvie dvoch neznámych svätých, sv. Filipa Boromejského a sv. Sebastiána Boromejského. Pri relikvii sv. Sebastiána bol aj nejaký papier, na ktorom bola napísaná jedna veta. Prečítala ju, aj jej rozumela, ale hneď to aj zabudla. V kostole bolo viac ľudí a všetci sa modlili a spievali v jazyku, ktorý nepozná. Akoby čakali na svätú omšu. V tom k nej pristúpil krátkovlasý, tmavovlasý muž, oblečený v bielom odevu a podával jej zapálenú sviecu. Naklonil sa k nej a povedal jej niečo v neznámej reči. Vpredu stála pred lavicami tiež skupinka ľudí v bielom. Medzi nimi stál aj asi 8-ročný svetlovlasý chlapček. Tiež pristúpil k nej a podával jej do rúk horiacu sviecu s tým, že sa má pridať k tej skupinke ľudí v bielych tunikách. V tom jej dal chlapček poznanie, že on je ten sv. Sebastián Boromejský, neznámy svätý mučeník. Vtedy zbadala, že od zápastia nemal ruky. Bol to veľmi pekný chlapček, ale aj veľmi vážny. Ako sa tak na neho pozerala, kostol zmizol a objavil sa nápis. Tri sväté deti – neznámi svätí mučeníci. Zrazu uvidela na fotografii asi 6,5-ročné indiánske dievčatko s vrkôčkmi a pri ňom meno ANYIA. Súčasne počula hlas, ktorý to meno vyslovil ako ANJA. Potom videla, ako nejaká tučná indiánska žena hodila to dievčatko do akejsi izby na podlahu a nechala ho tam v bolestiach ležať. Vtedy Majka zbadala, že dievčatko má rozpárané bruško, z ktorého trčali vnútornosti. Bolo od bolesti skrútené, zrazu ho vystrelo, a v tej chvíli bolo

mŕtve. Zomrelo s úsmevom na tvári. Tretie dieťa videla iba na krátky okamih. Bolo to tiež dievčatko, trochu staršie od sv. Sebastiána.

Ježiš povedal: „**Vaša dcéra Majka videla neznámych svätých, ktorí sa jej dali poznať a chcú sa stať jej patrónmi. Tá svieca, ktorú je podávali, to je poznanie, ktoré jej dali, že sú, že existujú, a že sa má k nim modliť. Sv. Filip a Sebastián Boromejský sú bratia. Tak ako vy, nech aj ona si vytvorí litánie k svojim svätým patrónom a nech sa ich modlí.**“

11. 11. 2018

Pán Ježiš prehovoril: „**Valentín, už nedávajte s Barličkou núdznym peniaze. Nepoužívajú ich na dobré účely. Odteraz im budete dávať jedlo. Vždy keď pôjdete do mesta, majte v taške niekoľko balíčkov s chlebom a kúskom klobásy. Malým deťom dávajte keksiky. V nedeľu, keď vychádzate z kostola, takisto dajte bezdomovcom namiesto peňazí jedlo.**“

12. 11. 2018

Vo sne som videla dve veľké vázy s krásnym voňavým orgovánom. Pri jednej sedel chlapček, ktorého poznám, a pri druhej smutná stará žena, ktorú tiež poznám. Pýtala som sa prečo práve orgován.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, ten chlapček, ktorého si videla, je predstaviteľ týraných a nechcených detí. Tá stará žena je predstaviteľkou všetkých nechcených starých ľudí. Tie kytice predstavujú lásku, úctu a milosrdenstvo, ktoré sa má takýmto ľuďom dávať. Pýtaš sa Barlička, prečo bola kytica z orgovánu, a nie z iných kvetov? To preto, lebo kvet orgovánu sa skladá z maličkých kvetínok. Všetko, čo títo ľudia potrebujú, sú také malé prejavy lásky a porozumenia. Potrebujú ich veľa. Postupne sa z nich vytvorí krásne kvety, až vznikne z nich krásna kytica orgovánu.**“

18. 11. 2018

Keď sme boli v kostole, Valentín si začal počas svätej omše snímať okuliare. Raz ich dával z tváre dole, potom si ich znova nasadil, takto to opakoval

niekoľkokrát po sebe, až ich nakoniec nechal zložené. Spýtala som sa ho, čo to robí a on mi na to, že bez okuliarov lepšie vidí. Ostala som z toho prekvapená, lebo Pán Ježiš mu hovoril, že bude mať s očami čoraz väčší problém. Keď som sa na to Ježiša spýtala, povedal: „**Valentín s láskou prijal moju vôľu. Nestážoval sa, neprosíkal, ale ďakoval. Ja milosti dávam, Ja milosti beriem, preto som mu ich dal. Zaslúžil si to. Bude potrebovať nové okuliare. Zlepšil sa mu zrak.**“

Večer, keď sa Valentín modlil, prišla za ním duša, ktorá sa mu predstavila ako Alfonz. Prosila ho o 32 Otčenášov, Zdravasov a Sláva Otcu... Valentín sa ihneď začal modliť. Keď sa domodlil, duša Alfonza mu veľmi, veľmi ďakovala. Nevidel ju, ale počul.

19. 11. 2018

Ježiš prehovoril: „**Duša si nevie sama pomôcť. Vyhľadala teba, Valentín, lebo žiaríš, a vedela, že jej neodmietneš pomoc. Keď sa modlite za príbuzných, alebo za ľudí, ktorých ste mali radi, je to veľká obeta, ale ešte väčšia je, keď sa modlite za neznámych a za duše, ktoré ste nikdy nepoznali. Takáto obeta je Bohu veľmi milá.**“

23. 11. 2018

Keď som sa v noci modlila, zrazu sa predom mnou objavilo svetlo. Bolo také krásne, že sa to nedá ani presne popísať. Najprv sa mi ukázala malá žiarivá bodka a z nej začala vychádzať obrovská žiara. To svetlo prichádzalo čoraz bližšie ku mne, prelínali sa v ňom rôzne farby, niečo podobné ako pri polárnej žiare, až som sa ocitla v jeho objatí. V tej záplave svetla sa začalo vynárať nespočetné množstvo žiarivých bodiek. Zrazu som sa ocitla akoby v nejakom nekonečnom priestore obkolesená týmito bodkami, ktoré stále pribúdali. Bolo ich toľko, že sa to nedá ani spočítať. Svetlo naberalo krásne farby od modrej, žltej, oranžovej, fialovej... a začalo pulzovať. Niektoré farby ani neviem pomenovať. Bol to taký krásny zážitok, že som nechcela, aby skončil. Celú túto nádheru som dlho pozorovala, až kým som nezaspala.

24. 11. 2018

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si Svetlo sveta. Tie žiarivé bodky, to boli vaše adoptívne deti.**“

25. 11. 2018

Vo sne som videla piatich dospelých a pred nimi stáli tri deti. Všetci mali oblečené biele tuniky ozdobené na rukávoch a cez hrudník modrým a žltým pásom. Vtom sa ozvalo dievčatko a povedalo mi: „tie tuniky máme za zásluhy.“

Pán Ježiš to vysvetlil: „**Videla si mojich svätých, mojich samaritánov, ktorí venovali celý svoj život pomoci iným. Dospelí, ktorých som ti ukázal, zachránili tie tri deti pre večný život. Aj oni kráčali v ich šľapajach.**“

28. 11. 2018

Už dlhší čas pozorujeme, že s Viktorkou sa niečo deje. Dcéra nám hovorí, že vždy keď sú na svätej omši, vyrušuje, robí nedobré veci a vzbudzuje u ľudí pohoršenie. Keď sa Valentín spýtal Pána Ježiša, prečo sa takto správa, Ježiš povedal: „**Viktorka je napádaná na posvätných miestach samotným satanom, aby ľudia neverili tomu, čo jej bolo zjavené, a aby zničil moje dielo. Ale nebojte sa.**“

29. 11. 2018

Dnes som si spomenula, ako mi Boh vo sne ukázal v nebeskom kráľovstve krajinu, ktorá aj keď nebola naj... duše v nej boli šťastné a spokojné. Spomenula som si aj nato, že v tej krajine nebolo ani lístie na stromoch, že bola tmavá, ponorená do hmly, a že aj domy tam boli také obyčajné. Rozmýšľala som nad tým, aká to bola krajina, veď Viktorka mi rozprávala, že v kvetovej sú paláce zo živých kvetov, v listovej z listoch a v tejto boli domy úplne obyčajné. Napadlo mi, či mi Pán Ježiš neukázal miesto v stonkovej krajine. Keď sa ho na to Valentín spýtal, Ježiš mi to potvrdil:

„Áno, Barlička, videla si stonkovú krajinu. Sú v nej nepokrstení aj pokrstení. Všetko je podľa zásluh.“

1. 12. 2018

Prosila som Pána Ježiša, aby nám vysvetlil, čo je to klinická smrť a čo sa vtedy deje s človekom.

Ježiš povedal: **„Niektorí ľudia prežijú klinickú smrť. Je to varovný prst, aby zmenili svoj život. Tie kvety čo vidia, je skutočne časť nebeského kráľovstva, ktorá je im ukázaná preto, aby mali túžbu zmeniť svoj život a dostať sa tam.“**

Vo sne som mala takéto videnie. Bola som vonku, kde 4 celebrity, ktorých poznám, upravovali terén. Vyrovnávali akúsi plochu, ktorá patrila iba im. Bola na nej nejaká tekutá hmota, ktorá mala samé diery a rôzne ryhy. Oni to neustále vyhladzovali svojimi nohami, ale láva prichádzala ešte s väčšími trhlami a ničila aj to, čo sa snažili vyrovnáť. Ja som im išla pomôcť, lebo som videla, že to nerobia dobre. Precízne som plochu hladila rukami, len aby nezostala žiadna diera, ale oni si ma vôbec nevšimli. Doslova ma ignorovali. Bola to ťažká práca vyrovnáť tie ryhy, lebo tá hmota sa stále odniekiaľ valila a spôsobovala nové a nové škody. Vtom priletel ku mne ďalší piaty známy, populárny medzi ľuďmi, a úmyselne mi so smiechom preletel na korčuliach cez miesta, ktoré som tak dôsledne vyrovnala, a všetko mi zničil. Všetci sa začali smiať a odohnali ma so slovami, že oni to vedia lepšie.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Barlička, videla si známe a populárne osobnosti. Plošina s tekutou hmotou, to je ich život. Tie trhliny a diery sú ich hriechy a zlé skutky. To, že ich chcú vyhladiť, to je len navonok ich počin na verejnosti, pred ktorou sa chcú robiť lepšími. Ty si im ukazovala, ako majú správne žiť, ale oni to nechceli prijať. Chcú žiť svojím životom. Barlička, mnohým budeš radiť, ale mnohí ťa nepočúvnu.“**

2. 12. 2018

Dcéra Majka mala takýto sen: Ocitla sa v nejakej krajine. Neboli tam kvety, ani žiadne zaujímavé zvieratá, bolo tam šedo, málo svetla a stromy boli bez lístia. Vtom počula hlas: „Aj toto je nebo.“ Ako sa tak prekvapene pozerala po krajine, zbadala, že na jednej lavičke sedí roztomilý chlapček a bolo jej povedané, že je to jej braček Jakubko. Sedela pri ňom aj nejaká asi 18-ročná dievčina s krásnymi vlasmi a spolu sa pozerali na niekoľko detí, ktoré sa pri nich radostne hrali.

Keď sa Valentín pýtal Ježiša na Majkin sen, povedal: „**Jakubko, váš synček, chodí do stonkovej krajiny, lebo tam býval, kým nebol pokrstený. Má tam svojich kamarátov. To 18-ročné dievča je žena z vášho rodu, a preto ho sprevádza, lebo malé deti nemôžu po nebeskom kráľovstve chodiť bez doprovodu dospelých. Vy by ste poslali malé dieťa samo do Ameriky? Tá žena je z kvetovej krajiny, preto má také krásne vlasy a môže chodiť po celom nebi. Deti sú v nebeskom kráľovstve len deti a správajú sa ako deti. Samé môžu chodiť iba po krajine, v ktorej žijú a to s doprovodom svojho anjela strážneho. Do inej krajiny musia ísť vždy aj s dospelým, lebo nemajú o nebeskom kráľovstve poznanie a zablúdili by.**“

3. 12. 2018

Majka mala ďalší sen. Kráčala po nejakej ulici, ktorá bola celá rozmazaná. Vedela, že po bokoch sú stavby, ale všetky boli rozmazané. V diaľke videla krásnu bielu žiarivú bránu, ozdobenú rôznymi ornamentmi. Podišla až k nej a dívala sa cez ňu do krásnej záhrady. Všade bola nádherná zelená tráva a celá sa trblietala. Na konci záhrady stal krásny palác s kupolami, po bokoch ktorého stáli vysoké košaté listnaté stromy, vyššie ako samotná stavba. Palác bol celý biely a bola tam aj lúka plná žltých, malých ale krásnych slnečníc. Videla aj poletovať vtáčiky. Boli zvláštnej lososovej farby. Bolo to krásne, príjemné, pokojné a teplúcké miesto plné lásky. V tom sa jej ukázala duša muža z nášho blízkeho okolia a povedala jej: „To je môj palác. Ukázal som ti, kde žijem.“

Ježiš povedal: „**Áno, duša tohto muža je v kvetovej krajine. Mal lásku a bol pokorný. To, čo Majka videla, je pravda.**“

4. 12. 2018

Aj dnes mala Majka zvláštny sen: Navštívila spolu so mnou starú ženu, ktorá už nežije. Navštívili sme ju v jej dome. V záhrade mala obrovskú morušu, plnú ovocia, z ktorej nám kázala všetko zobrať. Potom nás priviedla k skleníku, v ktorom bolo plno jahôd. Aj tie nám kázala všetky poobrať. Nakoniec zavolała svoju dcéru, ktorá ešte žije, a poprosila ju, aby nám to všetko zabalila a priniesla mi aj jednu vzácnosť, ktorú mala pre mňa už nachystanú. Bol to obyčajný drevený rám s rozmermi asi 90 x 40 cm. Povedala mi, že je to veľký dar. Je veľmi vzácný. Len čo mi ho podala do rúk, pribehla k nám žena s dcérou, ktoré poznám, a keď videli, že som dostala ten rám aj všetko ovocie, veľmi ich to rozrušilo, lebo toto všetko chceli oni, ale nič nechceli preto urobiť, aby to dostali. Majka videla, že o morušu je opretá tabuľka, na ktorej bolo napísané: za 80 si hocikto, kto k tej moruši príde, môže všetko obrať.

Ježiš dcerin sen vysvetlil takto: „**Barlička, moruša, to sú duchovné dobrá a jahody sú pozemské dobrá, ktoré ti dávam. Ten rám je veľmi vzácný dar, ktorý si dostala od Boha. Číslo 80 je symbolické číslo. Znamená, že každý, kto plní Božiu vôľu, môže dostať duchovné aj pozemské dobrá. Duša ženy, ktorú ste navštívili, je už v nebeskom kráľovstve. Bolo jej dovolené, aby vám to povedala. Chce, aby vás jej dcéra počúvala a uverila vám.**“

8. 12. 2018

Ďalší sen mojej dcéry Majky: Bola v kostole, do ktorého priniesol kňaz relikviár, ktorý bol vlastne taká knižka, na vrchu ktorej bola relikvia nejakého biskupa Diega. V tom kostole bola aj so mnou a spolu sme v nej listovali. Boli tam rôzne fotografie, aj fotografie zo života tohto biskupa. Potom sa jej zrazu ukázal asi 14-ročný chlapec v hnedej bunde s kapucňou, s jemnými črtami tváre. Bol kdesi na nejakej púti, kde bolo veľké množstvo

veriacich. Hlava na hlave. Zrazu počula hlas, ktorý povedal: „**Pozri, aký je ten chlapec zbožný. Aj keď je už totálne vyčerpaný, stále tu stojí.**“ Potom videla, ako si od únavy sadol k svojej mamke a oprel sa jej o rameno. Znova počula hlas: „**Pozri, aké fotky nafotil ten chlapec.**“ A boli jej ukázané tri fotografie. Na jednej bola dúha, na druhej zatmenie slnka, na tretej tancujúce slnko. Ako sme tak pozerali na tretí obrázok, ja som zvolala: „To tancujúce slnko aj vidím.“

Listovali sme ďalej v knižke a našli sme fotografiu 3 neznámych mužov z koncentračného tábora, z ktorých jeden zomrel. Na fotke bolo napísané: Brezinka. Pozerali sme knihu ďalej a našli sme obrázok asi 80-ročného biskupa Diega. Potom sa odrazu ocitla pri súde asi 30-ročného mladého muža s kučeravými vlasmi, v krátkej sukienke na rímsky spôsob, ktorý bol falošne obvinený. Obhajoval sa slovami: „Ja som sľúbil poslušnosť Bohu, a nie vám.“ Keď to začul panovník, pred ktorým stal, tak sa rozčúľil, že prikázal, aby ho zaliali betónom. Keď ho na neho liali, mladíka skrútilo a od bolesti prestrašne vrieskal. Chcel dýchať, a tak si celou silou vytlačil z pred tváre rukami betón, ktorý veľmi rýchlo na ňom tvrdol. Keď to panovník uvidel, prikázal, aby ho z tej zatvrdliny vytiahli a vymysleli iné mučenie.

Ježiš povedal: „**Relikviár, tá kniha, to je kniha svätých, ktorí nikdy neboli na zemi vyhlásení za svätých, a pritom sú to veľkí svätí z kvetovej krajiny.**

- **Dúha, to je znamenie, ktoré vám Boh dal**
- **Zatmenie slnka, to je znak diabla, ktorý navádza ľudí proti Bohu**
- **Tancujúce slnko, to je znamenie druhého príchodu Ježiša Krista.**

Majka videla, ako diabol navádzal na zlo ľudí, v čase vojnových a za čias rímskej ríše, kde bol umučený rímsky vojak – kresťan, ktorý nechcel vzdať úctu cisárovi ako Bohu. Videla väzňov z koncentračného tábora Brezinka, z ktorých jeden zahynul v plynovej komore. Diabol prináša zlo, vojny a nepokoje a vymýšľa neľudské spôsoby mučenia tých, ktorí ma milujú.“

12. 12. 2018

Valentín bol na pohrebe istého mladého muža, ktorý tragicky zahynul pri autonehode. Videl, ako jeho duša je nad rakvou. Valentín sa veľa modlil za dušu tohto mladíka, za čo sa mu mladý muž aj poďakoval. Mal oblečenú bielu tuniku, cez ktorú mal prevesenú okolo krku fialovú štólu. Keď sa večer po svätej omši pri svätostánku spýtal Pána Ježiša, prečo ho videl takto oblečeného, Ježiš mu vysvetlil, že biela farba znamená, že je spasený a fialová šerpa, to sú hriechy ktoré musí odčiniť, lebo do neba môže vojsť iba čistá duša.“

13. 12. 2018

Valentín sa spýtal, prečo ten mladík musel tak skoro odísť zo sveta.

Ježiš prehovoril: „**Valentín, modlitby ktoré si za neho obetoval, mu veľmi pomohli. Bolo mu odpustených veľa trestov. Vzal som ho, lebo to bol dobrý človek, ale mal zlých kamarátov. Keby som ho nechal dlhšie žiť, pokazili by ho. Chcel som ho zachrániť pre večnosť.**“

14. 12. 2018

Mala som takýto sen. Sedela som na svätej omši, kde bolo veľmi veľa ľudí. Zrazu kňaz skríkol: „Kto sa stará o svätostánok?“ Vstala som a zvolala: „Ja.“ Potom sa všetci rozišli, ostal iba jeden kňaz, ktorý bol tiež v kostole. Zavola ma a spýtal sa ma, ako sa o svätostánok starám. Hovorila som mu, že sa s Pánom Ježišom zhovárom, dávam mu jesť a niekedy mu prinesiem aj cukrík. On sa za to na mňa usmeje, a niekedy že si so mnou aj zažartuje.

Nechápala som, čo ten sen znamená, preto mi to Pán Ježiš vysvetlil: „**Barlička, ty nevieš čo to znamená? To jedlo, aj tie sladkosti, ktoré rozdávaš chudobným, to dávaš mne. Ja som v každom jednom z nich.**“

15. 12. 2018

Vo sne som kľačala so svojou dcérou Majkou pri svätostánku. Ako som sa tak modlila, zbadala som, že pred ním stoja akési farebné prúžky, skôr stuhy

rôznej farby a rôznej veľkosti. Potom som sa ocitla pri ďalšom svätostánku a všimla som si, že aj tam sú takéto stuhý, ale zabalené vo fóliách. Pri treťom nebolo nič.

Ježiš povedal: „**Tak ako som vo svätostánku ten istý, či je vyzdobený, alebo nie, takisto som v každom človeku ten istý, či je malý, alebo veľký, či je dobrý, alebo zlý.**“

18. 12. 2018

Dnes som rozdala mnohým núdznym jesť a jednému mužovi som kúpila aj minerálku. Pán Ježiš mi odkázal: „**Ďakujem ti, Barlička, že si mi dala jesť a že si mi dala piť.**“

21. 12. 2018

V noci som sa ocitla v miestnosti, kde boli všetky veci zo zlata, striebra a rôznych drahokamov. Boli tam rôzne truhličky so zlatými náhrdelníkmi, náušnicami, prsteňmi a rôzne iné ozdoby. Bolo ich veľmi veľa. V strede bol veľký stôl na ktorom boli poukladané rôzne veľké kazety a na nich dôkladne naaranžované perlové náhrdelníky. Tá miestnosť mi pripadala ako jeden veľký trezor, plný pokladov. Pozorne som sa na to dívala a nechápala, prečo mi je to ukázané. Ako som tak o tom premýšľala, do miestnosti vstúpila žena, ktorú poznám, a chcela sa dotknúť perlového náhrdelníka, no len čo vystrela ruku, náhrdelník skĺzol zo stola a spadol na podlahu.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, videla si to, čo ľudia považujú za poklady na tejto zemi, a pritom sú to len obyčajné čačky. Nezháňajte sa po pokladoch na tejto zemi, ale zhromažďujte si poklady v nebi. Tá žena, ktorú som ti ukázal, obdivuje a túži po pokladoch tohto sveta, ale ja chcem, aby túžila po nebeskom kráľovstve, preto sa jej náhrdelník zošmykol.**“

22. 12. 2018

Počula som hlas: „**Zahynulo dieťa so svojím ockom.**“ Ježiš povedal: „**Zahynuli preto, aby mali život večný.**“

23. 12. 2018

Keď som sa modlila, zrazu sa pred mojou tvárou objavili siamské dvojčatá. Ježiš povedal: „**Barlička, aj všetky takéto dvojčatá, ktoré boli potratené, lebo ich nechceli ich matky, sú tvoje adoptívne deti.**“

30. 12. 2018

Dnes som sa modlila za duše dvoch mužov, ktorí zomreli pred niekoľkými rokmi. Keď som sa začala modliť za prvého, išlo mi to s ľahkosťou a uvidela som znova Svetlo sveta. Keď som sa modlila za druhého, začala som mať bolesti tela a išlo mi to veľmi, veľmi ťažko. Zľakla som sa.

Ježiš mi to vysvetlil: „**Duša prvého muža je už v nebeskom kráľovstve a vidí Boha. Tá druhá duša, je duša veľmi pyšného človeka. Je spasený, ale má veľmi, veľmi ťažký očistec.**“

Pán Ježiš mi povedal, že je spasený, lebo som sa zľakla, že je zatratený.

31. 12. 2018

Ježiš povedal: „**Valentín, už nebudeš rozdelený. Už nebudeš medzi prácou a mnou. Už budeš celý patriť iba mne.**“

Valentín už končí v zamestnaní, ako si prial Pán Ježiš..

Rok 2019

1. 1. 2019

Valentín za všetko ďakoval.....

Ježiš k nám prehovoril: „**Valentín, Barlička, budem po celý rok s vami.**“

2. 1. 2019

Mala som takýto sen. Stála som pri veľkej budove, v ktorej bolo veľmi veľa detí. Ja som ich z nej vynášala, a keď som ich mala už dosť veľa, začali sme v kruhu tancovať. V tom som počula hlas: „**Koľko je ich tam ešte?**“ Zvolala som „130.“ Ako som tak tancovala s týmito deťmi, zazrela som medzi nimi smutného chlapčeka a videla ako pozerá na budovu. V tom som zase počula hlas: „**Je smutný, lebo mu tam zostal braček.**“

Ježiš mi môj sen vysvetlil takto: „**Barlička, budova predstavuje miesto v stonkovej krajine, kde sú všetky potratené, nepokrstené deti. Krstom ich vyslobodzujú a privádzajú do kvetovej krajiny. 130 je symbolické číslo a znamená veľmi veľa. Chlapček, ktorý sa ti ukázal, bol smutný, lebo tam ostalo jeho dvojča, braček. Vo chvíli, keď si ukončila krst, duša jeho bračeka ešte len prichádzala na toto miesto.**“

Znova som počula hlas: „**To sú kopytá...**“ a bol mi ukázaný slávny spevák, ktorý zomrel pred niekoľkými rokmi. Ježiš povedal: „**Jemu patria tie kopytá. Je zatratený.**“

Dodatočne píšem odkaz od Pána Ježiša, ktorý povedal 24. 12. 2018. Zabudla som ho napísať. Je to odkaz pre všetkých ľudí, a Valentín ho na príkaz Ježiša rozposlal všetkým, na ktorých mal kontakt, všetkým členom Spoločenstva Priateľov Eucharistie, ktorých má mailové adresy.

Ježiš prehovoril: „**Prišiel som na tento svet ako malé dieťa. Moja Mamička a otec má s láskou prijali. Tak aj vy s láskou prijímajte každé malé dieťa ako**

Boží dar. Neuzatvárajte sa do seba, len do svojich problémov, ale majte oči a uši otvorené pre potreby iných. Ak sa poriadne rozhlíadnete po svojom okolí, určite tam nájdete niekoho, kto je na tom omnoho horšie ako vy. V utrpení sa pozrite na kríž, uvidíte tam niekoho, kto mal omnoho väčšie utrpenie ako ho máte teraz vy. Prijali ste ma do svojho srdca. Každému z vás vytryskol v srdci prameň živej vody. Rozlievajte ho vo svojom okolí na svojich blížnych a dávajte dobrý pozor, aby vám nevyschol. Čo to znamená? Ja som vás s láskou prijal do svojho Srdca, preto aj vy s láskou prijímajte ľudí, ktorých vám pošlem do cesty. Buďte citliví k ich problémom a pomáhajte im, ako sa len dá. Či už láskavým slovom, povzbudením, dobrou radou, pomocou, alebo almužnou. Buďte svetlom sveta, príkladom hodným nasledovania. Aby vaše okolie videlo, to je kresťan, úžasný človek, takým chcem byť aj ja. Ľudí k viere nepritiahnete násilím, kvetnatými rečami, ale príkladom. Mnohí z vás sa zúčastňujú sviečkových sprievodov na pútnických miestach. To je ale len vonkajšie vyjadrenie viery, forma. Oveľa dôležitejšie je, aby ste svietili vy, vaše vnútro, ako tá svieca, čo držíte v rukách. Rozdávajte lásku, prijímajte svoj kríž s láskou, tak ma budete nasledovať. Majte na pamäti, že cestou do nebeského kráľovstva je kríž a kľúčom je láska.“

3. 1. 2019

Istý kňaz bol na tom zle. Všetci sme sa báli, že zomrie, a preto sme sa za jeho uzdravenie úpenlivo modlili. Valentín prinášal veľké obety. Včera sme sa od pani ktorá sa o neho stará dozvedeli, že kňaz je už v poriadku. Valentín ako vždy, ďakoval za všetko, aj za uzdravenie tohto duchovného.

Ježiš povedal: „**A čo si si myslel Valentín, že tá nechám zbytočne prinášať obety?**“

Videla som mediálne známeho muža, o ktorom viem, že nežije dobre lebo sa tým ešte aj chváli. Bolo mi to aj ukázané. Keď som sa modlila, videla som jeho tvár, škaredú, poznačenú zlým životom a zmocnil sa ma pocit, že bude za toto všetko zatratený.

Ježiš mi odkázal: „**Áno Barlička, správne si to pochopila. Žije v ťažkých smrteľných hriechoch, ktorých sa nechce vzdať. Bude zatratený!**“

Pán Jaroslav nám poslal **film AVE MÁRIA**, v ktorom aj my podávame svoje svedectvo. Má dve časti a je skutočne veľmi zaujímavý, nakoľko je v ňom veľa výborných vecí. Len čo sme si ho prezreli, zmocnil sa nás krásny pocit šťastia.

Dnes mi Viktorka hovorila: „Babi, zase som bola v nebeskom kráľovstve. Prišiel pre mňa Ježiško s Pannou Máriou a vzali moju dušičku do neba. Obaja boli na obláčiku. Mali oblečené krásne šaty a na hrudi červené srdiečka. Panna Mária mala žlté šaty, cez ktoré bola previazaná zlatá šerpa a na nich sýtoružový plášť. Pán Ježiš mal sýtoružovú toniku, zlatú šerpu a žltý plášť. Okolo nich bola žiara zo všetkých farieb sveta, aj z takých, aké nepoznám. Bola som veľmi šťastná, lebo som sa znova stretla s mojimi kamarátkami a kamarátmi, a aj s Jakubkom. On je taký zábavný babi, rád si so mnou zažartuje. Kúpala som sa s nimi aj v mori, na ktorom plávali nádherné labute, a hrala sa s nimi na lúke, kde rástli tie najkrajšie kvety z celého nebeského kráľovstva. Potom sme išli na oslavu, lebo Ježiško mal sviatok, ale ešte predtým som bola s deťmi v jeho kostolíku, aj v kostolíku Panny Márie. Ja som mala oblečené šaty, na ktorých boli farebné kvety, a cez pás som mala previazanú ružovú mašľu. Na oslave Pána Ježiša som spolu s deťmi sedela za dlhým stolom, na ktorom bol kockovaný obrus a v strede stála ružová váza so zlatovníkmi. Tie kocky mali všelijaké farby, mnohé z nich ani neviem pomenovať. Stôl bol veľmi, veľmi dlhý, lebo bol pospájaný z veľa stolov, a na každom z nich stáli vázy s týmito kvetmi. Babi, zlatovníky sú veľmi krásne kvety. Sú celé zo zlata a sú veľmi veľké. Tá oslava bola pri mori, kde stáli veľké palmy, a bola tam aj lúka, na ktorej rastú tie samé zlaté kvety. Keď sa skončila oslava, prišiel pre mňa farebný ružový koč, olemovaný zlatom, na ktorom boli namaľované srdiečka. Aj kolesá mal zlaté a videla som aj iné farebné kočy olemované zlatom. Ten môj bol ružovej farby a srdiečka boli červené. Sedela som v ňom aj so svojím anjelikom strážnym, ktorý je stále pri mne,

a odviezol ma do paláca, kde býva Ježiško s Pannou Máriou. Keď sme tam došli, vystúpila som z koča a zanesla im krásnu kyticu kvetov, ktoré som sama nazbierala. Oni sa na mňa usmiali a privinuli si ma k sebe. Povedali mi, že tak ako chodia na zem v noci, chodia aj cez deň a to po celom svete. Potom odniesli moju dušičku na zem a ja som ďalej spala.“

Pán Ježiš po večernej svätej omši povedal: **„Áno, sme každý deň všade. Ved' keby to tak nebolo, ako by si sa so mnou Valentín mohol každý deň zhovárať. Som v každom svätostánku, a pri ňom stojí aj moja Mamička.“**

5. 1. 2019

Viktorka mi dnes rozprávala: „Babi, keď som stála v nebeskom kráľovstve na lúke, videla som až za more. Videla som, ako sa tam pasú koníky.“ Spýtala som sa jej: „Viktorka, ako si mohla vidieť až za more? Nestála si pri nejakom veľkom jazere?“ A ona mi na to: „Babi, stála som neďaleko mora a videla až na jeho koniec. Dušičky v nebeskom kráľovstve majú také zdravé oči, že vidia až tak ďaleko.“

Ježiš povedal: **„Áno, je to tak ako hovorí. Duša v nebeskom kráľovstve má iné schopnosti, ako človek na zemi. Ináč vníma, a aj ináč vidí. Áno, skutočne vidí až do takých veľkých vzdialenosti. Duša je dokonalá.“**

6. 1. 2019

Keď som sa modlila, znova som videla Svetlo sveta. Vidím ho už veľmi často, ale teraz to bolo iné. Bolo krásne, plné lásky. Ako som sa tak na neho pozerala, zrazu sa z neho začala vynárať veľká listina, na ktorej bolo niečo napísané krásnym ozdobným písmom, ale nevedela som to prečítať. Potom Svetlo začalo vťahovať listinu do seba a zmizlo.

Ježiš to vysvetlil: **„Barlička, videla si listinu, na ktorej bolo 3x napísané – čiňte pokánie, lebo už len pokáním sa dajú odvrátiť katastrofy, čo čakajú na ľudstvo.“**

Keď sme išli večer s Valentínom do kostola, videla som, že tam stoja traja chudobní muži a prosia o almužnu. Dvaja boli mladší a jeden starší, sediac na invalidnom vozíku. Prekvapilo nás to, lebo večer nikdy núdzni neprichádzajú. Nemala som pre nich žiadne jedlo, preto som Valentínovi povedala, že pôjdem domov a donesiem im niečo. Keď som sa vrátila, už boli vo vnútri kostola, lebo vonku bola strašná zima. Boli takí hladní, že len čo som im dala chlieb s klobásou, hneď začali jesť.

Ježiš povedal: „ **Barlička, keď si videla, že som hladný, obetavo si utekala domov, aby si mi dala jesť. Áno, toto je pravá kresťanská viera.** “

8. 1. 2019

Dnes mi Ježiš odkázal: „**Barlička, obetuj každý deň všetky sväté prijímania, podávané veriacim na celom svete, ktoré nebudú nimi obetované na žiaden úmysel. Obetuj ich za rodiny, lebo sú vo svete najviac napadané.**“

9. 1. 2019

Vo sne sa mi ukázal moslim, ktorého som poznala. Bol ako obor, celý akoby nafúknutý a pôsobil veľmi odpudzujúco. Keď som ho zbadala, utekala som preč, len aby som sa s ním nestretla.

Ježiš mi prikázal: „**Barlička, napíš svoj príbeh s moslimom do knihy. Je to dôležité.**“

Môj príbeh.

Keď som bola veľmi mladá, zaľúbil sa do mňa moslim a aj ja som ho milovala. Bol pekný, inteligentný a bol ku mne veľmi pozorný. Bol to Palestínčan a na Slovensku študoval za lekára. Hovoril mi o svojej krajine a ja zasa o mojej, lebo som si myslela, že tu zostane. O svojej krajine mi rozprával čoraz častejšie a vysvetľoval mi, že v tej jeho budeme veľmi šťastní, lebo bude mať tam vysoké postavenie a nič nám nebude chýbať. Túžil po mne aj ako po žene, ale ja som povedala, nie. Manželovi budem patriť až po svadbe. Ostal prekvapený, lebo ako povedal, žiadna kresťanka ho nikdy neodmietla, ale na

moje veľké prekvapenie rešpektoval moju vôľu, ba naopak povedal, že takú ženu ešte nestretol, ktorá si tak chráni svoje panenstvo a že chce iba mňa. Všetko bolo medzi nami pekné až do chvíle, kým mi neoznámil, že sa mám vzdať kresťanstva a stať sa moslimkou. Ostala som zhrozená. Pozrela som sa na neho a povedala: „To nikdy neurobím, to sa radšej rozídme už teraz, lebo ja sa Ježiša nevzdám.“ Keď zbadal, že to myslím vážne, začal ma upokojsovať, že ak nechcem, nebude ma nútiť, len nech ho neopúšťam. Hovoril, že ma nebude v ničom obmedzovať, že jediné, čo odo mňa chce je, aby naše deti boli moslimovia. Vtedy sa všetko vo mne zlomilo. Začala som veľmi plakať, lebo som ho mala rada, ale Ježiša som milovala viac. Povedala som mu, že sa k sebe vôbec nehodíme a že sa za neho nemôžem vydať, lebo som Ježišova a Ježiša nikdy nezradím. Darmo sa ma snažil upokojiť... už som ho nechcela. Domov mi vypisoval listy, ale ja som na ne nereagovala, až raz prišiel list, v ktorom napísal, že sa ma nevzdá a že ma príde k našim požiadať o ruku. Odpísala som mu, aby nechodil, že je to zbytočné. Rodičom som však musela oznámiť, že hrozí, že k nám príde moslim, aby neboli na tú situáciu nepripravení. Môj otec bol dobrý, bál sa o mňa, mojej mame to bolo jedno. Hovorila som im, že aj keby prišiel, poviem NIE:

Ježiš povedal: **„Barlička, si žiarivým príkladom pre všetky kresťanky. Láska k Bohu bola u teba na prvom mieste, človek až na druhom. To je kresťanské. Veľmi smutné konštatovanie moslima, keď hovoril, že žiadna kresťanka mu neodolala a vzdala sa kvôli nemu panenstva a čistoty. Bola si jediná, ktorá mu odolala, preto si ťa vážil a chcel si ťa vziať za manželku.**

Obor, to je obraz jeho duše, obraz toho, čo si vtedy milovala. Chcem, aby si to napísala, aby všetky kresťanky na svete vedeli, ako sa majú správať, a nepodliehať zvodom a krásnym rečiam. Otec sa o teba bál. Bál sa, že ťa stratí. Tvojej matke to bolo jedno.“

10. 1. 2019

Dnes mi dcéra Majka povedala „Mami, mala som takýto sen. Videla som usmievavého Pána Ježiša, ako pozerá na krásnu dušu a v tom som počula

hlas: „**Duša tohto človeka je tak krásna, že keby ste nevedeli že je to duša, mysleli by ste si, že hľadíte na anjela zostúpeného z neba.**“ Potom sa objavil nápis – Peter Dr ... a Peter VI...

Majka sa ma spýtala: „Mami otca Petra ... stále spomínaš, ale kto je Peter VI...?“ Vysvetlila som jej, kto to je, a že je to veľmi milý človek.

Keď sa Valentín spýtal Pána Ježiša na Majkin sen, povedal: „**Duša otca Petra Dr... je krásna a taká istá krásna je aj duša Petra VI.... Usmievam sa, lebo mám z nich veľkú radosť. Pomohlo im priateľstvo s vami. Upevnilo ich vieru a pomohlo im prekonať ich problémy.**“

11. 1. 2019

Majka videla vo sne nášho synčeka Jakubka. Spýtala sa ho, či nie je smutný, že sa nenarodil a že nebol s nami.

Odpovedal jej: „**Majka, pýtaš sa ľudsky. Som šťastný, lebo som nikdy nepoznal hriech. Pozdravuj mamičku a tatičku.**“

Na internete sa objavilo video, na ktorom je zachytený moment, keď umiera mladý muž predávkovaný drogami. Volá o pomoc, ale nikto mu nepomáha, všetci sa iba prizierajú, ako trpí zmietaný v kŕčoch a bolestiach. Takto trpel vraj 3 hodiny, kým konečne privolali záchranku, žiaľ, bolo to už neskoro.

Pán Ježiš povedal: „**Dopustil som, aby to ľudia videli. Aby ľudia, aj deti a mládež videli, čo sú zlí kamaráti, čo sú drogy a bujaré zábavy. Je to výstraha pre rodičov, aby dávali pozor, s kým sa ich deti kamarátia, čo robia a kam chodia. Aby videli, aké nebezpečné sú závislosti.**“

12. 1. 2019

Vo sne som dnes videla svoju vlastnú ruku. Oproti nej bolo vystretých veľa rúk. Pán Ježiš mi to vysvetlil: „**Barlička, to boli ruky všetkých núdznych, ktorým podávaš svoju pomocnú ruku.**“

13. 1. 2019

Keď som sa modlila, ukázala sa mi istá duša zo Spoločenstva Priateľov Eucharistie, ktorého život veľmi dobre poznám. Bol celý čierny, chudý a celý pôsobil veľmi zle. Ešte žije. Potom sa mi odrazu pred očami ukázali plamene, sálajúce z veľkého ohňa. Videla som veľký priestor a všade tie plamene. Cítila som, že je to očistec.

Ježiš prehovoril: „**Barlička, videla si stav jeho duše a očistec, ktorým musí prejsť. Prečo si to videla? Videla si to preto, aby ľudia pochopili, aký dôležitý je ich život tu na zemi pre ich večnosť. Duša tohto človeka je pred ztratením zachránená len vďaka zápisu do knihy, lebo jeho život je zlý. Činy a skutky v jeho živote sú zlé, veľmi zlé. Čaká ho ťažký očistec. Videla si plamene očistného ohňa.**“

14. 1. 2019

Mala som takýto sen: Stála som na autobusovej zastávke. Zazrela som tam aj dievča, ktoré tiež čakalo na príchod autobusu. Vyzeralo strašne. Celé bolo sivobiele. Aj pleť, aj telo malo takejto farby. Jej tvár vyzerala ako tvár žijúcej mŕtvolky. Na hlave jej stáli asi 20 cm dlhé sivé akoby zelektrizované vlasy, nohy a ruky mala tenké ako paličky, oblečenú mala veľmi krátku sukňu zostrihnutú do šikmá, obuté mala akési čudné topánky, blúzku krátku, sotva zakrývajúcu to najdôležitejšie a celá pôsobila ako nejaký zombie. Spýtala som sa jej: „Ako sa voláš?“ A ona mi povedala svoje priezvisko. Zľakla som sa, lebo tú rodinu dobre poznám. Všetko deťom tolerujú... a podporujú ich v nesprávnych veciach.

Pán Ježiš povedal: „**Barlička, videla si, ako vyzerá duša ich detí. Čo robí nezriadený život hriešnika, pýcha, smilstvo, diéty a všetky ostatné hriechy. Ak sa nezmenia, zle dopadnú. Budeš mať ešte príležitosť pohovoriť si s ich matkou.**“

15. 1. 2019

V noci nám prišla sms-ka od jednej ženy, aby sme sa modlili za dievča, ktoré čaká dvojčatá, ale kvôli postave chce ísť na potrat.

Ježiš prehovoril: „**Valentín, vidíš do akých obludných rozmerov vie prerásť egoizmus. Dievča pre svoju postavu je schopné spáchať aj dvojnásobnú vraždu.**“

17. 1. 2019

V sne mi bol ukázaný bulvárny časopis a potom nápis istého bulváru. V ňom som videla hriechy ľudí.

Ježiš povedal: „**Barlička, na celebritách vidíš, čo všetko sú schopní urobiť pre svoju slávu. Žijú, akoby žili večne, a diabol ich zneužíva na to, aby motivovali aj ďalších a pritiahli ich k hriechom. Človek si povie, keď oni môžu, tak môžem aj ja. Toto robí bulvár. Nabáda ich k hriechu a kazí ľudí, najmä mladých .**“

Potom mi bolo ukázané, ako na asfaltovom chodníku leží mladé dievča a kričí od bolesti. Nad ňou sa skláňala plačúca matka, pretože jej nevedela nijako pomôcť. Dievča sa zvíjalo v krčoch, až napokon zomrelo. Zrazu som počula hlas: „Tej matke ostali ešte tri deti, ale toto najviac milovala. Keď som chcela vedieť, čo to bolo za dievča, a kto bola tá matka, Ježiš prehovoril: „**Keď sa to stane, spoznáš to.**“

18. 1. 2019

Vo sne som mala takéto videnie: Chodili sme s Valentínom po meste a hľadali núdznych, aby sme im dali jesť. Ako sme tak kráčali, stále k nám pribehli nejaké chudobné deti, s ktorými sme sa zakaždým porozprávali, a dávali im rady ako prežiť život na ulici. Povedala som im, že keď sú hladné, majú ľudí pekne poprosiť o jedlo, a to aj tam, kde varia, a keď ho dostanú, tak sa majú pekne poďakovať. Vysvetľovala som im, že si majú stále umývať rúčky aj tváričku, a ukázala im v parku miesto, kde sa takáto vodička nachádza. Hovorila som im, že je pitná, takže keď sú smädné, môžu sa z nej

aj napiť a nebáť sa, že sa im niečo stane. Neustále som sa na nich usmievala a hladila ich po tváričke. Deti boli veľmi šťastné a tešili sa, že sme sa s nimi tak porozprávali.

Ježiš povedal: „**Barlička, nestačí len chudobným deťom dávať jesť, ale je potrebné sa s nimi aj porozprávať. Presne tak, ako si to videla vo sne.**“

23. 1. 2019

Dnes je celodenná adorácia za rodiny. Nadránom som sa vo sne ocitla v našom kostole. Všetci ľudia, aj ja a Valentín, sme kráčali smerom ku kňazovi, ktorý držal v rukách veľký relikviár. V ňom bola krv Ježiša Krista a kúsok látky z odevu Panny Márie a sv. Jozefa. Okrem toho ďalší kňazi tiež držali v rukách menšie relikviáre, ktoré patrili sv. Terezke z Lisieux, sv. Ľudovítovi a sv. Zélii. Boli tri. Ľudia postupne pristupovali a všetky relikvie bozkávali.

Pán Ježiš nám pri adorácii povedal: „**Keďže je dnes celodenná adorácia za rodiny, videla si Barlička vo sne vzor pre rodiny, Svätú rodinu a rodinu Martinových, ktorí sú tiež prítomní pri tejto adorácii a sú vzorom pre všetky rodiny.**“

24. 1. 2019

Vo sne som sedela vo vlaku. Bol plný ľudí rôzneho veku, rôznej farby pleti, zo všetkých spoločenských vrstiev. Sedela som v ňom aj ja s Valentínom. Všetci sa zhovárali a jeden druhému rozprávali, aké majú plány do života. Jeden väzeň hovoril, že už nechce robiť zlé veci, ďalší mladý muž sníval o tom, ako bude hrať v slávnej kapele, mladí zaľúbenci zase rozprávali svojim priateľom, že chystajú svadbu, iní zase snívali o ďalekých krajinách. Každý niečo riešil, čo sa týkalo budúcnosti. Zrazu sa vlak zastavil a všetci prekvapene utekali k oknu, aby videli, čo sa vlastne stalo. Práve vynášali na nosidlách nejakého muža. Položili ho na zem a skonštatovali, že je mŕtvy. Aj ja som sa išla pozrieť k oknu a v okamihu som toho muža spoznala. Ešte žije...

Ježiš to vysvetlil: „**Barlička, videla si vlak života. To, čo si videla, je život ľudí, ktorý raz skončí. Život muža, ktorého si spoznala, skončí skôr než si myslíš.**“

Aj moja dcéra Majka mala zvláštny sen. Hovorila, že stála pri nejakom veľmi hustom lese, pri ktorom našla hrubú knihu, hrubšiu ako Sväté písmo. Začala v nej listovať a zostala zhrozená. Na každej strane medzi listami boli krvavené kúsky tiel z potratených detí. Potom počula hlas, ktorý povedal: „**Aj Karol IV. listoval v tejto knihe.**“

Potom zbadala v diaľke nejakú skalú, na ktorej stál vysoký, štíhly, ale už starý muž. Mal oblečenú sivú tuniku, akoby z vrecoviny, mal dlhé vlasy, bradu skoro až po pás a v ľavej ruke držal veľkú palicu. Bol vážny a počula hlas: „**Svätý Filomén, patrón potratených, nenarodených.**“

Ježiš to vysvetlil takto: „**Majka listovala v satanovej knihe smrti, kde sú zaznamenané všetky hrôzy napáchané na nenarodených deťoch. Videl to aj Karol IV., lebo tieto hrôzy sa diali aj v stredoveku. Svätý Filomén je mučeník, ktorý sa hlási ako patrón týchto detí, lebo tiež zomierali a zomierajú mučeníckou smrťou. Tie deti sú malí mučeníci.**“

Počula som hlas muža, ktorý mi povedal svoje meno....

Ježiš povedal: „**Barlička, prosí ťa o modlitby.**“

28. 1. 2019

Modlila som sa a zrazu som videla sedieť za nejakým veľkým pracovným stolom mladého rehoľníka v čiernej tunike. Niečo písal. Potom vstal a odišiel.

Ježiš povedal: „**Barlička, videla si Tomáša Akvinského, učiteľa Cirkvi.**“

30. 1. 2019

Keď som sa cez deň modlila, zrazu som sa ocitla v rajskej záhrade, po ktorej kráčala nádherná, nahá žena a počula som hlas, ktorý zvolal: „**EVA.**“ Mala krásne dlhé a husté zvlnené vlasy tmavej farby, siahajúce až do pol lýtok. Spredu mala nimi prekrytú pravú časť hrudníka, ľavú časť si pokrývala rukou.

Jej chôdza bola nežná, lадná, neopísateľné krásna, priam vznešená. Každý jej pohyb nohou aj rukou bol úchvatný. Pri chôdzi jej viali vlasy, takže som mala možnosť vidieť jej dokonalé telo. Oči mala veľké, čierne, lesklé s dlhými mihalnicami, aké som u ženy nikdy nevidela. Nos jemný, krásne formovaný, pery ružové, plné a jej pohľad bol plný nehy. Vychádzala z neho láska. Jej krásu neviem popísať.

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, ukázal som ti dokonalé Božie stvorenie, výtvor, akého na zemi niet. Videla si Evu. Videla si ju preto, aby si mohla podať svedectvo o tom, že sa oplatí ľuďom viesť krásny život už tu na zemi. Lebo o čo krajšia bude ich duša tu na zemi, o to krajšia bude v nebi.**“

Dnes pri adorácii sa Pán Ježiš priestorom kostola preniesol k Valentínovi a podal mu z kalicha, ktorý držal v ruke svoje telo aj krv. Valentín mi hovoril, že to cítil ako nejaký kúsok mäsa.

31. 1. 2019

V noci som počula hlas, ktorý zvolal: „**Do neba.**“ Ježiš prehovoril: „**To by mal byť cieľ každého kresťana.**“

1. 2. 2019

Často vidím Svetlo sveta. Krásne pulzujúce svetlo, meniace sa rôznymi farbami. Takto to bolo aj tejto noci, keď som sa modlila. Ako som sa tak ponárala do tejto žiary, pocítila som, že mi bolo niečo vložené do úst, a samo sa to prehltilo. Keď sa Valentín spýtal Pána Ježiša, čo to bolo, povedal:

„**Barličke podal anjel z neba moje Telo.**“

2. 2. 2019

Valentín poprosil Ježiša, aby mu niečo porozprával o hriechu ohovárania a osočovania.

Ježiš povedal: „**Ohováraním a osočovaním sa ničí česť a povest' dotknutej osoby a narúšajú sa medziľudské vzťahy. Dotyčná osoba väčšinou o tom**

nevie, a ani netuší, a len pozerá, čo sa deje, keď ľudia začnú od nej bočiť a odmerane sa k nej správať. Aj vy ste to už osobne zažili, keď vás ľudia prestali zdraviť a ignorovali vás. A to všetko preto, že boli o vás povedané nedobré veci. Ohováranie a osočovanie je ťažký hriech.“

3. 2. 2019

Pán Ježiš nám prikázal, aby sme si v kostole sadali do poslednej lavice, no nie vždy sa nám to podarí. Cez týždeň si tak sadáme, nie je problém, ale v nedeľu sa stáva, že keď prídeme do chrámu, lavica je už plná. Robili sme si s tým starosti, preto nám Ježiš povedal: „**Netrápte sa tým. Keď už nie je voľné miesto, sadnite si niekde inde, a môžete prísť aj rovno k svätostánku, aspoň budeme pri sebe bližšie.**“

4. 2. 2019

Dnes som znova videla pulzujúce svetlo. Tentoraz sa ale začalo zvláštne meniť, až sa z neho vytvorilo veľké oko. Ježiš mi odkázal: „**Barlička, pozerala si sa na Božie oko, ktoré všetko vidí.**“

5. 2. 2019

Vo sne ma napadla anakonda. V okamihu, keď mi zhltna hlavu, som sa z tej hrôzy prebudila. Ježiš mi odkázal: „**Diabol ťa nenávidí, Barlička. Najradšej by ťa zadusil a zožral.**“

7. 2. 2019

V noci z relikviára vyšlo červené svetlo. Pohybovalo sa po celej našej spálni. Potom z ľavého oka Pána Ježiša, ktorého máme na obraze, vyšlo biele svetlo, a tiež sa pohybovalo po celej izbe. Ježiš to vysvetlil: „**Chcel som vám ukázať, že som pri vás prítomný a že sa pohybujem po celej vašej izbe.**“

Počula som hlas, ktorý zvolal. „**Lašut.**“ Pán Ježiš dodal: „**Lašut vám ďakuje za šírenie úcty k Turzovke.**“

9. 2. 2019

Vo sne som videla muža, ktorý prechádzal cez kostol k poslednej lavici, kde sedeli dvaja muži. Objal ich okolo pliec a niečo im pošepkal do ucha. Potom zodvihol hlavu a usmial sa na mňa.

Ježiš povedal: **„Barlička, usmiaty muž bol ten za ktorého si sa modlila. Vyslobodila si ho z očistca. Ďakoval ti a teší sa z toho, že sa stretol s dvoma priateľmi, ktorých mal tak rád.“**

10. 2. 2019

Vo sne som sa ocitla v nejakom dome, kde mali povešané po stenách samé záchodové dosky. Pán Ježiš prehovoril: **„Niektorí ľudia si vešajú po stenách obrazy, ktoré propagujú hriechy. Sú na úrovni záchodovej misy a ešte to považujú za umenie.“**

11. 2. 2019

Vo sne som dostala od kňaza 4 hostie v podobe šumivých tabliet. Mala som ich plné ústa, takže ľudia videli, že som ich dostala viac. Veľmi ich to rozrušilo a boli nahnevaní aj na kňaza, že robí rozdiely.

Ježiš povedal: **„Barlička, tie hostie boli za tých, ktorým boli odpustené tresty za hriechy na základe tvojich obetí. Boli šumivé, lebo boli obetované za hriechy tých, ktorí už hostie prijať nemohli. “**

12. 2. 2019

Vo sne som videla krásne mesto. Bolo biele, všetky paláce boli biele, iba príroda bola zelená. Paláce mali kupoly. Niektoré boli väčšie, niektoré menšie. Všade vládol pokoj. Na mesto som sa pozerala z vrchu, ako z lietadla. Keď som sa zo sna prebudila, videla som krásne, pulzujúce svetlo. Zatvorila som oči a v tom momente som pocítila vo svojich ústach nejaký nápoj, ktorý sa sám prehltol.

Ježiš mi odkázal: „**Videla si kúsok neba, Barlička. Ten nápoj ti doniesol môj anjel z neba. Minule si dostala moje Telo a teraz moju Krv. Valentín dostáva Telo a Krv pri každej adorácii priamo odo mňa. Tebe ich podáva anjel.**“

13. 2. 2019

Keď som sa modlila, zrazu som počula hlas ženy: „Keď som bola malá, ešte veľmi malá, videla som ako ťahali v noci moju mamku z domu.“ A bolo mi ukázané, ako štyria eštecháci ťahajú z domu nejakú ženu v nočnej košeli. Potom som videla starú ženu so šatkou na hlave, myslím, že to mi ona hovorila tie slová o svojej mamke.

Ježiš povedal: „**Bola ťa prosiť o modlitby pre svoju mamku Máriu, ktorá bola v 50. rokoch umučená komunistickým režimom.**“

16.2.2019

Prišiel mail od pani, ktorá malá chorého manžela, a ktorej Valentín radil, čo majú robiť. Ďakovala nám . Jeho zdravotný stav je už stabilný a už ide aj do práce.

17.2.2019

Ježiš prehovoril: „**Ja som Svetlo sveta pre pohanov, ktorí blúdia.**“

22. 2. 2019

Mala som takýto sen. Už bola noc a s Valentínom sme už spali. Zrazu som videla, a vlastne vo sne som sa zobudila na to, že k Valentínovi prišiel Pán Ježiš ako Božské Srdce a podal mu veľký kus chleba. Valentín zahryzol, keď mu Ježiš, sklonený nad ním, povedal: „**A teraz ti namažem chlieb o tvojej smrti.**“ Podal mu ho a vtom som sa prebudila.

Keď sme boli v kostole, Ježiš to vysvetlil: „**Valentín, pripravil som pre teba tvoju smrť. Spôsob, ako zomrieš. Tvoje umieranie. Ten veľký kus chleba znamená, že to bude veľké sústo. Už si zahryzol. Už je to nemenné.**“

26. 2. 2019

Počula som dva hlasy. Prvý povedal: „**Čítam životopis Panny Márie a už sa teším na stretnutie s ňou.**“ Druhý hlas povedal: „**Aj ja čítam životopis Panny Márie a hrozí mi zatratenie.**“

Ježiš to vysvetlil: „**Tí, čo poznajú životopis Panny Márie a nasledujú ju, stretnú sa s ňou. Ale tí, čo poznajú životopis Panny Márie a nenasledujú ju, nestretnú sa s ňou. Nestačí veriť a mať poznanie, vieru treba žiť. Tí, čo budú spasení a mali moju Mamičku v úcte, tých navštívi, ale tých, ktorí ju nemali v úcte, aj keď budú spasení, nenavštívi. Moja Mamička sa nikomu nevnučuje, ale váži si tých, čo ju mali radi.**“

Moja dcéra Majka mi porozprávala svoj sen: „Mami, vo sne som videla časť umučenia krásneho mladého muža vo veku Ježiša. Napriek zbedačenému stavu, bolesti a prežitému utrpeniu to bol stále mimoriadne pekný muž. Najprv som si myslela, že je to Pán Ježiš, lebo bol krásny, nadprirodzene pokojný, mal láskavý pohľad, modré oči, krátku bradu – skôr strnisko, vlasy po pleciah a bol odsúdený na ukrižovanie. V kuse ho strašne mlátili, trieskali mu hlavu kade – tade, bili ho po tvári a šklbali za vlasy. Potom jeden rímsky vojak vstúpil do cely, kde ho držali. Vyhrnul mu tuniku tak, že som videla jeho spodný odev. Bol tmavomodrý. Obnažil mu nohy a na obe stehná vylial žieravinu tak, že kolená zostali nezasiahnuté. V momente som videla, ako mu za preukrutných bolesti vyžralo všetko mäso, až boli spredu obnažené obe stehenné kosti. Bolo to čosi prestrašné. Muž od bolesti vrieskal a zároveň som mala poznanie, že to tak vojak urobil úmyselne, aby mal lýtka nepoškodené, aby ho ešte dokázali postaviť na nohy. Ta hrôza sa nedá opísať. Vlasy mal vyškľbané, pozliepané krvou a špinou do tenkých prameňov. No pohľad mal stále láskavý a tak pokojný. Najprv som si bola istá, že je to Ježiš, no po tom obliati ňôh žieravinou ma to zmätlo. Potom ho dvaja vojaci chytili pod pazuchy a dovliekli k oknu. Bol to vlastne priestranný otvor v stene budovy a postavili ho tak, aby ho videl dav ľudí, ktorí ho čakal. Vojaci ho po celý čas podopierali, keďže ledva stál a do pravej ruky mu strčili asi 25 cm

sošku Božského Srdca. Dali mu ju pobožkať, aby to ľudia videli. Celý sa od bolesti a prežitej hrôzy triasol. Sošku pobožkal a odviekli ho naspäť do cely. O nejaký čas ho z nej vyvliekli a prikázali mu pomôcť mladíkovi, ktorý mal na starosti rozvážanie vody pre väzňov. Mladík mal asi 17 rokov, bol tmavej pleti, útlejší a mal akýsi čudný, modrý, dopravný prostriedok. Do zadnej časti sa liala voda, neprikrývala sa ničím, takže ju bolo vidieť. Voda bola pripravená v dvoch veľkých kadiach, ledva sa mu podarilo jednu vyliat' do tohto vozidla, s druhou si nevedel rady, preto kázali mučeníkovi, aby mu pomohol. On spravil zázrak. Bez toho, aby sa kade dotkol, videla som, ako sa plní tá nádoba v tom vozidle až takmer po okraj a súčasne sa vyprázdňuje kaďa, ktorá stála nepohnutá na zemi. Takže tú vodu premiestnil len pohľadom a pomohol tomu mladíkovi. Potom som ešte videla takú scénu, kde nejaká mladá žena mala za úlohu usporiadať nejaké predmety, ale ona tomu nerozumela a nevedela, čo má s nimi robiť. Mučeník ju zrazu jediným pohľadom osvietil a zrazu všetko pochopila. V duchu mu bola za to vďačná. Ten mučeník sa na mňa pozrel a usmial sa. Vtom som počula hlas, ktorý zvolal: „**Jeremiáš.**“

Ježiš povedal: „**Majka videla mučeníka Jeremiáša, aby ste vedeli, čo všetko museli postúpiť moji verní pre moje meno. To sú moji prví apoštoli a svedkovia, ktorí mali moc robiť aj zázraky. Dnes to v Cirkvi vymizlo, lebo už v nej pomaly nie sú také silné osobnosti, ako bol napríklad ten mladý mučeník Jeremiáš. Aj ty, Valentín, keď zosilnieš, budeš robiť zázraky. Majka videla krásnu tvár Jeremiáša, lebo jej nebola ukázaná umučená, ale ako teraz vyzerá v nebi. Všetci moji mučeníci sú krásni.**“

27. 2. 2019

Mala som takýto sen: S Valentínom a s Viktorkou sme niekam cestovali. Zastavili sme sa na nejakej obrovskej stanici, odkiaľ odchádzali veľké rýchlovlaky, ale aj obrovské lietadlá, a kde bolo veľmi veľa ľudí. My sme sa dovezli autobusom a na tejto stanici sme sa zastavili s tým, že si trochu odpočinieme, dáme si kávu a budeme pokračovať v ceste. Sadli sme si na

terasu a sledovali ľudí, ktorí na ňu prichádzali. Na tej terase, kde sme sedeli, visel na stene telefón. Odrazu k telefónu pribehol muž ktorého poznám a niečo tam rozprával. Za ním pribehla aj jeho manželka a do telefónu zvolala: „Už ideme, už máme zakúpené aj lístky.“ Obaja sa tvárili, že nás nevidia, ignorovali nás, i keď sme sedeli rovno pri tej stene. Zrazu sa rozbehli a utekali na rýchlovlak. Ja som sa išla pozrieť, kam nastupujú a keď som to zazrela, zľakla som sa, lebo ten vlak bol celý čierny a išla z neho hrôza. Videla som, ako najprv nastúpila ona, a potom aj on. Vrátila som sa k Valentínovi a povedala mu o tom. Ako sme sa tak zhovárali a pili kávu, k telefónu pribehol aj ďalší muž, ktorého poznám. Tiež niečo do telefónu hovoril a keď nás zbadal, zavola Valentína na pár slov do vstupnej haly, kde ľudia čakali na ďalšie vlaky. Ja som zostala s Viktorkou vonku, ale keď dlho neprichádzali, išla som sa aj s ňou pozrieť, čo sa deje. Zistila som, že sú tam sprchy a skoro v každej sa niekto z ľudí sprchoval, ale niektoré boli prázdne. Z jednej vychádzal veľký hluk a smiech. Podľa hlasu som vedela, že sú to oni. Keď som na nich zvolala, muž odtiahol záves a ukázal sa mi úplne nahý. Smial sa a predvádzal mi svoje telo. Valentín bol tichý, pokorný a bol zahalený modrým uterákom. Rýchlo som zakryla Viktorke oči a odišla s ňou do vedľajšej miestnosti. Keď sa obliekol, prišiel aj s Valentínom za nami a vysvetľoval nám, že cestuje. Že má už zakúpený aj lístok, a že čaká na rýchlolietadlo. Práve pristávalo a on zvolal: „ To je to moje lietadlo“, a utekal. Nastupoval s mnohými ľuďmi, ktorí tam čakali. Zľakli sme sa, lebo bolo neskutočné obrovské, celé čierne a tiež vzbudzovalo hrôzu. My sme potom s Viktorkou bežali k nášmu autobusu a pokračovali v našej ceste.

Ježiš povedal:

„Barlička, ľudí, ktorých si videla na tej obrovskej stanici, to boli tí, ktorí už zomierali a odchádzali do večnosti. Tie čierne rýchlovlaky a rýchlolietadlá predstavujú dopravné prostriedky, ktoré odvážajú duše do zatratenia. Biele vlaky odvážajú do večnosti duše spasené. Tým telefónom som ti chcel ukázať, že ľudia sa dobrovoľne hlásia, dobrovoľne si vyberajú cestu. Sprchy to boli spovednice. Ako si videla, nie každý sa šiel sprchovať. Nie každý sa

pred smrťou vyspovedá. Muž a žena ktorých poznáte sa už rozhodli. Vy ste ich chceli zachrániť, ale oni si už vybrali cestu. Najprv zomrie ona, a potom on. Ten ďalší muž, ktorý ti bol ukázaný, vypočuje Valentína a aj sa pôjde vyspovedať, ale svoj hriешný život nezmení, preto si tiež vybral cestu zatratenia. Vy ste na tej stanici boli, aby ste ich ešte prehovorili a povedali im, čo je pre ich dušu dobré, ale oni vás nepočúvli. Veľmi ste chceli a chcete ten manželský pár zachrániť, ale ja v tomto sne som vám chcel ukázať, že je to už zbytočné. Smejú sa z vás, a už sa slobodne rozhodli. Budú zatratení. Rýchlolietadlo znamená bližšiu smrť.“

28. 2. 2019

Mala som sen o klamstve: Chodila som k bohatým ľuďom, k strednej vrstve, ale aj k chudobným a núdznym. Všetkým som vysvetľovala, aký veľký je hriech klamstvo. Odhaľovala som hriechy klamstva, a to tak, že pri niektorých odhaleniach som použila malú lešť. Najviac moje rady ocenil bezdomovec, čo ma veľmi prekvapilo. Všade kam som chodila, bola so mnou Majka aj moje všetky vnúčatá.

Ježiš to vysvetlil: „**Barlička, ukázal som ti klamstvá ľudí, ich faloš a neúprimnosť, tak časté v tejto dnešnej dobe. Či je to u bohatých, alebo chudobných a či je to potrebné, alebo nie. Barlička, to, že si bola so svojimi vnúčatami, znamená, že máš do nich vštepovať správne spôsoby, aby neklamali a tak nepadli do tohto bludného kruhu.**“

Keď som sa modlila, videla som emeritného pápeža Benedikta XVI., ako trpí. Ježiš dodal: „**Barlička, ukázal som ti jeho utrpenie, lebo si s ním duševne prepojená, a preto, lebo ho máš veľmi rada.**“

1. 3. 2019

Mailom nám poďakoval za príhovory pán, ktorý bol chorý a jeho zdravotný stav sa výrazne zlepšil.

2. 3. 2019

Vo sne som sedela so svojou dcérou Aničkou v izbe. Zhovárali sme sa o všeličom, keď zrazu z nej vyhrklo: „Pozri mami, nejaká duša k nám prichádza.“ Pozrela som sa a povedala jej: „Neboj sa, to je Panna Mária“, no len čo som to slovo vyslovila, zrazu sa z nej vynorila nejaká stará žena a s bolestným stonaním sa rozbehla ku mne. Prosebné sa na mňa pozrela a pohladkala ma.

Pán Ježiš mi to vysvetlil: **„Barlička, to bola tvoja prababka z otcovej strany. Prišla ťa z očistca poprosiť o modlitby. Vynorila sa z pod pláštá Panny Márie, lebo skrze ňu mohla prísť za tebou. V sne si bola s Aničkou, lebo Anička dostala veľké milosti. I keď od dcérinej učiteľky vedela, že jej dcéra bude jediná z celej školy, ktorá sa nezúčastní na karnevale, aj tak ju nepustila. Za to, že dokázala povedať svojmu manželovi, že Boh je u nej na prvom mieste a dcére, že sa to Ježiškovi nepáči, dostane veľkú odmenu.“**

3. 3. 2019

Videla som malé holohlavé dieťa s veľkou hlavou a počula hlas, ktorý povedal: **„Hydrocefalus.“** Potom som videla ďalšie dieťa, asi 10-mesačné, bolo krásne, a už malo aj pekne narastené vlásky, a znova som počula ten istý hlas, ktorý povedal: **„Hydrocefalus.“** Ale ja som sa dívala na milučké dieťaťko, ktoré bolo úplne zdravé.

Ježiš moje videnie vysvetlil takto: **„Lekári niekedy presviedčajú nastávajúce mamičky na potrat. Presviedčajú ich, že očakávajú poškodené dieťa, napríklad že bude mať hydrocefalus, ale ak to neurobia a vložia to s dôverou do mojich rúk, budú mať dieťa zdravé. Aj to dieťa, čo si, Barlička, videla, bolo označené lekármi ako hydrocefalus, a videla si, aké je krásne.“**

Keď som sa modlila, zrazu som sa ocitla vo veľkej tme. V diaľke som zazrela malé svetielko, ktoré sa postupne ku mne približovalo, ako krásne pulzujúce a sálavé svetlo, hýriace rôznymi farbami. Tie farby boli také krásne, že sa to nedá vypovedať. Neviem ich popísať, lebo ich všetky nepoznám. Svetlo bolo

čoraz väčšie, čoraz bližšie, až prišlo úplne ku mne a zmenilo sa znova, ako som to už raz videla, na veľké farebné Oko, ktoré sa dívalo na mňa. Oko menilo neustále farbu biela aj dúhovky. Celé sa neustále menilo, pričom z neho vyžarovala neopísateľná krása a láska. Farby sa menili tak, že boli vždy nádherne skombinované, a celý ten úkaz vo mne vyvolal úžasný pokoj. Oko bolo živé, sem-tam sa pohlo. Pred ním smerom dole, boli dve blčiace, tancujúce Srdcia. Boli tiež živé a takisto menili svoju farbu, od rôznej červenej po rôzne odtiene ružovej, ale prevládala tá červená farba. Srdcia neustále podskakovali a pritom ešte aj pulzovali a pohybovali sa tak, že sa sem-tam pri vzájomnom stretnutí aj spojili v jedno krásne bijúce Srdce a podskakovaním a pulzovaním znova rozdelili na dve. Ten úkaz sa stále opakoval, pričom to veľké Oko stále žiarilo a menilo farby tak, že sa do seba akoby vlievali a znova vynárali v iných farebných odtieňoch. Rôzne sa menilo bielko, ináč dúhovka a medzitým menili farby aj tie blčiace Srdcia. Ako som už spomenula, neviem to presne popísať... nepoznám také slovo, ktorým by som to vysvetlila, bola to proste nádhera.

Ježiš povedal: „**Barlička, takto sa ti ukázal trojjediný Boh. To Oko. Dve blčiace Srdcia, predstavujú Boha Syna a Boha Ducha Svätého, ktorých poslal Boh Otec z lásky k ľuďom na zem, aby im slúžili a priviedli ich k nemu. Len málokto z pozemských bytosti videl trojjediného Boha. Je to veľmi veľká milosť. Boh Syn je stále prítomný na zemi v Eucharistii a Boh Duch Svätý na zemi osvecuje duše veriacich.**“

4. 3. 2019

Valentín dostal pruh. Už jednu operáciu má za sebou, no vyzerá to tak, že bude musieť ísť aj na druhú.

Ježiš povedal: „**Valentín, budeš musieť ísť do nemocnice, ale až na budúci pondelok, lebo vo štvrtok máš dostať injekciu do oka a to je veľmi dôležité. Neboj sa, vydržíš do pondelka, budem držať nad tebou ochrannú ruku.**“

5. 3. 2019

Keď som sa dnes modlila, zrazu sa predou mnou objavila asi 50-ročná žena a zvolala: „Zo mňa Boh nebude mať radosť.“ Ježiš mi odkázal: „**Barlička, ukázal som ti ženu, ktorá ide na potrat.**“

6. 3. 2019

V noci som sa prebudila na to, že som dostala nejaký biely nápoj a vypila ho. Ježiš povedal: „**Barlička, napila si sa z kalicha milosti. Dostaneš ich veľa. Aké, to spoznáš.**“

Pán Ježiš nadiktoval Valentínovi príbehy na rozjímanie pre túto pôstnu dobu a prikázal mu poslať ich všetkým členom zo Spoločenstva, na ktorých má kontakt.

Príbeh 1.

„**Boli raz dvaja hlboko veriaci bratia. Rozhodli sa, že svoj život zasvätia službe Bohu. V spoločenstve v ktorom boli, začali preto v tomto smere vyvíjať aktivity. Miništrovali, pripravovali veci pre bohoslužby, čítali Božie slovo, podávali sväté prijímanie, aktívne sa zúčastňovali na všetkých podujatiach spoločenstva a mnohé aj organizovali. Boli veľmi nápomocní kňazom, a preto sa stali aj ich obľúbencami. Medzi nimi dvoma bol však rozdiel v ponímaní služby Bohu. Prvý to výsostne vzťahoval len na službu chrámu. Ľudia ho nezaujímali. Ba pohrdal nimi. Mal rád len tých, čo mu pochlebovali, a len s tými sa bavil. Neznášal, ak mu niekto protirečil. Myslel si, že to má byť pre človeka česť ak ho pozdraví, alebo odzdraví. Ak niečo urobil zle, alebo sa mu niečo nevydarilo, hneď našiel vinníka, prečo sa tak stalo. Nikdy to nebol on. Len to bolo dobré, čo robil on. Svedomie mu otupelo, videl hriechy len iných, svoje nie. Na druhej strane jeho brat chápal službu Bohu ako nielen službu chrámu, ale ako službu ľuďom. Cítil sa sám veľmi hriešny, preto v ľuďoch hľadal len to dobré, čo je v nich. Ku každému bol milý a láskavý a snažil sa im pomôcť, ak videl, že majú**

problémy. Neodsudzoval ich, ak videl, že nerobia dobre, naopak, snažil sa ich milým slovom priviesť na dobrú cestu. Cítil sa ako jeden z nich. Mal v srdci hlboko vryté slová apoštola Pavla z 1. listu Korinťanom :

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som len cvendžiaci kov a zuniaci cimbal. A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by so vrchy prenášal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol. A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo.“

Snažil sa aj svojmu bratovi vysvetliť, že tá jeho činnosť bez lásky nie je ničím, ale on ho nepočúval. Jeho srdce bolo zatvrdnuté, neschopné prijať akúkoľvek dobrú radu. Čo si myslíš, ktorých bratov je viacej? A kde sa nachádzaš ty sám? Porozmýšľaj! Kdekoľvek sa nachádzaš, hlboko si vry do pamäte a srdca tieto Pavlove slová. Nech sú ti kompasom a varovaním zároveň, aby si nezablúdil na ceste ku mne!“

Príbeh 2.

„Boli dvaja ovocinári. Venovali sa pestovaniu jablák. Prvý z nich využíval najnovšie poznatky z tejto oblasti, najnovšie hnojivá a chemické prípravky, aby jeho jablká boli čo najkrajšie. A výsledok sa dostavil. Jeho jablká boli krásne, jedno krajšie od druhého. Radosť na ne pozerať. Druhý ovocinár išiel inou cestou. Využíval skúsenosti a tradíciu otcov, nepoužíval žiadne umelé hnojivá a chemické prípravky ani najnovšie poznatky, len sa príkladne staral o stromy a ich plody. Výsledok bol navonok omnoho horší, ako u prvého ovocinára. Jeho jablká sa nedali porovnať s tými krásnymi veľkými. Na trhu, keď obidvaja ovocinári predávali svoje plody, tie krásne sa veľmi dobre predávali, tie druhé len málo. Kúpovali si ich len tí, čo jablká aj ochutnali. Tie veľké boli síce veľmi krásne, ale nemali žiadnu chuť ani vôňu jablák. Bola to len akási hmota bez chuti, obtiahnutá krásnym obalom. Tie druhé neboli síce také pekné, ale boli veľmi chutné, šťavnaté.

Ak tvoju dušu nazveme jablčkom, aký si ty ovocinár? Púšťaš do nej všetko čo ti svet ponúka? Všetky tie nové trendy a smery, len aby si bol in? Prijímaš a robíš všetko, veď treba žiť naplno, v ničom sa neobmedzovať? Nie je tvoja duša len takým pekným obalom a vnútro je pri tom bezduché, prázdne? Alebo si ako ten druhý ovocinár, ktorý stavia na kresťanskej tradícii a viere? Chrániš ju od zlých vplyvov, nehľadiac na to, ako budeš vyzerat' pred svetom, len aby bola čistá a páčila sa Bohu? Staráš sa o to, aby bola pekná zvnútra a nielen navonok?

Jablko bolo pri prvom hriechu, keď diabol naviedol Evu, aby do neho zahryzla. Dnes Vám ponúka množstvo takých krásnych jablák, len aby Vás stiahol k sebe. Sú to v prvom rade rôzne závislosti, ako napríklad na alkohole, drogách, sexe, pornografii, televízii, počítačoch, počítačových hrách, mobile, peniazoch, atď... V druhom rade sú to rôzne pokušenia, ktoré vás napádajú na každom kroku. Kto raz zahryzol do takého jablka, zistil akú má trpkú chuť. Preto si dávajte veľký pozor na lákadlá v krásnych obaloch, vždy sa pozrite, čo je vnútri. Nie obal je dôležitý, ale to, čo je v ňom. Ak ste zahryzli do takýchto jablák, rýchle preč od toho, aby ste sa nestali ich pravidelnými konzumentmi, lebo z tohto stavu je veľmi ťažké sa dostať.“

Príbeh 3.

„Sysel sa rozhodol, že si nájde poriadne miesto, kde by sa mohol ubytovať. Keď narazil na obrovský lán obilného poľa, srdce mu poskočilo od radosti. Tu budem bývať. Vyhľadal najnižšie položené miesto na poli, aby mu nebolo ťažko nosiť úrodu, a vyryl si obrovský labyrint chodieb. Potom začal usilovne pracovať. Od rána do mrku znášal zrno do svojho brloha, ani na chvíľu sa nezastavil. Vaky mal také nabité, že mu skoro išli prasknúť. Tak sa nora postupne plnila, až bola tak naplnená, že musel zrnom zatarasiť aj únikové východy. Keď už v nej nebolo miestečka, len malá štrbina, cez ktorú sa ledva dostal dnu, ľahol si a povedal. Teraz mám všetkého dostatok. Už nemusím nič robiť, môžem spokojne oddychovať. Vyvalil sa

a spokojne zaspal. Ale v noci sa strhla búrka s prietržou mračien. Voda sa valila po poli, a keďže nora bola na najnižšom mieste, celkom ju zaliala. Voda zrnom zatarasila vchod tak, že sa z nej syseľ nestihol vyhrabať a utopil sa.“

7. 3. 2019

Vo sne som videla dve asi 5-ročné dievčatká. Obe sa na mňa usmievali. Naraz sa jedno z nich rozbehlo ku mne a objalo ma. Potom som sa naraz ocitla v detskej izbe, kde ležalo malé asi 6-7-ročné dievčatko. Zrazu do izby vošiel otec a zatvoril za sebou dvere. Keď ho dievčatko zbadalo, zmocnil sa ho strach, lebo už vedelo, že mu ide ublížiť. Že mu bude robiť zase tie zlé veci. Vyľakane bezmocne ležalo aBoh mi dal na chvíľu pocítiť jej bolesť a strach. Bolo to hrozné.

Ježiš povedal: „**Barlička, ukázal som ti utrpenie aj takýmto spôsobom týraných detí. Tie dve dievčatka čo si videla, boli tiež z tých detí. Prišli sa ti poďakovať za to, čo pre ne robíš.**“

Valentín zistil, že mu zmizla hernia. Zavolať ma, aby som aj ja pozrela, či sa nemýli. Hernia skutočne zmizla.

Pán Ježiš k nemu prehovoril: „**Valentín, твоjim nachladením sa všetko skomplikovalo a dostali ste sa do neriešiteľnej situácie. Operácia sa musí posunúť, a vám čochvíľa treba odcestovať do Rotonda, preto som sa o teba postaral Ja. Operáciu som oddialil.**“

8. 3. 2019

Bola mi ukázaná moja dcéra Majka a potom som počula hlas, ktorý zvolal: „To sú traja anjeli, ktorí ju strážia“, a boli mi ukázané mená troch anjelov. Keď som sa spamätala, mená som zabudla.

Ježiš povedal: „**Áno, Majka dostala troch anjelov. Ich mená nie sú dôležité, ale to, že ju strážia. Pripravujem ju pre svoj plán. Potrebuje väčšiu ochranu. Pripravujem si ju pre budúce poslanie.**“

9. 3. 2019

Dnes mi porozprávala Majka svoj sen: „Kráčala som po diaľnici. Bola som z toho vystrašená a zmätená, rozmýšľala som, ako sa odtiaľ dostanem. Cesta bola široká, svietilo slnko, okolo príroda, tráva a buriny čo rastú okolo ciest boli nehybné, žiaden vietor, ale aj tak som v duši cítila, že som na nedobrom mieste a nesmiem tam ísť. Bola to jednosmerka. Nemohla som sa otočiť a vrátiť, lebo neznámou silou som bola nútená kráčať vždy iba smerom vpred. Za mnou išiel pomalým krokom muž, o ktorom viem, že žije v cudzoložstve. Strašne diabolsky sa na mňa pozeral, bol prepásaný nejakým čudným akoby kovovým opaskom, o ktorom som mala poznanie, že sa nedá odopnúť, že ho nemožno zložiť. Predo mnou kráčal iný muž, ktorý sa vždy diabolsky pootočil a kontroloval, či postupujem vpred. Bola som hrozne stiesnená a vystrašená z tých dvoch a nemožnosti opustiť tú cestu.

Po ceste kráčali aj dve staršie ženy, priateľky. Rozprávali sa a nič netušiac sa blížili k miestu s húštinou, kde sa skrýval akýsi chlap, ktorý chcel jednu z nich zavraždiť. Ako sa priblížili k jeho úkrytu, silou mysle ich zhypnotizoval, že nemohli utekať, a ani nijako klásť odpor. Tú, čo chcel zabiť, v momente podrezal, že jej takmer odpadla hlava od tela a zavraždil aj jej priateľku, lebo sa stala neželaným svedkom. Chvíľu som prežívala pocity aj bezstarostný rozhovor tých žien, raz jednej, raz druhej, samé prázdne svetské reči, potom som sa ocitla v tele vraha a kula pikle, ako tu ženskú znesiem zo sveta.

Potom som sa ocitla v nejakej malej kaplnke, v ktorej stála mladá veriaca dievčina. Udivene, ale aj celkom so záujmom sa rozhliadala po kaplnke. Zrazu som sa ocitla v jej tele a prežívala to, čo prežívala ona. Mala som v jej tele túžbu brať vieru vážnejšie a niečo vo svojom živote zmeniť. Počula som hlas, ktorý mi hovoril, že sa mám denne modliť 2 ružence k Svätým ranám. Vyšla som von a videla jaskynku s ukrižovaným Ježišom. Hľadela som na neho, premýšľala o tom ruženci, chcela som trochu rozjímať, no zrazu ma chytil okolo ramien nejaký mladý muž, začal ma rozptyľovať, ťahal ma od jaskyne preč a v kuse mi rozprával, ako sa mu páčim. Bola som na chvíľu aj tým mladým mužom, dievčina sa mi veľmi páčila a chcela som ju iba pre seba.

Povedala som jej, nech nerozmýšľa nad takými bludmi, že nás čaká krásny život v meste.

Potom som bola iný chlap, krátkovlasý blondiak, ktorý si so svojou ženou vymysleli, ako by mali ďalšie dieťa. Keďže som bola v ňom, rozmýšľala som ako on. Mali sme jedno dieťa a druhé neprichádzalo, preto ma napadlo, že pôjdeme na miesto, kde sa konajú orgie, a tam si niekoho vyhladneme na oplodnenie. A tak aj spravili. Vošli do nejakého butiku, kde boli detské knižky, oblečenie... atď., no keď som sa poriadne porozhliadla, zistila som, že to je iba kamufláž. V skutočnosti toto miesto slúžilo na orgie. V zadných miestnostiach boli ďalšie miestnosti, kde boli sedačky, naokolo повеšané obrazy, všade sa hmýrili nahí muži, ženy a videla som aj ženu, ktorá bola vlastne muž, so ženskou tvárou, a presne toho si tento pár vybral na oplodnenie. Zrazu som sa pri tomto akte ocitla v tele tejto ženy. Čakala som, kedy to už skončí, lebo mi prišlo z toho zle a išla som sa povracať. Všade bol smrad, špina a neporiadok. Môj muž to všetko sledoval. Zrazu som sa ocitla aj v jeho tele a mala som jeho pocity a myšlienky. Bola som spokojná, že to už má moja žena za sebou, ako to rýchlo prebehlo, už len čakať, či otehotnela. Na chvíľu som sa ocitla znova v tele jeho ženy, rýchle som sa poobliekala a utekala von, kde som vracala, lebo mi bolo z toho všetkého zle a cítila som sa ako špina. Vyčítala som svojmu manželovi, k čomu ma to donútil, veď keď mám otehotnieť, tak by som otehotnela aj s ním, veď už jedno dieťa máme. Ako sme sa tak hádali, zbadali sme, že nám nejaký holohlavý chlap kradne auto, tak sme museli ísť domov autobusom. Videla som, ako šofér autobusu zastavil na parkovisku vedľa ústavu s postihnutými a zahlásil povinnú prestávku.

Keď som vystúpila z autobusu, zrazu som sa ocitla v tom ústave. Boli tam samí dospelí ľudia. Tváre mali znetvorené prečudesnými grimasami, rehotali sa, škľabali, slintali, niektorí boli na vozíčkoch, cítila som z nich zlomyseľnosť a výsmech voči ľuďom z autobusu. Videla som, ako sa tá žena, čo chcela otehotnieť, stále hádala so svojim mužom. Kričala na neho, že čo to za sprostosť vymyslel, aký hnus, čo to bol za nápad, že keby mali vieru v Boha

a vložili to do jeho rúk, určite by normálne otehotnela a nemuseli by ísť na to hnusné miesto. Potom som videla medzi tými postihnutými aj mladú ženu, ktorá myslela len na sex.. Chvíľu som bola aj ňou. So smiechom som sa oddávala chlapom z ústavu na kadejakých čudných miestach, starých vyradených matracoch, ako bez rozumu, ako zvieru, robila hrozné veci, bol to hnus. Tá žena nemala toho dosť, stále na niekoho striehla.

Bola mi ukázaná aj celebrita, mediálne známa najmä tým, aký vedie život. Videla som, ako sa vadí s mužom. Dala totiž vynosiť svoje dieťa náhradnej matke, o ktorej zistila, že v jej rodine sa rodia deti s nejakým postihnutím. Vrieskala, že nechce postihnuté dieťa, a že tá žena musí ísť na potrat. Na chvíľu som sa ocitla v tele tej celebrity. Kričala som, jačala, že to dieťa nechcem. Potom som sa ocitla v tele jej manžela a ukludňovala ju, že dieťa bude v poriadku, lebo je z jej vajíčka a nie tej ženy, čo ho nosí.

Potom som zase bola v tele muža, ktorý si vymyslel, že by bolo zaujímavé spestriť si život, ak by si k svojej partnerke našli ešte jednu ženu, s ktorou nebudú bývať, ale iba si ju k sebe vodiť, ale že ženou č. 1 v jeho živote bude jeho terajšia partnerka. Práve si túto ženu do trojky viedol k nim. Debatu mali povrchnú, ani ho nezaujímalo, čo hovorí, bral ju len ako nejakú vec. Nebola ani atraktívna, ale bola ochotná pristúpiť na takúto vec. Zrazu som bola v tele jeho partnerky. Vôbec sa mi tá žena nepozdávala, ani nepáčila, súhlasila som s tou dohodou, ale keď sa to stalo realitou, bola som z toho vnútorne nešťastná, no nechcela som o toho muža prísť. Vôbec sa mi nepáčilo ani pomyslenie, že sa stýka aj s touto ženou, aj keď mi slúbil, že číslo 1 budem vždy ja a s ňou nebude tak často, iba podľa nálady, no a práve som videla, ako si vedľa seba vykračujú a vedie ju k nám. Mala som sto chuti s tým skoncovať, no nevedela som ako. Potom som bola v tele tej druhej ženy. Cítila som sa menejcenná a hlúpa. Vedela som, že muž má radšej tú druhú, že je aj krajšia a atraktívnejšia, takže nemám šancu to zmeniť a vyšachovať ju. No aj tak mi pripadala ako chudera, ktorej niet čo závidieť. Potom som sa zrazu ocitla v tele známeho speváka. Bola som ironická a zlomyseľná. Sedela som za katedrou v škole a učila niečo žiakom. Bolo tam

ticho ako v hrobe, lebo som vzbudzovala strach a rešpekt. Tešilo ma to. Zrazu som bola chlapcom, ktorý beží na hodinu v škole a vedela som, že keď budem meškať, budem vyhodená z triedy aj s neospravedlnenou hodinou. Aj sa tak stalo. Znova som bola tou celebritou, ktorý bola učiteľom a vyhodila som toho chlapca. Tešilo ma, ako sa ma bojí a aký má predo mnou rešpekt. Všetci žiaci sedeli ticho ako muchy a mali zo mňa strach. Potom som bola znova tým vyhodným chlapcom. Prišli za mnou dvaja starší chlapci a nútili ma, aby som sa učiteľovi za to pomstila, a to tak, že vyspem z okna na neho celý smetný kôš. Že bude zábava. Že nezistí, kto to urobil, lebo sa rýchlo schováme.

Mami, zobudila som sa z toho hrozného sna. Všetko som prežívala v telách týchto ľudí. Ich zmyšľanie, správanie, ich pocity aj skutky. Zobudila som sa s myšlienkami na tie hrôzy, aké veci som práve prežila, aj keď som s ničím z toho nesúhlasila. Bola som stále bezmocne prenášaná z jedného tela do druhého, z muža do ženy, zo ženy do muža a musela som to všetko znášať proti svojej vôli. Myslela som si, aká to musela byť hrôza pre Pána Ježiša, keď na seba vzal hriechy celého ľudstva, všetky ešte horšie ohavnosti, o ktorých nemáme ani poňatia, a prežil odsúdenie za ne, akoby ich sám spáchal, aby splatil dlh za hriešnikov.

Ježiš povedal: „**Majke boli ukázané hriechy, pre ktoré sa ľudia rútia do záhuby. Aby poznala, ako hriešnici zmyšľajú a konajú, ocitla sa na chvíľu aj v ich tele.**

Tie dve ženy, ktoré kráčali po širokej ceste, predstavovali všetkých tých, ktorí neustále niekoho ohovárajú, osočujú, šíria klamstvá a výmysly a robia samé pletky, ktoré ich vedú do zatratenia. Hriechy jazyka sú veľmi ťažké hriechy.

Ten vrah v húštine predstavoval nečakanú smrť, ale aj hriechy všetkých tých, ktorí premyslene a úmyselne zabíjajú. Sem patria všetky vraždy, samovraždy, eutanázie, potraty, všetky úmyselné hriechy, ktoré siahnu na život človeka.

Na žene, ktorú vrah zabil len preto, že bola svedkom, bolo ukázané, ako človek ťahá spolu so sebou do zatratenia aj svojho priateľa, keď sa podieľa na hriechu tým, že s ním súhlasí a podporuje ho.

Na chvíľku sa Majka ocitla aj v kaplnke v tele mladej dievčiny, ktorá bola veriaca. Tá dievčina predstavovala všetkých tých, ktorí sa svojimi životnými partnermi dajú odtiahnuť od Boha, a namiesto toho, aby oni pritiahli k Bohu svojho partnera, vyberú a slobodne si zvolia s ním cestu do zatratenia. Výber partnera pre budúci život je veľmi dôležitý.

Videla aj nezriadený sex, orgie a všetky ohavnosti tohto druhu. Ani postihnutí ľudia nie sú za tento ťažký hriech ospravedlnení. Veľmi dobre vedia, že sa to nesmie, že je to zlé, no i tak to robia, a ešte sa z toho aj smejú. Všetci, čo to robia, aj postihnutí, budú za tento hriech zatratení.

Tá slávna žena, ktorá si dala vynosiť dieťa inej žene, predstavuje všetky ženy, ktoré tak konajú, a aj tie, čo s tým pre peniaze súhlasia. Všetky kráčajú po širokej jednosmernej ceste.

Na spevákovi jej boli ukázané hriechy skoro všetkých celebrit. Pýcha, arogantnosť, panovačnosť, neláska a neúcta k iným.

Na chlapcovi jej bolo ukázané, akým ťažkým hriechom je neodpustenie, pomstychtivosť, a tiež akým veľkým hriechom je aj nahováranie niekoho k pomste.

Všetky tie hriechy, ktoré Majka videla, privádzajú duše do zatratenia.“

10. 3. 2019

Vo sne som videla napísaný nejaký list a počula hlas, ktorý zvolal: „*Úcta*“. Pod listom bol podpis Zdenka. Ježiš povedal: „**Zdenka Šelingová vám ďakuje, že jej prejavujete úctu.**“

12. 3. 2019

Keď som sa modlila, znova sa mi ukázalo blikajúce svetielko. Už to poznám. Už som vedela, že sa mi v krásnom svetle ukáže Boh. Svetlo sa ku mne znova približovalo, pulzovalo a hýrilo rôznymi farbami, až sa priblížilo úplne predo

mňa a zmenilo sa na krásne farebné Oko. Farby sa menili tak úžasne a takým zvláštnym spôsobom, že to neviem vysvetliť. Najviac sa menila dúhovka, pričom aj pulzovala. Cítila som veľkú lásku a pokoj, od šťastia som sa rozplakala. Oko sa na mňa pozeralo, miestami aj pohllo. Pod ním znova bili dve blčiace Srdcia, ale teraz sa už nespájali v jedno bijúce Srdce, ale podskakovaním sa presúvali smerom hore a cez dúhovku vošli do jeho vnútra. V tom momente, keď sa to stalo, dúhovka sa začala zväčšovať, približovať sa až úplne pred mňa a vtiahla ma do vnútra Oka. Ocítla som sa vo zvláštnom priestore, plnom nekonečnej lásky. Videla som 3 krásne žiariace Svetlá, ktoré sa neustále pohybovali sem a tam. Cítila som veľký pokoj. Nechcela som, aby to skončilo. Ponorená v tomto vnútri a objatí tejto nekonečnej Lásky som zaspala.

Ježiš mi odkázal: „**Barlička, ty si zjednotená s Bohom. Boh ťa prijíma. On je v tebe a ty si v ňom. Každá duša, ktorá je zjednotená s Bohom, je v Bohu a Boh je v nej.**“

13. 3. 2019

Vo sne mi jeden bezdomovec, ktorému som dala jesť, pochválil moje vlasy. Hovoril mi, aké sú pekné, a že aký mám perfektný účes. Prekvapilo ma to, lebo to nie je pravda. Veď ich mám sivé a strihám si ich sama.

Ježiš povedal: „**Aj drobné lichôtky sú v Božích očiach klamstvo.**“

14. 3. 2019

Pred 4 dňami sa v Etiópii zrútilo lietadlo so 157 cestujúcimi. Hneď mi napadlo, že sa budem modliť 3 dni za všetkých ľudí, ktorých duše sú spasené, lebo Pán Ježiš hovorí, že každá spasená duša do dňa svojho pohrebu, ak sa za ňu niekto modlí, získava ešte milosti. Vo sne sa mi ukázala tmavá žena a hovorila mi, že je z toho lietadla. Potom sa mi ukázala aj dievčina tmavej pleti. Za ňou sedel mladý muž, ktorého tvár bola rozmazaná.

Ježiš povedal: „**Barlička, prišli sa ti poďakovať.**“ Pomyslela som si. Iba traja boli spasení, veď tam boli aj deti. Pán Ježiš pokračoval: „**Spasených bolo viac,**

ale nebolo ich veľa. Muž so zahmlenou tvárou bol predstaviteľom tých ostatných.“ Valentín sa spýtal: „A deti? Boli spasené všetky?“

Ježiš dodal: „**Skoro všetky.“**

Už dlhší čas prináša Valentín obety za jednu ženu, ktorá je v kóme. Jej mamka, sa za ňu modlí, ale veci sa nemenia.

Pán Ježiš povedal: „**Na to, aby som jej duši pomohol, nestačia len obety a modlitby. Jej vnučka sa musí vzdať toho, čím najviac uráža Boha.“** Keď to manžel oznámil tej pani, priznala, že vie, o čo ide. Hovorila, že jej vnučka žije nezosobašená s mužom, s ktorým má už aj dieťa.

15. 3. 2019

Majka bola vo sne vo veľkom chráme. Bolo tam veľmi veľa ľudí. Odrazu, ako sa tak dívala, zazrela našu dcéru Aničku. Začala na ňu volať: „Anička, Anka, Anička!“ Ľudia, čo to počuli, začali medzi sebou rozprávať: „Aké krásne meno, už dávno sme nepočuli také krásne meno.“

Pán Ježiš povedal: „**Ľudia už neprikladajú žiadnu vážnosť výberu mien. Nevyberajú pre svoje deti mena svätých, ale riadia sa svetom.“**

Majka mi hovorila, že v sne videla aj mladú mamičku s dvojčatami. Potom odrazu videla tie dvojčatá väčšie, ako cestujú so svojou babkou v autobuse. Boli to nádherné dievčatká, ktoré každý obdivoval. Babka poznamenala:

„ Som šťastná, že mám tie vnúčatka, lebo dnes ľudia nechcú dvojčatá. Myslia iba na seba.“

Ježiš dodal: „**Dnes si mamky chcú užívať, a nie starať sa o deti. Dvojčatá si vyžadujú zvýšenú starostlivosť a obeť, čo nie sú ochotné prijať. Nechcú sa obmedzovať, preto radšej volia potrat.“**

Aj ja som mala dnes v noci zvláštne videnie: Ocitla som sa v nejakom vlaku, v ktorom cestovalo veľa ľudí. Cestovala som v ňom s Valentínom a svojimi deťmi a všetkými vnúčatkami. Bol to špeciálny vlak, ktorý viezol ľudí do novovytvoreného mesta, kde mal žiť človek v pokoji a láske. Každý sa chcel

do toho mesta dostať, no nebolo to ľahké. Mohli tam ísť len takí ľudia, ktorí boli spravodliví, láskaví a neboli zaťažení ničím, čo by narúšalo život v tomto novovybudovanom megameste lásky. Preto každý prechádzal zvláštnou kontrolou. Prichádzalo sa k okienku, pri ktorom každý odpovedal na potrebné otázky, na základe ktorých sa potom rozhodovalo, kto môže vstúpiť do tohto mesta a kto nie. Mesto bolo krásne, všetci čo tam vošli boli prenesmierne šťastní, veriac, že sa im bude v ňom bývať dobre, a že budú v ňom spokojne žiť. Všade bolo čisto, svietilo slnko, všade samé kvety a rozkvitnuté stromy, každý dokonca dostal aj zadarmo ubytovanie. Jednoducho bývanie navždy. S Valentínom sme si povedali, že sa pôjdeme poprechádzať a všetko poprezeráť, ale mesto bolo také veľké, že sme museli použiť aj dopravné prostriedky, ktoré tiež boli zadarmo. Ako sme sa tak prechádzali, zrazu sme sa stretli s manželským párom a ich deťmi, o ktorých viem, že nežijú dobre, že žijú v samých hriechoch. Do tohto mesta sa mohli nasťahovať len čisté duše, preto sme ostali prekvapení. Medzi rečou nám povedali, že zistili, že v tom meste žije aj kráľovská rodina, a že práve idú k nim. Spýtali sme sa ich, na čo k nim idú, a oni nám na to, že ich dcéra ide povedať kráľovi, že sa zaľúbila do jeho syna, a že sa chce za neho vydať. Pýtali sme sa: „Prečo, veď všetko tu máte zadarmo?“ A oni na to: „Ale keď sa za neho vydá, budeme ešte bohatší a budeme v tom meste najdôležitejšia rodina.“ Potom som počula ich dcéru, ako hovorí svojim súrodencom, aké budú mať pri nej výhody, keď sa stane princeznou, ale neviem presne ktorému čo sľubovala, lebo mali zahmlené tváre. Viem iba, čo hovorila svojmu bratovi, lebo jeho tvár som videla. Povedala mu, že mu vybaví veľmi dobré postavenie, ale že ju musí vo všetkom podporovať. Dokonca mu radila, že by bolo dobré, keby si vzal za ženu kráľovu dcéru, že by to bolo super. Že spolu tak ovládnu celé mesto. Potom povedala ďalšiemu súrodencovi, že bude mať pri nej samé výhody... a ďalšiemu... a ďalšiemu. Jednej, ale neviem ktorej zo sestier hovorila, že aj ju si vezme k sebe, ale bude jej slúžkou. Že ju bude týrať, a že jej pripraví samé utrpenie. Poslednej povedala, že jej nedá nič, že ju nepozná, a že ju už nechce vidieť. Že je pre ňu nič.

Zrazu sa medzi obyvateľmi mesta rozniesla správa, že nikto nevie, ako sa to stalo, ale že v meste lieta obrovská včela, ktorá zabíja ľudí, a to tak, že zaútočí na krk človeka a prehryzne ho. Medzi ľuďmi vznikla veľká panika. Všetci sa rozutekali do svojich príbytkov a aj my sme utekali. Vleteli sme do svojho bytu a zamkli sa. Zostali sme veľmi prekvapení, keď sme zistili, že v ňom je aj ten manželský pár. V tom cez spálňové okno vletela tá hrozná včela a chcela ma napadnúť. Skoro som vybehla z izby, zatvorila dvere a utekala do kuchyne k Valentínovi a svojim deťom. Včela narážala na dvere, pričom vydávala strašné zvuky. Ten manželský pár vôbec nejavil známky strachu. Žena zrazu povedala, že sa pozrie, ako to v tej spálni vyzerá. Prosila som ju, aby to nerobila, ona sa len usmiala a úmyselne otvorila dvere. Včela vletela a zaútočila rovno na mňa. Bola asi 20 cm dlhá a 10 cm široká. Vtom pribehol muž z nášho blízkeho okolia a podarilo sa mu ju zneškodniť. Potom mi ukázal prestrašeného asi 25 cm dlhého a 10 cm širokého chrobáka, a povedal: „Aj ten chrobák bol na teba nachystaný, ale neboj sa, aj toho som už zneškodnil.“ V tom som sa prebudila.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Barlička, tvoj sen o megameste plnom lásky bol sen o nebeskom kráľovstve, do ktorého sa môžu dostať len čisté duše. Ukázal som ti rodinu, ktorú poznáš aj s jej hriechmi, ako sú túžba po moci, bohatstve, ovládať iných, dokonca sa neštítia ísť ani proti svojim súrodencom, a to by chceli ísť rovno do nebeského kráľovstva, aj so svojimi hriechmi. Včela predstavuje závisť, chrobák nenávisť. Tá žena ti závidí a aj tá nenávidí. Ona, aj jej manžel pôjdu proti vám. Budú vás chcieť zničiť, ale muž z vášho blízkeho okolia sa vás zastane.“**

16. 3. 2019

Dnes mi Viktorka rozprávala, že v deň, keď mali meniny Bohumil a Bohumila, bola jej dušička znova vzatá do neba. Hovorila mi, že bola nejaká oslava, ale nevedela aká.

Pán Ježiš povedal: **„Je to veľký sviatok, kedy všetci v nebeskom kráľovstve oslavujú, že boli Bohu milí a prijatí do neba.“**

17. 3. 2019

Iba náhodou som sa dozvedela, čo robia niektoré dnešné matky. Žiadajú od kňazov, aby zrušili krst ich dieťaťa, lebo sa pohádali s krstnými rodičmi a chcú iných. Keďže kňazi im vysvetľujú, že sa to nedá, vymysleli si niečo strašné a vzájomne si na internete radia, ako to robia samé. Hovoria, že nad svoje dieťa vystrú ruky a v mene Ježiša Krista rušia krst.

Ježiš povedal: **„Ja som skrze pomazané ruky kňaza pokrstil tieto deti a nikto nemá moc ani právo to zrušiť. Je to veľké rúhanie sa Bohu. Všetky matky, ktoré to robia, uvidia, čo urobili.“**

18. 3. 2019

Majka videla vo sne dva mladomanželské páry, ako vychádzajú z kostola. Jedna nevesta mala asi 16 rokov a druhá asi 35.

Ježiš jej sen vysvetlil: **„Ukázal som jej páry, ktoré sú väčšinou postavené na hriechoch nečistoty. Mladí sa berú, lebo zhrešili a brať sa musia. Staršie páry sa venujú kariére a zakladajú si rodiny, keď už je neskoro a hrozí im, že už dieťa mať nebudú. Ani jedno nie je dobré. To sú trendy dnešnej doby.“**

19. 3. 2019

V dnešnej dobe, keď žena neotehotnie, ide na umelé oplodnenie, a to aj niekoľkokrát, a keď sa to podarí, ďakuje Bohu, že to vyšlo. Prosila som o odkaz pre tie ženy.

Ježiš prehovoril: **„Boh nepožehnáva ťažký hriech. Všetky tieto ženy sa povyšujú nad Boha a dopúšťajú sa veľmi ťažkého hriechu proti Božiemu prikázaniu nezabiješ. Aký je rozdiel medzi tým, keď zlodej v túžbe po bohatstve zabije človeka, aby ho mohol okradnúť a matkou, ktorá v túžbe po dieťati zabije množstvo jeho súrodencov?“**

Chcela som aj vedieť, prečo ešte stále neotehotnela mladá žena, za ktorú prináša Valentín obety.

Ježiš povedal: „**Nech rozmýšľa prečo. Nemôže slúžiť dvom pánom. Ješť satanové jablka a prijímať Božie milosti. Ja pomáham len čistým dušiam.**“

22. 3. 2019

Už dávnejšie ma vo sne navštívila duša, ktorá mi hovorila, že sa mám modliť za najväčšieho hriešnika v Medžugorí. Aj to tak stále robím. Poprosila som Valentína, aby sa spýtal Pána Ježiša, či myslí tým hriešnika, ktorý žije v tomto mestečku, alebo nejakého z pútnikov, ktorí tam prichádzajú.

Ježiš povedal: „**V Medžugorí je človek, ktorý vytvára imidž veľmi dobrého človeka, a pritom je zo všetkých najhorší.**“ Ukázal mi ho a dodal: „**Potrebuje obrátenie.**“

26. 3. 2019

Dnes mi dcéra Majka hovorila, že Viktorka jej predvčerom povedala, že bola na nejakej oslave v nebi. Poprosila som Viktorku, aby mi o tom porozprávala. A ona hneď na to: „Babi, v noci prišiel ku mne dospelý Ježiško aj Panna Mária a vzali ma do nebeského kráľovstva. Bola tam nejaká veľká oslava, ale neviem aká. Na tejto slávnosti boli dospelí aj deti, ale ja som videla len detičky. Sedeli sme pri krásnych stoloch ozdobených ružovými obrusmi s kvetinkami, na ktorých sedeli pávy s rozprestretými chvostmi. Keď sa jedlo, všade okolo nás poletovali motýliky a anjeličky krásne spievali. To miesto, kde bola tá oslava, bolo pri mori, cez ktoré vedie úžasný drevený, vyrezávaný most, na ktorom boli poukladané nikdy nevädnuce palmové listy. Po tomto moste prichádzali na koči zo svojho paláca Ježiško s Pannou Máriou. Na kočoch a vozoch prichádzali na oslavu aj ostatné dušičky a veľmi sa tešili. Všetky detičky, aj ja, boli krásne poobliekané. Dievčatá mali oblečené kvetinové šaty, cez ktoré mali previazanú farebnú šerpu, na ktorej bola ružička, a chlapci mali oblečené slávnostné tuniky, na ktorých mali namaľované stromčeky a rôzne zvieratká. Na golierikoch mali bielu mašličku. Anjeličky roznášali po stoloch jedlo a všetci sa tešili, že vidia Ježiška s Pannou Máriou.

Ježiš povedal: „**Bola to oslava sv. archanjela Gabriela. Miesto, kde sa robia oslavy, je zátoka, cez ktorú vedie most, po ktorom prichádzam so svojou mamičkou. Viktorka je dieťa, preto nazvala zátoku tiež morom. Nevie, čo je zátoka. Šaty majú detičky poobliekané na oslavách také, ako ich opísala Viktorka. Dievčatká s kvetinkami, aké sa im páčia, a chlapci s obľúbenými zvieratkami.**“

27. 3. 2019

Vo sne sa mi ukázala svetová celebrita, ktorá bola niekedy veľmi pekná, ale dnes je z nej škaredá žena. Viedla a vedie zlý a nemorálny život a bolo mi povedané, že bude zatratená. Potom som videla inú ženu, ktorú poznám zo svojej mladosti, a ktorá bola tiež pekná, ale dnes keď ju stretávam, som zhrozená, ako vyzerá. Zľakla som sa, lebo som si myslela, že mi je ukázaná preto, že tiež zle skončí.

Ježiš prehovoril: „**Barlička, na pekných ženách ti bolo ukázané, ako sa zlý život odrazí na tvári človeka. Na každej tvári vidno obraz jeho života. Tá prvá žena bude zatratená, tá druhá má ešte šancu. Či ju využije, je na jej slobodnej vôli.**“

28. 3. 2019

V noci som sa prebudila a išla sa napiť vody. Keď som sa do spálne vrátila, zistila som, že celá komoda na ktorej máme relikviu bozku Pána Ježiša a Panny Márie, je zahalená v hustej červenej hmlovine. Chvíľami som mala pocit, že je to nejaká tekutina. Nevidela som ani sochu Panny Márie a ani ostatné relikvie svätých, ktoré máme tiež na komode. Potom, ako som sa na to pozerala, počula som hlas, ktorý zvolal: „Krv.“

Ježiš povedal: „**To bola moja Krv, ktorú som prelial za hriechy sveta.**“

29. 3. 2019

Vo sne som sa ocitla na nejakom strašnom, depresívnom mieste. Všade bola hmla, prázdno, samé výkaly a neznesiteľný zápach. Potom som videla, ako sa

z tej hmly vynáral nejaký muž a strašne od tej hrôzy vrieskal. Trhal si vlasy, škriabal sa po celej tvári a prežíval hrozné zúfalstvo. Nevedel kam stúpiť, lebo všade boli tie nečisté miesta. Videla som, ako ho napína, lebo všade vôkol neho bola tá špina a smrad. Konečne našiel miesto, kde sa vedel postaviť, ale presne iba na jeho dve nohy. Kričal tak prestrašne, že sa to nedalo počúvať. Bolo to hrozné.

Pán Ježiš povedal: „**Barlička, videla si dušu vo výkaloch. Videla si miernejšiu časť pekla, v ktorej sú duše tých ľudí, ktorí prežili svoj pozemský život v nečistote, a teraz prežívajú celý svoj večný život v nečistote.**“

1. 4. 2019

Keď som chcela vedieť, či vo večnosti je ten istý čas ako na zemi, Ježiš to vysvetlil: „**Je to relatívne. Čas vo večnosti je ten istý, ale ináč ho vníma duša v očistci, kde veľmi trpí, a nevie sa dočkať, kedy bude z neho vyslobodená, ináč ho vníma duša v pekle, kde bolesti a utrpenia sú také preukrutné, že čas sa jej vlečie, a ináč ho vnímajú duše v nebi, ktoré majú bezstarostný život. Vôbec sa ním nezaobierajú, ani ho nevnímajú, lebo sú vo večnosti, kde sú nevýslovné šťastné a spokojné. Čas v očistci a pekle plynie podľa stupňa utrpenia.**“

2. 4. 2019

Vo sne som sa ocitla v nejakom veľkom nákupnom centre. Bolo tam veľmi veľa ľudí, a každý niečo zháňal. Zrazu som počula hlas, ktorý mi upozornil, že už zatvárajú, a tí čo tam ostanú, to sú všetci, ktorí vedľa, že začínajú orgie. Zbadala som, že už sa spúšťa kovová roleta, a vtom hlas zvolal: „Utekaj, lebo keď zostaneš, a nebudeš chcieť robiť čo oni, zabijú ťa.“ Začala som bežať, a ako som tak utekala, videla som, že niektorí nedočkaví ľudia sa už vyzliekajú donaha a robia rôzne oplzlosti. Správali sa ako zvieratá. Videla som medzi nimi aj muža, ktorého dobre poznám a viem, že je medzi veriacimi považovaný za veľmi zbožného, a pritom mi hlas povedal, že je zo všetkých najhorší. Videla som, ako nahý prechádza pomedzi mladé dievčatá a ženy,

a vyberá si, s ktorou by robil tie nečisté veci. Bolo mi o ňom tiež povedané, že každého, kto s ním nesúhlasí, zabije. Ako som tak bežala, videla som strašné hriechy, ktorým sa ľudia oddávali, a mnohých som tam spoznala. Závora sa už spúšťala nadol, na poslednú chvíľu som ešte schytila malé, asi 7-ročné trasúce sa dievčatko, na ktoré už chlipne zazeral nejaký pedofil, a stihla som ešte podliezť. Brána sa zavrela a ja som si vydýchla, že som to dokázala a zachránila i to úbohé dieťa. Ale začala som znova utekať, lebo hlas mi povedal, že tí dôležití zbadali, že som ušla, a keďže som sa stala svedkom ich nechutnosti, poslali za mnou človeka, aby ma zabil. Bežala som veľmi rýchlo, ale rýchlo za mnou utekala aj žena - diablica a prenasledovala ma zlostným, až zákerným pohľadom. Na chvíľu sa zastavila pri nejakom mužovi – diablovi a hovorila mu, že jej musí pomôcť ma chytiť, lebo som videla veci, ktoré som vidieť nemala, a že sama to nezvládne. Ako som tak bežala, zistila som, že už nemám dievčatko, že som ho stratila. Začala som plakať, a vtom som sa prebudila.

Ježiš môj sen vysvetlil takto: **„Nákupné centrum predstavuje bežný život ľudí a to, ako sa v živote prejavujú. Zatiahnutá roleta znamená, že si Barlička videla ich druhé ja, to akí v skutočnosti sú, a mnohých si tam aj spoznala. Bolo ti ukázané, akí sú hriešni, ich túžby a ich konania. Ten muž, o ktorom ti hlas povedal, že kto s ním nesúhlasí, toho zabije, je muž, ktorý každého kto mu oponuje a neprijíma to čo on chce, zle u neho skončí. Je veľmi pomstychtivý a videla si aj jeho iné hriechy. Žena ktorá ťa prenasledovala, je naozaj diablica, ktorá ťa prenasleduje. Chce ťa strhnúť do hriechov a zabiť tvoju dušu. Bude ti odteraz robiť zle, pokúšať ťa, ale nebude sa jej dariť, preto si bude zvolávať na pomoc ďalších diablov. Buď opatrná, Barlička. Dievčatko, ktoré si stratila, bolo jedno z detí, ktoré nebolo ušetrené od takýchto ľudí. Hlas, ktorý si počula, to bol hlas tvojho anjela strážneho, ktorý je stále s tebou.“**

3. 4. 2019

V noci som sa ocitla v dome mojej babky. Bolo tam niekoľko ľudí, ktorých nepoznám, ale cítila som, že sú z môjho príbuzenstva. Všetci sme sa chystali na nejakú veľkú púť. Odrazu sa pred nami zjavila nejaká svätá žena a vravela, že bude teraz dlhšie na zemi, ale treba sa o ňu postarať. Mala asi 50 – 55 rokov a bola úplne jednoducho oblečená v sivočiernych šatách. Na hlave mala čiernu šatku, na spôsob ako nosia rehoľníčky, ale nebola to mníška. Pozerala na nás a hovorila nám, že zostane s tým, kto sa o ňu najlepšie postará. Len čo to vyriekla, ja aj dve ženy, ktoré mali tváre zahmlené, sme sa rozbehli ku nej, ale ja som ju chcela iba pre seba, preto som ju rýchlo objala a spýtala sa: „A koho mám požiadať, aby som vás dostala?“ Ona sa usmiala a povedala: „**No predsa mňa.**“ V tom sme sa obe začali smiať. Pohladkala ma a riekla: „**Zostanem s tebou a pôjdem s tebou aj na púť, na ktorú sa chystáte.**“ Znova sa začala radostne smiať a ja som zbadala, že ma v ústach okolo zubov, veľkú kovovú obruč.

Ježiš povedal: „**Prihlásila sa vám sv. Brigita Švédska, ktorá vás bude sprevádzať na púti po Taliansku. Tie dve ženy, ktoré sa tiež chceli o ňu starať, boli Barlička, ženy z tvojho príbuzenstva, ktoré sa počas svojho života modlili modlitby, ktoré Brigita Švédska dostala od Boha. Kovová obruč znamená, že táto veľká svätica bola pevná vo svojej viere, a neprijímala žiadne kompromisy. Aj keď bola šľachtičná, obliekala sa nekonvenčne. Bola to jednoduchá žena.**“

Chcela som, aby Pán Ježiš povedal niečo k hriechu ako je eutanázia a aj k pátraniu po predkoch, ako to niektorí ľudia robia s úmyslom poznať čo najlepšie svoj rodokmeň. Mnohí to robia, behajú po matrikách a chvália sa, čo všetko zistili.

Ježiš prehovoril: „**Eutanázia je samovražda, preto všetci tí ľudia, ktorí sa pre ňu rozhodnú, páchajú smrteľný hriech, a aj sú podľa toho súdení. Tí, čo im pritom pomáhajú, alebo ich na to nahovárajú, sú spoluúčastní na tomto ťažkom hriechu.**“

K rodokmeňu Ježiš dodal: „**Ľudia, ktorí pátrajú po svojich predkoch za účelom poznať svoj rodokmeň, si vytvorili božstvo z niečoho, čo nie je dobré, lebo si takýmto spôsobom privolávajú aj predkov, ktorí skončili zle.**“

7. 4. 2019

Odchádzame na púť do Talianska.

8. 4. 2019

Ráno sme došli do Collevalenza, kde sa nachádza Sanktuárium Milosrdnej lásky. Matka Speranza k nám prehovorila: „**Už som vás čakala, mám veľkú radosť, že ste ku mne prišli.**“

Pán Ježiš nám prikázal, aby sme si kúpili kríž Milosrdnej lásky. Povedal: „**Kríž, ktorý si kúpite, požehnám a bude mať takú moc a silu, ako originál v chráme.**“

Valentín poprosil Matku Speranzu, aby nám pomohla posilniť našu vieru a dôveru tak, aby sme ju mali ako ona. S úsmevom prikývla, že áno.

9. 4. 2019

Valentín mi hovoril, že dostal vnuknutie, že na túto púť sme mali ísť kvôli tomu, aby sme od Matky Speranzy získali vieru, akú mala ona, od sv. Alfonza duchovnú múdrosť a od Pátra Pia silu s láskou a vytrvalosťou znášať naše bolesti a kríže. Keď sa Valentín Pána na to spýtal, povedal mu, že áno.

V Pompejach nás čakala naša Nebeská Matka.

Povedala: „**Valentín, Mária, už som vás čakala. Mali ste ku mne prísť, aby som vám dala milosti zvládnuť to poslanie, pre ktoré ste boli vyvolení, pretože bez mojej pomoci by ste to nezvládli. Som šťastná, že vás tak často počujem modliť sa ružence. Preto vás rada vyslyším vo všetkých vašich prosbách.**“

10. 4. 2019

Keď som sa modlila, zrazu som stála pred nejakými hradbami. V strede stála vysoká veža so vstupnou bránou. Celá stavba pôsobila majestátne a celá žiarila. Hradby aj veža boli postavené z krásnych, farebných, kamenných tehál, pričom veža bola taká vysoká, že som sotva videla jej vrchol.

Ježiš mi to vysvetlil: „**Barlička, videla si vstupnú bránu k Bohu. Videla si bránu viery. Človek, ak sa chce dostať k Bohu, musí ju otvoriť, a tá sa dá otvoriť len veľkou vierou, čo symbolizuje tá vysoká veža.**“

Mali sme ísť aj k hrobu sv. Alfonza, ale pre časovú tieseň sa to zrušilo. Boli sme s Valentínom z toho smutní, aj nám bolo z toho do plaču, lebo sme sa na toho svätca veľmi tešili. Ježiš nás utešoval: „**Valentín, nebuďte z toho smutní, pozri priviedol som ti ho, aby si mu povedal, čo si mu povedať chcel. Svätý Alfonz stál pri Ježišovi a usmieval sa.**“ Valentín prehovoril: „Ďakujem ti sv. Alfonz, že si mi svojimi knihami otvoril obzor a dal vedomosti o Bohu. Som ti veľmi vďačný, že si bol takýmto spôsobom mojím duchovným vodcom, lebo v tvojich knihách som našiel odpoveď na mnohé otázky, ktoré mi boli nejasné. Prosím ťa, buď aj naďalej mojím duchovným vodcom.“

Sv. Alfonz povedal: „**Veľmi rád, Valentín. Dám ti všetky potrebné vedomosti, aby si nezblúdil.**“ Po týchto slovách nás požehnal a povedal: „**Budem stále s vami.**“

11. 4. 2019

Boli sme v jaskyni svätého Archanjela Michala, kde sme sa aj vyspovedali. Je to jediné miesto na svete, kde sa Boh zmieri s človekom a človek s Bohom, a kde sa pri dobrej spovedi uzdravujú prekliatia rodu.

Ježiš k nám prehovoril: „**Valentín, Barlička, dobre ste sa vyspovedali, preto ste oslobodení od dedičnej zaťaženosti a od prekliatia rodu. Na tejto púti ste obaja dostali všetky milosti, ktoré potrebujete. Už sem nemusíte chodiť.**“

Keď sme sa modlili pri svätom Pátrovi Piovi, Valentín ho poprosil, aby nám vyprosil milosť znášať utrpenia, ako znášal on. Páter povedal: „**Áno, ale vy to**

nepotrebudete, lebo ste boli vyvolení Pánom, a preto ste tie milosti už dostali. Modlite sa ku mne, vybrali ste si ma za patróna, preto vám budem stále pomáhať. “

12. 4. 2019

Valentín pociťuje svrbenie a bolesť v dlaniach i na nohách. Ježiš povedal: „**Zvykaj si, Valentín.**“

15. 4. 2019

Keď som sa modlila, počula som hlas mladého dievčaťa, ktoré hovorilo: „Tento muž je bohatý. Hádzem po ňom očami. Keby si ma vzal, bude o mňa postarané. Budem sa mať dobre. Nič mi nebude chýbať.“ Potom sa mi ukázal nápis výstavného strediska...

Ježiš povedal: „**Je to realita dnešných dní. Mladé, pekné dievčatá si hľadajú bohatých mužov, aby mali pohodlný život, a títo muži si myslia, že ich chcú z lásky. Príležitosti pre takto zmýšľajúce dievčatá sú na veľkých výstavách, kde sa títo bohatí podnikatelia prezentujú. Tam ich lovia a oni si myslia, že ich milujú.**“

16. 4. 2019

Dnes sa vo všetkých správach hovorí iba o požari v Notre Dame. Celý chrám zachvátil požiar a je veľmi zničený. Ľudia si to pozerajú na videách a plačú. Pýtali sme sa Pána Ježiša, prečo to dopustil.

Ježiš smutne poznamenal: „**Notre Dame už nebol na oslavu Boha, ale veľká turistická atrakcia, preto som to dopustil. To torzo čo ostalo, je obrazom kresťanstva vo Francúzku.**“

19. 4. 2019

Keď som sa modlila, zrazu sa pred mojimi očami objavila kožená krabička, v ktorej boli vložené lístočky, skôr kartičky s menami našich patrónov. Jedna z nich sa zrazu uvoľnila a ukázal sa mi obrázok so sv. Charbelom. Potom som

počula, ako sa so mnou modlí veľa hlasov, a jeden z nich, akoby tohto svätca, sa predmodlieval, ale nie v mojom jazyku, ale v nebeskom.

Ježiš nám to vysvetlil: „ **Vždy keď sa modlíte, modlia sa s vami aj všetci vaši patróni. Jeden z nich je stále tým, ktorý vedie celú skupinu. Dnes to bol Sv. Charbel.**“

20. 4. 2019

Pán Ježiš dal Valentínovi odkaz pre všetkých členov Spoločenstva Priateľov Eucharistie:

„Moji milí. Neznepokojte sa tým, čo sa dnes okolo vás deje. Na všetko pozerajte pohľadom viery. Slovensko ochránim. Ochránim aj Česko, pre tú hŕstku verných. Nezdvihnem naň svoju ruku. V nepriaznivých situáciách sa pozerajte len na mňa. Nasledujte ma! Dôverujte mi! Moje požehnanie vás bude sprevádzať po celý rok. A moje ruky vás budú chrániť.“

Dnes volala dcérka Majka a povedala mi: „Mami, počula som, ako sa Viktorka zhovára s Ignáckom a rozprávala mu toto: Ignácko, keď vyrastieš a pôjdeš na prijímanie, nie že zahryzneš, lebo je to živý Ježiško. Ignácko, nikdy to neurob!“ Keď sa jej dcéra spýtala, ako vie, že je to živý Ježiško, veď vidí len oplátku, Viktorka odpovedala: „**Mama, ja nevidím oplátku, ja vidím ukrižovaného Ježiška.**“ Dcéra sa jej spýtala: „Odkedy?“ Povedala: „Stále.“

Ježiš povedal: „**Viktorka vraví pravdu. Nevidí oplátku. Vidí ma živého, ukrižovaného.**“

Pán Ježiš po latinsky požehnal všetkých členov Spoločenstva.

21. 4. 2019

Od 17.4. do 23.4. máme u seba moju mamku. Chcela k nám prísť na sviatky a my sa tomu všetci tešíme. Pán Ježiš mi po Valentínovi odkázal: „**Barlička, dobre sa o ňu staraj, máte u seba ukrižovaného Ježiša. Robíš to s láskou, rob to aj naďalej.**“

23. 4. 2019

Moja mamka odišla domov. Ježiš povedal: „**Barlička, príkladne si sa starala o svoju matku. Tvoj otec ti za to ďakuje.**“

24. 4. 2019

Vo sne som bola na nejakom výlete. Bola som mladá, stredoškôlka. Na tomto výlete, alebo zájazde, boli aj moji spolužiaci z gymnázia a z nadstavby. Boli sme v nejakej neznámej, ale veľmi zaujímavej krajine. Bývali sme v akejsi čudnej budove, plnej labyrintov. Ja som bola ubytovaná s dvoma priateľkami zo školy, z čoho som mala radosť, lebo všade sme mali chodiť po skupinkách, nikto nesmel chodiť sám, lebo išlo o veľmi nebezpečnú krajinu. Tak sa povytvárali rôzne skupiny mladých ľudí, ktorí všade chodili spolu. Ani po chodbách sa nesmel nikto pohybovať sám. Bolo to zakázané. Z každej strany hrozilo nebezpečenstvo. Keď sme mali ísť na raňajky, moje priateľky odišli a nechali ma samu. Veľmi som sa vyľakala a začala ich hľadať. Vystrašená som behala po chodbách, až ma nakoniec napadlo, že jedáleň je možno v suteréne. Aj tak bolo. Keď som ich zbadala sedieť za stolom, rozbehla som sa k nim a celá šťastná ďakovala Bohu, že som ich našla. Nič som im nevyčítala, správala som sa k nim pekne, ale oni ma po celý čas ignorovali. Prosila som ich, aby ma už nenechávali samu, ale oni sa len škodoradostne na seba usmievali. Potom mi jedna z nich povedala: „Pozri sa na tú skupinu chlapcov. Nenávidia ťa a chcú ťa zabiť, lebo sa im mojím správaním nepáčiš.“ Pozrela som sa a videla spolužiakov, ktorí na mňa zlostne zazerali. Nechápala som prečo. Veď som im nič zlé neurobila. Kým som sa pozerala na skupinu chlapcov, znova mi ušli a ja som nevedela, kam ísť. Hľadala som ich po všetkých izbách, boli to vlastne triedy gymnázia, a zúfalo sa vypytovala každého koho som stretla, či ich niekde nevideli. V tej budove som cítila samé zlo, nenávisť a všetko to, čo človeka zraňuje. Zrazu som vo všetkých čo som stretla, videla samých zlých duchov. Utekala som a hľadala výťah, že sa vrátim do svojej izby, a že z nej nevyjdem, kým neskončí tento hrozný výlet. Výťah som našla, a len čo som do neho nastúpila, vošla ku mne aj akási

zvláštna mladá žena a dvaja muži. Žena bola milá, pekná, mala pekné šaty ako z iného sveta a zaujímavý účes. Tí dvaja muži boli odporní a vyzerali ako monštrá zo sci-fi filmov. Žena sa na mňa usmiala a hovorila mi: „Ako je možné, že v tejto krajine chodíš sama. Je to nebezpečné. Musíš sa urýchlene schovať na izbe.“ Jeden z tých mužov ma začal bozkávať, ale ona ho hneď okríkla a povedala mu, že sa ma nesmie ani dotknúť. Počúvol ju a stiahol sa. Vystúpili sme z výťahu, chytila ma za ruku a spolu so mnou pristúpila k malému okienku, podobnému ako sú na vrátniciach, a s niekým tam niečo rozprávala. Ako tak stála, zrazu vypustila z ruky na dlážku nejaký list v obálke a niekoľko bankoviek. Jeden z tých mužov ich chcel zodvihnúť a ukradnúť aj tú obálku, ale ona zvolala: „Neopováž sa, to patrí jej!“ Potom sa otočila a povedala: „Sú tvoje. Odteraz ti nesmie nikto ublížiť.“Zodvihla som ich a vybehla z budovy von. Tam som zazrela dve staršie ženy a spýtala som sa ich, či nevideli tie moje dve priateľky, že ich stále hľadám. Povedali mi, že áno, že ich videli, ako kráčajú po pláži s dvoma chlapmi. Ako som tak stála, videla som, že budova je luxusný hotel. Potom jedna z nich zodvihla ruku a ukázala na oblohu: „Pozri, vidíš tie čiary. To sú tie cesty, po ktorých chodili, a tá čo sa práve vytvára, to je tá, po ktorej práve kráčajú. Pozri sa, tu všetko vidíš. Tu boli o deviatej, tu o pol desiatej, tu o jedenástej a tu, kde sú teraz.“ Pozrela som sa a videla na oblohe biele cestičky, aké ostávajú na mieste, kde preletelo lietadlo. Zľakla som sa a utekala sa schovať do izby. Vtom som sa prebudila.

Ježiš moj sen vysvetlil takto: **„Barlička, ta nebezpečná krajina predstavovala život mladých ľudí. Na spolužiakoch ti bolo ukázané, ako sa každý mladý človek začleňuje do nejakej skupiny. Luxusný hotel je obrazom ich pohodlného života pri rodičoch, ktorí sa o nich starajú a dávajú im všetko, čo potrebujú. Na dvoch priateľkách, ktoré ťa v mladosti sklamali, ti bolo ukázané, že priateľstvá z mladých čias nie sú úprimné, väčšinou sú falošné, a to že ťa nechávali, to bolo ukázané, ako pri sebamenšom probléme zrádzajú. To, že bolo nebezpečné chodiť samému, znamená, že je nebezpečné pre mladého človeka nikde sa nezačleniť, lebo mu nikto**

nepomáha, odvrhujú ho, ohovárajú, niekedy mu robia aj zle. Je vyvrheľom a je to veľmi nebezpečné pre psychiku takého človeka, a pre jeho ďalší vývoj v živote. Chcú ťa zabiť znamenalo, že ak sa mladým ľuďom v kolektíve niekto znepáči, sú schopní mu robiť veľmi zlé veci.“

Ježiš pokračoval: „Barlička, keď si ty v mladosti mala problémy, utiekala si sa k Bohu. Preto som ti poslal zvláštneho anjela, to bola tá žena, čo vošla k tebe do výťahu. Tí dvaja odporní muži, to boli pokušitelia, ktorí ťa chceli naviesť na hriechy nečistoty. Ale ty si sa ku mne utiekala, preto si dostala zvláštnu ochranu, ten list, ktorý ti zaručoval imunitu, preto ho diabol chcel ukradnúť. Na základe tohto listu a bankoviek si bola ochránená pred útokmi zlého ducha. Dostala si anjela, ktorý ťa stále chráni. Na cestách na oblohe som chcel ukázať, že život každého človeka sa zaznamenáva. Každý jeho čin, každý jeho krok na zemi, čo robí, kam ide, ako zmýšľa, ako koná... všetko. Počula si, že tvoje dve priateľky odišli s dvoma mužmi. Pokušitelia zvädzajú mladých ľudí na hriechy smilstva, ale keď sa budú ku mne utiekať, tiež im pošlem anjela, ktorý ich ochráni pred útokmi nečistých duchov.

Barlička, utekala si sa schovať do izby, znamená prijať sviatosť zmierenia. Cez Eucharistiu sa vymazávajú všetky zlé skutky, ktoré človek napáchal. Ostáva len to dobré a duša po smrti človeka môže ísť rovno do neba. Záznam je vymazaný jedine skrze Eucharistiu!“

27. 4. 2019

Na chvíľu som sa ocitla v tele mladej ženy, ktorá sa zaľúbila do kňaza. Mala malého chlapčeka s ktorým bývala sama. Pravdepodobne bola slobodná matka, alebo opustená manželom. Kňaz k nej pravidelne chodieval, aby jej pomohol, psychicky ju podržal, s krásnym úmyslom, ale pri tých ich častých stretnutiach, najprv vzniklo pekné priateľstvo, neskôr prerástlo do zakázanej lásky. Vedela, že robí zle, aj on to vedel, ale ich láska bola taká silná, že sa jej nevedeli ubrániť. Aj on ju veľmi miloval. Ocitla som sa aj v jeho tele a počula ako prosí Pána Ježiša, nech mu pomôže vymámiť sa z toho hriechu, lebo sám to nedokáže. Potom som videla tú zaľúbenú dvojicu, ako sa objímajú a plačú

nad svojím hriechom a nad tým, ako urážajú Boha. Bolo mi ukázané, že to bola dobrá žena a veľmi dobrý kňaz, a predsa takto zhrešili.

Potom sa mi zrazu pred očami ukázal nápis – Sofiina voľba, a bolo mi ukázaná tá časť života, kde v koncentračnom tábore chcel gestapák zabiť žene dve deti, chlapčeka aj dievčatko. Ona ho veľmi prosila, aby ich neposielal do plynovej komory, že tie deti veľmi miluje. Gestapák sa na ňu pozrel a povedal: „Jedno dieťa ti nechám, vyber si ktoré.“ Žena v zúfalstve vykrikla: „Nechaj mi chlapčeka!“ Keď to dievčatko začulo, zúfalo kričalo: „mama, mama!“ Ta mladá žena sa išla z toho zblázniť, lebo ľúbila aj to dievčatko. Videla som to, lebo som sa ocitla aj v jej tele. Muž vzal dievčatko a odišiel s ním.

Potom mi bola ukázaná živá voda. Bola krásna, číra, mala nádherný pohyb, taký zvláštny a bolo jej všade.

Ježiš povedal: „**Barlička, bolo ti ukázané, ako diabol vie využiť aj ten najušľachtilejší Boží cit – lásku, na svoje ciele. Bola si v tele ženy, ktorá sa zaľúbila do kňaza, ale aj v jeho tele, aby si vedela, čo prežívajú takíto hriešnici, a ako sa nevedia tomu ubrániť. Bez Božej pomoci je to nemožné, lebo láska je najsilnejší cit, aký človek od Boha dostal. Neodsudzujte preto takýchto hriešnikov, lebo bojovať s tým pokušením je veľmi ťažké. Barlička, modli sa za kňazov, aby dostali silu odolávať takýmto hriechom, a tí čo do takýchto hriechov padli, aby dostali milosť vymámiť sa z nich a prinavrátiť k Bohu.**

Pri Sofiinej voľbe si videla, čo spôsobuje nenávisť, a akých zverstiev sa dokáže človek dopustiť, ako napríklad aj v koncentračných táborech. Neodsudzujte takéto činy, ako napríklad Sofiina voľba, lebo to bol čin zo zúfalstva.

Videla si živú vodu, ktorá sa šíri, aj keď sa vám zdá, že nie.“

29. 4. 2019

Dnes s Pánom Ježišom prišla aj Katarína Sienská. Hovorila: „**Neboj sa, Mária, ja som stále s tebou. My dve sme spolu**“ a požehnala nás.

Moje dcéry Majka aj Anička mi povedali, že na internete, kde si píšú mamičky, sa už týždeň rieši problém jednej mladej ženy, ktorá bola znásilnená bývalým priateľom a zostala tehotná. Táto žena chce ísť na potrat a všetky, skoro všetky ju v tom podporujú, dokonca aj kresťanky. Moje dcéry ju od tohto činu odhovárajú, ale ona radšej počúva tie, ktoré jej radia zbaviť sa svojho problému. Všetci ju ľutujú, len nie jej dieťa. Dcéry prosia Ježiška, čo jej majú ešte napísať, lebo je ateistka a počatý život nazýva zhlukom buniek, ktoré nenávidí.

Pán Ježiš povedal: **„Ako ľahko sa radí tým, čo sa už narodili, choď na potrat, zbav sa ho. Pomysleli na to, čo by bolo, keby ich mamky počúvali múdre rady takýchto poradkýň? Dnes by bola z nich len kôpka potrhaného mäsa končiaca v kafilérii. Namiesto týchto múdrych rád by mali poďakovať svojim mamkám, že im dali život. Ako ľahko sa hovorí, zbav sa ho a to čím skôr, budeš mať pokoj. Ozaj? Budeš mať pokoj? O tom, čo bude potom, ti už nikto nehovorí. Múdrych poradkýň sa to netýka. To nie je ich problém. O tom pokoji by ti mohli porozprávať tie tisícky žien, čo to podstúpili. Dieťaťa sa síce fyzicky zbavíš, ale toho pocitu, že si zabila vlastné dieťa, toho sa nezbavíš po celý svoj život. Ty musíš s tým žiť.“**

Pán Ježiš dodal: **„Ten odkaz nech jej pošle Anička a uvedie aj príbeh jednej mladej ženy.“**

Keď mala 22 rokov, otehotnela. Otca dieťaťa už nechcela, preto sa rozhodla pre interrupciu. Darmo ju otec dieťaťa prosil, aby to nerobila, aj tak sa rozhodla pre tento zákrok. Potom sa vydala za iného. Mali spolu dve deti, chlapca a dievča. Jej manžel sa po čase od niekoho dozvedel o tomto čine a natrvalo to rozbilo ich vzťah. Keď jej syn vysokoškolák dosiahol 22 rokov, tragicky zahynul. Zničila si život a zostala z nej len psychická troska.

30. 4. 2019

Majka mi hovorila: „Mami, aj po tomto odkaze sa táto žena rozhodla pre potrat. Napísala, že si už aj vybavila termín a všetci jej tam gratulujú, že sa rozhodla správne.“

Ježiš povedal: „**Vaše dcéry statočne bojovali o záchranu tohto dieťaťa, ale bojovať so zatvrdilým srdcom je ťažké. Tá žena bola už rozhodnutá pre interrupciu, ale riešila to ešte aj na internete, lebo potrebovala podporu pre tento ohavný čin. Všetkým tým, čo ju podporovali odovzdaj tento odkaz: Vy čo ju posielate na potrat. Uvedomujete si, že krv tohto neviniatka je na vašich rukách, ak ten čin dokoná? To malé dieťa má takisto nárok na život, ako ste ho mali vy.**“

1. 5. 2019

Majka vo sne videla čísla 8 a 11. Potom počula hlas, ktorý povedal. Zapísať sa treba ôsmeho a kto nemôže, nech sa zapíše jedenásteho.

Ježiš to vysvetlil: „**Čísla 8 a 11 sú symbolické. Ôsmeho znamená, že ľudia, ktorí chcú vstúpiť do Spoločenstva Priateľov Eucharistie, sa majú zapísať do knihy, a číslo 11 znamená, že tí čo nemajú tú možnosť, môžu sa zapísať elektronicky, cez zápisný list. Oba zápisy sú rovnocenné.**“

2. 5. 2019

Dnes som ukončila novénu k Svätým ranám za dušu ženy, o ktorej mi bolo povedané, že keď prinesiem za ňu obeť, skrátí sa jej očistenie z 60 rokov na 40. Keď som chcela vedieť, či je potrebné ešte pre tú dušu niečo urobiť, Pán Ježiš mi skrze Valentína odkázal: „**Obeta je prijatá.**“ Prekvapilo ma to. Pomyslela som si, ako je možné, že stačila tá novéna a duša dostala takú veľkú milosť.

Ježiš dodal: „**Modlitby cudzích sú väčšou obetou pre duše, ako od ich príbuzných. Majú oveľa väčší účinok, ako presne taká istá obeť od blízkej osoby.**“

Keď som sa modlila, boli mi ukázané dve ruky, ako niečo držia, ale nič som v nich nevidela. Pán Ježiš povedal: „**Ľudia si myslia, že majú všetko vo svojich rukách. Ale nemajú v nich nič. Všetko je v Božích rukách.**“

Dnes je prvý štvrtok v mesiaci. Každý prvý štvrtok je u nás v kostole adorácia od 20,00 do 21,00 hod.

Ježiš prehovoril: „**Valentín**“

Manžel odpovedal: “Áno, Pane“

Ježiš: „**Mám ťa rád**“

Valentín: Áno, Pane“

Ježiš: „**Mám rád aj Barličku**“

Valentín: „Áno, Pane“

Ježiš: „**Mám vás veľmi rád, a vieš prečo?**“

Valentín: „Nie, Pane“

Ježiš: „**Lebo vo všetkom plníte moju vôľu.**“

Valentín: „To nie je naša zásluha, Pane. To je skrze milosti, ktoré si nám dal.“

Ježiš: „**Ale áno. Dostali ste nezaslúžené milosti a prijímate ich. Ale ja milosti rozdávam plným priehrstím aj iným, ale málokto ich prijíma. Veď to poznáš sám zo svojich skúseností. Mnoho ľudí chce skrze teba moju radu, ale ak to nespĺňa ich očakávanie, tak polemizujú, alebo to spochybňujú, aby sa tým nemuseli riadiť. Cirkev je teraz v hroznom stave. Každý deň stráca mnoho členov. Nemá ľuďom už čo ponúknuť, ako ich pritiahnúť. Kresťania svoje biele košielky, ktoré dostali pri krste, zahadzujú špinavé do skrine, alebo rovno do odpadu. Stratili motiváciu na to, aby si ich oprali. Ty si môj posol, ktorý im má ukázať, že sa oplatí byť kresťanom, že je dôležité, aby tie košielky vytiahli zo skrine a začali ich nosiť a pravidelne opierať. Povieš im o tom, čo nikto nikdy nepovedal. O nebeskom kráľovstve, cieľu, ku ktorému by mala smerovať každá duša. O tom, aké je, ako prebieha život v ňom, ako sa tam má duša človeka dostať, a čo sa deje s človekom po smrti. Ukážeš im, aký dôležitý je život na zemi pre život večný. Veď ako vy, ľudia, hovoríte: Kto si ako ustelie, tak bude spať, a ja k tomu len dodám: Kto sa ako pripraví, tak sa bude mať. Tvojím hlavným poslaním je ukázať ľuďom cieľ ich života – nebeské kráľovstvo a život večný. Spoločenstvo Priateľov Eucharistie je len prostriedok, ako sa do toho cieľa dostať, ale ako budú odmenení, záleží od života, aký viedli na zemi. Ja za svojho pôsobenia**

na zemi som urobil veľké množstvo zázrakov, aby mi ľudia uverili. Ale uverila mi len malá skupina. Väčšina počúvala, ale nepočula, pozerala, ale nevidela. Uverili až vtedy, keď som bol vyzdvihnutý na kríž. Tak to bude aj s tebou. Skrze tvoje ruky urobím veľa zázrakov. Niektorí ti uveria, ale väčšina nie. Do celého sveta sa to rozšíri až vtedy, keď budeš vyzdvihnutý na kríž. Ty to zvládneš, Valentín. Dôverujem ti.“

Valentín: „Ďakujem, Pane Ježišu. Urobím všetko, aby som ťa nesklamal. Prosím ťa o milosti a silu aby som to zvládol. Vkladám všetko do tvojich rúk. Dôverujem ti.“

Koniec 1.časti.